

Уїтнесс Лі

ВСЕОБІЙМАЮЧИЙ ХРИСТОС

*Інші безкоштовні матеріали
доступні за адресою:*

<https://lsm.org/ukr>

“Живий потік”
Анахайм • 1998

© “Живий потік”, 1998

Переклад з англійської.

Англійська назва книги:
“*THE ALL-INCLUSIVE CHRIST*”

Перше видання. Тираж 300 прим.

Опубліковано видавництвом “Живий потік”:
Living Stream Ministry
1853 W. Ball Road, Anaheim, CA 92804 U.S.A.
P. O. Box 2121, Anaheim, CA 92814 U.S.A.

Усі права захищені. Жодна частина цього видання не може бути репродукована або розмножена, повністю чи частково, ні в якій формі і ніякими засобами — чи то графічними, чи електронними або механічними, включаючи фотокопіювання, запис на магнітний носій та інформаційно-пошукові системи, якщо на це нема письмового дозволу видавництва.

Для розповсюджувачів у вашому регіоні:
інформацію про інші книги дивіться на останній сторінці.

Надруковано в Україні

ISBN 0-7363-0002-3

ЗМІСТ

Про авторів наших книг	5
Пояснення	8
Передмова	9
1. Всеобіймаючий Христос — Вступ	11
2. Добротність землі — її обширність	24
3. Добротність землі — її височина	34
4. Добротність землі — її недосліджені багатства	
I. Вода	46
5. Добротність землі — її недосліджені багатства	
II. Їда	56
6. Добротність землі — її недосліджені багатства	
II. Їда (продовження)	70
7. Добротність землі — її недосліджені багатства	
III. Корисні копалини	81
8. Добротність землі — її недосліджені багатства	
III. Корисні копалини (продовження)	92
9. Як оволодіти землею	
I. За допомогою агнця, манни, ковчега і скинії	104

10. Як оволодіти землею	
II. Через приношення і священство	116
11. Як оволодіти землею	
III. Через керівні принципи	133
12. Як оволодіти землею	
IV. Через формування війська	149
13. Як оволодіти землею	
V. Протистоячі фактори	161
14. Входження в добру землю	180
15. Життя в землі	195
16. Результат землі — храм і місто	212
Про наші видання	223

ПРО АВТОРІВ НАШИХ КНИГ

Дякуючи Господу, служіння брата Вочмана Ні та його співробітника Уїтнесса Лі Тілу Христовому є благословенням для Господніх дітей на всіх континентах землі протягом більш як шістдесяти років. Їхні праці перекладені на велику кількість мов. Наші читачі часто запитують нас про Вочмана Ні та Уїтнесса Лі. Відповідаючи на прохання читачів, ми подаємо короткі відомості про життя та діяльність цих братів.

ВОЧМАН НІ

Вочман Ні прийняв Христа в ранньому юнацькому віці.

Його служіння добре відоме шукаючим християнам. Багатьом з нас допомагають його праці про духовне життя і про відносини християнина з Ісусом Христом. Однак мало хто знає про другий аспект служіння брата Ні стосовно будування Тіла Христового та практичного пізнання церковного життя. Згідно зі Словом Божим Вочман Ні ясно та безкомпромісно заявляє, що всі віруючі в Христа повинні зійтись разом без усяких розділень і здійснювати на практиці життя Тіла Христового. Він написав багато книг про життя християнина та про церковне життя. Аж до кінця свого життя Вочман Ні був даром, що його дав Господь для проповідування Слова Божого. Провівши у в'язницях Китаю двадцять років у стражданнях заради Господа, він помер у 1972 році вірним свідком Ісуса Христа.

УІТНЕСС ЛІ

Уїтнесс Лі був співробітником Вочмана Ні. Ще в молоді роки він пережив глибоке духовне відродження і звернувся до живого Господа, щоб служити Йому. З того часу він почав інтенсивно вив-

чати Біблію. Перші сім років свого християнського життя він знаходився під великим впливом Плімутських Братіїв та праць Джона Н. Дарбі. Потім він зустрів Вочмана Ні й протягом сімнадцяти років, до 1949 року, постійно був співробітником брата Ні. Наприкінці Другої світової війни, під час японської окупації, він також був кинутий до в'язниці, де страждав за своє активне служіння в Ім'я Господа. Спільне служіння та праця цих двох служителів Божих привели до значного відродження християнства в Китаї, в результаті чого Євангеліє поширювалось по країні та були утверджені сотні Церков.

У 1949 р. Вочман Ні скликав усіх своїх співробітників, котрі служили Господу в Китаї, і доручив Уїтнессу Лі продовжувати служіння за межами материкового Китаю. У наступні роки завдяки благословенню Божому на Тайвані та в Південно-Східній Азії були утверджені понад сто Церков. На даний час на шести заселених континентах світу утверджено понад 2300 Церков, не рахуючи багатьох Церков у Китаї.

У 1962 році, йдучи за водійством Господа, Уїтнесс Лі переїхав до США, де він понад тридцять років служив і трудився на благо дітей Господніх. Він жив в місті Анахаймі, штат Каліфорнія, до того як у червні 1997 року він відійшов до Господа. За роки активної роботи в США він опублікував понад 300 книг.

Служіння брата Лі спрямоване на шукаючих християн, котрі прагнуть глибше дізнатися та пізнати на досвіді недосліджені багатства Христа. Крім того, його служіння розкриває нам згідно з Писанням, як пізнати Христа для будування Церкви, яка є Тіло Його, повнота Того, Хто наповнює все у всьому. Усі віруючі в Тілі Господньому повинні брати участь у цьому служінні будування Тіла, щоб Тіло будувало само себе в любові. Тільки при здійсненні цього будування Господь буде вдоволений.

Найголовніша риса служіння цих братів полягає в тому, що вони проповідують істину відповідно до чистоти біблійного слова, відмовляючись від усього того, що пов'язане з частковостями богословської традиції і з особливостями, властивими різним деномінаціям. Вони вірують і проповідують, що Господь відтворює справжнє пізнання Христа і Церкви і, що Він закликає нас відійти від усіх традицій сектантства і розділення, на які така багата історія християнства, та повернутись до практики церковного життя, якою вона відкривається в Новому Завіті. Як це з'ясується на прак-

тиці, усе, чому вчать брати Ні та Лі, має міцну основу в Священному Писанні та сприяє духовній освіті.

Нижче ми в стислій формі наводимо основні положення сповідання Вочмана Ні та Уїтнесса Лі.

1. Свята Біблія є закінчене божественне об'явлення, безпомилкове та натхнене Богом, дослівно натхнене Святим Духом.
2. Бог є єдиний Триєдиний Бог — Отець, Син і Святий Дух, — в рівній мірі співіснуючий та взаємно присутній од вічності до вічності.
3. Син Божий, тобто Сам Бог, воплотився в Людину на Ймення Ісус, народжену від діви, щоб стати нашим Викупителем і Спасителем.
4. Ісус, істинна Людина, прожив на землі тридцять три з половиною роки, щоб явити людям Бога Отця.
5. Ісус помер на хресті за наші гріхи і пролив Свою кров, щоб здійснити наше викуплення.
6. Ісус Христос через три дні після Свого поховання воскрес із мертвих і вознісся на небеса, де Бог зробив Його Господом усього.
7. Після Свого вознесення Христос вилив Духа Божого для хрещення Своїх вибраних членів в єдине Тіло. Цей Дух у наші дні рухається по землі, щоб виказувати грішників, відроджувати вибраних Богом людей, передавати в них божественне життя і будувати Тіло Христове для Його повного вираження.
8. Наприкінці віку цього Христос повернеться, щоб судити світ, щоб забрати Своїх членів, оволодіти землею і запровадити Своє вічне Царство.
9. Святі, що перемагають, будуть царювати з Христом у Тисячолітті, а всі віруючі в Христа прилучаться до божественних благословень у Новому Єрусалимі на новому небі і на новій землі навіки.
10. Усі віруючі повинні стояти за справжню єдність Тіла Христового, не розбиваючись на секти і не поділяючись.
11. Усі віруючі повинні стояти на цьому ґрунті єдності в кожній місцевості, визнаючи та приймаючи всіх віруючих у Христа як членів Його єдиної Церкви, яка виражає себе за місцем розташування та на практиці.

ПОЯСНЕННЯ ДО ТЕКСТІВ СВ. ПИСАННЯ

Тексти Св. Писання, головним чином взяті із “Біблії, або книг Святого Письма”, що з мови давньоєврейської та грецької на українську наново перекладена Іваном Огієнком, 1955 р.

У деяких випадках для точної передачі змісту окремих виразів перекладу використані тексти з “Нового Завіту” (новий переклад Григорія та Діани Деркачів, 1990 р.), які в тексті позначені скороченням /НЗД/.

Посилання на тексти Біблії відповідають скороченням, що прийняті в перекладі “Нового Завіту” Г. та Д. Деркачів.

ПЕРЕДМОВА

Ця книга складається із сповіщень, зроблених Братом Уїт-
нессом Лі під час конференції в м. Лос-Анджелесі, шт. Ка-
ліфорнія, в грудні 1962р.

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ

ВСЕОБІЙМАЮЧИЙ ХРИСТОС

ВСТУП

Тексти Писання: Бут. 1:1, 2, 9-12, 26, 27, 29; 7:17; 8:1, 13, 22; 12:1, 7; Вих. 3:8; 6:8; Єз. 20:40-42; 1 Кор. 1:30; Кол. 2:6, 7, 16, 17, 3:11; Еф. 2:12; Гал. 5:4

Книга Буття 1:1-2: “Напочатку Бог створив Небо та землю. А земля була пуста та порожня, і темрява була над безоднею, і Дух Божий ширяв над поверхнею води”.

1:9-12: “І сказав Бог: “Нехай збереться вода з-під неба до місця одного, і нехай суходіл стане видний”. І сталося так. І назвав Бог суходіл: “Земля”, а місце зібрання води назвав: “Море”. І Бог побачив, що добре воно. І сказав Бог: “Нехай земля вродить траву, ярину, що насіння вона розсіває, дерево овочеве, що за родом своїм плід приносить, що в ньому насіння його на землі”. І сталося так. І земля траву видала, ярину, що насіння розсіває за родом її, і дерево, що приносить плід, що насіння його в нім за родом його. І Бог побачив, що добре воно”.

1:26-27, 29: “І сказав Бог: “Створімо людину за образом Нашим, за подобою Нашою, і хай панують над морською рибою, і над птаством небесним, і над худобою, і над усею землею, і над усім плазуючим, що плазує по землі”. І Бог на Свій образ людину створив, на образ Божий її він створив, як чоловіка та жінку створив їх. ...І ска-

зав Бог: “Оце дав Я вам усю ярину, що розсіває насіння, що на всій землі, і кожне дерево, що на ньому плід деревний, що воно розсіває насіння, — нехай буде на їжу це вам!”

7:17: “І був потоп сорок день на землі, і збільшилась вода, і понесла ковчега. І він високо став над землею”.

8:1, 13, 22: “І згадав Бог про Ноя, і про кожну звірину та про всяку худобу, що були з ним у ковчезі. І Бог навів вітра на землю, — і вода заспокоїлась. ...І сталося, року шістсотого й першого, місяця першого, першого дня місяця — висохла вода з-над землі. І Ной зняв даха ковчегу і побачив: аж ось висохла поверхня землі! ...Надалі, по всі дні землі, сівба та жнива, і холоднеча та спека, і літо й зима, і день та ніч — не припиняться!”

12:1, 7: “І промовив Господь до Аврама: “Вийди зо своєї землі, і від родини своєї, і з дому батька свого до Краю, який Я тобі покажу. ...І Господь явився Авраму й сказав: “Я дам оцей Край потомству твоєму”. І він збудував там жертівника Господеві, що явився йому”.

Книга Виходу 3:8: “І Я зійшов, щоб визволити його з єгипетської руки, та щоб вивести його з цього краю до Краю доброго й широкого, до Краю, що тече молоком та медом до місця ханаанейнина, і хіттеянина, і амореянина, і перізеянина, і хіввеянина, і євусеянина”.

6:8: “І введу вас до того Краю, що про нього Я підняв був Свою руку, щоб дати його Авраамові, Ісакові та Якову. І Я дам його вам на спадщину. Я — Господь!”

Книга пророка Єзекїїля 20:40-42: “Бо на Моїй святій горі, на високій Ізраїлевій горі, — говорить Господь Бог, — там буде служити Мені весь Ізраїлів дїм, увесь він, що в Краю, там Я їх уподобаю Собі, і там зажадаю ваших приношень і первоплідів ваших приношень у всіх ваших святощах! Любими пахощами вподобаю Собі вас, коли вас виведу з народів, і зберу вас із тих країв, де ви

розпорошені, і буду Я святитися між вами на очах усіх поган. І пізнаєте ви, що Я — Господь, коли впроваджу вас до Ізраїлевої землі, до того Краю, що про нього, прирікаючи, підніс Я Свою руку дати його вашим батькам”.

Перше послання ап. Павла до коринфян 1:30: “А з Нього ви в Христі Ісусі, що став нам мудрістю від Бога, — праведністю ж, і освяченням, і відкупленням...”

Послання ап. Павла до колосян 2:6-7: “Отже, як ви прийняли були Христа Ісуса Господа, так і в Ньому ходіть, будши вкорінені й збудовані на Ньому, та зміцнені в вірі, як вас навчено, збагачуючись у ній з подякою”.

2:16-17: “Тож, хай ніхто вас не судить за їжу, чи за питво, чи за чергове свято, чи за новомісяччя, чи за суботи, — бо це — тінь майбутнього, а тіло — Христове”.

3:11: “...де нема ані геллена, ані юдея, обрізання та необрізання, варвара, скита, раба, вільного, — але все та в усьому Христос!”

Послання ап. Павла до ефесян 2:12: “...що ви того часу були без Христа, відлучені від громади ізраїльської, і чужі заповітам обітниць, не мавши надії й без Бога на світі”.

Послання ап. Павла до галатів 5:4: “Ви, що Законом виправдуєтесь, — полишилися без Христа, відпали від благодаті!”

У цій серії сповіщень ми бажаємо побачити дещо від Ханаанської землі, яка є прообразом всеобіймаючого Христа. Ми також бажаємо побачити, що місто і храм, що збудовані на Ханаанській землі, є прообразом повноти Христа, котра є Його Тіло — Церква. Отже, ми розглядатимемо всеобіймаючого Христа, на якому та з якого будується повнота Христа

— Церква. Запам'ятайте як слід, що це не просто Христос і Церква, а всеобіймаючий Христос і повнота Христа, котра є Його Тіло — Церква.

ХРИСТОС — РЕАЛЬНІСТЬ УСЬОГО

Насамперед, я попрошу вас усвідомити, що на основі Писання все фізичне, все матеріальне, все, що ми бачимо, відчуваємо і чим ми насолоджуємося, це не реальні речі. Вони лише тінь, образ дійсного. День у день ми стикаємося з безліччю матеріальних предметів: ми вживаємо їжу, п'ємо воду, одягаємо на себе одяг; ми живемо в своїх будинках і їздимо на автомобілях. Я попрошу вас усвідомити та добре запам'ятати, що всі ці речі нереальні. Вони всього лише тіні та образи. Їжа, яку ми вживаємо щодня — це не реальна пожива, а всього лише образ реальної. Вода, яку ми п'ємо — це не реальна вода. Світло перед нашими очима — це не реальне світло, а всього лише образ, який вказує на щось інше.

Тоді що таке реальні речі? Брати і сестри, я хочу по благодаті Бога сказати вам в правді, що реальні речі — це ніщо інше, як Сам Христос. Христос — наша реальна пожива. Христос — наша реальна вода. Христос — наше реальне світло. Христос для нас — це реальність усього. Навіть наше фізичне життя не є реальним життям. Це всього лише образ, який вказує на Христа. Наше реальне життя — це Христос. Якщо у вас немає Христа, у вас немає життя. Ви скажете: “Я живу, в моєму тілі є життя!” Але ви повинні зрозуміти, що це не реальне життя. Це тільки тінь, яка вказує на реальне життя, яке є Сам Христос.

Проживаючи день у день у своєму будинку, я усвідомлюю і відчуваю, що він не є моїм реальним житлом. Якось я сказав Господеві: “Господи, не це моє житло; воно не реальне, це ніщо. Господи, моє житло — Ти Сам”. Так, Він і є наше реальне помешкання.

Тепер я задам вам питання. Мабуть, це ніколи не спадало вам на думку. Можливо, вам цілком ясно, що Христос — ваша жива вода, що Христос — ваше світло і що Христос —

ваша їжа, що Христос — ваше життя. Але дозвольте вас запитати, чи усвідомлювали ви коли-небудь, що Христос — це та сама земля, на якій ви живете? Христос — це земля. Можливо, ви думаєте, що день у день живете на цій земній кулі, на цьому шматку землі, але ви повинні усвідомити, що ця земна куля не є вашою реальною землею. Навіть ця земля куля є ніщо інше, як образ, вказуючий на Христа. Реальна земля для нас — це Христос. Пожива — це образ, світло — образ, наше життя — образ, і земля — також образ. Наша реальна земля — це Христос. Повинен сказати вам, що будучи християнином вже понад тридцять років, я до недавнього часу ніколи не замислювався над тим, що Христос — це земля для мене. Я знав, що Христос для мене — це життя, світло, пожива та все інше, але не земля.

За останні кілька років Господь привів мене до того, що я усе більше і більше переживав Його. Перш ніж показати мені, що Він — земля для нас, Господь спочатку показав мені, що Він — наше житло. Впродовж більш ніж двадцяти років я щодня читав Писання, не помічаючи, що Господь — наше житло. Але якось я побачив дещо в 90 Псалмі. В 1-му вірші Мойсей говорить: “Господи, житлом нашим Ти був з покоління в покоління!” (букв.). О, того дня Господь відкрив мені очі, і я побачив, що Він моє житло. Тоді я побачив Господа як щось більше. Але через два чи три роки Господь відкрив мої очі ще ширше, і я побачив, що Він не тільки моє житло, але й моя земля. Господь — це земля для мене! О, з тієї пори Господь показав мені багато дечого з Писання. З тієї миті я став розуміти, чому в Старому Завіті Господь завжди говорив про ділянку землі. Господь покликав Авраама, промовивши до нього, що приведе його у певну землю, тобто до Краю ханаанського. Можна згадати як часто, починаючи з Книги Буття, розділ 12, і до кінця Старого Завіту, Господь знову і знову підкреслює та згадує цю землю. Земля... земля... земля, котру Я обіцяв батькам твоїм. Земля, котру Я обіцяв Авраамові; земля, котру Я обіцяв Ісааку, земля, котру Я обіцяв Якову; земля, котру Я обіцяв вам. Я введу вас до того Краю. Увесь час була ця земля, земля, земля.

ЦЕНТР ВІЧНОГО БОЖОГО ПЛАНУ

Центр Старого Завіту — це храм всередині міста. Цей храм всередині міста був збудований на ділянці землі, і ця ділянка землі з храмом та містом, збудованими на ній, є самим центром старозавітного Писання. Він також є самим центром Божих помислів. У Божих помислах є ця ділянка землі з її храмом та містом.

Якщо ми знаємо Писання і, маючи світло від Бога, ми усвідомлюємо, що центром Божого вічного плану, кажучи символічно, є ця земля з її храмом та містом. Починаючи з Книги Буття, розділ 1, Старий Завіт завжди розглядає цю землю, як центр, завжди згадуючи щось, пов'язане з цією землею.

Погляньмо в перший розділ Книги Буття. Можливо, цей розділ настільки знайомий вам, що ви можете навіть процитувати його напам'ять. Але одна річ може бути прихованою від вас. У першому розділі Книги Буття є дещо дуже важливе, що приховане в глибині. Це *земля*. Будь ласка, подумайте про це. Який задум та мета Божого творіння згідно з оповіддю Книги Буття, розділ 1? Це ніщо інше, як відтворення землі. Бог бажав відтворити землю та зробити дещо на ній. “Напочатку Бог створив Небо та *землю*”. І що ж ця земля? На землі був хаос. Вона була порожня та пуста, та глибокі води вкривали її. Вона була похована в глибині. Тому Бог прийшов, щоб діяти; Він почав відтворювати землю. Він відділив світло від темряви, та води, які зверху, від вод, які знизу. Потім Він відділив воду від суходолу, і земля вийшла з води — на третій день. Саме на третій день Господь Ісус Христос вийшов з глибин смерті. Отже, ви бачите, це прообраз. На третій день Бог вивів землю з вод смерті. З цього прообразу ви можете усвідомити, що таке земля. Земля — це прообраз Христа.

Що ж сталося після того, як земля вийшла з вод? О, почали з'являтися різні види життя: зелень, трави, що розсівають зерно, дерева, що приносять плід. Думаю, що тепер ви уявляєте собі цю картину. Після воскресіння Христа, після того, як Господь був виведений з смерті, Він утворив наддо-

статне життя. Так, Він був повний творіння життя. Потім на цій землі, яка була повна життя, була створена людина за образом Божим, яка мала подобу Бога, і цій людині була довірена Божою влада. Після того як Господь вийшов із смерті, було утворено наддостатнє життя, і серед цієї повноти життя була створена людина, яка була представником Бога, що мала Божий образ, Божу подобу та Божу владу. Все це відбулося в Христі як ділянці землі.

Тепер ви знаєте, що мається на увазі під землею. Земля — це ніщо інше, як образ Христа, що є усім для нас. Усе, що Бог приготував для людства, зосереджено в землі. Людина була створена, щоб жити на цій землі та насолоджуватися усім забезпеченням Бога. Все, пов'язане з людиною, зосереджено у землі, котра є прообразом Христа. Все, приготоване для нас Богом, зосереджено в Христі.

Пізніше ви побачите, як Бог ввів Свій народ в обіцяну землю, і як Його народ залишався там та насолоджувався всіма її багатствами. Результатом цього було те, що виникло місто та храм. Місто та храм є результатом насолодження цією землею. Що таке місто та храм? Місто — це центр Божої влади, Божого Царства, а храм — це центр Божого дому, Божого житла. Царство Бога та дім Бога є результатом насолодження землею. Коли народ Бога насолоджується всією землею до певної міри, то з'являється дещо інше — влада Бога та присутність Бога або, іншими словами, Царство Бога та дім Бога. Якщо ми володіємо Христом як ділянкою землі і насолоджуємося всіма Його багатствами, то після певної міри щось повстане з цього — Церква з Божим Царством, храм у місті.

Тепер ви можете застосувати все це до старозавітного та новозавітного Писання. В принципі все, записане в Старому Завіті, — це цілковито те ж саме, що записано і в Новому; немає ніякої різниці. Божий намір, розкритий як в Старому, так і в Новому Завіті, полягає в тому, щоб Христос був землею для нас. У нас є підстава для насолодження всіма багатствами Христа. Цю підставу дав нам Бог. Після певної кількості насолодження Його багатствами повстане щось інше

— Царство Бога і дім Бога, Церква з Божим Царством. Це і є центральна думка Божого вічного плану.

БИТВА ЗА ЗЕМЛЮ

Якщо ви уважно читаєте Писання, то ви побачите, що здійснюється дуже зловісна та серйозна діяльність. Сатана, ворог Бога, робив і по-старому робить усе можливе, щоб перешкодити народові Бога насолоджуватися всією ділянкою землі. Він зробить усе, що тільки в його силі, щоб зіпсувати насолодження Христом як землею. Прочитайте Писання. Скоро після того, як Бог створив небеса та землю з наміром дати землю людству як насолодження, Сатана зробив дещо, аби перешкодити Йому. Через бунт Сатани Богу довелося засудити весь світ, і в результаті цього суду земля була похована під водами безодні. Це на деякий час затримало Божий план. Потім Бог вступив, щоб працювати і зробити дещо; як ми вже бачили, Він підняв землю з вод безодні. На цій відтвореній землі з'явилася ряснота життя. А потім з'явилося життя, яке має образ Бога і наділене владою Бога. Однак ми знаємо, що невдовзі після цього ворог прийшов знову. Він обманув людину і поставив Бога в таке становище, коли суд над землею знову став неминучим. Відтворена земля ще раз була занурена у води безодні: прийшов потоп і покритив усю землю і, говорячи символічно, людина була відділена від насолодження землею, котра є Христос. Пам'ятаєте фразу в Посланні до ефесян — “були без Христа”. Усі люди, що потрапили під осудження потопом, були прообразом людей, відділених від Христа. Образно кажучи, бути відділеним від землі означає бути відділеним від Христа. Але через викуплення ковчегом Ной та його сім'я одержали право володіти землею і насолоджуватися усіма її багатствами. Ковчег привів їх назад до насолодження землею. Потоп відокремив людей від землі, але ковчег привів людей назад до землі. Ще раз людина заволоділа землею і насолоджувалася її багатствами. Але знов-таки незабаром ворог зробив дещо більше, щоб зіпсувати насолодження землею. Тому з цього роду, який

Сатана зробив непокірним, Бог покликав одну людину, Авраама, і сказав йому, що введе його в якусь землю. Тепер ви бачите, що Боже діло завжди в тому, щоб відтворити землю. Вороже діло в тому, щоб завжди перешкодити, зіпсувати, завадити і зробити щось, щоб кинути землю в хаос. Отже, Господь ще раз привів Свого вибраного на землю. Але потім, як ви добре пам'ятаєте, скоро навіть і цей вибраний поступово був занесений із землі у Єгипет. Після цього Господь ще раз привів його назад до цієї ділянки землі. А потім його сини, народ Ізраїля, всі залишили цю землю і пішли в Єгипет. Потім, через багато років, Господь ще раз повернув увесь народ з Єгипту назад на цю ж саму ділянку землі. І знову, через деякий час, ворог знову рушив та послав халдеїв, військо з Вавилону, зіпсувати землю та захопити в полон її народ. І знову, через сімдесят років, Господь повернув їх назад на цю ж ділянку землі.

Тому-то саме це і є історія Старого Завіту. Скільки разів Господь відтворював цю землю? Принаймні, п'ять або шість разів. Господь створив її, але ворог зіпсував її. Господь вступив, щоб відтворити, але ворог протиставив ще дещо. Господь знову вирушив, щоб відтворити, але ворог знову відреагував. О, це і є боротьба! Ви бачите? Це і є битва!

Я прошу вас поміркувати над метою цих битв, записаних у Старому Завіті. Заради чого вони велись? Ви повинні побачити, що сфокусовані вони всі були на землі. Ворог приходив, щоб атакувати землю, захопити її. Потім Бог рушав, щоб битися за Свій народ і відтворити землю. Всі старозавітні битви відбувалися через цю ділянку землі.

МІРА НАШОГО ПЕРЕЖИВАННЯ ХРИСТА

Що таке ця ділянка землі? Ніколи не забувайте, що ця земля є всеобіймаючим Христом. Не просто Христом, а всеобіймаючим Христом. Коли б я запитав вас, чи є у вас Христос, ви б відповіли: "О, так, слава Господу, Він у мене є; у мене є Христос!" Але я запитаю вас, що у вас за Христос? Боюся, що у вашому переживанні у вас є лише маленький Христос, убогий Христос, а не всеобіймаючий Христос.

Дозвольте розповісти вам одну історію, дійсну історію. Невдовзі після того, як я спасся, я почав вивчати Писання, і мене вчили, що пасхальне ягня є прообразом Христа. О, як я прославляв Господа, дізнавшись про це! Я вигукував: “Господи, я славлю Тебе, Ти — агнець; Ти агнець для мене!” Але я прошу вас порівняти ягня з землею. Яке порівняння може бути між маленьким агнцем і великою землею? Що таке агнець? Ви повинні сказати, що це Христос. Та я скажу вам, що це маленький Христос. Це не було метою Бога відносно Його народу. Бог ніколи не говорив їм: “Добре, доки у вас є агнець, цього достатньо”. Ні, Бог ніби сказав їм, що Він дав їм агня з метою ввести їх у землю. Пасха була *для землі*.

Чи є у вас Христос? Так, у вас є Христос. Але який у вас Христос? Агнець чи земля? Увесь народ Ізраїля їв агня в День Пасхи в Єгипті, але мало хто, на жаль, увійшов у землю. Мало хто заволодів тією ділянкою землі.

Через рік чи два після мого спасіння мене вчили, що манна, котрою діти Ізраїля насолоджувалися в пустині, також була прообразом Христа. Я так радів. Я сказав: “Господи, Ти — моя їжа; Ти для мене не тільки агнець, але й моя щоденна манна”. Але, дозвольте запитати вас, хіба манна є задумом і метою Бога? Хіба Бог вивів Свій народ з Єгипту, щоб вони насолоджувалися манною в пустині? Ні! Земля є задумом і земля є метою. Чи насолоджуєтеся ви Христом як землею? Я сумніваюся в цьому, і, наважуюсь сказати, що навіть ви сумніваєтеся в цьому. Ви можете сказати, що насолоджуєтеся агнцем як своєю пасхою і Господом як своєю щоденною манною, але деякі можуть по-справжньому сказати, що вони насолоджуються всеобіймаючим Христом як землею.

Слово говорить нам в Посланні до колосян, розділ 2, що ми вкорінені в Христі. Тепер я попрошу вас поміркувати: якщо ми вкорінені у Христі, то чим же є для нас Христос? Так, Христос — це земля, Христос — це ґрунт. Злак чи дерево вкорінені в ґрунті, в землі. Так і ми вкорінені у Христі. Боюся, що ви ніколи не усвідомлювали, що Христос для вас — це сам ґрунт, сама земля. Ви представляєте собою маленьку рослинку, вкорінену в цій землі, яка є Сам Христос. Я повинен визнати, що років п’ять-шість тому у мене ніколи

не було такої думки. Я читав Писання і багато часу приділяв Посланню до колосян. Я багато разів перечитував його, але ніколи не отримував цього світла. Я ніколи не знав, що Христос — це ґрунт, сама моя земля. Тільки в останні декілька років у мене відкрились очі.

Я глибоко відчуваю, що більшість Господніх дітей все ще залишається в Єгипті. Вони пережили тільки пасху — прийняли Господа тільки як агнця. Вони були спасені агнцем, але не були звільнені від цього світу. Так, деякі вийшли з Єгипту, деякі були звільнені від світу, але вони все ще блукають в пустині. Вони насолоджуються Христом трохи більше; вони насолоджуються Ним як своєю щоденною манною. Вони можуть хвалитися тим, що насолоджуються Христом як своєю їжею і від цього так задоволені. Але, брати та сестри, хіба цього достатньо? Я думаю, що ми дуже щасливі, коли зустрічаємо тих, хто насолоджується Христом, як своєю щоденною манною. Ми говоримо: “О, слава Господу, ось брати та сестри, які кожний день по-справжньому насолоджуються Христом, як своєю манною!” Але ми повинні усвідомлювати, що це далеко не Божий задум. Божий задум не в тому, щоб ми лише трохи насолоджувалися Христом, але щоб Він був Всеобіймаючим для нас. Подивіться на цей вірш: “Отже, як ви прийняли були Христа Ісуса Господа, так і в Ньому ходіть (Кол. 2:6). Він — сфера, область для нашого ходіння. Він — не просто якась їжа або вода, але сфера, земля, в якій ми можемо ходити. Ми повинні ходити в Ньому. Він — наша земля, Він — наша земна куля, Він — наше царство. Ходіть в Ньому.

Я думаю, що картина дуже ясна. В Єгипті був агнець, в пустині була манна, а перед народом Ізраїля лежала земля ханаанська. Це і є мета; земля і є мета Бога. Ми повинні ввійти до неї. Це наша доля. Це всеобіймаючий дар Бога для нас. Ми повинні заволодіти ним. Він наш, але ми повинні насолоджуватися ним.

У ці дні ми багато говорили про Церкву і про вираження Тіла Христового. Та ми з вами повинні усвідомити, що коли ми не здатні заволодіти Христом як Всеобіймаючим і переживати Його, то ніколи не може бути реальності Церкви.

Ми з вами повинні усвідомити, що ми були вкорінені в Христі, як рослина вкорінена в ґрунті. Ми повинні володіти Христом як усім для нас; не тільки на словах або в доктрині, але у практичній реальності. Ми повинні усвідомити, що так само, як ґрунт є всім для рослини, так і Христос є всім для нас. Ми повинні усвідомити це до такої міри, щоб ми могли пережити Христа. Ми з вами вже вкорінені, але ми не усвідомлюємо цього факту, не оволодіваємо цим фактом. Послання до колосян говорить нам, що вкоренившись у Ньому, ми будемося в Ньому з іншими. Якщо ми ще не пережили вкорінення в Христі, як ми можемо будуватися з іншими? Ось чому будівництво Церкви серед Господнього народу майже дорівнює нулю. Як міг з'явитися храм та місто, коли народ Ізраїля все ще блукав у пустині? Оскільки вони не володіли землею, це було неможливо. Як же може здійснюватися реально будівництво Церкви? Як може з'явитися реальне вираження Тіла Христового? Це можливо тільки через усвідомлення і переживання Христа як усього для нас. Брати та сестри, нехай відкриє Господь наші очі.

ДЕКІЛЬКА ПРИКЛАДІВ З ПРАКТИКИ

Щодня ми вимовляємо велику кількість слів. Та чи усвідомлюєте ви, що всі наші слова повинні бути Христом? Чи говорите ви Христа? Чи приймаєте ви Христа як свої слова? Якщо ні, тоді ви говорите нісенітницю. Ви, мабуть, запитаете, що я хочу цим сказати. Я хочу сказати таке: якщо ви одержали світло, щоб бачити, що в Божих задумах Христос — це все, Святий Дух підведе вас до такої миті, коли ви усвідомите, що навіть ваші повсякденні слова повинні бути Христом. Ви приймете роботу хреста над своїми устами та над своїми словами. Ви будете обновлені в своєму говорінні. Ви будете обновлені у своїй мові. Ви будете пережити Христа настільки, що скажете: “Господи, якщо те, що я збираюся сказати, не від Тебе, я не скажу цього. Я застосовую хрест до своїх уст. Я застосовую хрест до свого говоріння для того, щоб Ти обновив мене у моїх словах”.

Дозвольте мені навести ще декілька прикладів того, як ми повинні усвідомлювати Христа як усе для нас. Усякий раз, коли ми збираємося поїсти, всередині нас негайно повинно виникати відчуття того, що Христос — наша реальна їжа. Ми повинні сказати: “Господи, це не реальна моя їжа; Ти їжа, якою я живу. Людина в дійсності живе не цією їжею, а Тобою. Господи, я буду проводити більше часу за поглиненням Тебе, ніж за їжею”. Збираючись спочити, ми повинні сказати: “Господи, Ти мій відпочинок, Ти мій дійсний відпочинок!” Що б ми не збиралися робити, чим би ми не збиралися насолоджуватися і що б ми не збиралися переживати, ми повинні усвідомлювати, що всім цим є Христос.

Сестри, саме ви завжди ходите до магазинів. Чи думали ви коли-небудь, що Христос — це саме те, за чим ви йдете до магазину? Я вважаю, мало кому з вас подібне спадало на думку. Можливо, ви чули сповіщення про те, що Христос — усе для нас; ви співали “Алілуя” на зібранні, а потім відразу ж усе забули. Якщо ви одержали істинне світло від Господа, Святий Дух буде вказувати вам Христа практично, день за днем і крок за кроком. Він покаже вам, що все, що б ви не збиралися купити, повинно бути образом Христа. Ви не захочете платити гроші за що б то не було, що знаходиться поза Христом. Ви скажете: “Я бажаю придбати Христа; я хочу мати більше Христа”. Ви можете вживати Христа до всього.

Молодь, приступаючи до занять, ви можете сказати: “Господи, Ти моя книга. Я буду читати Тебе; я буду вивчати Тебе набагато більше, ніж ці книги. Я буду вживати Тебе в ту саму мить, коли я читаю”.

Намагайтеся вправлятися таким чином день за днем. Приймайте Христа як землю; приймайте Його як все для себе — не просто як їжу, не просто як світло, не просто як своє житло, а як всеобіймаючу землю. Ви повинні усвідомити, що Христос всеобіймаючий для вас. Ви повинні практикуватися переживати Христа і використовувати Його в усьому. Тоді, я думаю, щось почне виходити від вас, і цим “щось” буде будівництво Церкви у Божому Царстві, храму в місті. В цьому і полягає задум Бога.

Розділ другий

ДОБРОТНІСТЬ ЗЕМЛІ — ЇЇ ОБШИРНІСТЬ

Тексти Писання: Повт. Зак. 12:9; Євр. 4:8, 11; Еф. 3:17, 18; Флп. 3:7, 8, 10, 12-14; Вих. 3:8; Повт. Зак. 4:22

Книга Повторення Закону 12:9: “...бо ви дотепер не ввійшли до місця відпочинку й до спадщини, що Господь, Бог твій, дає тобі”.

Послання до євреїв 4:8, 9, 11: “Бо коли б Ісус (Навин) дав їм відпочинок, то про інший день не казав би по цьому. Отож, людові Божому залишається суботство, спочинок. ...Отож, попильнуймо ввійти до того відпочинку, щоб ніхто не потрапив у непослух за прикладом тим”.

Послання ап. Павла до ефесян 3:17, 18: “...щоб Христос через віру замешкав у ваших серцях, щоб ви, закорінені й основані в любові, змогли зрозуміти зо всіма святими, що то ширина й довжина, і глибина й вишина...”

Послання ап. Павла до филип'ян 3:7, 8, 10: “Але те, що для мене було за надбання, те ради Христа я за втрату вважав. Тож усе я вважаю за втрату ради переважного познання Христа Ісуса, мого Господа, що я ради Нього відмовився всього, і вважаю все за сміття, щоб придбати Христа, ...щоб пізнати Його й силу Його воскресення, та участь у муках Його, уподоблюючись Його смерті...”

Послання ап. Павла до филип'ян 3:12-14 (букв.): “Не тому, що я вже досягнув, або вже вдосконалився, але прагну, чи не досягну я того, чим і Христос Ісус досягнув був

мене. Браття, я себе не вважаю, що я досягнув. Та тільки, забуваючи те, що позаду, і спішачи до того, що попереду, я женусь до мети за нагородою високого поклику Божого в Христі Ісусі”.

Книга Виходу 3:8: “І Я зійшов, щоб визволити його з єгипетської руки, та щоб вивести його з цього краю до Краю доброго й широкого, до Краю, що тече молоком та медом до місця ханаанейнина, і хіттеянина, і амореянина, і періздеянина, і хіввеянина, і євусеянина”.

Книга Повторення Закону 4:22в: “...а ви перейдете й посядете той хороший Край”.

В Старому Завіті ми побачили, що земля з її храмом і містом — це центр Божого плану. Те, що Бог запланував зробити на цій земній кулі, це здобути ту ділянку землі з храмом та містом, збудованими на ній. Храм — це центр Божої присутності, а місто — це центр Божої влади. Божа присутність і Божа влада можуть бути реалізовані тільки за допомогою храму і міста, побудованих на цій ділянці землі. Я повинен попросити вас все більше і більше розмірковувати над усією розповіддю Старого Завіту. Увесь Старий Завіт присвячений цій ділянці землі і його храмові та місту.

ВСЕОБІЙМАЮЧИЙ ПРООБРАЗ ХРИСТА

Ми вже побачили, що ця земля є повним прообразом, всеобіймаючим прообразом Христа. Нам відомо, що в Старому Завіті існує багато прообразів. Ми знаємо, що пасхальне ягня — це прообраз Христа, і ми знаємо, що манна — це прообраз Христа. Скинія з усією її обстановкою, начинням і різними приношеннями також є прообразом Христа. Але мені хотілося б указати вам на те, що без цієї ділянки землі немає всеобіймаючого прообразу Христа. Ні пасхальний агнець, ні манна, ні навіть скинія з усім, що було пов’язане з нею, не є

всеобіймаючим прообразом Христа. Господь встановив безліч різних приношень, але вони лише зображали різні аспекти Христа. Тільки ханаанська земля є повним прообразом, всеобіймаючим прообразом Христа. Ми всі прийняли Христа як нашого Викупителя. Це надто чудово! Але ми повинні усвідомлювати, що Христос як Викупитель — це не всеобіймаючий Христос. Писання говорить нам, що Христос — це все в усьому і що Христос всеобіймаючий. Все — в Ньому і Він — в усьому. Крім землі ханаанської в Старому Завіті немає іншого прообразу, який показує Його саме таким.

Що ми розуміємо під словом “всеобіймаючий”? Нам говорять, що Христос — це світло, але це не всеобіймаюче. Нам кажуть, що Христос — наше життя, але і це не всеобіймаюче. Нам говорять, що Христос — це їжа та жива вода, але навіть це не робить Його всеобіймаючим. Христос — це все в усьому. Христос це не тільки світло, життя, їжа та жива вода, але Христос — це все для нас. Все, що вам потрібно, все, з чим ви стикаєтеся, все, що ви здобуваєте, все, чим ви насолоджуєтеся, все, що ви переживаєте — все це повинно бути Христом. Христос всеобіймаючий для нас.

Ми говоримо не догматично, а дуже практично. Щоразу, коли ви щось робите, чимось насолоджуєтеся, чимось користуєтеся, ви повинні негайно вживати Христа. Наприклад, ви сидите на стільці. Чи розумієте ви, що це не реальний стілець? Це ніщо інше, як тінь, образ, що вказує на Христа. Реальний стілець — це Христос. Якщо у вас немає Христа, то це означає, що за все своє життя ви ніколи не присідали. Ви не маєте спокою. Ви не маєте на що покластися. У вас є щось хибне, бо справжнє — це Христос.

Дозвольте сказати вам дещо, що може здатися вам дивним. Іноді, надіваючи окуляри, я говорю: “Господи, це не реальні окуляри; мої реальні окуляри — це Ти. Без Тебе я не можу нічого бачити, без Тебе я позбавлений зору”. Христос — це все для нас. Якщо у вас є Христос і спосіб переживати Його, у вас є все. Якщо у вас немає Христа, і ви не знаєте, як вживати Його і переживати Його практично, то у вас немає нічого.

Коли ви піднімаєтеся сходами, чи розумієте ви, що Христос є реальними сходами для вас? Вам говорять, що Христос

є шлях, і без Нього шляху немає. Тому, коли ви йдете чи ідете, ви повинні сказати: “Господи, Ти — мій шлях. Без Тебе у мене немає шляху, у мене немає шляху виконання чого-небудь, немає шляху руху вперед, немає шляху бути особою”. Христос — це все для нас; тому Христос — це наш шлях.

В останні роки мого служіння Господеві мені не один раз доводилося чути про проблеми між чоловіками та дружинами. Часто брати приходили до мене і говорили: “Брате Лі, підкажіть мені, будь ласка, кращий шлях поводження з моєю дружиною”. Я завжди відповідаю однаково: “Брате, немає “кращого шляху”. Кращий шлях — це Сам Христос. Я б навіть сказав, що найкращий шлях — це Сам Христос”. Майже кожного разу, коли я так відповідаю, люди не розуміють. Вони завжди запитують: “Що ви маєте на увазі?” Тоді я говорю: “Брате, я маю на увазі, що Христос — найкращий шлях поводження з вашою дорогою дружиною”. Іноді вони тиснуть на мене, щоб я докладно розповів їм, як жити, як мати злагоду, як поводитися з своїми дружинами. Тоді я говорю їм: “Брате, я вже виразно відповів вам: для вас Христос — це найкращий шлях поводження з вашою дружиною. Це так просто. Забудьте про все. Просто приходьте до Господа в своєму духові, щоб особисто доторкнутися до Нього. Приходьте до Нього і говоріть: “Господи, Ти — моє життя, Ти — мій шлях, Ти — все для мене. Тому я ще раз приходжу до Тебе, щоб прийняти Тебе як усе. Я приймаю Тебе як шлях поводження з моєю дружиною”. І тоді, запевняю вас, ви будете знати. Я не можу сказати вам, що робити, але Сам Господь буде вашим шляхом. Повірте мені”.

Сестри особливо люблять докладно обговорювати свої подружні проблеми. Вони говорять: “О, брате, будь ласка, приділіть мені трохи часу. Потерпіть. Дозвольте розповісти вам усе до кінця”. Я відповідаю: “Сестро, я терплячий; готовий слухати вас. Але, кажу вам, все це марно. Чим більше ви говорите, чим більше розповідаєте мені про те і про це, тим гірше буде для вас. Будьте прості. Просто схиліть коліна і зі свого духа скажіть що-небудь Господеві. Не говоріть нічого мені. Це не означає, що я не бажаю вас слухати, але я не можу вказати вам ніякого кращого шляху, ніж Сам Хри-

стос. Вам необхідно знову доторкнутися до Христа”. Врешті-решт, більшість братів та сестер переконуються і приходять до певного практичного пізнання Христа. Потім вони приходять до мене і говорять: “Тепер я знаю, що Христос для мене — найкращий шлях поводження з моєю дружиною”; або “Христос для мене — найкращий шлях поводження з моїм чоловіком”.

Бачите, це не просто якась доктрина або вчення. Ви повинні пережити це. Ви повинні вживати Христа до свого повсякденного життя.

Народ Ізраїля насолоджувався пасхальним ягням, а потім манною, щодня протягом сорока років, але вони ніколи не були повністю задоволені. Вони вживали лише небагато Христа, вони переживали лише маленьку частку Христа. Лише, коли вони ввійшли у землю ханаанську, Він став для них усім, і вони були повністю задоволені. Коли вони ввійшли в землю, те, що вони їли, йшло від землі, і те, що вони пили, йшло від землі — все їх життя йшло від землі. Земля була всім для них. Жоден інший прообраз Старого Завіту не є настільки всеобіймаючим, як земля ханаанська.

ВІДПОЧИНОК ДЛЯ НАРОДУ БОЖОГО

Ми повинні усвідомити, чому Бог сказав, що ця земля буде відпочинком для Його народу. Агнець не був відпочинком. Манна не була відпочинком. Але земля — це відпочинок. Народ Ізраїля насолоджувався пасхальним ягням, але вони не ввійшли у відпочинок. Вони насолоджувалися манною щоденно протягом сорока років, але так і не ввійшли у відпочинок. Ми знаємо, що таке відпочинок. Відпочинок — це щось закінчене, дещо повне, дещо досконале. Коли у вас є все, ви можете по-справжньому відпочивати. Оскільки пасхальне ягня не було закінченою і досконалою часткою для Божого народу, то воно не було відпочинком. Воно було хороше до певного моменту, але воно не було відпочинком. Манна теж була хороша в особливому відношенні, але вона не була повною, досконалою і закінченою часткою. Тільки земля була закінченістю, досконалістю і повнотою. В землі ви маєте все, земля задовольнить вас.

З Послання до євреїв, розділи 3 і 4, ми можемо усвідомити, що земля, яка була відпочинком для народу Ізраїля, є прообразом Христа. Христос є відпочинком, тому що Христос — все для нас. Більшість з нас ще не перебуває в такому становищі, щоб реалізувати Христа як Всеобіймаючого. Ми просто знаємо Його як нашого Спасителя, як нашого Викупителя, наше життя і наш шлях. Дуже мало хто з нас знають Христа як все для нас. Земля — це мета, земля — спрямування, земля — це вічний задум Бога. До того часу, поки ми не здатні реалізувати Христа як землю, нам не вистачає чогось. Ми повинні побачити, що є набагато більше, ніж те, що ми вже пережили від Христа. У нас є лише невелике переживання Його. Це найбільше турбує нас у ці дні. Ми дійсно віримо, що Господь відтворить це.

ДОБРОТНІСТЬ ЗЕМЛІ

У Старому Завіті ця ділянка землі багато разів називається *доброю землею*. Це справді чудово. “Я введу тебе до *Краю доброго*”. Якщо ви не звернете на це особливу увагу, ви можете подумати, що це всього лише звичайне ствердження. Ми завжди називаємо що-небудь хорошим, добрим; це стає звичайним способом вираження без особливого значення, пов’язаного з ним. Але коли Господь називає щось добрим, нам слід прислухатися. Це вже не просто звичне твердження. І Він повторює це знову і знову: добра земля... добра земля... добра земля! Вона повинна бути дійсно доброною!

В чому ж полягає добротність цієї землі? Оскільки Господь називає її доброю землею, в чому ж її добротність? В минулому більшість з нас не звертала на це великої уваги. Ми просто приймали її як добру землю, та й ділу кінець, не замислюючись про причину цієї добротності.

Досить важко повністю визначити добротність цієї землі. Перш за все я вкажу вам на одне досить особливе визначення. Ви вже читали його. Вихід 3:8 говорить: “І Я зійшов... вивести його з цього краю до Краю доброго й широкого...” Широка земля. Пан Дж. Н. Дарбі вважає, що краще перекладати це останнє слово саме “широка”, а не “простора”

(як є у деяких перекладах). Це добротна і широка земля. Вона добротна перш за все своєю обширністю.

Ви розумієте, що таке обширність. Але чи можете ви описати обширність цієї землі? Чи можете ви визначити величину, обширність Христа? Іншими словами, чи знаєте ви, який великий Христос? Кожний з нас має свій розмір, але які розміри Христа? Апостол Павло подає їх нам в Посланні до ефесян, розділ 3. Розміри Христа — це *ширина й довжина, і глибина й вишина*. Чи можете ви сказати, яка широка ширина, яка довга довжина, яка висока вишина і яка глибока глибина? Якщо ви запитаєте мене, я відповім: “Не знаю. Вони необмежені”. Ширина Христа — це ширина всесвіту. Христос — це ширина, Христос — це довжина, Христос — це вишина і Христос — це глибина всесвіту. Якщо у всесвіту є межа, цією межею повинен бути Христос. Неможливо виміряти розміри Христа. Це перша складова добротної землі. Добротність землі — в необмеженому розмірі Христа.

ВЖИВАННЯ ОБШИРНОСТІ ХРИСТА

Тепер я хочу вас запитати, як це можна вжити? Чи можете ви вжити розміри Христа? Чи можете ви вжити ширину, довжину, вишину і глибину? Дозвольте проілюструвати це. Якось одна сестра прийшла до мене і сказала: “Брате, ви знаєте мою сім’ю. Ви знаєте, що наш брат (її чоловік) — така-то і така-то людина”. “Так, — відповів я, — я знаю, знаю”. “І ви знаєте, що у мене п’ятеро дітей, і я чекаю ще одну, отже, скоро буде шестеро. Я ще молода і боюся, що після шостого будуть ще. Брате, я стурбована такою ситуацією”. Тоді я запитав її: “Сестро, чи знаєте ви, який великий Христос?” Вона сказала: “О, брате, це дивне питання. Я про це ніколи не думала. Що ви маєте на увазі?” Тоді я привів її до усвідомлення, що той Христос, якого вона прийняла, — це безмежний Христос. Але не так легко допомогти людям усвідомити, який великий Христос у практичному відношенні. “Брате, — сказала вона, — я знаю, що Господь

великий; я знаю це досить добре”. Тоді я сказав: “Сестро, я знаю ваші проблеми, і я дякую Господеві за все, що ви завжди переживаєте. Скажіть, як ви змогли протриматися, вистояти всі ці роки?” Вона відповіла: “О, це Господь! Без Нього я ніколи б не витримала цього”. Тоді я сказав: “Сестро, ви думаєте, що Господь настільки обмежений? Якщо Господь допоміг вам перейти через минулі роки з одним чоловіком і п’ятьма дітьми, невже Він не допоможе вам ще з одним або двома дітьми? Хіба Господь настільки малий, настільки обмежений?” Тоді вона зрозуміла. “Брате, звичайно, Господь необмежений, Господь необмежений!” — вигукнула вона. Я сказав: “Добре, сестро! Доки ви знаєте, що Господь необмежений, цього достатньо. Будьте спокійні і покладіть увесь свій тягар на Нього. Приймайте Господа як необмежену допомогу для себе”.

Іншого разу один брат прийшов до мене і сказав: “Брате, моя дружина — така-то і така-то людина. Боюся, що все буде ще гірше. До цього часу я ще міг так-сяк терпіти, але коли ще що-небудь станеться, боюся це буде занадто, у мене буде нервовий зрив. Сама думка про це для мене нестерпна”. Я відповів йому так само, як і тій сестрі. “Брате, як ви змогли витримати всі минулі роки?” “О, тільки завдяки Христові!” — вигукнув він. Тоді я сказав: “Брате, невже ви думаєте, що Христос обмежився на цьому? Якщо ви хочете пережити Його в більшій мірі, якщо ви хочете пережити більшого Христа, ви повинні бути готові зустріти ще гіршу ситуацію”. “О, саме цього я і боюся! — вигукнув він, — мені і цього вже достатньо. Я б попросив Господа припинити це негайно ж!” “Добре, — сказав я йому, — якщо цього достатньо, ви можете пізнавати Христа тільки до цієї міри. Але якщо ви хочете мати переживання Христа, яке збільшується, ви повинні бути готові з дня на день зустрічатися з ще гіршою ситуацією”.

О брати, з допомогою *свого досвіду* ви можете усвідомити величину, просторість Христа. З допомогою свого досвіду ви можете усвідомити обширність Христа. Вона не обмежена. Христос добротний в Своїй необмеженості.

РІЗНИЦЯ МІЖ НАШОЮ ДОБРОТНІСТЮ І ДОБРОТНІСТЮ ХРИСТА

Якось до мене прийшов один брат і сказав: “Мені досить важко зрозуміти різницю між нашим терпінням і любов’ю та терпінням і любов’ю Христа. Що таке наше терпіння і що таке терпіння Христа? Що таке наша любов і що таке любов Христа?” Відповісти було нелегко. “Брате, — продовжував він, — як я можу дізнатися, люблю я людину своєю любов’ю чи любов’ю Христа?” Я подумав і відповів: “Якщо любов, якою ти любиш інших, є любов’ю Христа, то вона необмежена, її ніколи не вичерпати. Якщо любов, якою ти любиш інших, — твоя власна любов, то я впевнений, що вона вичерпається, у неї буде межа. Сьогодні ти будеш любити його, і завтра ти будеш любити його. Ти будеш любити його в цьому, і ти будеш любити його в тому. Ти будеш любити його одного дня, і другого дня, і третього дня; ти будеш любити його цього місяця, і цього року, і наступного року. Але я впевнений, що прийде час, коли ти більше не будеш його любити; твоя любов вичерпається”.

Є межа людської доброти, але доброти Христа немає меж. Якщо ваше терпіння має межу, то це терпіння не є Христос. Якщо ж ви терпите Христовим терпінням, то чим неправильніше до вас будуть ставитися, тим терплячіші ви будете. Таке терпіння ніколи не виснажиться. Христос добрий Своєю необмеженістю; Христос добрий Своєю обширністю. Все, що від Нього, не знає ні кордонів, ані зміни.

Я думаю, багато хто з нас сам переживав чи спостерігав якісь проблеми між чоловіками й жінками. Іноді я бачив чоловіка, який, здавалося б, дуже любить свою дружину. Я завжди можу передбачити, що через п’ять років цей чоловік не буде кохати свою дружину. Його кохання виснажиться. Але любов Христа ніколи не може виснажитися. Якщо ви кохаєте свою дружину любов’ю Христа, то це кохання безмежне. Якщо ви кохаєте її власним коханням, то будьте впевнені, чим більше ви кохаєте її сьогодні, тим більше ви будете ненавидіти її завтра. Слава Господу, що ми можемо люби-

ти інших любов'ю Христа. Ми можемо говорити: “Господи, це не моя любов, але це Твоя любов, і Твоя любов — це Ти Сам. Я люблю інших Тобою, я люблю інших в Тобі, і я люблю інших через Тебе. Розміри любові, якою я люблю інших, — це ширина, довжина, вишина і глибина Христа”.

Та ділянка землі добротна. Вона добротна своєю обширністю. У Христа немає меж. О, брати, я не люблю багато говорити про себе, але можу засвідчити, що Христос, якого ми переживаємо, — це безмежний Христос. За останні тридцять років те, що випадало на мою долю, весь час примножувалося. Тягар Господнього діла, Церкви, і співпрацівники увесь час збільшуються. Проблеми ніколи не зменшувалися. Турботи, занепокоєння, проблеми, труднощі зростали з кожним днем. Але, слава Господу, через збільшення турботи я переживаю Христа все більше й більше. Я усвідомив, що Христос не має ніякої межі. Не буває такої проблеми, яка була б більша, ніж Христос. Не може бути ситуації, яку Він не може покрити.

У мене є носова хустинка, що має певні розміри — тридцять сантиметрів на тридцять сантиметрів. Вона може покрити тільки певну площу. Вона ніколи не зможе покрити увесь зал, вона не така велика. Але ви повинні усвідомити, що Христос подібний до шматка тканини без меж. Неможливо сказати, наскільки Він широкий і довгий. Меж немає. Він може покрити Собою все і вся. Якою б величезною не була б проблема, Христос може покрити її. Христос хороший в Своїй необмеженості. Христос хороший у Своїй ширині, довжині, вишині і глибині. Христос — це така обширна земля для нашого переживання і насолодження в кожній ситуації.

РОЗДІЛ ТРЕТІЙ

ДОБРОТНІСТЬ ЗЕМЛІ — ЇЇ ВИСОЧИНА

Тексти Писання: Повт. Зак. 32:13; Єз. 20:40-42; 34:13-15; 37:22; Дії 2:32-33; Еф. 2:6; Кол. 3:1; Флп. 3:10

Книга Повторення Закону 32:13: “Він його садовив на висотах землі, і він їв польові врожаї, Він медом із скелі його годував, і оливою з скельного кременя...”

Книга пророка Єзекіїля 20:40-42: “Бо на Моїй святій горі, на високій Ізраїлевій горі, — говорить Господь Бог, — там буде служити Мені весь Ізраїлів дім, увесь він, що в Краю, там Я їх уподобаю Собі, і там зажадаю ваших приношень і первоплодів ваших приношень у всіх ваших святощах! Любими пахощами вподобаю Собі вас, коли вас виведу з народів, і зберу вас із тих країв, де ви розпорошені, і буду Я святитися між вами на очах усіх поган. І пізнаєте ви, що Я — Господь, коли впроваджу вас до Ізраїлевої землі, до того Краю, що про нього, прирікаючи, підніс Я Свою руку дати його вашим батькам”.

Книга пророка Єзекіїля 34:13-15: “І впроваджу їх від народів, і позбираю їх із країв, і приведу їх до їхньої землі, і буду їх пасти [євр. — “пасти і годувати”] на Ізраїлевих горах, при річищах та по всіх оселях Краю. На пасовищі доброму пастиму їх, і на високих Ізраїлевих горах буде їхній випас, — там вони будуть лежати на випасі доброму, і випасатимуть сите пасовище на Ізраїлевих горах! Я буду пасти отару Свою, і Я їх покладу на спочинок, говорить Господь Бог”.

Книга пророка Єзекіїля 37:22: “І зроблю їх за один народ у Краї на Ізраїлевих горах, і буде для всіх них один цар за царя, і не будуть уже двома народами, і не будуть уже більш поділені на двоє царств”.

Дії 2:32-33: “Бог Ісуса цього воскресив, чого свідки всі ми! А отож, як правицею Божою був Він вознесений, і обітницю Духа Святого прийняв від Отця, то й злив Він оте, що ви бачите й чуєте”.

Послання ап. Павла до ефесян 2:6: “...і разом із Ним воскресив і разом із Ним посадив на небесних місцях у Христі Ісусі”.

Послання ап. Павла до колосян 3:1: “Отож, коли ви воскресли з Христом, то шукайте того, що вгорі, де сидить Христос по Божій правиці”.

Послання ап. Павла до филип'ян 3:10: “...щоб пізнати Його й силу Його воскресення, та участь у муках Його, уподоблючись Його смерті...”

Ми вже побачили, що земля добра своєю обширністю. Вона добра, тому що вона обширна. Тепер ми повинні побачити щось більше стосовно добротності цієї землі. В Писанні говориться, що в цій землі є висоти землі: “Він його садовив на висотах землі” (Повт. Зак. 32:13). Отож, ця земля добра також своєю височиною.

ВОСКРЕСЛИЙ І ВОЗНЕСЕНИЙ ХРИСТОС

Більшості з нас відомо, що земля ханаанська — це підвищена земля. Вона лежить, принаймні, на висоті 600-1200 метрів над рівнем моря. Це гориста земля. Книги Повторення Закону і пророка Єзекіїля містять багато уривків, що сповіщають нам, що земля Ізраїля — це гориста і підвищена Країна.

В чому тут прообраз Христа? Щоб відповісти на це питання, нам потрібно подивитися на карту. З одного боку землі ханаанської знаходиться Велике море, або Середземне море. З другого боку знаходиться ще одне море, Мертве море. Таким чином, по обидва боки цієї землі розташовані моря. Згідно з прообразами Писання, моря символізують смерть. Це означає, що Христа оточувало ніщо інше, як смерть! Але щось було піднято з цієї смерті. Христос був піднятий з мертвих! Так що підвищена земля, земля на горах, є прообразом воскреслого Христа, вознесеного Христа. Христос воскрес із мертвих і був піднесений на небо. Він — воскреслий і піднесений на висоту. Він — висока гора. Христос — підвищена земля в горах Ізраїля. За межами Христа, поза Христом, немає нічого, крім смерті.

Коли настав день П'ятидесятниці, Петро встав з одинадцятьма. Розгляньмо ситуацію в той день. Там був Петро, рибалка, чоловік маленький, низький і, здавалося б, негідний. Але того дня, коли він встав з одинадцятьма, щоб засвідчити і проголосити, що Ісус воскрес і вознісся в небеса, цей маленький чоловік був у значно більш високому положенні, ніж найвищий чин на цій землі. Найвеличніший і піднесений на цій землі не міг зрівнятися з Петром і тими, хто стояв з ним. Чому вони були такими високими? Як могли такі, як вони, бути настільки піднесеними? Це тому, що в той самий момент, коли вони встали, щоб говорити про вознесеного Христа, вони знаходилися у вознесеному Христі. Вони не були людьми на цій землі; вони були людьми в небесах. Прочитавши перших кілька розділів Дій, ви усвідомите, що Петро, Іоанн та інші з ними, були людьми на горі, людьми в небесах. Вони перевищили все на цій землі. Первосвященик, царі і правителі народу були всі у них під ногами. Вони перевищили найвищий людський чин завдяки вознесеному Христові і завдяки тому, що вони знаходилися в цьому вознесеному Христі. Вони ходили в Ньому. Вони жили на цій високій горі, в цій підвищеній землі.

О, брати і сестри, Христос не тільки обширний, Він найвищий від усіх; Він пречудесний!

ПЕРЕЖИВАННЯ ВОЗНЕСЕНОГО ХРИСТА

Я вважаю, що більшість з нас мали деяке переживання Христа в цьому відношенні. В чому ж полягає це переживання? Дозвольте мені трохи поділитися з вами своїм власним.

В 1943 році за діло Господа я був ув'язнений японською військовою поліцією. В той час японська армія окупувала значну частину континентального Китаю, і місто, в якому я працював, також знаходилося в окупації. Під час мого ув'язнення мене майже щодня зранку і ввечері виводили на суд. З 9 до 12 годин ранку і з 14.30 до 18 години вечора я стояв перед ними. Ви не можете собі уявити, яким жахливим було моє становище. У мене не було жодної іншої допомоги, крім Господа, і не було жодного іншого шляху одержати допомогу, крім як молитися. Мене утримували в одиночній камері від страху, що якесь слово від мене проникне назовні. Мені нічого не залишалось робити, як тільки постійно молитися, і я можу засвідчити, що чим більше я молився, тим більше відчував, що я знаходжуся в небесах. Я був не у в'язниці, я був у небесах. Коли мене приводили на суд до чиновників, я почував себе вище від них усіх. Я не був під ними, я був над ними. Чому? Тому, що я був у Вознесеному. В'язниця була для мене нічим, а Христос був усім. О брати і сестри, серед усіх їх погроз я жив у небесах.

За три тижні такого поводження зі мною вони не змогли знайти за мною ніякої провини. Єдине, що вони могли сказати, це те, що я марновірна людина. Вони сказали: “Пане Лі, ви одержимі Богом”. Одного разу вони викликали мене з камери, щоб познущатися з мене. “Скажи нам, — говорили вони, — що важливіше, Бог чи країна?” Я знав їх способи. Якщо я скажу, що країна важливіше, вони будуть вважати мене не марновірною людиною, а патріотом. Вони мали намір з'ясувати, патріот я чи ні, люблю я свою країну чи ні. Я зволікав. Вони наполягали: “Говори швидко! Швидко!” Але чим більше вони повторювали “швидко”, тим більше я зволікав. Нарешті я сказав їм: “Для мене Бог на першому місці”.

Тоді вони сказали: “Добре, нехай Бог дає тобі сьогодні твій насущний хліб, ми у в’язниці не будемо більше годувати тебе”. Це була ще одна погроза. Я тільки усміхнувся їм і пішов до себе в камеру.

Невдовзі після цього був заарештований і ув’язнений один молодий грек. Військова поліція вважала, що оскільки він не знає нікого в місті, і, отже, не зможе передавати від мене вісті, то буде безпечним ув’язнити його зі мною в одну камеру. Коли настав час вечері, до камери підійшов японський солдат, який розносив їжу. Китайською він не розмовляв, і тому він просто привернув мою увагу і декілька разів, глузуючи, вказав пальцем вгору. Це означало, що він нічого мені не дасть, і мене повинен нагодувати Бог. Він дав хліба цьому молодому грекові, а мене залишив ні з чим. Коли він пішов, молодий грек заговорив зі мною і запитав про моє становище. Я розповів йому, що зі мною сталося. Тоді він сказав: “Пане Лі, я не буду їсти цієї їжі. Ви візьміть її”. “Але ж це ваш пайок”, — відповів я. Він сказав: “Ви страждаєте за Христа. Чому я не можу розділити ваші страждання?” І він примусив мене з’їсти його хліб і випити молоко.

На другий день мене знову вивели з камери, щоб ще познущатися з мене. “Ну, що, твій Бог забезпечив тебе їжею?” — запитали вони. “Так!” — відповів я. Вони нічого не змогли зі мною зробити. Їм здавалося, що я просто марновірна людина, для якої нічого, крім Бога, не існує, і вони сказали: “Добре, ми приведемо перукаря, щоб він підстриг тебе, і принесемо тобі хорошої їжі з їдальні”.

Ви усвідомлюєте, що це було за переживання? Це було переживання вознесеного Христа. Ми знаходимося в Тому, Хто вознісся. Коли ми переживаємо Його, ми також вознесені. Ми піднесені, і все лежить у нас під ногами.

Скоро після мого звільнення з в’язниці я серйозно захворів на туберкульоз. Я був прикутий до ліжка на шість місяців і потребував повного спокою, після чого повинен був ще два з половиною роки повністю утримуватися від активної діяльності для повного відновлення сил. Зовні ці дні були дійсно темними. Але, скажу вам, усякий раз, коли я молив-

ся, я відчував, що я не в ліжку, а в небесах. Хоча я і був серйозно хворий, коли я молився, я зазнавав відчуття, що я не хворий, а знаходжуся набагато вище від всього цього в небесах. Ви не можете собі уявити, яке насолодження я зазнавав у Господеві в ті дні. Ув'язнення і переслідування, потім вбогість і хвороба. Але, слава Господу, вознесений Христос був моїм шляхом! Піднесений Христос був моїм шляхом у небеса.

Брати і сестри, як ми можемо бути в небесах? Просто знаходячись у Христі. Христос вознісся. Христос тепер — найвища гора у всесвіті. Він — підвищена земля. Думаю, що більшість з нас тепер розуміють, що означає пережити вознесеного Христа.

Замолоду я виступив наперед, щоб служити Господеві. Я такий вдячний Йому, що Він, у Своєму верховному упорядкуванні, помістив мене з двома старшими співпрацівниками. Одним з них був брат Вочман Ні. Я одержав від них велику допомогу. Якось в спілкуванні зі мною одна сестра розповіла мені про своє переживання воскресіння і вознесіння Христа. В той час, майже тридцять років тому, я був молодим. Я не розумів, яке відношення до нас може мати воскресіння і вознесіння Христа. В догматичному значенні я знав усе про воскресіння і вознесіння, але я не знав воскресіння і вознесіння в переживанні. Ця сестра розповіла мені про багато своїх переживань воскресіння і вознесіння. Вона сказала: “Брате Лі, одного разу я потрапила в біду. Важко пояснити, чому я потрапила в біду, але я, однак, потрапила в неї. Я звернулася до Господа в молитві, — сказала вона, — і помолилася: “Господи, чому це сталося?” Господь відповів: “Щоб ти пізнала силу Мого воскресіння”. І вона розповіла мені, що вона пізнала щось від сили Його воскресіння. Переживаючи цей гніт, це лихо, ці труднощі, вона дізналася щось про могутню силу воскресіння Христа. Ніщо не могло заглушити або засмутити її. Чим більше її облягало лихо, тим більше вона звільнялася. Потім вона розповіла мені, що через деякий час з нею трапилася ще більша біда. Вона знову звернулася до Господа і сказала: “Господи, що ж це?” І зно-

ву Господь відповів їй: “Це тільки для того, щоб ти пізнала силу Мого воскресіння”.

О, коли я слухав її свідчення, я відчував, що ми обоє знаходимося в небесах. Там була не тільки вона, але і я разом з нею. Це і є переживання вознесеного Христа. Все завершено і знаходиться під нашими ногами. Ніщо не може пригнічувати нас.

ВЖИВАННЯ ВОЗНЕСЕНОГО ХРИСТА

Інколи ви говорите: “О, я такий пригнічений!” Ви знаєте, що це означає? Це означає, що ви під владою смерті. Усякий раз, коли ви відчуваєте, що ви пригнічені духом чи серцем, це означає, що ви знаходитесь під загрозою смерті, ви під владою темряви. Вам потрібно навчитися, як вживати Христа, вознесеного Христа, до вашої ситуації. Ви повинні негайно торкнутися Христа. Ви повинні сказати: “Я не згоден, щоб мене гнітила яка-небудь ситуація. У мене є вознесений Христос, я знаходжуся у вознесеному Христі”. Вам необхідно сказати Христові; вам необхідно торкнутися Його. Коли ви торкаєтесь Його, ви воскресаете і возноситеся, тому що Христос, з яким ви зіткнулися, — це Христос, який вознісся в небеса. Коли ви торкаєтесь Його, ви опиняєтесь високо в горах, а не в долині. Ви будете на підвищеній землі, високо над рівнем моря. Проблема в тому, що усякий раз, коли вас щось пригнічує, ви забуваєте про Христа, забуваєте, що у вас є такий Христос, який вознісся вище від усього. Ви не застосовуєте Його, не звертаєтесь до Нього, не торкаєтесь Його.

Часто до мене приходять брати, розум яких повний турбот. Якось до мене прийшов один такий брат, і коли ми поговорили з ним, я сказав: “Брате, схилимо коліна і помолимося”. Він відповів: “Брате Лі, я не можу молитися, мій розум повний турбот”. Боюся, що і ви інколи знаходитесь точно в такому ж стані, як цей брат. Мені було неймовірно

важко примусити його молитися. При зустрічі з таким братом потрібно дуже багато сил. Деколи він може вплинути на вас. Оскільки він не може молитися, ви будете настільки пригнічені ним, що і ви не зможете молитися. Ви встанете і запитаете: “Брате, що ж нам робити?” Він прийшов, щоб задати це питання вам, а тут ви самі звертаєтеся до нього з тим же запитанням. Без Христа немає шляху. Я навчився в таких випадках вправляти свого духа і свою віру. Я говорю: “Господи, Ти тут. Я не згоден з таким становищем. Зв’яжи ворога! Пов’яжи сильного чоловіка! Звільни цього брата! Звільни його розум! Присилуй його молитися!” Нам потрібна войовнича молитва. Ми повинні боротися. Слава Господу! Усякий раз, коли ви молитесь такою молитвою, щоб зіткнутися з вознесеним Христом, ви звільняєте духа інших. Ви приводите їх у небеса. Багато людей було звільнено такою молитвою. Вони можуть молитися із сльозами: “Господи, слава Тобі, слава Тобі! Я звільнений!”

Брати і сестри, як вам вести боротьбу всередині себе? Я скажу вам як. Єдиний шлях — це перебувати у вознесеному Христі. Перебуваючи в небесах з цим вознесеним Христом, ви можете боротися з ворогом, ворог буде у вас під ногами. Коли Сатана пригнічує вас, коли він топче вас ногами, як вам боротися з ним? Ви повинні усвідомити, що ви знаходитеся у вознесеному Христі. Ви посаджені в Христі в небесах.

Послушайте, що нам говориться в Книзі пророка Єзекіїля 34:13-15:

“І випроваджу їх від народів, і позбираю їх із країв, і приведу їх до їхньої землі, і буду їх пасти на Ізраїлевих горах, при річищах по всіх оселях Краю. На пасовищі доброму пастиму їх, і на високих Ізраїлевих горах буде їхній випас, — там вони будуть лежати на випасі доброму, і випасатимуть сите пасовище на Ізраїлевих горах! Я буду пасти отару свою, і Я їх покладу на спочинок, говорить Господь Бог”.

В підвищеній землі, на Ізраїлевих горах, Господній народ насолоджувався водними потоками. Водні потоки представляють собою потоки Святого Духа, живу воду Святого Духа. У вознесеному Христі ви відчуєте потоки живої води, що течуть всередині вас. Іноді ви відчуваєте сухість в серці і духові. Це просто тому, що ви не вживаєте вознесеного Христа. Вправляючи свою віру і свого духа, щоб вживати вознесеного Христа до вашого становища, ви відразу ж відчуєте живий потік всередині себе.

Нам сказано також, що на горах Господній народ має добрі пасовища, тучні пасовища, на яких він буде годуватися. Що це таке? Це Христос життя. Пасовище представляє Христа, який так повний життям. Ви насититесь. Ви ніколи не будете відчувати голоду. Щоразу, коли ви відчуваєте голод в духові, це означає, що ви не переживаєте Христа як Вознесеного. Якщо ж ви будете вживати такого Христа до вашої ситуації, ви відразу ж відчуєте ситість. Вам буде чим годуватися. У вас будуть багатства пасовища Христа як ваше постачання.

Більше того, на цій підвищеній землі у вас є місце, де можна прилягти і відпочити з усією отарою. Це відпочинок. У вас немає відпочинку? Торкніться вознесеного Христа і вживайте Його. На Ізраїлевих горах ви одержите відпочинок.

У вас буде жива вода, у вас буде тучне пасовище і у вас буде добра кошара, де ви зможете прилягти і відпочити. У вас буде освіжаюче питво, багата, поживна їжа і у вас буде відпочинок. І ще одне, Сам Господь буде вашим Пастирем. Все це буде пережите у вознесеному Христі. Якщо ви будете вправляти свою віру, щоб вживати Христа в усіх ваших ситуаціях, ви будете насолоджуватися всіма цими речами. Ви будете переживати Господа не тільки в знаннях чи в доктрині, але дуже практичним шляхом у своєму повсякденному житті.

Більш того, нам сказано, що Господь прийме Свій народ на підвищеній землі Ізраїльських гір як пахоці запашні. Вони будуть служити там Господеві, і Господь буде з ними. Вони принесуть свої приношення Господеві, і Господь прийме їх.

“Бо на Моїй святій горі, на високій Ізраїлевій горі, — говорить Господь Бог, — там буде служити Мені увесь Ізраїлів дім, увесь він, що в Краю, там Я їх уподобаю Собі, і там зажадаю ваших приношень первоплодів ваших приношень у всіх ваших святощах! Любими пахоцями вподобаю Собі вас, коли вас виведу з народів, і зберу вас із тих країв, де ви розпорошені, і буду Я святитися між вами на очах усіх поган. І пізнаєте ви, що Я — Господь, коли впроваджу вас до Ізраїлевої землі, до того Краю, що про нього, прирікаючи, підніс Я Свою руку дати його вашим батькам” (Єз. 20:40-42).

Це означає, що переживаючи Христа як Вознесеного, ми одержуємо здатність служити Господеві. Тоді ми будемо прийнятні Господом і будемо мати чудесне єднання з Ним. Все це залежить від нашого переживання вознесеного Христа.

СЛУЖІННЯ У ВОЗНЕСЕНОМУ ХРИСТІ

Я часто зустрічав людей, які задавали мені одне й те ж запитання: “Брате, як ви думаєте, легко чи важко служити Господеві?” Я завжди відповідаю так: “Все залежить від того, чи служите ви Господеві в самому собі, чи в Христі. Якщо ви служите Господеві в самому собі, то це дуже важко; якщо ви служите Господеві в Христі, то це дуже легко. В Христі навіть труд вашої роботи — це ложе відпочинку для вас. Чим більше ви працюєте в Господній справі, тим більше ви насолоджуєтеся Господнім відпочинком”.

Брат Вочман Ні сказав мені: “Щоразу, коли ти відчуваєш, що твоє служіння Господеві стає тягарем, ти повинен сказати Господеві, що складеш цей тягар з своїх пліч і будеш лежати на ньому як на ложі”. Ви розумієте? Служити Господеві у вознесеному Христі — це ніщо інше, як свого роду відпочинок. Чим більше ви трудитесь, тим більше відпочиваєте. Вся справа у вознесеному Христі. Служити в Ньому — це по-справжньому відпочивати.

В 1958 році я вирушив у Данію і зустрівся там з одним братом, який увесь свій час присвячував роботі для Господа. Він багато чого засвоїв про служіння Господу. Поки я був там, мене попросили виступити з серією сповіщень на організованій ним конференції. Наприкінці він прийшов до мене і запитав: “Брате Лі, ви турбуєтеся?” Я відповів: “Брате, чому ви задаєте таке запитання?” Він сказав: “Я усвідомлюю, що ви несете великий тягар, на вас лежить вся турбота про Господнє діло на Далекому Сході. У вас так багато співпрацівників і там так багато Церков. Це величезна робота, і з нею, ймовірно, пов’язано немало труднощів! Мені б хотілося знати, чи турбуєтеся ви про це, чи ні”. Я сказав йому: “Брате, погляньте на моє обличчя. Чи виглядає воно занепокоєним?” Він відповів: “Ось тому-то я й прийшов до вас. Я думав, що у вас повинно бути багато всяких труднощів, турбот і проблем, і ви, без сумніву, весь час турбуєтеся про що-небудь. Але коли я дивився на ваше обличчя, в ньому не було і ознаки занепокоєння, ніби ви взагалі ні про що не турбуєтеся”. Тоді я сказав йому: “Брате, слава Господу, я ніколи не турбуюся. Це просто через Христа. Я знаходжуся в Христі, вознесеному на небо. Я не знаю, як турбуватися, але я знаю, як славити Його”.

Слава Господу! Слава Христу! Я в Христі! Христос — це моя підвищена земля. Я живу на цій землі! Я ходжу на цій підвищеній землі! Всі мої проблеми, всі мої турботи, всі труднощі лежать біля моїх ніг. Я сиджу на них. Я можу відпочивати в усіх моїх труднощах, я можу відпочивати в усіх моїх бідах. Чим більше у мене труднощів, тим більше я насолоджуюся вознесеним Христом. Це і є переживання Христа.

Ви також можете мати це переживання і мати його зараз. Христос у вас, і ви в Христі. Але, на жаль, я повинен сказати, що ви часто забуваєте про те, що у вас є Христос. Ви просто забуваєте Його; ви не вживаєте Христа до своєї ситуації. Будь ласка, не думайте, що я якийсь особливий чи незвичайний чоловік. Я самий звичайний. Я такий же звичайний і слабкий, як і ви. Але я володію секретом. Щоразу, коли я зустрічаюся з труднощами, я говорю: “Господи, я славлю Тебе, ось ще одна можливість переживати Тебе”.

Вживайте Христа до вашої ситуації. Тоді ви будете переживати Христа як Вознесеного, і дізнаєтеся, що і ви вознеслися з Ним. У Христі ви вознеслися на небо. О, брати і сестри, що за Спаситель! Що за Христос Він для нас! Що за спасіння, що за визволення! Він живий Христос, який вознісся на небеса! Ми повинні усвідомлювати Христа до такої міри. Ми повинні славити Його за те, що Він обширний Христос, і за те, що Він вознесений Христос.

РОЗДІЛ ЧЕТВЕРТИЙ

ДОБРОТНІСТЬ ЗЕМЛІ — ЇЇ НЕДОСЛІДЖЕНІ БАГАТСТВА

I. ВОДА

Тексти Писання: Повт. Зак. 8:7; 11:11, 12; Еф. 3:8; Ін. 4:14; 7:37-39; 2 Кор. 6:8-10; Флп. 4:12, 13

Книга Повторення Закону 8:7: “...бо Господь, Бог твій, уводить тебе до Краю хорошого, до Краю водних потоків, джерел та безодень, що виходять у долині і на горі...”

Книга Повторення Закону 11:11-12: “А цей Край, куди ви переходите посісти його, то край гір та долин, — із небесного дощу він напоюється. Край, що про нього дбає Господь, Бог твій, завжди на ньому очі Господа, Бога твого, від початку року аж до кінця року”.

Послання св. апостола Павла до ефесян 3:8: “Мені, найменшому від усіх святих, дана була оця благодать, — благовістити поганам недосліджене багатство Христове”.

Євангеліє від св. Іоанна 4:14: “А хто питиме воду, що Я йому дам, прагнути не буде повік, бо вода, що Я йому дам, стане в нім джерелом тієї води, що тече в життя вічне”.

Євангеліє від св. Іоанна 7:37-39: “А останнього великого дня свята Ісус стояв і кликав, говорячи: “Коли прагне хто з вас — нехай прийде до Мене та й п’є! Хто вірує в Мене, як каже Писання, то ріки живої води потечуть із утроб

би його”. Це ж сказав Він про Духа, що мали прийняти Його, хто ввірував у Нього. Не було бо ще Духа на них, — не був бо Ісус ще прославлений”.

Друге послання ап. Павла до коринфян 6:8-10: “...через славу й безчестя, через ганьбу і хвалу, як обманці, але ми правдиві; як незнані, та познані, як умираючі, та ось ми живі; як карані та не забиті; як сумні, але завжди веселі; як убогі, але багатьох ми збагачуємо; як ті, що нічого не мають, але всім володіємо”.

Послання ап. Павла до филип'ян 4:12-13 /НЗД/: “Я вмію жити і в бідності, вмію жити і в достатку; в усьому і в усіх обставинах я звик насичуватися, і голодувати, бути в достатку і терпіти недостаток, усе можу в Тім, що зміцнює мене”.

Ми продовжуємо розглядати добротність землі. Земля добра в багатьох відношеннях. Ми бачили, що вона добра своєю обширністю та підвищенням. Тепер ми підійшли до найвеличнішого в ній — її недосліджених багатств. Земля добра своїми недослідженими багатствами. Вона добра обширністю, добра підвищенням і добра недослідженими багатствами.

Насамперед, вона багата водою. Земля добра багатствами води. Ми всі усвідомлюємо, наскільки важлива вода у нашому повсякденному житті. Я думаю, що без їжі ми можемо вижити декілька днів, але навряд чи можна протриматися хоча б один день без ковтка води. Вода потрібна нам більше майже над усе інше. Щоденно нам потрібна вода. Якщо мені дадуть тільки воду для пиття, я можу не їсти три дні. Але я не можу не пити навіть один день.

ДЖЕРЕЛА, КРИНИЦІ І ПОТОКИ

Книга Повторення Закону говорить, що земля добра водою. Подивіться, які різні слова тут використовуються: “до Краю водних потоків” — це означає, що земля повна потоками вод — і земля, де є “джерела та озера” (8:7, букв.). В широко відомому перекладі Біблії англійською мовою,

здійсненому Дж. Н. Дарбі, говориться, що це “земля джерел і глибоких вод”. Дозвольте проілюструвати це на прикладі: припустімо, у нас є колодязь. В колодязі завжди є джерело. Унизу, на дні колодязя, знаходиться джерело, і воно живить колодязь водою. Вода витікає з цього джерела і наповнює колодязь, і колодязь стає “криницею”, або “глибокими водами”. Потім з цих глибоких вод витікає потік. Отже, спочатку джерело, потім глибокі води, тобто криниця, а потім потік.

Джерело, глибокі води, озера і потоки. Брати і сестри, яке значення всіх цих вод? Ми можемо негайно звернутися за відповіддю до Господнього слова. Господь сказав, що вода, яку Він дає, стане в нас криницею, джерелом, що тече в життя вічне. Ці води є прообразами різноманітних видів постачання життя Христа. Життя Христа як постачання для нас подібне до різних видів води.

Господь сказав, що із глибини істоти віруючих в Нього потечуть ріки живої води. Що це таке? Це постачання життя Христа як живої води. Якщо ви звернетесь до свого досвіду і уважно розглянете його, то ви усвідомите, що, з одного боку, Христос такий обширний і невичерпний, а з іншого боку, Христос вознесений і знаходиться на небесах. І якщо ви розглядаєте уважно, то ви усвідомите, що постачання життя Христа — це як жива вода всередині вас. Ви часто відчуваєте спрагу, не в своєму фізичному тілі, а спрагу в своєму духові. Коли ви, виснажені спрагою приходите до Господа і стикаєтеся з Ним, у вас виникає певне відчуття всередині. Ви відчуваєтеся освіженими, зрошеними. Коли ви відчуваєте спрагу, це означає, що ваш дух, ваш внутрішній чоловік, висушений. Та коли ви стикаєтеся з Господом Ісусом, ви незабаром відчуваєте себе зрошеними і ваша спрага угамована. Це пиття освіжає вас набагато більше, ніж будь-який земний напій. Потім, якщо ви будете все більше і більше, і навіть щосекундно стикатися з Господом, ви відчуєте себе більш ніж зрошеними; з середини вас самих потече потік.

Ви можете запитати, що я маю на увазі, коли говорю про те, що зсередини вас потече потік. Хіба у вас немає таких переживань? Коли ви висушені і прагнете у внутрішньому чоловікові, ви приходите до Господа, стикаєтеся з Ним, і ви освіжені. Потім, чим більше ви стикаєтеся з Ним, ви не тільки

зрошуєтеся, але й наповнюєтеся; ви наповнені водою. Я думаю, що як тільки ви зустрічаєте якогось брата, ви вигукнете: “Алілуя!” Що це? Це потік, що тече всередині вас. Тоді ввечері, коли ви прийдете на зібрання, ви прийдете співаючи, ви прийдете освіженими. Ви одразу ж піднесете хвалу або молитву, яка буде точно, як живий потік, який тече всередині вас. Всі брати і сестри будуть зрошені вашою молитвою. Ви зможете сказати їм: “Брати, як це добре! Але це тільки потік. А чи знаєте ви, що всередині у мене є джерело, і не просто джерело, а криниця глибоких вод? Я наповнений водою; тому щось тече”.

Тепер ви можете зрозуміти: у нас є джерело, криниця і потік. Джерело — це витік, криниця — це сховище, а потік — це протікання. У нас є витік, сховище і протікання; джерело, криниця і потік.

Я цілковито впевнений, що у вас є певне переживання цього, але шкода, що у вас мало духовного розуміння цих речей. Ви не можете висловити це, ви не можете віддати належну хвалу за це живе джерело, цю глибоку криницю, і цей потік, що тече. О, якщо б ви розуміли це, то я вірю, ваша хвала Господеві на зібранні була б дуже поліпшена. Ви б говорили: “Господь, як я славлю Тебе, всередині мене є джерело! З цього джерела наповнюється криниця глибоких вод! Господь, як я вдячний Тобі, у мене є не тільки джерело і криниця, але з цієї криниці тече потік; і не один, а безліч потоків витікають з мене! Господь, як це зрошує мене! Я такий освіжений. Живі потоки постійно ллються зсередини мене, і я знаходжуся тут, щоб зрошувати інших!”

У цій землі не один лише потік, але багато потоків; не одне лиш джерело і одна криниця, але багато джерел і багато криниць. Що це означає? Іноді, коли вас долають біди та випробування, ви стикаєтеся з Господом і одержуєте щось від Нього. У вашому випробуванні ви переживаєте Господа як джерело, криницю і потік. Що це за джерело, криниця і потік? Чи можете ви дати їм назву? Думаю, що ви можете дати їм багато назв. Інколи ви переживаєте Його як джерело радості, іноді як джерело спокою, а іноді як джерело втіхи. Інколи ви переживаєте Його як джерело любові і джерело

благодаті, джерело світла. В інших випадках Христос для вас — це потік терпіння, потік покірливості, потік стриманості. Бачите, є багато джерел, багато криниць і багато потоків. Є багато видів небесного постачання.

Починаючи з 1950 року я майже щороку відвідую Манілу, зупиняюся там на декілька місяців. Місцеві брати завжди поселяли мене в сім'ї, де всі члени — літні люди, тому вони відчують, що можуть говорити зі мною більш вільно, ніж молоді. Одного разу, 1953 року, після мого служіння ми всі повернулися з зібрання додому. Одна з літніх сестер запитала мене: “Брате, скажіть, будь-ласка, звідки у вас так багато всього, що сказати? Правду кажучи, коли ви були тут 1950 року, ваші сповіщення вразили мене. Я думала, що наступного разу ваше служіння буде біднішим. Але я помітила, що в наступний ваш приїзд воно було ще багатшим; у вас було ще більше всього, що дати. Тоді я подумала: “Коли він приїде третього разу, він вичерпається, йому буде нічого сказати”. Але, на мій подив, коли ви приїхали втретє, ваше служіння було ще багатше, ніж попередні два рази. Тепер ви тут учетверте, і після того, як я прослухала ваше сьогоднішнє сповіщення, я не можу висловити, наскільки воно багате. Скажіть мені, будь-ласка, як ви одержуєте все те, що говорите?”

Знаєте, що я відповів їй? Я сказав: “Це досить просто. В мені є потік, який зв’язаний з джерелом на небесах. Це джерело неможливо вичерпати. Чим більше живої води витікає назовні, тим більше втікає свіжого постачання. Чим більше я говорю, тим більше мені є що сказати. Якщо я перестану говорити, то це перестане поступати. Цей потік тече весь час”.

Якось один брат прийшов до мене і запитав: “Брате, як ви можете тримати стільки всього в голові? Я помітив, що кожного разу, коли ви служите, у вас немає жодного конспекту. Як ви примудряєтеся все це запам’ятати?” Я сказав: “Брате, я не володію великим інтелектом. Я не можу пам’ятати так багато всього. Але, скажу вам, всередині мене є потік. Коли я починаю говорити, він тече”. Тоді він запитав: “Скільки ж у вас цього?” Я відповів: “Брате, не знаю; не можу сказати. Більше ніж за тридцять років я ніколи не вичерпувався.

Мені важко повторити будь-яке сповіщення. В мене є потік, потік служіння”.

Це тільки один з багатьох потоків. Є потік мудрості, потік розуміння, потік світла, потік любові, потік утіхи, потік спокою, потік радості, потік молитви, потік хвали. Скільки потоків всередині вас? Я не знаю, скільки потоків всередині мене, і не знаю, скільки всього в кожному потоці. Якщо ми тільки перебуваємо в зіткненні з живим Христом, то це посправжньому захоплює. Ми можемо любити так, ніби потік витікає назовні. Наше терпіння весь час летиться потоком, і ми зрошуємо ним інших.

Що за чудесний у нас Христос! Що за чудесне у нас джерело! З одного боку, ви усвідомлюєте, що Він обширний. З другого боку, ви усвідомлюєте, що Він той, що перевершує. А з цього боку Він багатий водою.

ДОЛИНИ І ПАГОРБИ

У Повторенні Закону говориться, що ці води “виходять у долині і на горі”. Що це означає? Очевидно, що без долин і (гір) пагорбів ніяка вода не зможе текти. Якщо вся земля буде рівниною, то вода не буде текти. Що ж таке долини і пагорби?

У Другому посланні до коринфян 6:8-10 Павло перелічує багато протилежних одне одному понять, багато пагорбів і долин:

“...через славу й безчестя, через ганьбу і хвалу, як обманці, але ми правдиві; як незнані, та познані, як умираючі, та ось ми живі; як карані, та не забиті; як сумні, але завжди веселі; як убогі, але багатьох ми збагачуємо; як ті, що нічого не мають, але всім володіємо”.

“Слава” — це пагорб, “безчестя” — це долина. “Ганьба” — це долина; “хвала” — це пагорб. “Нас засмучують” —

долина; “а ми завжди веселі” — пагорб. “Ми убогі” — ще одна долина; “але багатьох збагачуємо” — не просто пагорб, а гора. Деякі думали, що Павло обманець. Але він був з тих, кого “вважають обманцями, але вони правдиві”; при долині був пагорб. У цих віршах є, принаймні, дев'ять пар, дев'ять долин і дев'ять пагорбів. Якраз звідти і може текти вода.

Якщо ви людина без яких-небудь пагорбів і долин, якщо ваше життя — це просто рівнина, я впевнений, що всередині вас вода текти не буде. Чим більше ви страждаєте, тим більше у вас буде виливання. Чим більше вас принижують, чим більше поганих чуток ходять про вас, тим сильніше вода буде текти.

За минулі роки про мене часто пускали лихі чулки. Не раз до мене приходили люди і говорили: “Брате, є дещо, про що я не наважуюсь говорити”. Щоразу, коли люди так говорять, це якась лиха чулка. Коли я чую це, я славлю Господа і говорю: “Господь, славлю Тебе, ось ще одна долина; ще одна долина, щоб дещо більше виливалося зсередини”. Мені давали чудові прізвиська. Не так давно мене, глузуючи, назвали “великим тлумачем” певного предмету. Мені був даний цей “почесний титул”. Були найрізноманітніші лихі чулки. Але, слава Господу, на всяку долину повинен бути і пагорб. Це цілком визначено. Я не боюся лихих чуток, бо знаю, що після лихої чулки буде і добра чулка. Вода життя тече по долинах і пагорбах. О, життя Христа невимовно чудесне!

Щоразу, коли Христос посилає нам смуток, знайте, що за ним буде радість. “Нас засмучують, а ми завжди веселі”. “Ми убогі, але багатьох ми збагачуємо”. “Ми нічого не маємо, але всім володіємо”. Все це долини і пагорби. Апостол Павло сказав: “Навчився я бути задоволеним тим, що маю. Я вмю жити і в бідності, вмю жити і в достатку” (Флп. 4:11-12). Він засвоїв секрет. Він знав, як насичуватися і як голодувати. В чому ж цей секрет? О, секрет в тому, що Сам Христос тече всередині нас! Я був навчений, я був наставлений, я одержав початок. Я знаю живого Христа всередині себе.

Всі долини — це переживання хреста, переживання смерті Христа, а всі пагорби — це переживання Господнього вос-

кресіння. Долина — це хрест, а пагорб — це воскресіння. Ми повинні бути людьми, у яких завжди є якісь труднощі, якісь долини, але також і людьми, які завжди на пагорбі, завжди в переживанні воскресіння. На всяку долину є гора. Щоразу, коли ви переживаєте смерть хреста, ви переживаєте і воскресіння. З усіх цих переживань витікають живі води.

Придивімось уважніше до уривка із Повторення Закону 8:7. Там говориться, що “водні потоки, джерела виходять у долині й на горі”. Там не сказано “на горі й у долині”, а “у долині й на горі”. Спочатку долини, потім гори (пагорби). Чому? Тому, що з водою, яка тече, ви спочатку стикаєтеся в долинах. Потім, якщо ви прослідкуєте за потоком до його джерела, ви виявите, що він бере початок на пагорбах. Потік — у долині, а джерело — на пагорбах. Щоб зсередини вас витікало щось, що зрошує інших, ви повинні бути в долинах.

Ніколи не забуду розповіді, яку я чув ще юнаком. Вона мені багато в чому допомогла. У одного Господнього служителя жінка померла зовсім молодою і залишила його з вісьмома дітьми. Він також був досить молодим, і ця втрата була для нього вогняним випробуванням. Він страждав і через це засвоїв щось. Якось через декілька років по тому, померла жінка іншого брата, також залишивши його з дітьми. Ніхто не міг утішити цього брата, настільки він був пригнічений смертю своєї жінки. Тоді цей служитель Господа прийшов до нього. Як тільки він прийшов, брат, що перебував у депресії, сказав йому: “Брате, я утішився, я освіжений! У вас померла жінка, залишивши вісім дітей. У мене також померла жінка, але у мене залишилося тільки четверо дітей. З вас виходить щось таке, що освіжає і утішає мене”.

Якщо ви можете переживати Христа в часи негод і випробувань, то яким великим буде потік, що тече з вас на інших! Як благословенно ви будете зрошувати інших! Ви зможете це робити не в мирні часи і не в щасливі дні. Це буде в дні смутку, в дні хвороби, в дні втрат. Саме з вашого переживання Христа в такі дні у вас буде живий потік для зрошення інших. Кожна ситуація смерті може породити більш сильне злиття освіжаючої води. Не тільки пагорби, але й доли-

ни; не тільки долини, але й пагорби. Нам потрібно безліч переживань Господньої смерті та безліч переживань Господнього воскресіння, тоді ми будемо повні джерел, криниць і потоків.

Це дійсно солодкі вірші. Це добра земля, земля струмків, джерел і глибоких вод, які течуть з долин і пагорбів. Це відбувається в славі і безчесті, при ганьбі і похвалах; нас вважають обманцями, але ми правдиві; ми незнані, та нас пізнають; нас вважають померлими, але ми живі; нас засмучують, а ми завжди радіємо; ми убогі, але багатьох ми збагачуємо; ми нічого не маємо, але всім володіємо. Коли ви відчуваєте всілякі страждання, старайтеся переживати Христа і вживати Христа, тоді у вас буде щось, що освіжає не тільки вас самих, але й витікає з вас для зрошення інших. Це всього лише частина недосліджених багатств Христа; це тільки одне з багатств доброї землі. Земля добра багатствами води: струмками, джерелами і глибокими водами, що течуть в долинах і пагорбах.

ОЧІ ГОСПОДА

Звідки ж береться вся ця вода? Вона протікає долинами і пагорбами. Але звідки долини і пагорби одержують воду? У Повторенні Закону 11:11 і 12 говориться, що ця земля “із небесного дощу напоюється”. Пагорби і долини не є криницею вод. Криницею є небо! Всі живі води, всі потоки приходять з неба. Криниця знаходиться на небі. Чому вода поступає з неба? В цьому ж місці Писання говориться, що ця земля є тим краєм, якого шукає Господь: “Край, що про нього дбає Господь, Бог твій... [“дбає” давньоєврейською: — “шукає”]”. Бог шукає цю ділянку доброї землі. “Завжди на ньому очі Господа, Бога твого, від початку року аж до кінця року”. О, ви можете усвідомити, що коли ви стикаєтеся з Христом, коли ви насолоджуєтеся Христом і переживаєте Христа так, що Його життя протікає зсередини вас, яку глибоку присутність Бога ви відчуваєте! Присутність Бога буде

настільки реальною для вас. Ви усвідомите, що ви той, кого шукає Бог, і той, про кого Бог дбає. Ви будете переживати Його очі на собі від початку і до кінця року тільки тому, що ви в Христі, ви насолоджуєтесь Христом, ви переживаєте Христа. Оскільки ви практично поєднані з Христом, ви не тільки будете переживати Христа як живу воду, але й насолоджуватися присутністю Бога. Очі Господа будуть на вас весь час. Бог шукає саме цю ділянку доброї землі. Вам потрібно жити в цій добрій землі і насолоджуватись її багатствами, тоді ви здобудете присутність Бога, і очі Бога будуть на вас.

Коли ви невдоволені мною, ви відводите погляд від мене. Бог робить теж саме. Та коли ви насолоджуєтесь Христом як такою землею, очі Бога будуть на вас від початку до кінця; ви будете безупинно насолоджуватися присутністю Бога. Присутність Бога буде з вами, бо ви переживаєте Христа як свою живу воду, бо ви знаходитеся в добрій землі.

Земля багата водами. Це земля струмків, джерел і глибоких вод, що течуть в долинах і на пагорбах.

Розділ п'ятий

ДОБРОТНІСТЬ ЗЕМЛІ — ЇЇ НЕДОСЛІДЖЕНІ БАГАТСТВА

II. ІЖА

Тексти Писання: Повт. Зак. 8:8-10; 32:13, 14; Чис. 13:24, 28; 14:7, 8; Суд. 9:9, 11, 13; Зах. 4:11, 14; Ос. 14:7, 8; Ін. 12:24; 6:9, 13; 15:5

Книга Повторення Закону 8:8-10: “...до Краю пшениці, й ячменю, і винограду, і фіги, і гранату, до Краю оливкового дерева та меду, до Краю, де подостатком будеш їсти хліб, де не забракне нічого, до Краю, що каміння його — залізо, а з його гір добуватимеш мідь. І будеш ти їсти і наситишся, і поблагословиш Господа, Бога свого, у тім добрім Краї, що дав Він тобі”.

Книга Повторення Закону 32:13-14: “Він його садовив на висотах землі, і він їв польові врожаї, Він медом із скелі його годував, і оливою із скельного кременя, маслом з худоби великої та молоком від худоби дрібної, разом із лосем ягнят та баранів з Башану й козлів, разом з такою пшеницею, як лій на нирках, і кров виноградної ягоди пив ти вином”.

Книга Чисел 13:23, 27: “І прибули вони аж до долини Єшколу, і витягли там галузку з одним гроном винограду, і вдвох понесли його на жердині; також узяли із гранатів та з фіг. І вони розповіли йому та й сказали: “При-

були ми до Краю, куди ти послав був нас, — а він тече молоком та медом, а оце плід його!”

Книга Чисел 14:7-8: “...та й сказали до всієї громади Ізраїлевих синів, говорячи: “Той Край, що перейшли ми по ньому, щоб розвідати його, Край той дуже-дуже хороший! Якщо Господь уподобає Собі нас, то впровадить нас до того Краю, і дасть його нам, Край який тече молоком та медом”.

Книга Суддів 9:9, 11, 13: “А оливка казала до них: Чи я загубила свій товщ, що Бога й людей ним шанують, і сторожити піду над деревами? І сказала їм фіга: Чи я загубила свої солодощі та свій добрий врожай, і сторожити піду над деревами? І промовив до них виноград: Чи я загубив свого сока, що Бога й людей веселити, і сторожити піду над деревами?”

Книга пророка Захарія 4:11, 14: “І заговорив я та й до нього сказав: “Що це за дві оливки праворуч свічника й ліворуч його?” І він сказав: “Це два Помазанці, що стоять перед Господом всієї землі”.

Книга пророка Осії 14:7-8: “Розійдуться його пагінці, і буде його пишнота, мов оливне те дерево, а пахоц його — мов Ліван. Навернуться ті, що сиділи під тінню його, збіжжя оживлять вони й зацвітуть, немов той виноград, будуть згадки про нього, немов про ліванське вино”.

Євангеліє від св. Іоанна 12:24: “Поправді, поправді кажу вам: коли зерно пшеничне, як у землю впаде, не помре, то одне зостається; як умре ж, плід рясний принесе”.

Євангеліє від св. Іоанна 6:9, 13: “Є тут хлопчина один, що має п'ять ячних хлібів та дві риби, але що то на безліч таку!” ...І зібрали вони. І дванадцять повних кошів наклали кусків, що лишилось їдцям із п'яти ячних хлібів”.

Євангеліє від св. Іоанна 15:5: “Я — Виноградина, ви — галуззя! Хто в Мені перебуває, а Я в ньому, той рясно зароджує, бо без Мене нічого чинити не можете ви”.

Ми побачили, що в Старому Завіті існує багато прообразів Христа, та лише один є всеобіймаючим прообразом Христа, і це земля, Край ханаанський. Про цю землю часто говориться як про добру землю. Господь називав її “добрий Край”, а одного разу була названа “дуже, дуже хорошою” землею. Ми вже розглядали те, яка вона хороша в різних відношеннях; наприклад, її обширність, її піднесеність і її недосліджені багатства. Ми побачили, яка вона багата водою, а тепер розглянемо, яка вона багата різними видами їжі.

В Євангелії від св. Іоанна Господь сказав, що Він дасть нам живу воду, і в тому ж Євангелії Він сказав нам, що Він хліб життя, який сходить з небес. Він не тільки дає нам живу воду, але Він також є хліб життя. Питво завжди супроводжує їжу. Якщо я запрошу вас на обід, то я дам вам попити, а також поїсти. Їжа і питво завжди йдуть разом. Тепер ви можете зрозуміти, чому восьмий розділ Повторення Закону має такий порядок. Спочатку в ньому говориться про воду — різні види води — джерела, криниці і потоки. Води розрізняються не тільки своїми стадіями, тобто стадією джерела, стадією криниці або стадією потоку, але також і різноманітними видами джерел, криниць і потоків. Ми вже розглянули їх. Потім, одразу ж після оповіді про води землі, розповідається про їжу чи поживу.

СІМ ВИДІВ ЇЖІ

Питання про їжу розглядається значно докладніше. Подивимося на восьмий вірш:

“...до Краю пшениці, й ячменю, і винограду, і фіги, і гранату, до Краю оливкового дерева та меду...”

Тут є шість складових, які належать до рослинного царства, і сьома, дуже незвичайна, — мед. Очевидно, мед належить частково до тваринного царства, а частково до рослин-

ного, бо він виробляється бджолами; в ньому відбувається злиття цих двох царств. Назвемо ці різноманітні складові: пшениця, ячмінь, виноград, фіги чи смокви, гранати, оливки і мед. Тут два види злаків, чотири види дерев і мед. Перший вид дерев, виноградна лоза, дає вино; а останнє дерево, оливкове, дає масло, олію; отже, у нас є вино і олія. Друге дерево дає смокви; євреї вживали смокви в їжу. Третє дерево, гранатове, дає плід, сповнений краси та наддостатнього життя. Таким чином, у нас є чотири види дерев — виноград, смокви, гранат і оливки, — два види злаків: пшениця і ячмінь.

Що все це означає? Дуже легко знайти вірш, у якому говориться про значення пшениці. В Євангелії від св. Іоанна 12:24 говориться, що пшеничне зерно — це Сам Господь. Тому пшениця виразно представляє Самого Господа Ісуса. Що ж тоді символізує ячмінь? Ячмінь також представляє Христа. Я думаю, що ви напевне знаєте, що представляє виноградна лоза. Господь сказав, що Він є дійсна лоза. Виноградна лоза — це Сам Господь. Тоді кого ж представляє фігове дерево (смоковниця)? Без усякого сумніву, це знову Христос. І оливки, безумовно, — це також Христос. Все це — пшениця, ячмінь, виноградна лоза, смокви, гранат і оливки — представляє Христа. Але які аспекти Христа вони символізують? Нам необхідно приділити деякий час, щоб уважно розглянути це питання.

ПШЕНИЦЯ І ЯЧМІНЬ

О, ми повинні поклонятися Господеві за Його Слово! На перше місце Він помістив пшеницю, а не ячмінь чи виноградну лозу. Який же аспект Христа символізує пшениця? В Євангелії від св. Іоанна 12:24 ми бачимо, що Господь — це пшеничне зерно, що у землю впало, щоб померти і бути похованим. Пшениця представляє Христа, що воплотився. Христос — це Бог, який воплотився в людину, щоб впасти в землю, померти і бути похованим. Це пшениця. Вона симво-

лізує Христа, що воплотився, Христа, який помер, і Христа похованого.

А що ж представляє ячмінь? Воскреслого Христа! Пшениця вказує на Його воплотіння, смерть і поховання, а вслід за цим ячмінь вказує на Його воскресіння, на воскреслого Христа. Як це можна підтвердити? В землі Ханаанській ячмінь завжди дозріває першим; з усіх злаків перший — це ячмінь. У Книзі Левит 23:10 Господь сказав: “Промов до Ізраїлевих синів і скажеш їм: коли ви ввійдете до того Краю, що Я даю вам, і будете жати жниво його, то снопа первоплоду ваших жнив принесете до священика”. Коли приходив час жнив, початки жнив потрібно було приносити Господеві, і цим початком, безсумнівно, був ячмінь. Тепер нам потрібно прочитати Перше послання до корінфян 15:20: “Та нині Христос воскрес із мертвих, — первісток серед покійних”. Всі, хто вивчає Писання, визнають, що початки жнив є прообразом Христа як початком воскресіння. Цим можна підтвердити, що ячмінь представляє воскреслого Христа.

Пшениця представляє Христа, що воплотився, був розп'ятий і похований. Ячмінь представляє воскреслого Христа. Ці два види злаків символізують два аспекти Христа: Його пришествя і Його відхід. Вони представляють Христа, який сходить, щоб бути пшеницею, і Христа, який вознісся, щоб бути ячменем. Ви повинні приділити повну увагу цим двом аспектам. Чи переживали ви Христа як пшеницю? І чи переживали ви коли-небудь Христа як ячмінь? Якого роду переживання Христа представляє собою пшениця? І якого роду переживання Христа представляє собою ячмінь?

Коли Ісус нагодував п'ять тисяч чоловік, Він зробив це п'ятьма хлібами, приготованими з ячменю. Багатьом відоме чудо з п'ятьма хлібами, але мало хто усвідомлює, що ці хліби були ячними. Це Писання дійсно чудове. Якщо б це були пшеничні хліби, щось було б не так. Але це були не пшеничні хліби, вони були ячними. Будучи ячними, ці хліби змогли нагодувати п'ять тисяч чоловік, і при цьому набралось дванадцять повних кошів залишків. Це і є воскресіння. Христос може бути багатим для нас тільки в Своєму вос-

кресінні. В Своєму воплотінні Він вкрай обмежений, але в Своєму воскресінні Він надзвичайно багатий. Як у воскреслого Христа у Нього немає меж. Як Христос, що воплотився, Він був тільки одним зернятком, маленьким назарянином, скромним теслею. Але коли Він вступив у воскресіння, Він став безмежним. Час, простір і все матеріальне не могли більше обмежувати Його. Там було п'ять хлібів, але насправді їх була незліченна кількість. Їх вистачило, щоб нагодувати п'ять тисяч чоловіків, окрім жінок і дітей, і одних лише шматків, що залишилися, набралось дванадцять кошів — більше, ніж п'ять початкових хлібів. Це ячмінь. Це Христос в Своєму воскресінні. Христос в Своєму воскресінні ніяк не може бути обмежений.

ПЕРЕЖИВАННЯ ПШЕНИЦІ

Моя мета полягає не в тому, щоб просто подати деяке догматичне вчення. Мене турбує не це. Те, чого я добиваюся, це переживання пшениці і переживання ячменю. Розгляньмо переживання пшениці. Брати і сестри, щоразу, коли Господь Своєю верховною владою ставить вас в обмежені, скрутні обставини, ви можете переживати Господа як пшеницю. Коли серед цих обмежених і скрутних обставин ви стикаєтеся з Господом, Він для вас ніби пшеничне зерно. Зіткнувшись із Ним, ви тієї ж миті стаєте цілком задоволеними своїм становищем і скрутними обставинами. О, це життя, яким є Сам Христос всередині вас, — це пшеничне зерно. Це життя скромного теслі, життя Того, Хто воплотився, життя Обмеженого. Якщо ви, перебуваючи в умовах, що обмежують і пригнічують вас, маєте живе стикання з Христом, то ви говорите: “О, Господи, Ти нескінченний Бог, але Ти все-таки став кінцевою людиною. В Тобі є сила переносити будь-які обмеження”. Ви будете переживати Христа як пшеницю.

Якось до мене прийшла одна дуже хороша і духовна сестра. Вона була з багаті сім'ї і вийшла заміж за брата, якому доводилося піклуватися про свою матір. До сина мати ставилася доброзичливо, але з невісткою все було зовсім інакше.

Ця молода сестра прийшла до мене в пошуках спілкування, щоб побачити, чи правильним було її переживання. І вона розповіла мені, як багато вона щоденно страждала через свою свекруху. Вона розповіла мені, як вона пішла до Господа, просячи Його зробити що-небудь. Звичайно ж, вона не на-смілилась просити Господа позбавити її свекрухи, але про-сила позбавити її тієї ситуації. Потім вона сказала, що одра-зу ж після цієї мольби Господь почав показувати їй, якою людиною Він був на землі. Він показав їй, наскільки Він був обмежений, будучи впродовж тридцяти років теслею в тій скромній сім'ї. Одержавши таке бачення, вона з сльозами вигукнула: “Господи, слава Тобі! Слава Тобі! Твоє життя — в мені. Господи, я задоволена своїм теперішнім становищем. Я не прошу Тебе щось змінювати. Я просто славлю Тебе!” Вона запитала мене, чи правильне її переживання, і я ска-зав їй, що воно абсолютно правильне. Ця сестра переживала Христа як пшеничне зерно. Вона дійсно була духовною сес-трою.

Через деякий час ця сестра прийшла до мене знову. Цього разу вона сказала: “Брате, слава Господу, я не тільки задо-волена обмеженнями в сім'ї, я побачила дещо більше від Господа Ісуса! Він не тільки був обмежений, Він був умерт-влений і похований. Коли Господь відкрив мені це, я сказа-ла, що не тільки буду задоволена становищем в моїй сім'ї, але навіть готова померти і бути похованою в цій сім'ї зара-ди Нього”. Це було подальшим переживанням Христа як пшеничного зерна.

Для багатьох з нас в багатьох обставинах Господь Ісус — ніби пшеничне зерно. Чим більше ми переживаємо Його, тим більше ми усвідомлюємо, що Він такий. Він живе в нас. Він — це наше життя, яке робить нас готовими до обме-жень, готовими померти, готовими для поховання, готовими бути нічим. Це і є переживання Христа як пшениці.

Чи є у вас таке переживання? Яке у вас переживання? Чи сваритеся ви з жінкою чи чоловіком? Якщо так, то ви по-рвали з Христом. Ви повинні переживати Його таким багат-им чином. Ви повинні переживати Його і як живу воду, і як пшеничне зерно. Якщо ви звернетесь до Господа, коли ви

дуже обмежені і пригнічені, то, я впевнений, Він покаже вам, що Він був обмежений, відданий смерті і похований. Він покаже вам, що таким Він живе в вас. Він підтримає вас, щоб ви могли бути обмежені. Він підтримає вас, щоб ви могли бути умертвлені і поховані. Він надасть вам достатньо енергії і зміцнить вас, щоб вам бути такою людиною. Тоді ви будете переживати Христа як пшеничне зерно.

ПЕРЕЖИВАННЯ ЯЧМЕНЮ

Та хіба це все? Ні! Слава Господу, що за пшеницею йде слідом ячмінь. Могила не була кінцем Господа. Він воскрес! За пшеницею прийшла черга ячменю! Пшениця — це долина смерті, а ячмінь — гора воскресіння. Кожного разу, коли ви переживаєте Христа як пшеницю, будьте впевнені, що за цим настане переживання Христа як ячменю.

Фактично, щоб переживати Христа як пшеничне зерно, обмеженого Ісуса, ми повинні *вживати Його* як ячмінь, як воскреслого Христа. Саме воскреслий Христос живе в нас. Цей воскреслий Христос володіє життям, яке пройшло через воплотіння, розп'яття і поховання, але Сам Він сьогодні — воскреслий Христос. В плоті Христос завжди обмежений, але у воскресінні Христос безмежний і звільнений. Саме цей необмежений Христос, який живе в нас, спонукає нас іти слідом за обмеженим Ісусом. Сьогодні ми йдемо слідом за обмеженим Ісусом, але робимо це силою необмеженого Христа. Необмежений Христос, який живе всередині нас, — це наша сила і спроможність.

Дозвольте запитати вас, коли ви вдома чи на роботі, чините ви, як воскреслий Христос, чи як обмежений Ісус? Якщо ви послідовник Ісуса, ви повинні бути обмежені. Коли Ісус був на землі, Він завжди був обмежений, обмежений Своєю плоттю, Своєю сім'єю, своєю матір'ю від плоті і навіть Своїми братами від плоті. Він завжди був обмежений. Він був обмежений простором і часом; Він був обмежений всім. Якщо ми хочемо своїм життям являти життя Ісуса, ми також по-

винні бути обмежені. Якщо ми підемо Його слідами, у нас не буде волі і незалежності. Яке благословення, що ми можемо бути обмежені заради Ісуса!

Але звідки у нас береться енергія терпіти обмеження? Сила, що дозволяє нам бути обмеженими, повинна бути дійсно великою. Дратуватися легко, але для терпіння потрібна сила. Втратити самовладання дуже легко, але довготерпіння вимагає небесної енергії. Сила, що допомагає нам обмежуватися, — це сила Його воскресіння. Щоб зміцнитися хоча б для невеликого терпіння, мені потрібно мати життє воскреслого Христа в собі. Застосовувати воскреслого Христа як своє терпіння — означає переживати Христа як ячмінь.

Ви, мабуть, скажете мені: “Брате, я знаю, що завжди повинен бути обмеженим. Я повинен бути обмежений жінкою, дітьми, начальником, братами і особливо одним братом. Я обмежений тим і цим; цілий день я чимось обмежений. І я чекаю, що завтра і післязавтра буде ще гірше. Як же мені справитися з цим становищем? Я усвідомлюю, що воскреслий Христос живе в мені, але у мене Його так мало. У мене немає навіть п’яти хлібів; у мене тільки один хліб”. Так, у вас, можливо, тільки один хліб, але пам’ятайте, що це ячний хліб, це хліб воскреслого Христа, якого не обмежити. Вам здається, що у вас так мало, але це не важливо, тому що у Нього немає обмеження. Цієї крихти більше ніж достатньо, щоб справитися з вашим становищем. Ви говорите, що ви не можете справитися з вашим становищем. Вірно! *Ви*, звичайно ж, не можете. Але є Той, Хто може — Той, Хто є ячмінь. В середині вас знаходиться ячний хліб, в вас знаходиться трохи воскреслого Христа, і цього достатньо. Воскреслий Христос необмежений. Вживайте *Його* до вашої ситуації. Він ніколи не виснажиться. Силою воскреслого Христа ви можете йти слідами Ісуса, що воплотився. З допомогою життя воскреслого Христа ви можете життям виявляти життя обмеженого Ісуса.

Іноколи який-небудь брат говорить: “Я відчуваю турботу свідчити, але я такий слабкий!” Таке відчуття, що йому потрібно нагодувати п’ять тисяч чоловік, а у нього лише п’ять

ячних хлібів. А проте, потрібно з вірою йти вперед. Хоча ваша частка, здавалося б така мала, а вимога така велика, ви повинні усвідомити, що у вас є ніщо інше, як *воскреслий Христос*. Ви можете зробити все через Зміцнюючого вас, тому що Він воскрес і не знає меж. Вживайте Його!

Коли до вас приходять який-небудь брат, пам'ятайте, що Христос всередині вас як ячмінь. Ви повинні вживати Його у вашому спілкуванні з цим братом. Інколи ви просто забуваєте про це. Зустрівши брата, ви говорите про В'єтнам, про становище в світі, про погоду. Ви пам'ятаєте про погоду, але забуваєте про Христа. Вам не вдається вживати Христа у вашому спілкуванні з братом. Коли він йде, ви відчуваєте себе голодним, і не тільки голодним, а хворим — хворим через те, що не вживали Христа. Ви повинні користуватися кожною ситуацією як можливістю вживати Христа. Вживайте, вживайте і вживайте Його. Тоді, коли ви прийдете на зібрання, вам буде дуже легко свідчити і славити Господа; у вас буде багато ячних хлібів для приношення Господеві.

Брат Вочман Ні розповідав нам одного разу, що коли деякі молоді співробітники приходять на зібрання, вони дивляться, чи є там старші брати. Якщо їх немає, якщо всі присутні — нові віруючі, у них з'являється сміливість молитися і показувати те, що у них є. Але якщо вони побачать там когось із старших братів, вони відступають із страху. Це не від воскреслого Христа. Якщо в вас живе воскреслий Христос, то нехай навіть сам апостол Павло буде на вашому зібранні, ви скажете: "Слава Господу, в мого брата є воскреслий Христос, і у мене також. У нього, можливо, п'ятсот хлібів, але у мене є принаймні один. Алілуя!" Поки у вас є хоча б найменша крихта воскреслого Христа, у вас є більше, ніж достатньо для того, щоб справитися з будь-якою ситуацією. Він — ячний хліб; Він — воскреслий. Ніщо не може завадити Йому; ніщо не може обмежити Його.

Коли ви приходите на зібрання з братами і сестрами, ви повинні усвідомлювати свою відповідальність. На зібранні ви повинні ділитися з іншими. Ви повинні підносити подяку, хвалу і молитву. Це ваша відповідальність. Ви скажете:

“Але я такий слабкий!” Самі по собі ви слабкі, але в Христі ви не слабкі. Ви говорите: “У мене нічого немає!” Так, у вас немає нічого, але в Христі у вас є все. Ви говорите: “О, я такий убогий!” Так, ви убогі самі по собі, але ви не убогі в воскреслому Христі. Пам’ятайте, що Христос — це ячмінь в вас. Коли ви приходите на зібрання, вживайте Його як один ячний хліб, щоб годувати всіх інших через свою молитву або свідчення. Спробуйте це! Практикуйте це! Ви побачите як ви збагатитеся. Спочатку у вас був тільки один хліб, але врешті-решт, у вас може бути сто хлібів. Ви будете збагачені практикою. Ніколи не говоріть, що зібрання — це не ваша справа. Якщо так, то зібранням прийде кінець. Ви повинні навчитися вживати Христа; ви повинні використати Христа, який у вас є.

Ісус сказав учням: “*Ви* дайте їм їсти”. Учні відповіли: “У нас є п’ять ячних хлібів.., але що то на безліч таку!” Господь відповів: “Принесіть їх Мені”. Якщо тільки ці хліби ячні, якщо тільки це щось від воскреслого Христа, цього достатньо; достатньо не тільки для того, щоб справитися зі становищем, але ще й залишити надлишок.

Брати і сестри, якщо ви приймете моє слово, повірите у воскреслого Христа і застосуєте Його, ви виявите, що перебуваючий в вас надлишок більший того, з чого ви починали. Це і є ячмінь. Це не просто вчення, але щось для нашого переживання і щоденного вживання в кожній ситуації. Вживайте воскреслого Христа, необмеженого і невичерпного. Скажіть Йому: “Господь, я не можу задовольнити потребу, я не можу справитися із ситуацією, але, як я славлю Тебе, *Ти* можеш. Я йду вперед, у всьому покладаючись на Тебе і повністю розраховуючи на Тебе”.

Через досить тривалий час, років п’ять або шість, і та сестра, яка у себе в сім’ї переживала Христа як пшеничне зерно, свідчила про ще одне переживання. Цього разу це був Христос як ячмінь. Вона засвідчила, що її свекруха і багато інших родичів були приведені через неї до Господа. Вона стала ячним хлібом, щоб нагодувати багатьох. Вона переживала Христа в воскресінні.

Такого роду переживання допомагає вам не тільки пізнати Христа внутрішньо як пшеницю і ячмінь, але через таке переживання ви самі *стаєте* пшеничним зерном, ви самі *стаєте* ячним хлібом. Тоді ви — пожива для інших. Ви здатні годувати інших тим, що пережили самі. Так багато людей було нагородовано цією сестрою. Кожного разу, коли вона приходила на зібрання, вона не встигала розкрити рота, а брати і сестри вже відчували служіння Христа, служіння життя. Коли вона промовляла молитву, кожний дух і кожне серце одержували задоволення. Вона стала пшеничним зерном серед Господніх дітей. Вона сама стала ячним хлібом, щоб жити і насичувати багатьох. Вона переживала Христа як пшеницю і ячмінь; тому вона сама стала пшеничним зерном і ячним хлібом.

ВИНОГРАДНА ЛОЗА

Тепер давайте побачимо щось про дерева. Перше — це виноградна лоза. Що представляє виноградна лоза? В Книзі Суддів 9:13 виноград промовив: “Чи я загубив свого сока, що Бога й людей веселити...” В одному розумінні це зображає Христа, що жертвує, Христа, який приніс все від Себе в жертву. Але це не головне. Основне значення полягає в тому, що зі Своєї жертви Він зробив щось на радість Богові і людині — нове вино.

Чи було у вас таке переживання Христа? Я вірю, що більшість з нас частково мали переживання такого роду, але, певно, ми не звертали на це великої уваги. Інколи під верховною владою Господа ми потрапляємо в певну ситуацію, в якій нам доводиться приносити себе в жертву на радість іншим і Господу. Якщо в такій ситуації ми вступаємо в стикання з Господом, то саме тоді ми переживаємо Його як лозу, що виробляє вино; ми переживаємо Христа як Того, Хто веселить Бога і звеселяє інших. Через це переживання ми стаємо лозою; ми стаємо виробником чогось, що звеселяє і Бога, і людину. Я знаю, що у вас було таке переживання. Є різні аспекти Христа, які задовольняють кожну потребу в

усякій ситуації. Христос такий багатий! Він не тільки пшеничне зерно і ячний хліб, але Він також всі дерева, перше з яких приносить радість Богові і радість іншим. Якщо всі брати і сестри задоволені вами, значить, ви в більшій або меншій мірі переживаєте Христа в цьому аспекті; ви переживаєте Христа як виробника вина. Христос живе в вас як жертвений агнець, що дає вам сили приносити себе в жертву заради інших, щоб завдавати їм радість.

Кілька років тому, коли я був в Тайбеї, на Тайвані, приїхало досить багато братів і сестер, щоб пожити з нами для того, щоб одержати духовну допомогу. Серед них одна сестра завжди бурчала і скаржилася. Коли вона приймала ванну, вода була недостатньо гарячою; коли вона їла, їжа була занадто охололою. Цілими днями тільки й було чути: “Чому це? Чому те?” У всіх, хто жив з нею, боліла від неї голова. Всі були незадоволені нею просто тому, що вона не навчилася жертвувати собою. Вона не навчилася вживати жертвеного Христа до своєї ситуації. Вона сама була нещасна і робила нещасними всіх навколо. Їй не вистачало вина. Вона не мала переживання Христа як виробника вина, який жертвував Собою, щоб виробляти вино для інших і Бога.

Якщо ви переживаєте Христа в цьому аспекті, то у вас самих буде багато вина і ви сп'янієте. Тоді ви будете несамопити Христом. Ви повинні бути людиною, яка п'яна і несамопити Христом. Ви повинні бути здатні сказати: “Я такий щасливий, Господи, я такий щасливий! Я не знаю, що таке себелюбство, для мене чуже це слово. День за днем я п'ю вино Христа”.

Найщасливіша людина — це та, що позбавлена усякого себелюбства. Найбільш себелюбиві люди завжди найнещасливіші. Вони завжди плачуть: “Пожалійте мене! Обходьтєся зі мною трохи краще!” Вони подібні на вбогих, які весь час випрошують. Щасливий той, хто жертвує. Але як ми можемо жертвувати? У нас немає енергії жертвувати, бо наше життя — це природне і себелюбиве життя. Тільки життя Христа — життя пожертвування. Якщо ви стикаєтесь з Христом і переживаєте Його жертвене життя, Він наповнить вас

енергією, Він зміцнить вас для того, щоб жертвувати собою для Бога і інших. Тоді ви будете найщасливішою людиною; ви будете п'яним від щастя. Таке переживання Христа як виноградної лози. Завдяки цьому переживанню ви станете лозою для інших. Кожний, хто зіткнеться з вами, буде задоволений вами, і ви будете звеселяти Бога.

Що роблять з виноградом, щоб перетворити його на вино? Його чавлять. Для того, щоб веселити Бога і людей, вам потрібний тиск. Ви радієте, дізнавшись, що Христос — це ячмінь, воскреслий Христос всередині вас, і що Його вистачає на те, щоб справитися з будь-якою ситуацією. Ви вигукнете: “Алілуя!” Але не говоріть “Алілуя” легковажно, бо відразу ж після ячменю йде лоза. Виноград потрібно чавити, щоб принести радість Богові й людині. Вас також потрібно чавити. Чим більше ви будете пити вино Христа, тим більше ви будете усвідомлювати, що вас потрібно чавити. Для того, щоб зробити щось, що звеселятиме інших в домі Господа, ви повинні бути зламани.

Ви бачите порядок: спочатку пшениця, потім ячмінь, а за ним виноградна лоза. Наше переживання підтверджує це. Я повторюю знову, не приймайте це просто як вчення або доктрину. Пам'ятайте шляхи, за допомогою яких ви можете реалізувати Христа в різних аспектах і вживати Христа у своєму повсякденному житті.

Розділ шостий

ДОБРОТНІСТЬ ЗЕМЛІ — ЇЇ НЕДОСЛІДЖЕНІ БАГАТСТВА

II. ЇЖА (ПРОДОВЖЕННЯ)

Тексти Писання: Повт. Зак. 8:7, 8; 7:13; 32:13, 14; Суд. 9:9, 11, 13; Єз. 34:29; Чис. 13:23, 27; Зах. 4:12-14

Книга Повторення Закону 8:7, 8: “...бо Господь, Бог твій, уводить тебе до Краю хорошого, до Краю водних потоків, джерел та безодень, що виходять у долині й на горі, до Краю пшениці, й ячменю, і винограду, і фіги, і гранату, до Краю оливкового дерева та меду”.

7:13: “І буде Він любити тебе, і поблагословить тебе, і розмножить тебе, і поблагословить плід твоєї утроби та плід твоєї землі, — збіжжя твоє, і сік твій виноградний, і сік твоїх оливок, порід биків твоїх і котіння отари твоєї на тій землі, яку присягнув батькам твоїм дати тобі”.

32:13, 14: “Він його садовив на висотах землі, і він їв польові врожаї, Він медом із скелі його годував, і оливою з скельного кременя, маслом з худоби великої та молоком від худоби дрібної, разом із лоем ягнят та баранів з Башану й козлів, разом з такою пшеницею, як лій на нирках, і кров виноградної ягоди пив ти вином”.

Книга Суддів 9:9, 11, 13: “А оливка сказала до них: Чи я загнутила свій товщ, що Бога й людей ним шанують, і

сторожити піду над деревами? ..І сказала їм фіга: Чи я загубила свої солодощі та свій добрий врожай, і сторожити піду над деревами? ..І промовив до них виноград: Чи я загубив свого сока, що Бога й людей веселити, і сторожити піду над деревами?”

Книга пророка Єзекіїля 34:29: “І викохаю їм саджанця на славу, і не будуть вони вже забрані голодом із землі, і не понесуть уже ганьби народів”.

Книга Чисел 13:22, 26: “І пішли вони на південь, і прибули аж до Хеврону, а там були Ахіман, Шешай та Талмай, нащадки велетня. А Хеврон був збудований за сім літ перед Цоаном єгипетським. ...І пішли, і прийшли вони до Мойсея й до Аарона та до всієї громади Ізраїлевих синів, до пустині Паран, до Кадешу, і здали справу їм та всій тій громаді, і показали плід того Краю”.

Книга пророка Захарія 4:12-14: “І заговорив я вдруге, та й до нього сказав: “Що це за дві галузки оливок, що через дві золоті рурки виливають з себе золото [букв. золоту оливу]? І сказав він до мене, говорячи: “Хіба ти не знаєш, що це?” А я відказав: “Ні, пане!” І він сказав: “Це два Помазанці, що стоять перед Господом всієї землі”.

У добрій землі ханаанській ми побачили три різних види їжі: пшеницю, ячмінь і виноград. Ще раз звернемо увагу на їх порядок: спочатку пшениця, потім ячмінь і згодом виноград. В першу чергу, в наше переживання входить Ісус, що воплотився, був обмежений, розп'ятий і похований, а згодом ми доторкуємося воскреслого Христа. За допомогою сили Його воскресіння ми можемо жити життям, яким Він жив на землі. Через воскреслого Христа ми можемо жити життям Ісуса, що воплотився і був обмежений. Згодом ми дізнаємося, що чим більше ми насолоджуємося Христом, тим більше ми повинні страждати. Чим більше ми переживаємо Христа, тим більше ми поміщаємося у винний прес. Задля

того, щоб з'явилося щось приємне для Бога та інших, ми повинні бути вичавлені. Про все це свідчить наше переживання.

ФІГОВІ ДЕРЕВА

Тепер ми підійшли до четвертої складової — фігового дерева. У Книзі Суддів 9:11 говориться, що фіга являє собою солодощі та добрий плід. Вона говорить про насолоду та задоволення Христом як нашою криницею. В першій складовій, пшениці, ми не бачили насолоди та задоволення; не бачили ми цього і в ячмені. Навіть у виноградній лозі акцент робиться не на солодощах Христа і не на задоволенні Христом як нашим постачанням. Для цього нам потрібно звернутися до четвертої складової — фігового дерева.

З нашого переживання ми усвідомлюємо, що чим більше ми насолоджуємося Христом як пшеницею, ячменем і виноградною лозою, тим більше ми переживаємо солодкість та задоволення Христом. Чим більше ми насолоджуємося Христом як Воскреслим, тим більше ми підлягаємо вичавленню і тим більше насолоджуємося Ним як виноградною лозою. Але, слава Господу, в ту ж саму мить ми усвідомлюємо солодкість Христа і задоволення Христом як нашим постачанням.

Років з тридцять тому в Китаї, в північній провінції Цзянсу, захворіла одна дівчина. У країні був голод і вона була в жахливих злиднях. У своїй хворобі вона була приведена до Господа, і, зважаючи на сильний опір усієї своєї сім'ї, швидко зростала духовно. Якраз у цей час помер її чоловік, і тиск посунув на неї один за одним. Вона поміщалася з одного винного пресу в другий. Щодо доктрини вона знала дуже мало, але вона по-справжньому переживала щось у духові. Вона переживала Христа. День за днем вона насолоджувалася Христом і свідчила про те, що Христос — це саме її життя. Її сім'я ставилася до неї вкрай вороже. Чим більше вона відвідувала зібрання, тим більше свекруха біла та пересліду-

вала її. Вона співала Господеві гімни хвали, але чим більше вона раділа, тим більше збуджувала гнів свекрухи, і її принижували ще більше. Однак сестра лишалася непохитною. Побої свекрухи приводили лише до того, що вона більше ніж будь-коли славила свого Господа. Одного разу, коли вона повернулася співаючи після зібрання, свекруха була глибоко розлючена. “Що ти робиш? Ми такі бідні, а у тебе серце ще схильне щось співати?” — закричала вона і сильно побила невістку. Пішовши до своєї кімнати та зачинивши за собою двері, молода сестра співала хвалу Господеві і голосно молилася. Свекруха не могла не почути її, та підійшла до дверей, щоб послухати. “Що це з нею таке? — думала вона, — напевно, вона втратила розум”. Вона продовжувала уважно слухати. Ви знаєте, про що молилася ця молода сестра? “Господи, — говорила вона, — слава Тобі, слава Тобі, я така щаслива! Пробач мою свекруху! Врятуй її, Господи, врятуй її! Даруй їй світло та щастя, яке Ти дав мені! Благослови її, Господи!” Ці прості слова молитви вразили свекруху. Вона думала, що молода дівчина, імовірно проклинає її, але виявилось, що замість проклять вона молилася за неї. Свекруха постукала у двері. Тремтячи від страху, молода сестра відчинила, думаючи, що свекруха прийшла знову побити її. Але замість цього свекруха запитала: “Донечко, як ти? Як ти? Я тебе б’ю! Чому ж ти молишся за мене, прохаючи свого Бога благословити мене і дати мені радість? Що з тобою?” “О, мамо, — відповіла молода сестра, — Христос дає мені задоволення! Я така задоволена. Я наповнена солодоців. Розумієш, мамо, чим більше ти мене б’єш, тим більше солодоців і задоволення я одержую”. Свекруха в цю ж мить увійшла і взяла її за руку, кажучи: “Доню, схилимо коліна. Навчи мене молитися. Я хочу, щоб твій Ісус став моїм”.

О, солодкість Господа і задоволення Господом, як нашим постачанням! Ми можемо бути впевнені: чим більше на нас тиснуть, тим більше ми відчуваємо задоволення. Тиск лише допомагає нам усвідомлювати Його солодкість і Його задоволення. Це і є Христос як фігове дерево.

ГРАНАТИ

Тепер ми підійшли до п'ятої складової — гранатових яблук. Що вони собою являють? Чи бачили ви коли-небудь гранат? Коли ви бачите стиглий гранат, ви одразу ж усвідомлюєте рясноту і красу життя.

Подумайте про ту молоду сестру, про яку ми тільки-но говорили. Скільки краси було в її житті! Її життя було переображенням життя Христа. А яка ряснота життя була в ній! Один з наших співпрацівників поїхав в ті місця і познайомився з її ситуацією. Він повернувся зі словом про те, що всі Церкви в тих місцях отримали оживлення завдяки її переживанню. Слава Господу за такий достаток життя!

Коли ви насолоджуєтеся Христом і переживаєте Христа як пшеницю, ячмінь, виноградну лозу і фігове дерево, вас оточує краса Христа, і у вас є достаток життя Христа. Оце і є переживання Христа як гранатового дерева. Якщо ви насолоджуєтеся Христом як Воскреслим і силою Його воскресіння живете життям Ісуса на цій землі, зносячи усякого роду тиск, гоніння, біди і конфлікти, всередині себе ви усвідомите солодкість Христа і задоволення Христом і будете виявляти іншим красу та рясноту життя. Коли інші доторкнуться до вас, вони відчують чарівність і привабливість Христа, і їм буде переданий достаток життя.

ОЛИВКОВЕ ДЕРЕВО

Шостою складовою є оливкове дерево. Оливкове дерево, як ми знаємо, дає оливкову олію, оливу. Це остання складова з їжі, яку ми можемо віднести до рослинного світу. Чому Дух помістив це дерево на останнє місце? Ми вже читали Книгу пророка Захарії 4:12-14. В цьому місці ми бачимо два оливкових дерева перед Господом, про які Господь говорить, що це “два сини оливи” (букв.). Ми повинні усвідомлювати, що Христос — Син оливи; Христос — це Людина, помазана Святим Духом Бога. Бог вилив на Нього оливу радощів. Він

— Людина, наповнена Святим Духом; Він — оливка, Син оливи. О, якщо ми насолоджуємося Ним як пшеницею, ячменем, виноградною лозою, фіговим деревом і гранатом, то ми, без сумніву, будемо насолоджуватися Ним як оливкою, що означає, що ми будемо наповнені Духом. Ми наповнимося оливою і станемо оливкою.

До чого вживається олива? В Книзі Суддів 9:9 говориться, що вона вживається для шанування Бога й людей. Якщо ми хочемо шанувати Бога, або людину, ми повинні робити це з допомогою оливи. Це просто означає, що якщо ми хочемо служити Господеві, якщо ми хочемо допомагати іншим, ми повинні робити це через Святого Духа. Ми повинні бути людьми, наповненими Духом, ми повинні бути оливами і синами оливи. Без Святого Духа ми ніколи не зможемо служити Господеві або допомагати іншим. Але, слава Йому, якщо ми насолоджуємося Ним як пшеницею, ячменем, лозою, фіговим деревом і гранатом, у нас неодмінно буде і олива. Ми будемо наповнені Святим Духом. Ми дійсно зможемо шанувати Бога та інших.

Мені подобається слово “шанувати”. Ми повинні шанувати не тільки Бога, а й інших. Не думайте, що це несуттєва або поверхова справа. Чи усвідомлюєте ви, що кожного разу, коли ви збираєтеся відвідати брата або сестру, ви йдете шанувати їх? Чим ви будете шанувати їх? Самі собою? Своїм природним життям? Своїм давнім чоловіком? Своїм світським знанням? Ви маєте шанувати їх тільки Святим Духом. Але для цього потрібно бути наповненим Святим Духом. Ви повинні бути сином оливи. Вам необхідно переживати Христа як оливкове дерево.

Тепер ви можете усвідомити, чому Святий Дух зробив оливкове дерево останньою складовою. Коли ви переживаєте Христа як усі останні складові і сягнете цієї вершини, тоді ви будете наповнені Святим Духом. Тоді ви зможете шанувати Бога й інших людей.

Якось до мене прийшов один брат, але він прийшов не для того, щоб ушанувати мене. Знаєте, що він мені сказав? Він сказав: “Брате, сьогодні я ходив у кіно; це був найкра-

щий фільм, який я коли-небудь бачив! Я був настільки радий, що вирішив піти і відвідати вас”. Я просто відчув, що він мене безчестить. Ганьбить мене. Він прийшов безчестити мене фільмом, замість того, щоб вшанувати мене Святим Духом.

Брати і сестри, якщо хто-небудь приходить спілкуватися з вами у Святому Духові, він дійсно вшановує вас. Через Святого Духа він виявляє вам дійсну честь. Ми можемо шанувати інших, лише наповнившись Святим Духом. А інакше все, що ми говоримо, і все, що ми робимо, буде просто безчестити інших. Якщо ми можемо говорити з ними лише про становище в світі, про те і про це, то ми нагромаджуємо на них безчестя. Чи можете ви сказати, що в усіх ваших контактах з іншими людьми ви шануєте їх з Господньої милості і благодаті та через Святого Духа? Чи ви безчестите їх такими різними речами? Щоб шанувати інших, ми повинні бути наповнені Святим Духом.

Чи наповнені ми Духом, щоб шанувати Бога й людей, в більшій мірі залежить від того, наскільки ми день за днем насолоджуємося Христом, переживаємо Його як пшеницю, ячмінь, лозу, фігове дерево, гранатове дерево і, зрештою, як оливу. Якщо ми пройшли перші п'ять складових, ми неодмінно підійдемо до шостої — оливи. Ми будемо сином оливи, святим, наповненим Святим Духом.

ТВАРИННЕ ЖИТТЯ

Тепер продовжимо і розглянемо дещо стосовно тваринного життя. О, аспекти Христа в землі такі численні і такі багаті! В нас є не тільки рослинне життя, життя рослини, але і тваринне життя. Є два види життя. У Господа Ісуса Христа є аспект рослинного життя й аспект тваринного життя.

Рослинне життя — це життя, що відтворюється, примножується. Це життя, що відтворює й примножує постійно. Пшеничне зерно падає в землю, вмирає і воно поховане. Але що ж відбувається? Воно принесе в тридцять, шістдесят, сто

разів більше плодів! Це і є відтворення, це і є примноження. Тому аспект Господа Ісуса Христа, який поданий рослинним життям, — це аспект відтворення й примноження. Це перший аспект.

Але існує й інший аспект. Ми повинні пам'ятати, що до падіння, до того, як людина згрішила, їжа, яку Бог приписав людині, була від рослинного царства, а не від тваринного. І лише після падіння, тільки після того, як людина згрішила, для її харчування знадобилося пролиття крові. До падіння людині в їжу не потрібні були тварини, але коли гріх ввійшов у людину, людина повинна була включати їх до свого раціону. Без гріха не було потреби у викупленні кров'ю, але після падіння, з причини гріха потрібна була кров. Якщо ми збираємося жити перед Богом, ми повинні причаститися викуплення через кров. Що ж тоді означає тваринне життя? Воно означає викупляюче життя, жертвене життя. Після того, як людина впала й згрішила, потрібно було таке життя, щоб людина могла жити перед Богом.

Такі два аспекти життя Господа. З одного боку, Його життя — це відтворююче життя, а з іншого боку, Його життя — викупляюче життя. В Євангелії від св. Іоанна, розділ 6, Господь сказав: “Плоть Моя [букв.] — то правдиво пожива, Моя ж кров — то правдиво пиття. Хто плоть Мою [букв.] споживає та кров Мою п'є, той в Мені перебуває, а Я — в ньому... Хто цей хліб споживає, той жити буде повік!” Нам потрібно насолоджуватися Христом як Викуплюючим.

Можливо, тепер ви думаєте, що чомусь навчилися. Ви дізналися, як вживати Христа як пшеницю, ячмінь і декілька видів дерев. Ви радієте. Але ви повинні усвідомлювати, що ніколи не зможете просто вживати Христа як ячмінь, тому що ви грішник, ви згрішили. До цього самого дня ми з вами залишаємося грішниками. Усякого разу, коли ми хочемо вживати Христа як пшеницю, ячмінь, виноградну лозу, фігове дерево, гранат й оливку, ми водночас повинні вживати Його як ягня, як Того, Хто вмер на хресті, проливши Свою кров, щоб викупити нас від наших гріхів. У всіх жертвоприношеннях Старого Завіту поряд з рослинною жертвою завжди була тваринна. Ви знаєте, що зробив Каїн. Він

приніс рослинну жертву без тваринної, і був відхилений Богом. Усякий раз, коли ви хочете насолоджуватися Христом, ви повинні усвідомлювати, що ви грішні. Ви повинні просити Господа покрити вас Своєю дорогоцінною кров'ю і ще раз очистити вас. Ви не можете насолоджуватися Христом просто як рослиною, як пшеницею або ячменем. Ви повинні насолоджуватися Ним як рослиною *разом* з твариною. Ви повинні насолоджуватися Ним як відтворюючим життям і в той же самий час як викупаючим життям.

Якось до мене прийшло подружжя. Вони сказали: “Брате, ми знаємо, що у вас не дуже здоровий шлунок, тому ми приготували для вас спеціальну їжу і хочемо запросити вас до себе на вечерю”. Я охоче погодився. Прийшовши туди, я побачив, що вони дійсно приготували добру їжу й подали її дуже привабливо. Стіл був накритий дуже барвисто. На ньому було щось червоне, зелене, біле та жовте — усе виглядало дуже привабливим. Та я похитав головою. Моя жінка помітила це і запитала: “В чому справа? Чому ти хитаєш головою? Хіба тобі не подобається ця їжа?” “Подобається, — відповів я, — та вона приготована не згідно з Писанням, тут немає нічого тваринного”. Все приготоване було від рослинного життя. Там були овочі, овочі і ще овочі, та ще трохи фруктів, але не було м'яса, не було нічого тваринного. “Ви думаєте, що я не грішник?” — запитав я сестру. “Ви думаєте, що мені не потрібно приймати Господа як Заколеної жертви, що мені в цю саму мить не потрібна Його кров?”

Тепер ви розумієте. Ви не можете переживати Христа лише як рослинне життя. Ви грішні. Кожного разу, коли ви приносите хлібне приношення, ви також повинні приносити і щось тваринне. Коли ви приймаєте Христа як ваше життя, як пшеницю, ячмінь, фігове дерево або гранат, ви повинні водночас приймати Його як теля або ягня. Він Той, Хто був заколений на хресті, пролив Свою кров, щоб викупити нас від наших гріхів.

Якось до мене прийшов один брат і сказав: “Брате, кожного разу, коли ви молитесь, ви говорите: “Господи, очисти нас Своєю дорогоцінною кров'ю, щоб ми могли насолоджу-

ватися Тобою все більше і більше”. Чому ви постійно просите Господа очистити вас Своєю кров’ю?” “Брате, — відповів я, — невже ви не усвідомлюєте, що ви, як і раніше, маєте грішну природу? Невже ви не усвідомлюєте, що ви все ще живете в цьому зіпсованому і занечищуючому світі? Хіба ви не занечищуєтеся багатьма речами з ранку до вечора? Всякого разу, коли ми приходимо до Христа, щоб переживати Його та вживати Його як своє життя, ми повинні усвідомлювати, що Він не лише рослинне життя, але й тваринне. Ми завжди повинні вживати Його як Викупителя, як Агнця, який був заколений, щоб ми могли насолоджуватися всіма багатствами Його відтворюючого життя.

МОЛОКО І МЕД

Тепер ми підійшли ще до двох складових — молока і меду. Добра земля — це земля, де тече молоко і мед. Чи можете ви сказати, до якого виду життя належать молоко і мед? Чи належать вони до тваринного або до рослинного життя? Зверніть увагу, як Святий Дух розподіляє їх у Слові. У Повторенні Закону 8:8 мед розміщений в одному ряду з рослинами: пшениця, ячмінь, виноградна лоза, фігове дерево, гранат, оливка, і згодом мед. А у Повторенні Закону 32:14 молоко стоїть в одному ряду з тваринами: худоба, череда, молоко, масло. Дух Святий цілком справедливий. Він розмістив мед з рослинами, а молоко — з маслом і тваринами. Чому? Тому, що Святий Дух чудово знає, що мед належить здебільшого до рослинного життя. Його одержують здебільшого з квітів і дерев. Зрозуміло, частково в цьому бере участь тваринне життя — ця маленька тваринка, бджола. Без квітів не було б меду, але й без бджіл його б не було. Потрібні квіти і бджоли. Між ними відбувається взаємодія. Ці два життя зливаються, і одержується мед. Але мед головним чином належить до рослинного життя.

А як же молоко? Можна сказати, що молоко в більшій мірі належить до тваринного світу. Та насправді це продукт і рослинного, і тваринного життя. Якщо в нас немає пасови-

ща, немає трави, навіть якщо в нас є худоба й череда, у нас не буде ні молока, ні масла. Яка ж їжа краща: молоко чи плоди дерев — виноград, фігове дерево, гранати й маслини? Так, усі вони добрі, але що ж краще? Я думаю, всі ми усвідомлюємо, що молоко краще, ніж усі плоди рослинного життя. Чому? Тому, що в молоці й меді ми насолоджуємося злиттям двох видів життя. Ви тепер бачите, що обидва ці продукти беруть свій початок як від рослинного, так і від тваринного життя.

Що ж це означає? Який аспект життя Христа зображають собою молоко й мед? Коли ви насолоджуєтесь Христом як пшеницею, ячменем, виноградом і т. ін., і в той же самий час насолоджуєтесь Ним як телям чи ягням, ви усвідомлюєте, що Господь такий хороший, що Він такий же солодкий та достатній, як молоко і мед. Особливо, коли ви слабкі духом і приходите до Господа, щоб пережити й вжити Його, ви відчуваєте, що Він — це молоко і мед. Ви відчуваєте багатство і солодкість життя Христа. О, добротність молока і солодкість меду! Христос такий хороший! Христос такий солодкий! Він — земля, де тече молоко та мед. Це переживання бере свій початок з двох аспектів життя Христа: породжуючого та викуплюючого життя. Чим більше ви усвідомлюєте Його як пшеницю, ячмінь та ін., і в той же час як худобу та череду, тим більше ви насолоджуєтесь Христом як молоком та медом.

Ми побачили три види води і, принаймні, вісім видів їжі. О, який багатий для нас Христос! Ми повинні мати таке адекватне й повне переживання Його, не тільки як живої води, але і як різного роду їжі. Ми повинні насолоджуватися Христом до такої міри, щоб життя всередині нас досягало зрілості. Тоді буде й будівництво для Господа і війна з ворогом. Ми розглянемо це у наступному розділі.

Розділ сьомий

ДОБРОТНІСТЬ ЗЕМЛІ — ЇЇ НЕДОСЛІДЖЕНІ БАГАТСТВА

ІІІ. КОРИСНІ КОПАЛИНИ

Земля багата не лише водою і їжею, але й корисними копалинами. Прочитаємо:

Книга Повторення Закону 8:9: “...до Краю, що каміння його — залізо, а з його гір добуватимеш мідь”.

Зверніть увагу, що залізо тут поставлене поряд з камінням, а мідь — з горами. Це означає, що залізо має якесь відношення до каміння, а мідь — до гір.

Книга Буття 4:22: “...що кував всіляку мідь та залізо”.

Тут мідь і залізо пов’язані з ріжучими засобами.

Книга Повторення Закону 33:25: “Залізо та мідь — то запора твоя, а сила твоя — як усі твої дні”.

Тут мідь і залізо мають відношення до запорів на дверях, а також до багатства. У деяких англійських виданнях Біблії слово “багатство” перекладене як “спокій” або “безпека”; “безпека”, певно, найкраще підходить у цьому вірші. “Безпека твоя — як усі твої дні”. Отже, тут залізо й мідь пов’язані з нашою безпекою. Якщо у вас є сила, то ви в безпеці, а якщо ви в безпеці, у вас є і спокій.

Книга пророка Єремії 15:12: “Чи можна зламати залізом залізо із півночі й мідь?”

Цей вірш показує міць заліза й міді. Це означає, що ніхто не може зламати залізо й мідь.

Перша Книга Самуїлова 17:5-7: “А на голові його — мідяний шолом, і він одягнений був у панцера з луски; а вага того панцера — п'ять тисяч шеклів міді. А на ногах його — мідяні наголінники, а за плечима його — мідяний спис. А держак списа його — як ткацький вал, а вістря спису його — шістсот шеклів заліза. А перед ним ходив щитоноша”.

Цей велетенський воїн був з голови до п'ят покритий міддю, а його зброя була зроблена із заліза. Сам він був покритий міддю, а зброя, якою він боровся, була залізною.

Об'явлення 1:15: “А ноги Його подібні до міді, розпалені, наче в печі”.

Псалом 2:9: “Ти їх повбиваєш залізним жезлом, потовчеш їх як посуд ганчарський”.

В першому розділі Об'явлення мідь говорить про ноги Христа, який перемагає й судить. Його ноги були подібні до розпаленої міді. А в другому Псалмі залізо стосується жезла, яким Господь буде управляти народами.

Євангеліє від св. Матвія 5:14: “Ви — світло для світу. Не може сховатися місто, що стоїть на верховині гори”.

Псалом 2:6: “Я ж помазав Свого Царя на Сіон, святу гору Свою”.

В Євангелії від св. Матвія місто пов'язане з горою; а в другому Псалмі гора Сіон пов'язана з Помазанцем.

Перше соборне послання ап. Петра 2:4, 5: “Приступайте до Нього, до Каменя живого, дорогоцінного, що відкинули люди Його, але вибрав Бог. І самі, немов те каміння живе, будуйтеся в дім духовний, на священство святе, щоб приносити жертви духовні, приємні для Бога через Ісуса Христа”.

Тут нам говориться, що Господь — це живий Камінь, і ми також живе каміння. Все це живе каміння служить для побудови духовного дому для Бога.

Книга пророка Єзекіїля 37:22: “І зроблю їх за один народ у Краї на Ізраїлевих горах, і буде для всіх них один цар за царя, і не будуть уже двома народами, і не будуть уже більш поділені на двоє царств”.

В цьому вірші ми бачимо, що народ і цар пов’язані з горою. Господь сказав, що Він зробить їх за один народ не тільки на землі, але й на Ізраїлевих горах, горах цієї землі.

Псалом 87:1: “Основа його — на горах святих”.

Тут основа будови пов’язана з горами.

Псалом 48:2, 3: “Великий Господь і прославлений вельми в місті нашого Бога, на святій Своїй горі! Прешишна країна, розрада всієї землі, — то Сіонська гора, на північних околицях, місто Царя можновладного!”

Ми повинні відзначити, що тут місто Бога пов’язане зі святою горою, а місто великого Царя — з Сіонською горою.

Всі ці зв’язки несуть у собі велике духовне значення. Всього тут чотири складових: каміння, гори або пагорби, залізо і мідь. Каміння — для будування, а гори або пагорби — для міста, яке є центром держави, центром царства. Залізо і мідь — це матеріали для виготовлення зброї.

ЧОТИРИ КАТЕГОРІЇ БАГАТСТВА

Ми бачили, що земля багата, по-перше водою, по-друге, плодами і рослинами, по-третє, тваринами, і, нарешті, корисними копалинами. Всього чотири категорії. Розгляньмо їх порядок; це наповнене великим змістом і дуже духовне.

Насамперед, у нас повинна бути вода, інакше рослини не зможуть рости. Без води рослини і плоди зовсім не можуть існувати і ніколи не будуть рости. Отже, вода привносить плоди і рослини.

В 1958 році ми їздили у фізичну землю, про яку говоримо, в Палестину. Після декількох днів перебування в Єрусалимі ми поїхали відвідати Єрихон, це прокляте місто. Єрусалим побудований на горі від дев'ятисот до тисячі двохсот метрів над рівнем моря, а Єрихонська долина, де розміщене Мертве море, лежить на сто вісімдесят — двісті десять метрів нижче від рівня моря. Тому від Єрусалиму до “долини смерті” Єрихону ми їхали все вниз, вниз і вниз — близько трьох годин на автомобілі. Коли ми приїхали на дно цієї долини, там було, як у розжареній печі. Жахлива спека! І ні найменшого вітерця! Це була палюча безплідна пустиня — лише спека й пил. Ми відразу ж пішли подивитися на руїни давнього міста Єрихона, які збереглися посеред цього похмурого і безводного пейзажу, і біля самого міста, на наше величезне задоволення, була вода, джерело води. Це була та сама вода, яку зцілив пророк Єлісей, і саме тому нам було так цікаво подивитися на неї. І ось воно, джерело, криниця, що б'є із землі і тече далі потоком. Слідкуючи очима за потоком води, ми змогли роздивитись вдалині, просто серед безводної пустині місце із зеленою травою, пальмами і великою кількістю інших дерев. Це було чудово! Ви бачите, там було джерело, криниця і збігаючий потік, а далі — земля, повна зелені.

Святий Дух помістив воду на перше місце. Джерело, криниця і потік привносять усякого роду рослинне життя.

Далі, чим живиться худобина? Вона живиться травою, рослинним життям. Отже, ми бачимо порядок: спершу вода, потім рослини, а потім тварини. Після цих трьох складових

Дух Святий переходить до чогось іншого: до каміння, гір, із яких добуваються залізо і мідь.

Брати і сестри, цей порядок повинен справити на нас глибоке враження. Він на всі сто відсотків відповідає етапам духовного життя.

ЕТАПИ ДУХОВНОГО ЖИТТЯ

На першому етапі духовного життя ми переживаємо Христа як живу воду. Ісус сказав: “Коли прагне хто з вас — нехай прийде до Мене та й п’є (Ін. 7:37). Це добра вість для грішників. Прийдіть і напийтеся, ваша спрага угамується. Коли ми приходимо до Господа, ми переживаємо Його як живу воду, як живий потік. Продовжуючи переживати це, ми рухаємося далі. Ми дізнаємося, що від престолу Бога і Агнця тече ріка живої води, і в цій ріці росте дерево життя. Жива вода приносить нам постачання Христа як їжі. Переживаючи Христа як живу воду, ви виявите, що в цій воді росте дуже багато видів рослин; ви переживаєте Христа як ваше постачання їжею. З течією живої води приходять хліб життя, їжа життя. Це означає, що ви переживаєте не тільки воду, але й постачання Христа як різні види їжі. Всі ці різні види їжі приведуть вас до зрілості; вони приведуть вас до того, що ви наповнитесь Святим Духом. Ви станете оливою перед Господом, сином оливи.

До цього моменту ви дозріваєте. Ваше переживання Христа є таким же багатим і солодким, як молоко і мед. Що таке мед? Мед — це вершки всього рослинного життя. А що таке молоко? Молоко — це вершки всього тваринного життя. Мед і молоко — це вершки всього харчового постачання. Іноді, коли ви слабкі духом і трохи покуштуєте Христа, ви відчуваєте, який Він багатий і солодкий. Ви лише трохи насолодилися Христом як молоком і медом. Але коли ви посправжньому дозрієте в житті Христа, Христос впродовж усього дня буде для вас, ніби молоко і мед. Коли ви вперше приходите, щоб прийняти Христа, ви відчуваєте, що п’єте

живу воду, але коли ви дозріваєте у Христі, ви щоденно відчуваєте, що п'єте молоко і мед. Він такий солодкий і багатий для вас. Звичайно, жива вода входить в молоко і мед, але цей напій набагато кращий, ніж вода.

Коли я вперше приїхав до Америки, я отримав глибоке враження. Мені захотілося пити, і я попросив брата, у якого зупинився, дати мені що-небудь попити. Я запитав, чи є у нього чайник, але він відповів, що, на жаль, у нього немає чайника. Я вигукнув: “Невже Америка така бідна? У вас немає навіть чайника!” Там, звідки я приїхав, у нас є найрізноманітніші чайники. Тоді я запитав його, чи є у нього термос з водою. Він відповів, що і термоса у нього немає. “Що ж це таке?” — думав я. Тоді, на мій подив, він дав мені чашку молока і сказав: “Брате, тут в Америці ми замість води п'ємо молоко. Кожного дня, вранці, вдень і ввечері ми п'ємо молоко”. Це справило на мене велике враження. Я сказав: “О, ви дійсно багаті в цій країні! Ви настільки багаті, що замість води п'єте молоко!”

Перше переживання Христа — це переживання Його як живої води, але після зростання в Ньому і дозрівання в житті настає певний момент, коли Христос для нас вже не тільки жива вода, але потік молока і меду. Зверніть увагу на порядок. Святий Дух помістив мед у кінці переліку рослинних продуктів, а молоко і масло після великої і дрібної худоби, тварин. Це означає, що коли ви в певній мірі насолоджуєтесь Христом як рослинним життям, то ви насолоджуєтесь Ним як медом. І якщо ви в певній мірі насолоджуєтесь Ним як тваринним життям, то ви відчуєте, що Він ніби молоко. Він буде таким багатим і солодким для вас. Це означає, що ви до певної міри дозріли.

Тепер ми підходимо до останньої стадії, сттадії корисних копалин. Ми підходимо до такого моменту, де нам доводиться мати справу з камінням, горами, залізом і міддю. Для чого вони потрібні? Вони потрібні для будування, для царства, для битв і для безпеки. Там, де життя в християнах досягає зрілості, там відбувається будування Божого дому і ведуться духовні битви. Іншими словами, коли є віруючі,

що дозріли завдяки переживанню Христа, у них будується дім Бога, і ними ведеться битва. Нам повинно бути цілком ясно, що коли ми в певній мірі насолоджуємося Христом, завжди буде деякий результат — будівництво і битва. Вони завжди йдуть разом. Якщо ви хочете мати будову Бога, ви повинні приготуватись до битви. Для будови Бога потрібні матеріали, а для битви — зброя. Все це потребує каміння, гір, заліза і міді.

Нам слід пам'ятати, що на землі будується місто і храм, і вони будуються якраз із цих матеріалів: каміння, заліза і міді. Ці матеріали означають, що в житті Христа є щось, що служить матеріалом для будови Бога і зброєю в битвах. Все це також є чимось від багатства життя Христа.

Досягли ми цього етапу чи ні, залежить від міри нашого переживання Христа. Коли ми щоденно насолоджуємося Христом тільки як живою водою, ми ніколи не досягнемо того моменту, коли будівництво Бога буде реалізоване серед нас. Ми всі надто молоді. Ми повинні насолоджуватися Христом як живою водою, як пшеницею, як ячменем, як тим і цим. Ми повинні в якійсь мірі насолоджуватися Христом; тоді буде будівництво для Господа і битва з ворогом.

Інколи, зустрічаючи брата чи сестру, ви відчуваєте, що він або вона досить хороші, але чогось не вистачає, щось дійсно відсутнє. Ні, вони не грішні, навпаки, вони прямі з Господом, настрої у них позитивні. Але глибоко в своєму духові ви відчуваєте недолік. Ви навряд чи можете пояснити це; вам важко знайти потрібні слова. Можливо, ви назвали б їх трохи млявими, трохи м'якими. Думаю, ви знаєте, що я маю на увазі. Вони просто як шматок хліба. Хліб хороший і корисний, але він такий м'який і податливий! Або їх можна порівняти з чашкою молока. Молоко хороше і багате, але це тільки рідина, щось рідке і слабе. А тепер візьмімо камінь чи кусок заліза, або міді, — ось це вже щось міцне! Але ці люди не такі. Схоже, що вони не камінь, і в них немає ні заліза, ні міді. Молоком не можна воювати як зброєю. Ви не можете вести битву шматком хліба або з фіговими плодами йти на війну. Це ж смішно! У вас повинно бути

залізо або мідь, у вас повинно бути щось міцне. Ви не збудете дім із молока. Ви не можете збудувати споруду, нагородивши купу хлібних батонів. У вас повинно бути каміння і повинен бути будівельний матеріал. Більше того, у вас повинна бути гора, із якої можна добувати матеріал для будовання і на якій ви можете будувати дім.

Іноді, зустрічаючись з яким-небудь Господнім служителем, я відчуваю, що зустрівся з горою. Неможливо висловити, який він багатий, який він сильний, який він міцний і надійний. Він ніби гора. Коли він сидить перед вами — це гора! Його не поб'єш, а якщо спробуєш, сам виявишся битим. Це і є гора. Не ви будете впливати на нього, він буде впливати на вас.

Це і є останній етап духовного життя. І ви цілком можете досягти його. Ви цілком можете стати каменем серед дітей Бога, стовпом в Церкві. Чи можна із хліба зробити стовпа? Чи можна збудувати стовп із винограду? Ні, це неможливо. Ви можете зробити стовп із каменю, заліза або міді — це цілком відповідає вимогам. Для будови Бога потрібні камінь, залізо, мідь, а також гора. Всі ці матеріали пов'язані з будовою Бога і, як ми покажемо далі, з Царством Бога.

ПЕРЕТВОРЕНІ ІЗ ГЛИНИ В КАМІНЬ

Коли ми ще тільки немовлята в Христі і п'ємо живу воду, то як можливо будові Господа бути серед нас? Це неможливо. Ми повинні бути дорослими, які дозріли завдяки переживанню Христа. Ми повинні бути камінням. Господь — це живий камінь, і ми також повинні бути живим камінням, щоб бути матеріалом для Його будови.

Образно висловлюючись, в Адамі ми — шматок *глини*; ми не камінь, а глина. Господня будівля будується з каміння, а ми зроблені з глини. Як ми, будучи глиною, можемо бути матеріалом для Господньої будови? Це неможливо. Ми повинні бути перетворені із глини в камінь. Ми повинні бути перетворені Святим Духом через практичне переживання Христа і насолодження Ним.

Інколи який-небудь брат приходиться до мене і я відчуваю, що він в якійсь мірі перетворений. Але, на жаль, в ньому всього лише трохи каменю; здебільшого він все ще глина. Вам, можливо, зустрічалися такі брати. Ви помічаєте невелике перетворення; на вигляд вони як камінь, але більша частина їх істоти все ще знаходиться в початковому стані. Вони ще дуже багато в чому залишаються в Адамі, дуже багато в чому в глині. В них надто багато природного.

Одного разу у мене було спілкування з кількома братами. В якийсь момент нашого спілкування один брат став сильно наполягати на чомусь. Вказавши на брата, я сказав йому: “Брате, в твоєму духові є трохи каменю, але твоя голова — це грудка глини”. Мислення стількох багатьох братів і сестер все ще не оновлене, не перетворене. Їх мислення — це всього лише мислення природної людини, наповнене природними уявленнями і природними думками. Це голова із глини. Оновленням розуму ми змінюємося з грудки глини в камінь. Ставши каменем, ми підлягаємо випалюванню і тискові, щоб перетворитися ще далі — із звичайного каменю в дорогоцінний. В Новому Єрусалимі ви не знайдете ані грудки глини. Не знайдете ви і звичайного каміння. Кожен камінь є дорогоцінним. Новий Єрусалим збудований із дорогоцінного каміння.

ГОРИ І ПАГОРБИ

Ми знаємо, що каміння завжди зв’язане з горами і пагорбами. Якщо нам потрібне каміння, то у нас повинні бути гори. На рівнинах досить важко знайти каміння. Що ж тоді означають гори і пагорби? В Писанні гори і пагорби завжди відображають воскресіння і вознесіння. Це дещо, що підноситься над землею, над рівниною. Як ви, грудка глини, можете перетворитися в камінь? Тільки в житті воскресіння! Все духовне живе каміння перебуває в житті воскресіння: це каміння з’єднане з горою воскресіння Христа. Якщо ми живемо в Адамовому житті, в нашому давньому житті і природі, ми просто знаходимося на рівнині. Оскільки серед нас немає гір, серед нас немає жодного каменю. Але якщо ми

живемо і ходимо в житті воскресіння, ми насолоджуємося реальністю пагорбів і гір, а пагорбам і горам неминуче властиве каміння.

Розгляньмо приклад. Припустімо, я збираюся з декількома братами і сестрами. Я, будучи братом, дію згідно з природним життям, і є ще один брат, який завжди живе в природному житті. Дорога сестра, яка збирається з нами, безупинно діє і живе в своїх емоціях: інколи вона дуже радісна, а інколи вкрай сумна і пригнічена. Фактично, всі ми представляємо собою групу таких віруючих: всі ми — дуже природні, постійно живемо і діємо згідно з природним життям. Чи можете ви відчутти серед нас щось, що належить до природи пагорба? Звичайно ж, ні. Всі ми глина, всі ми на рівнині. Якщо б ви шукали камінь, ви не знайшли б нічого, крім пилу — пилу, землі і глини. Оскільки немає гори, немає ніякого каміння. Якщо вам потрібне каміння, ви повинні піти в гористу місцевість.

Уявімо тепер, що є інша група віруючих. Вони знають щось від хреста, знають щось від відкинення природного життя, і, отже, в якійсь мірі вони усвідомили життя воскресіння. Вони ходять в новизні життя, і служать в новизні духа, вони живуть у воскресінні. Приходячи до них, ви відчуваєте щось високе, щось піднесене, щось вище вас самих. Ви усвідомлюєте, що всередині у них і серед них знаходиться якийсь духовний пагорб, якась духовна гора. Тут неважко знайти багато каміння, навіть дорогоцінного. Поглянете на одного — бачите камінь; поглянете на іншого, слава Господу, теж бачите камінь. Тут є каміння, тому що є гори і пагорби.

Гори і пагорби призначені для будування будинку, міста і Царства Бога. В Писанні дуже багато міст збудовано на пагорбах і горах. Коли я був у Палестині і їздив по країні, я помітив, що майже всі міста збудовані таким чином. Дуже мало міст було збудовано в долинах або на рівнинах. Місто — це центр нації, царства. В Старозавітному Писанні місто завжди було символом нації або царства. Тому думка Святого Духа в таких уривках полягає в тому, що там, де серед Господніх дітей є духовний пагорб або гора, там автоматично є каміння, матеріали для побудови будинку і міста. Там

присутні влада Бога і Царство Бога. Коли Господь воскрес із мертвих, Він сказав нам, що Йому дана вся влада на небі й на землі. Духовна влада, небесна влада завжди знаходиться у воскресінні. Якщо ми з вами живемо і ходимо в житті воскресіння Христа, ми будемо мати владу неба.

Багато людей мають цілком помилкове уявлення про владу Церкви. Влада Церкви не має нічого спільного з організацією. Це цілком і повністю питання воскресіння. Якщо два брати в місцевій Церкві так сильно знаходяться у воскресінні, то їм доручена божествена, небесна влада. Вони є владою Церкви. Вони є пагорбом у цій місцевій Церкві. У них — воскресіння; тому у них — влада царства.

Якщо ми всього лише немовлята в Христі, то ми пережили Його як живу воду і, можливо, як наше джерело їжі. Нам завжди добре бути разом, ми задоволені одне одним, але ми дуже молоді. Часто ми просто природно веселі, і часто засмучені в своїх природних емоціях. Серед нас немає пагорба, і серед нас немає каміння. Всі ми — грудка глини. Чи можете ви реалізувати владу Церкви в такій ситуації? Ніколи. Влада Церкви знаходиться там, де святі знають, що означає бути розп'ятим з Господом Ісусом і жити у воскресінні. Якщо вони сміються, вони сміються у воскресінні; якщо вони плачуть, вони плачуть у воскресінні. Навіть коли вони гніваються, вони гніваються в житті воскресіння. Вони переживають Господнє життя воскресіння в своєму повсякденному ходінні. Для них це не просто вчення, а практичне щоденне насолодження. Коли ви зустрічаєтеся з ними, ви відчуваєте, що вони — каміння в горах. Вони — це ті, кому доручена небесна влада. Вони і є влада Церкви. Якщо тут є такі святі, тоді тут є дім Бога і Царство Бога. Тут збудований дім Бога і засноване Царство Бога.

Будь ласка, не подумайте, що коли ви прочитали це, то ви вже маєте це. Щоб набути те, про що ми говорили, знадобляться роки. Я тільки даю вам напрямок; це просто мапа, за котрою ви повинні йти. Візьміть її і покірливо практикуйте це. Не думайте, що завтра ви станете горою. Ні! Моліться про все це і прагніть здійснити це на практиці. І тільки після цього ви отримаєте користь.

Розділ восьмий

ДОБРОТНІСТЬ ЗЕМЛІ — НЕДОСЛІДЖЕНІ БАГАТСТВА

ІІІ. КОРИСНІ КОПАЛИНИ (ПРОДОВЖЕННЯ)

Тексти Писання: Повт. Зак. 8:9; 33:25; Єр. 15:12; Об. 2:27; 1:15; Мт. 28:18; Лк. 10:19; Мт. 16:18, 19; 18:17, 18; Еф. 6:11-17

Книга Повторення Закону 8:9: “...до Краю, де подостатком будеш їсти хліб, де не забракне нічого, до Краю, що каміння його — залізо, а з його гір добуватимеш мідь”.

Книга Повторення Закону 33:25: “Залізо та мідь — то запора твоя, а сила твоя — як усі твої дні”.

Книга пророка Єремії 15:12: “Чи можна зламати залізом залізо із півночі й мідь?”

Об’явлення св. Іоанна Богослова 2:27: “...і буде пасти їх залізним жезлом; вони, немов глиняний посуд, покрушаться”, як і Я одержав владу від Свого Отця...”

Об’явлення св. Іоанна Богослова 1:15: “А ноги Його подібні до міді”, розпалені, наче в печі”.

Євангеліє від св. Матвія 28:18: “А Ісус підійшов і промовив до них та й сказав: “Дана Мені всяка влада на небі й на землі”.

Євангеліє від св. Луки 10:19: “Ось Я владу вам дав наступати на змій та скорпіонів, і на всю силу ворожу, — і ніщо вам не зашкодить”.

Євангеліє від св. Матвія 16:18-19: “І кажу Я тобі, що ти скеля, і на скелі оцій побудую Я Церкву Свою, — і сили адові не переможуть її. І ключі тобі дам від Царства Небесного, і що на землі ти зв’яжеш, те зв’язане буде на небі, а що на землі ти розв’яжеш, те розв’язане буде на небі!”

Євангеліє від св. Матвія 18:17-18: “А коли не послухає їх, — скажи Церкві; коли ж не послухає й Церкви, — хай буде тобі як поганин і митник! Поправді кажу вам: Що тільки зв’яжете на землі, зв’язане буде на небі, і що тільки розв’яжете на землі, розв’язане буде на небі”.

Послання ап. Павла до ефесян 6:11-17: “Зодягніться в повну Божу зброю, щоб могли ви стати проти хитрощів диявольських. Бо ми не маємо боротьби проти крові та тіла, але проти початків, проти влади, проти світоправителів цієї темряви, проти піднебесних духів злоби. Через це візьміть повну Божу зброю, щоб могли ви дати опір дня злого, і, все виконавши, витримати. Отже, стійте, підперезавши стегна свої правдою, і зодягнувшись у броню праведности, і взувши ноги в готовість Євангелії миру. А найбільш над усе візьміть щита віри, яким зможете погасити всі огненні стріли лукавого. Візьміть і шолома спасіння, і меча духовного, який є Слово Боже”.

Ми вже ясно побачили, що багатства землі містяться, насамперед, у водах, по-друге, у всіх видах плодів і рослин, по-третє, у великій і дрібній худобі, і, по-четверте, в мінералах або корисних копалинах. Назвемо їх, розділивши на відповідні категорії:

1. Води: джерела, криниці й потоки.
2. Рослини і плоди: пшениця, ячмінь, виноградні лози, фігові дерева, гранати, оливки.

3. Тварини: велика худоба, дрібна худоба.
(Злиття двох вищевказаних видів життя, рослинного і тваринного, виробляє молоко і мед).
4. Корисні копалини або мінерали: каміння, гори, залізо, мідь.

Ми побачили, як усі ці багатства відповідають різним етапам духовного життя. Жива вода належить до першого етапу нашого духовного переживання. Переживаючи Христа на першому етапі, ми відчуваємо, що Він просто жива вода для нас. Потім, на другому етапі, ми переживаємо Христа глибше; ми насолоджуємося Христом більш ґрунтовно. Христос — наче тверда їжа для нас; Він щось більше, ніж вода. Вода, безсумнівно, хороша і вкрай необхідна, та вода не настільки поживна. Я не можу жити і рости на одній воді. Якщо ви запросите мене на обід, ви повинні дати мені трохи твердої їжі, трохи пшениці або ячменю і т. д. І дійсно чудово, що в кінці переліку рослин і плодів стоїть оливка, яка представляє Христа як Сина оливи, Того, Хто наповнений Святим Духом. Він був насичений Святим Духом всередині і зовні, і ми можемо насолоджуватися Ним в цій якості. Ми можемо наповнюватися Святим Духом і насичуватися Ним. Коли ми настільки наповнені Духом, ми дозріли в житті Христа. Христос такий дорогий, такий солодкий і такий багатий для нас, наче молоко і мед.

Відразу ж після такого багатого переживання Христа ми переходимо до корисних копалин і мінералів — каміння, гір, заліза і міді. Такий порядок Святого Духа. Святий Дух помістив усі ці складові саме в такому порядку, щоб це відповідало етапам нашого духовного життя. Коли ми досягаємо зрілості в житті Христа, то ми усвідомлюємо в нашому переживанні щось від каменю, гори, заліза і міді.

В попередньому розділі ми багато чого побачили стосовно каміння і пагорбів. Ми побачили, що каміння представляє спасених і перетворених святих як матеріал для Божої будови. Ми повинні не тільки спастися, але й перетворитися в живе каміння для будови Бога. Напочатку ми не каміння, а

грудки глини. Та коли ми прийняли Христа, Він увійшов у нашого духа і безперервно працює, щоб перетворити нас. За допомогою оновлення Святим Духом ми перетворилися із шматка глини в камінь, щоб стати матеріалом для будови Бога.

Ще ми побачили, що пагорби і гори представляють воскресіння і вознесення. Разом з воскресінням і вознесенням завжди наявні влада, царство і Цар. Воскресіння — це щось споруджене, а вознесення — щось піднесене, і разом з цим піднесенням іде божествена влада, божествений уряд, Царство Бога з Царем. Таке значення гір і пагорбів. Ми побачили, що глина може перетворитися на камінь тільки у воскресінні. Тільки в житті воскресіння Христос здатний перетворити нас. В природному житті ми — грудка глини, але в житті воскресіння ми — каміння. Каміння, створене для будови Бога з божественою владою і урядом, є наслідком воскресіння Христа. Чим більше ми насолоджуємося Христом і переживаємо Христа, тим більше Святий Дух перетворить нас елементами Його життя. Тоді будова Бога і Царство Бога постануть перед очима.

ЗАЛІЗО І МІДЬ

Тепер ми підходимо до останніх складових — заліза і міді. Я думаю, що ви знайомі з послідовністю викладу в Посланні до ефесян. Перший розділ говорить про всі благословення, одержані нами в Христі. Потім другий, третій, четвертий і п'ятий розділи пов'язані з багатствами Христа. Це єдина книга, де згадується поняття “недосліджене багатство Христове” (3:8). Після опису цих багатств ми переходимо до розділу шостого, до кінця цього Послання. Тут ми бачимо битву, війну. Остання тема в Посланні до ефесян — це духовна війна. До того часу, коли ви в своєму духовному переживанні досягаєте шостого розділу Послання до ефесян, ви вже маєте достатнє насолодження багатствами Христа, ви переживали Христа першого, другого, третього, четвертого і п'ятого розділу. Оскільки ви вже насолодились Ним до такої

міри і оскільки існує необхідність в будові Бога і божественному уряді, ви повинні вести духовну війну. Коли ви дійдете до цієї вершини, ви вже будете здатні битися, ви будете мати право битися, ви будете зрілими в житті Христа. Перебуваючи в переживанні багатств Христа, ви повинні і можете воювати.

Потрапивши на поле битви в цьому розділі, ми одразу ж зустрічаємо такі поняття: шолом, броня, щит, меч і т. д. Кажучи образно, з чого зроблений щит? І з чого складається броня? Вони, звичайно, не складаються з якого-небудь м'якого чи крихкого матеріалу. В оповіді 17-го розділу Першої Книги Самуїлової ми зустрічаємо гігантського воїна, покритого міддю. Його голова, груди, коліна й голінки повністю покриті міддю. А меч, яким він б'ється, зроблений із заліза. Останні складові багатств Христа — це залізо і мідь, тому що остання стадія християнського переживання — це духовна війна. В битві нам потрібні і залізо, і мідь.

Які елементи Христа зображають залізо і мідь? Нам говориться, що Христос буде правити націями жезлом залізним. Отже, залізо означає владу Христа. Христос — це Той, Хто має повну владу над усім всесвітом. Йому дана вся влада на небі й на землі. Він піднесений на небеса, посаджений праворуч від Бога і поставлений Головою над усім. У Нього є залізо. В руці у Нього залізний жезл. Це цілком зрозуміло.

Тоді який же аспект Христа показаний в прообразі міді? Мідь означає суд Христа. Але ми повинні усвідомлювати, що вся Його сила і влада судити витікають із перенесених Ним випробувань. Коли Він був тут на землі, Він пройшов через найрізноманітніші злигодні і перетерпів всілякі випробування. Ноги Його подібні до відполірованої міді, очищеної в печі. Що зображають ноги? Ноги зображають ходіння, життя на землі. Ходіння і життя Господа на землі були очищені, відполіровані, перевірені і випробувані Богом. Вони навіть були випробувані ворогом і людством. Усіма цими випробуваннями Господне життя і ходіння були перевірені і виявились доскональними, яскравими і сяючими. Завдяки цьому Він одержав право. Він одержав право судити інших,

тому що Сам був раніше випробуваний, судимий і очищений. Він споряджений не просто міддю, але міддю очищеною і відполірованою. У Нього є підстава, є право судити.

ЗАСТОСУВАННЯ МІДІ

Як ми можемо застосувати це? Іноді, коли ви йдете за Господом, коли ви служите Господеві, або, можливо, коли ви приходите на зібрання для служіння, вам спадає на думку те, наскільки ви нечисті і грішні. Що ви робите в таку мить? Так, ви просите Господа покрити вас Своєю дорогоцінною кров'ю і покрити ваш розум Собою. Але чи усвідомлюєте ви, що це таке? Це шолом, зроблений із міді. Ви усвідомлюєте, що Господь — це Досконалий, Сяючий, Той, Хто був перевірений і випробуваний. Тоді у вірі ви вправляєте свого духа і говорите ворогові: “Сатана, я нечистий, я грішний; але, слава моєму Господеві, Він — Досконалий, Він — Той, Хто був перевірений і випробуваний, і Він мій покров, Він шолом для моєї голови!” Ви можете вправляти ваш дух вірою, щоб вживати цього випробуваного, перевіреного і досконалого Христа як шолом для своєї голови.

Чи є у вас такі переживання? Думаю, що є, та у вас немає повної чіткості відносно них. Ви повинні з освіченим серцем вчитися вживати Христа таким чином.

Мені відомі підступні хитрощі ворога. Більше тридцяти років тому, коли я був молодим, Його благодаттю я дуже полюбив Господа. Кожного дня рано вранці я йшов в гори, щоб співати там гімни, читати Писання і молитися, часто зі слізьми любові і радості. О, єднання було настільки солодким, присутність Господа була настільки повною! Та коли я спускався з гори, мені спадало на думку найрізноманітніше. І так повторювалося кожного ранку. Спочатку я думав, що зі мною щось не все гаразд. Я визнавався Господеві і просив Його простити мене. Але, слава Господу, всього лише через кілька днів мені все стало зрозуміло. Я сказав: “Ні, тут справа не в мені. Я так люблю Господа, я читаю Його Слово і молю-

ся, у мене таке прекрасне єднання з Господом, як це може виходити від мене? Це, безперечно, від ворога”. Знаєте, що я зробив? Я пригрозив ворогові кулаком. Це був мій шлях битви.

Через деякий час я дізнався, що для моєї голови є шолом, що один з латів Бога — це шолом. З того часу я засвоїв цей урок. Кожного разу, коли мені в голову приходили ці неспокійні думки, я говорив: “Господи, покрий мене своїм шоломом. Алілуя! Ти — Переможець! Твоя дорогоцінна кров — непереможна кров! Покрий мене, Господи! Слава Тобі, Господи!” Я отримував перемогу. Пізніше я зрозумів, чому Господь міг бути таким ефективним покровом для мене. Тому, що Він — Той, Хто був випробуваний і перевірений не тільки Богом, але й ворогом, і всім людством, і вийшов досконалим, яскравим і сяючим; Він — це мідь, відполірована мідь; Він має здатність, силу, необхідні якості і основу, щоб вистояти всі нападки. Коли ворог зустрічається з цим Досконалим, він втікає. Ніколи не ведіть битви самі по собі — це не ваша справа. Битва належить Господеві.

Коли я був дуже молодим, я чув оповідання, яке ніколи не забуду. Воно було надзвичайно корисним. У батька однієї маленької дівчинки був приятель — християнин, який одного разу прийшов до нього побачитися і поспілкуватися. Дівчинка прислухалася до їхнього спілкування. Цей чоловік був неймовірно стурбований. Він розповідав батькові дівчинки, що постійно одержує поразку від ворога. Зрештою, дівчинка не втрималася і вигукнула: “Пане, я ніколи не одержую поразок від ворога! Ви набагато більший від мене, але завжди програєте битву, а я завжди виграю!” “Що? — запитав приятель батька, — що ти говориш?” Він озирнувся і подивився на неї з подивом. “Скажи мені, — запитав він — як же ти виграєш битву?” “Дуже просто, — відповіла дівчинка, — коли ворог приходять до мене і стукає у двері, я питаю: “Хто там?” Він відповідає: “Сатана”. Тоді я говорю: “Почекай-но, я зараз покличу Ісуса!” І я кличу Його. Тоді ворог говорить: “Не турбуйтеся, мені потрібно бігти”. І він втікає. Це мій шлях. Виграти битву дуже легко”.

Не знаю, чи справжня ця історія, але в одному я впевнений: якщо ви спробуєте воювати самі, ви неодмінно програєте. Але всякого разу, коли ви йдете воювати разом з Христом і вправляєте свою віру, щоб вживати Його, ви неодмінно переможете. Він ваш покров. Ворог нічого не може заперечити Йому і нічого не може зробити з Ним. Вчіться вживати Його як ваш покров.

Господь був ретельно випробуваний. Тепер Він — Той, Хто має право судити інших. У Нього є мідь; у Нього є покров.

ЗАСТОСУВАННЯ ЗАЛІЗА

Ну а як щодо влади, заліза? Господь сказав, що Йому надана вся влада на небі й на землі. Але це ще не все. Господь також сказав, що Він дав цю владу нам. Брати і сестри, чи знаєте ви, що ви маєте право домагатися влади Господа? У вас є щось більше, ніж сила, у вас є *влада!* Чи знаєте ви різницю між владою і силою?

Розгляньмо приклад. У вас є автомобіль, і з ним у вас є сила. Тепер припустімо, що ви зустрічаєте поліцейського, який керує рухом транспорту за допомогою свистка. Він просто маленький поліцейський, та коли він стоїть і піднімає руку, всі машини повинні зупинитися. Що це таке? Це влада, влада уряду. Цей маленький поліцейський представляє уряд. Ви зобов'язані виконувати його накази. І зовсім байдуже, яка у вас машина і якої вона потужності — ви повинні зупинитися! Чи у вас легкова машина чи вантажна, чи автобус, це зовсім не має значення. Коли він говорить “Стоп!”, ви зупиняєтеся! *Сила* поліцейського далеко поступається всім машинам або навіть одній машині, фактично вона майже дорівнює нулю. Але у нього є щось, чого нема у вас з вашою потужною машиною. У нього є влада. Коли він говорить “Стоп!”, всі повинні зупинитися. Його влада переважає вашу силу.

Яким би сильним не був ворог, найбільше, що у нього є, це сила. У нас є влада. У нас є влада Голови всього всесвіту.

Маленький поліцейський представляє владу міського уряду, а ми представляємо Царя всесвіту! Брати і сестри, чи насолоджувалися ви коли-небудь цією владою? Боюся, що коли приходить біда, ви просто забуваєте про неї і поводитесь як жалюгідний жебрак. Ви забуваєте, що ви представляєте Христа — *не кого-небудь іншого, а Христа!* Влада, доручена Христові, доручена *вам*. Господь сказав нам, що Він дав нам владу перемагати всю силу ворога. О, що це за спасіння! Будемо ж усвідомлювати і переживати це! Намагайтеся застосовувати владу, дану вам Христом.

Маленький поліцейський, що стоїть на перехресті, має владу зупиняти весь рух. Якщо ж я піду туди і скажу: “Стоп!”, я цілком можу поплатитися життям. У мене немає для цього підстав; у мене немає форми. Не думайте, що тільки тому, що ви християнин, ви можете користуватися своєю владою над ворогом. У вас є влада, та існує проблема. Чи живете ви у Христі? Чи живете ви у воскресінні? Маленький поліцейський може стояти сьогодні на перехресті і віддавати свої накази: все, що він зв’язує — зв’язане, все, що він дозволяє — дозволене. Але якщо той самий чоловік стане там завтра, але без форми, він нічого не зможе зробити; ніхто не буде виконувати його вказівки, і його життя буде в небезпеці. Коли він у своїй формі, рух повинен підпорядковуватися йому, але коли він без форми, його управління рухом безглузде, і він не може змагатися з машинами. Ви християнин, але де ви стоїте? Де живете? Де ходите? Чи ходите ви у Христі, чи у своєму природному житті? Якщо ви у власному “я”, якщо ви — в своєму природному житті, ви втратили підстави, на вас немає форми, і у вас немає влади.

У свій час апостол Павло виганяв багатьох злих духів (Дії 16:18; 19:12). Він звертався до злих духів і Іменем Ісуса Христа наказував їм вийти. Але ви пам’ятаєте, як інші, сім синів Skevi, спробували вигнати злих духів тим же Ім’ям. Замість того, щоб піти, злі духи накинулись на них і завдали такого жару, що вони втекли з дому голі і поранені (Дії 19:13-16). У них не було підстави, у них не було влади. Злі духи знали Павла і корилися йому, але не цим людям. Влада залежить від людини.

Ми повинні усвідомлювати, звідки приходить залізо. Воно приходить із каміння. А де ж це каміння? Каміння в горах; каміння у воскресінні. Коли ви все ще перебуваєте в положенні грудки глини, ви ніяк не можете претендувати на владу. Будучи природною людиною із глини, ви не маєте підстави, не маєте права; в вас немає заліза. Але коли ви камінь, що живе в Христі, що живе у воскресінні, ви автоматично одержуєте владу. Вам не потрібно просити про неї, ви можете просто зажадати і застосувати її. Ви можете сказати: “Я живу в Христі, у мене є влада небес, і я збираюся застосувати її!” Запевняю вас, це дійсно діє.

Господь сказав нам: “Що тільки зв’яжете на землі, зв’язане буде на небі, а що розв’яжете на землі, розв’язане буде на небі” (Мт. 18:18). Це і є влада. Але пам’ятайте, ви повинні бути в житті воскресіння, у вас повинна бути підстава воскресіння. Це щось, пов’язане з воскресінням. Тоді у вас є царство, у вас є пагорби. Саме так з’являється царство. Оскільки ми усвідомлюємо суд і владу Христа, ми можемо вправляти суд і владу Христа. У нас — гори, царство, божественний уряд, влада Бога.

В Повторенні Закону 33:25 нам говориться, що запора на воротах зроблена із заліза і міді. Ці ворота служать для нашого захисту, охорони, безпеки. Якщо ми здатні вправляти владу Господа і суд Господа, у нас буде захист, охорона і безпека. Наші двері будуть зачинені на засув владою і судом Господа. Найбільш захищені і в безпеці ті віруючі, які знають щось про вправління влади Христа. У них є сила, тому що у них є влада; тому вони мають захист і безпеку, і, отже, відпочинок.

Будова Бога завжди у таких християн. Вони не тільки матеріал для будування, не тільки каміння для будинку, але і збудований будинок. У таких віруючих є влада Бога, божественний уряд; тому у них — Царство Бога, гори або пагорби. Певна річ, ми повинні рости поступово, переходячи від першого етапу до другого, третього і четвертого. Нам необхідно навчитися вживати Христа, насолоджуючись Ним як живою водою на першому етапі. Ми також повинні навчитися

насолоджуватися Ним як твердою їжею на другому етапі. Ми повинні навчитися насолоджуватися Христом до такої міри, щоб Він впродовж усього дня був для нас таким же солодким і багатим, як молоко і мед. Тоді ми будемо зрілими. Ми підійдемо до такого моменту, коли у нас буде підстава домагатися влади і суду Господа.

Коли у нас є влада, нам немає потреби розбиратися з багатьма речами. Навіть молитися про багато що буде не потрібно. У нас буде право вправляти владу над цими речами. Коли під'їжджають машини, хіба поліцейському потрібно телефонувати меру і просити його зробити що-небудь, щоб зупинити їх? Це ж смішно! Самому поліцейському надана влада робити це. Так само і нам не потрібно звертатися до Бога за допомогою. Ми можемо і повинні стояти на своїй підставі і вправляти свою владу.

Але, повторюю, ми не можемо цього зробити без певної міри духовної зрілості. У апостола Павла, безперечно, була підстава домагатися влади. Коли в Церкві в Коринфі виникла певна проблема з одним братом і апостол не міг цього потерпіти, він просто сказав їм, що він осуджує і віддає цю людину Сатані в Ім'я Господа Ісуса (1 Кор. 5:3-5). Він вправляв своє право, він узяв на себе владу. Якщо ми хочемо діяти так само, то ми, як і Павло, повинні мати зрілість життя.

О, брати і сестри, ми повинні звертати свої погляди до Господа, щоб вчитися щоденно вживати такого всеобіймаючого Христа з Його недослідженими багатствами. Ми повинні переживати Його, починаючи з живої води і закінчуючи залізом і міддю.

В багатствах Христа є ще багато складових. В цих розділах я лише дав деякі натяки. Ми прочитали вірш у Книзі Єзекіїля 34:29: "І викохаю їм саджанця на славу". Христос — саджанець слави: ми не знаємо Його назви. Христос — це особливий саджанець. О, Христос безмірно багатий! Ми ніколи не зможемо вичерпати Його. В Писанні є й інші види рослин, які зображають Христа. Другий розділ Пісні над Піснями Соломона говорить про яблуню. Однак це не точний переклад. Більш точний переклад говорить, що це скоріш один із видів апельсинового дерева. Христос — це апельсинове

дерево. Так багато рослин зображають Христа і розкривають різноманітні сторони Його багатств для нашого переживання. Тридцятий розділ Книги Виходу перелічує назви рослин, із яких складалося миро для помазання і куріння: мірра, запашний цинамон, запашна очеретина і касія (в. 23-24), а також бальзам, оних, хелбан — запашні речовини — і чистий ладан (в. 34). Ці рослини повні значення і надзвичайно приємні. О, які багатства! О, невичерпні багатства!

Ця земля — дійсно хороша земля, надзвичайно хороша земля. Вона особливо хороша своїми недослідженими багатствами. Яка багата ця ділянка землі! Це прообраз всеобіймаючого Христа. Давайте прагнути переживати всеобіймаючого Христа, нсолоджуватися Ним і вживати Його — Славного і Всеобіймаючого. Хай буде Він милостивим до нас.

Розділ дев'ятий

ЯК ОВОЛОДІТИ ЗЕМЛЕЮ

І. ЗА ДОПОМОГОЮ АГНЦЯ, МАННИ, КОВЧЕГА І СКИНІЇ

Послання до ефесян 3:17-18 (букв.): “Щоб Христос через віру замешкав у ваших серцях, щоб ви, закорінені й основані в любові, змогли зрозуміти [збагнути — букв.] зо всіма святими, що то ширина й довжина, і глибина й вишина”.

В цих двох віршах потрібно відмітити і добре запам'ятати декілька моментів. Зверніть увагу на слово “замешкав” у 17-му вірші. Це сильне, вагоме слово. Мовою оригіналу слово “замешкав” має один корінь з словами “помешкання” і “дім”. Христос бажає замешкати в наших серцях, щоб ми змогли зрозуміти. Змогли зрозуміти, — значить були в силах зрозуміти, або збагнути. Це сильне і вагоме слово. Давньогрецькою мовою воно означає “мати повну силу”. Тому ми могли б перекласти цей вірш так: “Щоб ви мали повну силу, щоб збагнути...” Тепер я хотів би звернути вашу увагу на слово “збагнути”. Ми повинні не просто знати або розуміти, а оволодіти чимось за допомогою пізнання, придбати щось за допомогою розуміння — збагнути щось. Але що ж саме нам треба збагнути? Ширину, довжину, вишину і глибину — обширність Христа, необмежені виміри Христа. Далі, ми повинні збагнути такого Христа *разом з усіма святими*. Одній людині неможливо збагнути такого необмеженого Христа; це необхідно робити з усіма святими.

Коротко кажучи, Христос хоче замешкати в наших серцях. Тоді ми з усіма святими будемо мати повну силу збагнути, придбати за допомогою розуміння необмежену обширність Христа.

Книга Виходу 33:14-15 (букв.): “А Він [Господь] відказав: “Моя присутність піде з тобою, і Я дам тобі спокій. І сказав він [Мойсей] до Нього: “Коли Твоя присутність не піде з нами, то не виводь нас ізвідси”.

Перше, на що тут необхідно звернути увагу, це те, що Господь обіцяв Мойсеєві, що Його присутність піде з ним і народом Ізраїля. По-друге, Господь обіцяв дати Мойсеєві спокій. Спокій, про який говорить тут Господь, — це спокій у добрій землі.

Книга Повторення Закону 12:10: “А коли ви перейдете Йордан і осядете в Краї, що Господь, Бог ваш, дає вам на спадщину, і Він заспокоїть вас від усіх ворогів ваших навколо, і ви сидітимете безпечно”.

Книга Повторення Закону 25:19: “І станеться, коли Господь, Бог твій, дасть тобі мир від усіх ворогів твоїх навколо в Краї, що Господь, Бог твій, дає тобі як спадок, щоб посісти його, то зітреш пам'ять Амаліка з-під неба. Не забудь!”

З цих двох віршів ми бачимо, що Господь, говорячи про спокій, говорить про цю землю. Ця земля і є спокій. Оволодіти цією землею і жити в ній — значить ввійти до спокою.

Книга Виходу 40:1, 2: “А Господь промовляв до Мойсея, говорячи: “Першого місяця, першого дня місяця поставиш намета для скинії заповіту”.

Господь наказав Мойсеєві поставити скинію першого дня першого місяця. Це означає зовсім новий початок.

Книга Виходу 40:17, 21, 34, 35: “І сталося першого місяця другого року, першого дня місяця, — була поставлена скинія! І вніс він ковчега до скинії, і повісив завісу заслони, і закрив ковчег свідoctва, як Господь наказав був Мойсеєві. А хмара закрила скинію заповіту, і слава Господня наповнила скинію. І не міг Мойсей увійти до скинії заповіту, бо хмара спочивала над нею, а слава Господня наповнила скинію”.

Як тільки скинія була поставлена, слава Господа в ту ж мить наповнила її. Що таке слава Господа? Це присутність Господа, що явлена перед очима людства. Людські очі, очі дітей Ізраїля, бачили в той момент присутність Бога в Його славі.

Ми вже побачили дещо від добротності, надзвичайної добротності ханаанської землі, і ми побачили, як ця земля є прообразом всеобіймаючого Христа. Ми ніяким чином не вичерпали всіх її багатств, але я думаю, ми побачили достатньо, щоб належним чином оцінити їх. Тепер ми повинні побачити шлях оволодіння цією землею. Ми повинні побачити, як увійти до неї і насолоджуватися нею.

СПІЛЬНА СПРАВА

Перш за все, оволодіти цією землею не під силу одній людині. Одній окремішній людині зовсім неможливо зробити це. Ми повинні пам'ятати це. Ми ніколи не зможемо володіти всеобіймаючим Христом самі по собі як окремі люди. Ні, і ще раз ні! Брати і сестри, не будемо віддаватися мріям. Такі мрії ніколи не будуть реалізовані. Це під силу лише Тілу; це повинно бути збагнуто з усіма святими. Христос занадто великий; Його обширність необмежена і Його багатства недосліджені. Цей принцип твердо встановлений Господом: увійти в добру землю і оволодіти нею — це справа не окремих людей, а сукупного Тіла. Господь ніколи не говорив дітям Ізраїля, кожному окремо, щоб вони поступово, по одному, кожний сам по собі переходили через Йордан і вступали в цю землю. Бог ніколи не задумував того, щоб один увій-

шов у цьому місяці, другий — в наступному місяці, а третій — ще через місяць. Це неможливо і суперечить божественому принципу. Доброю землею повинно оволодівати все сукупне Тіло, в неї потрібно входити разом, а не поодиноці.

Боюся, що навіть читаючи ці рядки, ви поставите собі запитання: “Як я можу ввійти в цю землю?” Ви самі по собі ніколи не зможете потрапити в неї. Ви повинні глибоко перейнятися цим. Це не той шлях. Якщо ви хочете ввійти в цю землю, ви повинні входити в неї в складі сукупного Тіла.

АГНЕЦЬ

На самому початку народ Ізраїля насолоджувався пасхальним агнцем (Вих. 12), який, як нам відомо, був прообразом Христа (1 Кор. 5:7). Будучи ще в єгипетській землі, вони насолоджувалися Христом. Але при цьому ханаанська земля теж є прообразом Христа. Агнець — це Христос, і ця земля — теж Христос. Здається, що тут два Христа: менший Христос і більший Христос; Христос такий же маленький, як пасхальний агнець, і Христос такий же величезний, як Ханаанська земля. Схоже, що доки ми насолоджуємося меншим Христом, нас все ще чекає більший Христос, і ми повинні поспішати до цієї мети, щоб насолоджуватися більшим. Хіба це не так? Коли я був молодий, схоже, так воно і було. Я вже мав щось, у мене був цей Христос, але, з іншого боку, я все ж повинен був прямувати вперед, щоб придбати Його. Так що ж? Існують два Христа чи тільки один? Схоже, я ставлю дивне запитання. У вас вже є Христос? Я думаю, що є. Так чому ж ви все ще прагнете придбати Його? Якщо ми говоримо, що Він у нас уже є, ми при цьому все ще повинні придбати Його; якщо ми говоримо, що володіємо Ним, Він при цьому все ще попереду нас. Якщо ми говоримо, що у нас Його немає, це означає, що ми ніколи не зможемо прямувати вперед, щоб придбати Його. Ці запитання глибоко торкаються теми даних сповіщень.

Нам необхідно зрозуміти, що в першу чергу ми повинні насолоджуватися Христом як маленьким агнцем. Христос

— це агнець для нашого викуплення. Перш ніж ми придбаємо Його як всеобіймаючого Христа, ми повинні бути викуплені Ним. Ми повинні прийняти Його як пасхального агнця. Тому ми починаємо цей розділ з першої частини Книги Виходу. Саме звідси слід починати, щоб потрапити до хананської землі. У нас повинна бути пасха, ми повинні переживати Христа, як Агнця Божого. “Оце Агнець Божий” — це початок Євангелія від св. Іоанна, але в кінці тієї ж книги Христос являється Необмеженим, щоб учні оволоділи Ним. На початку Христос — це Агнець, представлений народові Іоанном Хрестителем, але в кінці Христос — це Той, Хто не обмежений ні простором, ні часом. Ніщо не може обмежити Воскреслого, але при цьому Він — для нашого насолодження. Ми повинні переживати Христа як обмеженого агнця; потім ми можемо прямувати вперед, щоб придбати Його як необмеженого Христа.

Насправді, пасха має не тільки агнця, але і опрісноки і гіркі трави (Вих. 12:8). Тут ми знову маємо два види життя. Агнець належить до тваринного життя, а опрісноки і гіркі трави — до рослинного життя. В той самий момент, коли ви спаслися, усвідомлювали ви це чи ні, ви переживали Христа як два види життя: ви переживали Його як викупаючого Агнця, а також як породжуюче і примножуюче життя. Чи ви коли-небудь помічали це? Тоді дозвольте мені підкреслити ще щось. (Це запитання про хорошу землю неможливо вичерпати. Можна скласти ще одну книжку на цю тему, нічого в ній не повторюючи.) В шостому розділі Євангелія від св. Іоанна Господь Ісус з’єднає ці два види життя в одне. Він сказав: “Я — хліб життя”. Що таке хліб? Це щось від пшениці або ячменю, щось від рослинного життя. Але коли Господь зробив таку заяву, люди не могли зрозуміти цього. Тоді Він проголосив: “Хто плоть [букв.] Мою споживає та кров Мою п’є, той має вічне життя... бо плоть [букв.] Моя — то правдиво пожива, Моя ж кров — то правдиво пиття”. Іншими словами, Його плоть — це хліб життя. Хліб — це рослинне життя, а плоть — тваринне життя, і в цьому розділі Сам Господь зв’язує ці два життя разом.

Отже, брати і сестри, ми повинні почати, насолоджуючись Христом як викупаючим агнцем з породжуючою силою

і збільшуючою міцністю. Ми повинні приймати пасхального агнца з опрісноками і гіркими травами.

МАННА

Слідом за пасхою ми переживаємо Христа як манну. Насолодившись Ним як агнцем, ми йдемо вперед, щоб насолоджуватися Ним як нашою повсякденною їжею. До якого життя належить манна, до рослинного чи тваринного? Подивімося в Писання:

Книга Чисел 11:7-9: “А манна — як коріяндрове насіння вона, а вигляд її, — як вигляд кришталу. Люди розходилися, і збирали її та мололи жорнами або товкли в ступі, і варили в горшку та й робили з неї калачі. А смак її був, як смак олійного коржа. А коли роса спадала на табір, спадала й манна на нього”.

Книга Виходу 16:31: “І назвав Ізраїлів дім ім'я тому: манна. Вона була, як коріяндрове насіння, біла, а смак її, — як тісто в меду”.

Ми читаємо тут, що манна була подібна певному виду насіння, а на смак вона була як свіжа олія і мед. Отже, тут знову злиті два види життя. Зауважте тут і те, що на вигляд манна була, як кришталь. Вірне значення слова “кришталь” — “перли”. В Об'явленні, розділ 21, ми бачимо, що перли — це одна із складових Божої будови. Тому манна як перли символізує дещо перетворене, що використовується як матеріал для будови Бога. Саме це слово “кришталь”, використовується в другому розділі Книги Буття. Там представлено дерево життя, а потім річка, в потоці якої знаходиться декілька дорогоцінних матеріалів, одним із яких є кришталь. Це означає, що коли ми приймаємо дерево життя і п'ємо воду життя, виробляються перли — перетворений матеріал для Божої будови.

Отже, манна — це речовина з усіма цими природами: природою рослинного життя, природою тваринного життя і при-

родою перетвореного життя. Ми повинні насолоджуватися цим аспектом Христа. Ми повинні насолоджуватися Ним як пасхальним агнцем з опрісноками і гіркими травами, і ми повинні йти далі, щоб насолоджуватися Ним як манною, яка включає в себе рослинне життя, тваринне життя і перетворену природу. Причащаючись Христом як нашою щоденною манною, ми можемо перетворитися в матеріал для будови Бога.

Але чи достатньо цього? Ні, є ще дещо більше. Шлях, яким можна ввійти в цю землю, починається з 12 розділу Книги Виходу і продовжується до останнього розділу Книги Ісуса Навина. Ми повинні уважно прочитати всі ці частини і чітко зрозуміти їх; тоді у нас буде шлях оволодіння цією землею.

КОВЧЕГ

Насолодження Христом, яке починається пасхальним агнцем і щоденно продовжується манною з неба, — це тільки початок. Ми повинні йти вперед, щоб пережити Його як ковчег, ковчег покладений в шкіню і покритий нею (Вих. 25:10-22). Що таке ковчег? Ковчег — це свідцтво Бога. Свідцтво Бога — це просто виявлення Бога, вираження Бога. У ковчезі знаходяться таблиці з десятьма заповідями. Що таке десять заповідей?

Більшість віруючих мають про десять заповідей таке уявлення, що це просто суворі вимоги Бога. Ти повинен робити те і те і не повинен робити того і того. Таке враження дає нам звичайне християнське вчення. Але в чому полягає суттєве значення десяти заповідей? Зовні це закони, але головна суть не в тому, що це закони; це другорядне. Першорядне значення полягає в тому, що вони є вираженням Бога. Десять заповідей — це виявлення Бога.

Яким Богом є Бог? Ми можемо дізнатися про це з десяти заповідей. Ви ніколи не бачили Бога, але ось перед вами Його “Десять Заповідей” (Вих. 34:28), які дають вам Його опис. Перша риса — в тому, що Бог — ревнивий. Він хоче всього; Він ніколи не дозволить нікому суперничати з Со-

бою. Він ревнивий Бог. Друга риса — в тому, що Він святий Бог. Потім ідуть інші риси: Він Бог любові, Він праведний Бог; Він вірний Бог і так далі. Таким чином, десять заповідей — це опис, вираження, виявлення таємничого Бога. Вони дають вам уявлення про невидимого Бога і показують, яким Богом Він є. Він ревнивий Бог, Він святий Бог, Він Бог любові, Він праведний Бог, Він вірний Бог. По цих десяти заповідях ви можете розпізнати Його природу. Не звертайте занадто великої уваги на ці заповіді як на закони. Це другорядне. Ми повинні розуміти, що їхнє першорядне значення — це опис, вираження, свідоцтво про славного, хоча і невидимого, Бога.

Ці десять заповідей були розміщені в ковчезі. Це означає, що Бог вклав Себе в Христа. Десять заповідей — це свідоцтво Бога, а ковчег об'явлення, ковчег свідоцтва — це Христос. Отже, в Христі перебуває повнота Бога.

Ковчег, маючи дві природи, ясно представляє собою образ Христа. Він зроблений із дерева, обкладеного золотом. Дерево — це людська природа, а золото — божествена природа. Це зображення Христа в тілі, злитого з божественною природою. Він володіє природою людини і природою Бога, людською і божественною природою. Він ковчег, але в Ньому знаходиться Сам Бог. Подібно до того, як десять заповідей були розміщені в ковчезі, так і все, чим є Бог, було вкладене в Христа. Так само, як ковчег називався “ковчезом свідоцтва”, так і Христос є явленням і свідоцтвом Бога. Ви бачите, це щось більше, ніж пасхальний агнець і щоденна манна. Це дещо ґрунтовне, досконале і повне. Це виявлення Бога, вираження Бога, свідчення Бога. Чи можете ви через пасхального агня усвідомити, до чого подібний Бог? Так, можливо, ви дещо побачите. Чи можете ви отримати враження про природу Бога завдяки щоденній манні? Це досить важко. Я не кажу, що ви нічого не зможете побачити, але ви не зможете побачити багато дечого. А тепер зверніться до ковчезу. Поміркуйте про нього. Вдумайтеся в нього. Ви відразу ж дізнаєтеся дещо про Бога. Бог ревнивий; Бог є любов; Бог святий; Бог праведний; Бог вірний. По ковчезу ви відразу ж усвідомите, до чого подібний таємничий Бог.

Але я хотів би запитати, чи можете ви їсти ковчег? Чи можете ви пити ковчег? Ні, не можете; але це ще один аспект Христа, більш повний Його аспект. Христос — це вираження, виявлення, свідчення невидимого Бога. В міру того як ми користуємося Христом як пасхальним агнцем і нашою щоденною манною, ми також повинні мати і цього Христа, більшого Христа (якщо ви дозволите мені так висловитися), як наш центр. Як наш сам центр у нас повинен бути ковчег свідцтва, Христос, який є вираження, виявлення і свідчення Бога. Це дійсно щось більше. У нас повинен бути не тільки агнець як наш Викупитель, не тільки щоденна манна як наша їжа, але і ковчег свідцтва як наш центр.

Брати і сестри, дозвольте мені повторити. Боюсь, що деякі з вас не можуть вловити те, що я кажу. Чи користуєтеся ви Христом день за днем як вашою щоденною манною? Це добре, але цього недостатньо. Він повинен бути вашим центром. Що таке центр? Центр — це вираження, виявлення, свідчення Бога. Чи є серед нас такий центр? Чи дійсно це центр наших зібрань, нашого церковного життя? Коли до нас приходять люди, чи можуть вони усвідомити, що в нашому середовищі є вираження Бога? Якщо люди приходять до нас і усвідомлюють лише те, що ми викуплені, що ми насолоджуємося Христом як агнцем, то цього зовсім недостатньо. Якщо вони усвідомлюють тільки те, що ми день за днем годуємося Христом як щоденною манною, то і це не те. Ми повинні бути здатні залишити у них таке враження, що серед нас, у нашому середовищі, є проявлення ревнивого Бога, Бога любові, Бога святості, Бога праведності, Бога вірності. Чи є серед нас такий центр? Коли люди приходять до нас, чи усвідомлюють вони, що тут присутнє виявлення, вираження, визначення, пояснення Бога? Чи усвідомлюють вони, що ми — свідцтво Бога, що ми, виходячи з реальності нашого переживання Христа, свідчимо про те, що Бог — це ревнивий Бог, святий Бог, Бог любові, праведний Бог і вірний Бог? Нашим центром повинно бути таке свідчення.

Ви бачите, оволодіти землею не так вже просто. Невже ви думаете, що, скориставшись агнцем і перейшовши через Червоне море, ми відразу ж зможемо увійти в цю землю? Ні.

Після Книги Виходу, розділу 12, 13 і 14 після Пасхи і переходу через Червоне море, нам необхідно придбати ще багато переживань. Решта Книги Виходу, вся Книга Левит, Книги Чисел, Повторення Закону і Ісуса Навина все ще лежать попереду. Перш ніж ми зможемо потрапити в цю землю, нам ще багато з чим потрібно покінчити, багато чого ще потрібно пережити, багато чим ще потрібно оволодіти.

Ми повинні побачити повне значення ковчегу. Безперечно, тут наявний аспект заповідей як законів — ми не зможемо розглянути цей аспект в даних сповіщеннях. Але ще важливіше те, що десять заповідей — це визначення, пояснення, тлумачення невидимого Бога. І це тлумачення, це пояснення — в Ісусі Христі, в цьому Богочоловіку, в цьому Воплощеному, який володіє божественною і людською природами. Він — пояснення Бога; Він — явлення Бога; Він — це Сам Бог. Це Той, Хто повинен бути нашим центром. Він є вираження, свідчення Бога, і нам слід мати Його як наше свідокство. Ми не повинні свідчити ні про що інше, крім Бога, явленого в Христі.

СКИНІЯ

Ковчег знаходиться всередині скинії. Десять заповідей знаходяться в ковчезі, а ковчег знаходиться всередині скинії (Вих. 40:20-21). Що ж таке скинія? Скинія — це збільшення ковчеза, його розширення. Ковчег був зроблений з дерева, обкладеного золотом, і більша частина скинії була складена з тих самих матеріалів — дерева, обкладеного золотом (Вих. 26:15-30). Отже, скинія — це збільшення ковчеза. Іншими словами, збільшений ковчег стає скинією. Скинія зроблена за тією ж формою і з тих самих матеріалів, і до її складу і вмісту входить більше Христа.

Розгляньмо дещо більше від Христа в скинії. Ми читаємо, що скинія мала чотири шари покриття (Вих. 26:1-14). Це означає, що Христос зробився одним із творінь, бо число чотири означає творіння. Що це за чотири шари різного

покриття шкіні? Зовнішній шар — це тахашеві шкіри, надійний захист від вітрів, дощів і сонячної спеки. Під тахашевими шкірами знаходиться шар із баранячих шкір, пофарбованих начервоно, що символізує, що Христос помер і пролив кров Свою за наші гріхи; а під цим покриттям — шар з вовни козиної, який означає, що Христос став гріхом за нас. Саме внутрішнє покриття — це вісон, тонка лляна тканина, прекрасна і повна слави, з вишитими на ній херувимами. Всі ці покриття мають глибоке значення і потребують багатьох пояснень. Всі вони мають відношення до Христа.

Зсередини ви бачите Його славу. О, Христос такий славний зсередини! Зовні ви бачите Його покірливість, Його приниження, Його простоту; ви бачите Його силу і Його безупинну могутність, але тут краси немає. Це Ісус, зневажений людьми, принижена людина. Але всередині Він славний Христос.

Слава Господу, ми покриті таким Христом! Відповідно до розмірів шкіні потрібно було десять покривал, щоб утворити покриття, тому, саме внутрішнє покриття із тонкого вісону було зроблене із десяти покривал. Але покриття з козиної вовни складалося з одинадцяти покривал. Це не було п'ять плюс п'ять, це було п'ять плюс шість, а шість — це погане число. Шість стосується людини і має на увазі гріх. Отже, це означає, що Христос був зроблений гріхом для нас. Самий внутрішній шар — це славний Христос; другий шар — це Христос, що став гріхом за нас; третій — Христос, як Той, Хто помер і пролив Свою кров; а четвертий, зовнішнє покриття, — це Христос, Хто принизив Себе, щоб стати приниженою людиною. Цей Христос, цей чотиришаровий Христос, покриває нас. О, яке покриття, який захист, яка безпека!

В цій шкіні Христос з'єднаний з багатьма дошками. Ми є дерев'яними дошками, людськими членами: ви одна дошка, а я інша. Ковчег знаходиться в цій шкіні, яка є Христос, з'єднаний з нами і з'єднуючий всіх нас божественною природою, так само, як всі дошки були з'єднані золотом. Там було, принаймні, сорок вісім дощок, покритих золотом і з'єднаних між собою золотими каблучками і засувами (Вих. 26:26-29). Якщо забрати золото, всі сорок вісім дощок розпадуться

— вони не будуть поєднані між собою. Ми не з'єднані в плоті і ніколи б не змогли бути з'єднаними таким чином. Нас поєднує божествена природа. З'єднуючою ланкою є золото; золото є єдністю серед нас. Без золота ми розпадемося. Я не буду згоджуватися з вами, ви не будете погоджуватися зі мною. Але, слава Господу, золото покриває вас, і золото покриває мене. На вас є золоті каблучки, а на мені є золотий засув. Нам неможливо роз'єднатися. Навіть якщо ви захочете втекти, ви не зможете. Ви зв'язані. Ми з вами зв'язані між собою і ніколи не відокремимося. Ми зв'язані не своїми природними схильностями — по своїй природі я, можливо, ніколи б не зміг з вами ужитися. І навіть якщо за природою ми були б сумісні, це не є дійсною і стабільною єдністю. Але, слава Господу, ми зв'язані в дійсний і непорушний союз чимось божественним, природою Самого Бога. Ми не тільки зв'язані золотом, але й покриті золотом; ми захищені золотом. Золото — це Сам Бог.

Одного разу в своїй кімнаті я сказав собі: “Який ти нещасливий! Ти захоплений божественною природою і не можеш втекти. Ти можеш спробувати зробити це, але тобі ніколи не вдасться вирватися з цього золотого зв'язку!” Це і є єдність. Брати і сестри, така єдність повинна бути між нами. Тоді ми зміцніємо і будемо мати право ввійти в цю землю. Якщо ми можемо втекти одне від одного, якщо можемо відокремитися одне від одного, у нас немає ніякої можливості ввійти в добру землю. У нас повинна бути ця шкіня, це втілення ковчега. Ми повинні бути зв'язані між собою в цій божественній природі, як шкіня пов'язана з ковчегом. Ковчег, тобто Христос, знаходиться всередині нас як наш центр; а ми — збільшення цього Христа, тобто шкіня, яка містить в собі ковчег.

Ми вже побачили, як ми повинні насолоджуватися Христом як пасхальним агнцем, як щоденною манною і як ковчегом, який знаходиться в шкіні. Все це — необхідні умови для входу в цю землю.

Розділ Десятий

ЯК ОВОЛОДИТИ ЗЕМЛЕЮ

II. ЧЕРЕЗ ПРИНОШЕННЯ І СВЯЩЕНСТВО

Тексти Писання: Лев. 1:1-3; 2:1; 3:1; 4:2, 3; 5:5, 6; 8:1-13; Вих. 40:17, 21

Книга Левит 1:1-3: “І кликнув Господь до Мойсея, і промовляв до нього з скинії заповіту, говорячи: “Промовляй до Ізраїлевих синів та й скажеш до них: Коли хто з вас принесе жертву для Господа зо скотини, то з худоби великої й худоби дрібної принесете вашу жертву. “Якщо жертва його — цілопалення з худоби великої, то нехай принесе його, самця безвадного; нехай приведе його до скинії заповіту, щоб він був уподобаний перед лицем Господнім”.

Книга Левит 2:1: “А коли хто принесе жертву, жертву хлібну для Господа, то нехай пшенична мука буде жертва його, а він полле на неї оливи, і дасть на неї ладану”.

Книга Левит 3:1: “А якщо його жертва — мирна, якщо з великої худоби він приносить чи самця, чи самицю, — він принесе її безвадну перед Господнє лице”.

Книга Левит 4:1-3: “І Господь промовляв до Мойсея, говорячи: “Промовляй до Ізраїлевих синів, говорячи: Коли хто невмисне згрішить проти якої зо всіх заповідей Господніх, — чого не треба чинити, а він учинить проти однієї з них, — якщо помазаний священик згрішить

на провину народу, то він принесе за гріх свій, що згрішив ним, бичка, — молоде з худоби великої, — безвадного для Господа на жертву за гріх”.

Книга Левит 5:5-6: “...то станеться, що завинить одним із цих, і визнає, чим він згрішив у тому. І приведе він Господеві жертву за провину, за гріх свій, що згрішив, самицю з дрібної худоби, — вівцю або козу — на жертву за гріх, а священник очистить його від гріха його”.

Книга Левит 8:1-13: “І Господь промовляв до Мойсея, говорячи: “Візьми Аарона та синів його з ним, і шати, і оливу помазання, і бичка жертви за гріх, і два барани, і коші з опрісноками. І збери всю громаду до входу скинії заповіту”. І зробив Мойсей, як Господь наказав був йому. І зібралась громада до входу скинії заповіту. І промовив Мойсей до громади: “Оце та річ, що Господь наказав зробити”. І привів Мойсей Аарона й синів його, та й умив їх водою. І дав він на нього хітона, й оперезав його поясом, і зодягнув його шатою, і дав на нього ефода, і оперезав його поясом ефоду, і прикріпив ним ефода на ньому. І поклав на нього нагрудника, і дав до нагрудника урім та туммім. І поклав завоя на голову його, і поклав на завоя спереду його золоту квітку, вінця святости, як Господь наказав був Мойсеєві. І взяв Мойсей оливу помазання, і намастив скинію, і все, що в ній, та й освятив їх. І покропив він із неї сім раз на жертівника, і намастив жертівника та весь посуд його, і вмивальницю та підставу її, щоб їх освятити. І вилив з оливи помазання на Ааронову голову, та й помазав його, щоб його посвятити. І привів Мойсей Ааронових синів, і зодягнув їх у хітони, й оперезав їх поясом, і поклав на них накриття голови, як Господь наказав був Мойсеєві”.

Книга Виходу 40:17, 21: “І сталося першого місяця другого року, першого дня місяця, — була поставлена скинія! ...І вніс він ковчега до скинії, і повісив завісу заслони, і закрив ковчег свідочтва, як Господь наказав був Мойсеєві”.

Ми вже почали розглядати шлях входження в добру землю і оволодіння всеобіймаючим Христом. Ми підкреслили те, що якщо ми хочемо оволодіти таким Христом, то ми повинні почати, насолоджуючись Ним потроху. Народ Ізраїля почав насолоджуватися прообразами Христа з пасхального ягняти — звідси повинні починати і всі ми. Потім вони перейшли до насолодження Ним як манною небесною, а потім як каменем, що виливає живу воду. Все це прообрази Христа, але це найпростіші прообрази, вони не такі глибокі і багаті. Згідно з нашим усвідомленням, вони, можливо, цілком достатні, але ми повинні усвідомлювати, що це лише початок.

Ми вже побачили ковчег і свідоцтво Бога всередині нього. Ковчег — це ще один прообраз Христа, набагато ґрунтовніший і повніший. Якщо ви порівняєте ковчег з ягням, манною чи каменем, що виливає живу воду, то ви побачите, наскільки ковчег перевершує їх. Через ковчег проявляється набагато більше Христа. В пасхальному ягнятті ви можете усвідомити Христа лише як Викупителя, як Того, Хто вмер на хресті, пролив Свою кров за наші гріхи. Манна — це крок вперед і дійсно хороше переживання. В ній ви вкушаєте рослинне і тваринне життя і водночас доторкуєтесь трохи до перлів як перетвореного матеріалу для Божої будови. Ці переживання, безперечно, хороші, але їх не зрівняти з ковчегом. Переживання ковчега значно ґрунтовніше, а його вміст незрівнянно повніший. Всередині його ви можете щось прочитати. Там написано щось про Самого Бога. По вмісту ковчега ви можете пізнати саму природу Бога.

У ковчега є його воплотіння, його розширення і збільшення — skinія. Skinія — це збільшення і вираження Христа, оскільки більша частина skinії має таку ж саму природу, що і ковчег. Ковчег був побудований з дерева, обкладеного золотом, а skinія була споруджена таким же чином і з тих же матеріалів. Але як ми можемо усвідомити, що skinія — це збільшення і вираження Христа як Його Тіла, Церкви? З того, що вона трималася на сорока восьми дерев'яних дошках. Вона була складена із багатьох дощок, які символізували членів Тіла. В Церкві безліч членів збудовуються разом,

будучи обкладені і зв'язані між собою божественним золотом. Вони єдині в золоті. Вони покриті золотом і з'єднані між собою золотими каблучками і засувами. Коли вони втрачають золото, вони розпадаються і відчужуються один від одного. В людській природі вони — окремі частини, але в божественній природі, в Триєдиному Бозі, вони — одне. Крім того, всі вони покриті чотиришаровим Христом, так само, як скинія була покрита чотирма шарами покривал. Церква, тобто збільшення Христа, вираження Христа, знаходиться під таким покровом. Всі ці сорок вісім дощок стояли на срібних підніжжях, чи підвалинах, отже, вони спираються на викуплення Христове. Викуплення Христове — це основа, на якій вони стоять, обкладені і зв'язані божественним золотом і покриті зверху чотиришаровим Христом. Це і є Церква — розширення і вираження Христа.

Ми можемо усвідомити, що це набагато більше, ніж пасхальне ягня, манна, і камінь, що виливає живий потік. Це щось ґрунтовне. Це Христос зі свідоцтвом Бога всередині і Своїм збільшенням як дійсним вираженням Себе зовні. Цей Христос є центром тих, хто йде вперед, щоб оволодіти землею. Якщо ми хочемо оволодіти всеобіймаючим Христом, ми повинні мати такого Христа як свій центр, Христа зі свідченням в Собі, Христа, який є явлення і пояснення Бога. І ми повинні бути збільшенням цього Христа, скинією для цього Христа, вираженням цього Христа. У нас повинен бути такий центр, а ми повинні бути таким збільшенням. Саме так ми зможемо оволодіти землею. Це не означає, що у нас є неймовірно велика кількість переживань Христа, це означає, що наше насолодження Ним весь час зростає і збільшується.

Ми починаємо з насолодження ягням. Ми повинні сказати *маленьким* ягням. Воно досконале і завершене, але маленьке. Потім ми вчимося щоденно насолоджуватися Христом як манною, як нашим постачанням їжею і як каменем, що виливає живий потік. Христос стає великим для нас. Потім ми починаємо переживати Його як свідчення Бога, виявлення і пояснення Бога. Христос формується в нас в більш повній мірі і більш ґрунтовно. Коли люди приходять до нас, вони усвідомлюють, що це наш центр; вони вбачають

природу Самого Бога. Ми стаємо збільшенням Христа, Його повнотою, Його Тілом. Це повинно бути нашим переживанням і нашим свідченням.

СКИНІЯ, ЩО НАПОВНЕНА СЛАВОЮ

Коли ми маємо ковчег як свій центр і будуємося разом як скинія, що вміщує цей ковчег, тоді слава Бога сходить і наповнює скинію. І доки у нас не буде цього свідoctва, доки ми не будемо переживати Христа як ковчег, як виявлення Бога, і доки ми не станемо вираженням ковчегу, збільшенням Христа, ми не наповнимся славою Бога. Ми повинні переживати Христа саме таким чином. Він є вираженням Бога, а ми повинні бути Його вираженням. Тоді слава Бога наповнить нас. Ми можемо бути впевнені, що як тільки ми досягнемо цього етапу, то, незалежно від того, коли і як ми будемо збиратися, формально чи неформально, сама слава Бога буде з нами. Що таке слава? Як ми вже говорили, це присутність Бога, усвідомлена за допомогою людських почуттів. Слава — це коли ви можете відчувати присутність Бога. Де ця слава? Вона там, де ковчег є центром і де скинія споруджена як його збільшення і воплотіння.

Славу Бога можна проілюструвати за допомогою електричної лампочки. Лампочка — це посудина, що проявляє славу електрики. Якщо лампочка не підключена до електрики, вона не має слави і досить безглузда. Але коли все в порядку і електрику увімкнено, слава наповнює лампочку. Кожний може побачити це. Кожний може пізнати це і відчувати славу.

Коли ми досягаємо того моменту, коли у нас є такий Христос як явлення Бога, і самі стаємо вираженням такого Христа, тоді слава Бога буде наповнювати нас кожного разу, коли ми будемо збиратися разом. Люди зможуть відчути це. Вони зможуть відчувати саме вираження Бога, тому що Бог прославлений серед нас. Але поки ми не досягнемо цього етапу, не буде такої реальності. Коли ми приймаємо Христа як пас-

хальне ягня, немає такого вираження слави. Навіть коли ми насолоджуємося Ним як щоденною манною і каменем, що виливає живий потік, шеханії слави не вистачає. Слава Бога зійде тоді, коли одного разу ковчег буде вміщений в скинію і скинія буде споруджена на срібних підніжжях і покрита чотиришаровим покриттям.

Це чітка картина реального вираження Христа. Реальне вираження Христа — це збільшення Самого Христа. Це Христос як виявлення Бога, що злився з нами. Це не маленьке пасхальне ягня і навіть не Христос як повсякденна манна чи скеля, а Христос як явлення Бога серед нас як нашого центру, Христос, що злився з нами, збільшився всередині нас і отримав приріст серед нас. Кожний із нас насичений природою Христа і будується в Ньому з іншими. У Христа дві природи — людська і божествена, і ми такі ж самі: ми людської природи, але покриті божественною. Він — Богочоловік, а ми Богочоловіки. Він — ковчег, зроблений із дерева, покритого золотом, а ми — дошки, що зроблені з дерева, покритого золотом. Кількістю ми відрізняємося, але за природою ми такі ж самі. Христос — це явлення Бога, а всі ці дошки, складені до купи в золоті, є вираженням Христа. Коли ми досягаємо цього моменту, слава Бога спускається і наповнює нас. Це і є свідчення. Наше свідчення — це не щось інше, як Христос, котрий є виявленням Бога і який збільшений через нас, таким чином наповнюючи нас славою Бога.

Я можу навести дуже багато випадків для ілюстрації цього моменту. Багато разів я переживав таку славу, чудесну славу. Багато разів, коли я був з групою віруючих, які досягли цієї стадії, слава сходила. Кожний знає це. Коли ми переживаємо Христа не тільки як пасхальне ягня і манну, але переживаємо Його всі разом саме таким чином, більш ґрунтовно і повно, серед нас завжди є ця слава.

ЖЕРТВОПРИНОШЕННЯ

Але це ще не все. Розповідь на цьому не завершується. Навіть маючи все це, ми все ще не маємо права ввійти в цю

добру землю. У нас має бути щось більше. Ми почали з Книги Виходу, розділ 12, насолоджуючись Христом як викупаючим агнцем; ми також побачили, що означає йти далі і насолоджуватися Ним як щоденною манною і каменем, що виливає живу воду; і ми побачили насолодження Христом як ковчегом, як явленням живого Бога, — і себе як вираження, збільшення Христа, і як при цьому слава Бога наповнює нас. Ми закінчили Вихід і підійшли до наступної Книги — Левит.

Після того, як поставлена скинія, ми повинні мати справу з жертвоприношеннями. Який багатий для нас Христос в різних жертвоприношеннях! Можливо, ви скажете: “О, ми вже побачили так багато Христа, цього достатньо!” Але ні, ми повинні йти вперед. Є ще набагато більше. Скинія поставлена, але як нам доторкнутися до неї? Перед нами свідоцтво, перед нами явлення Бога, перед нами вираження Христа, але як нам торкнутися до всього цього? Ми не можемо йти вперед, щоб торкнутися цього свідоцтва в самих собі. Ніколи. Там є вхід, але наближуватися до цього входу і доторкуватися до скинії належним чином можна тільки за допомогою жертвоприношень. Стикання зі скинією без жертви для Господа означає негайну смерть. Коли ми збираємося доторкнутися до скинії, у нас повинні бути певні жертвоприношення. О, який багатий Христос! З одного боку, Він — явлення Бога, а з іншого боку, Він — шлях, за допомогою якого ми можемо доторкуватися до цього Бога: Він — приношення. Він — це той самий засіб, завдяки якому ми можемо стикатися з явленням Бога, тобто з Ним Самим. Він — це все.

Що це за жертвоприношення? Їх п'ять: жертва цілопалення, жертва хлібна, жертва мирна, жертва за гріх і жертва за провину. Всі вони суть Христос. Кожного разу, коли ми маємо справу зі свідченням, кожного разу, коли ми стикаємося з вираженням Христа, ми повинні знову принести Христа, ми повинні знову вжити Христа. Інколи нам потрібно вжити Його як жертву за провину, інколи як жертву за гріх, інколи як жертву хлібну, інколи як жертву мирну, а інколи і більше того — як жертву цілопалення.

Коли нам слід вживати Христа як жертву за провину? Це цілком ясно. Наведу приклад. Припустімо, у нас відбувається зібрання, і ви приходите на це зібрання; ви приходите доторкнутися до скинії і Христа як її центру. Але у вашому серці у вас є відчуття, що ви зробили щось не так. Можливо, ви погано повелися з одним із ваших братів. Так, ви бачили його сьогодні і навіть усміхнулись йому, але ця посмішка була вираженням ненависті. Коли ви приходите доторкнутися до скинії і свідoctва, Святий Дух примушує вас відчутти ваш злочин. Ви згрішили, ви скоїли злочин. Господь сказав вам любити брата, але ви любите неправдиво; ви посміхнулись йому з ненавистю. Отже, ви повинні вжити Христа як жертву за провину.

Часто ви можете говорити правду, але з брехнею. Іншими словами, ви фальшивите правдою. Інколи я запитую якогонебудь брата про стан іншого брата. Він відповідає, що у того все добре, але з тону і відчуття духа я можу визначити, що хоча, з одного боку, він говорить правду, з другого боку, це брехня. Я можу запитати вас, чи любите ви такого-то брата, і ви, можливо, відповісте мені, що по благодаті Божій ви любите його. Якщо ви скажете так, то я буду знати, що ви не любите його. Я можу запитати вас, чи хороший ви брат, і ви відповісте, що ви не дуже хороші. Здається, що ви покірливі і чесні, але в своєму серці ви говорите, що ви найкращий брат. О, брати і сестри, ми постійно скоюємо злочини!

Які ми самолюбиві! Ми самолюбиві настільки, що приходючи на зібрання, вибираємо собі найкращі місця. Тут, в Америці у вас окремі сидіння, тому ви не можете виграти за рахунок інших, але на Тайвані у них довгі лавки. Всі лавки мають достатню довжину для того, щоб на них на звичайних зібраннях могли поміститися чотири чоловіки. Але коли бувають конференції, братів і сестер просять сісти якомога тісніше, щоб на лавці вистачило місця на п'ятьох. Деякі ж, знаючи про це, розсідаються і займають четвертину лавки, примушуючи інших займати менше місця. Що це за шлях стикання зі скинією і свідoctвом Господа? Які ж ми грішні! Як нам необхідно вживати Господа як нашу жертву за провину!

Брати і сестри, я вважаю, що якщо ми вірні і чесні перед Господом, то коли ми будемо приходити і доторкуватися до цієї шкіни і цього свідчення, Його Дух примусить нас відчувати всю нашу гріховність і всі наші злочини. Ми відчуємо, що ми зробили і скажемо: “Господи, прости мене. Очисти мене. Ти вмер на хресті як мій Викупитель, тому я ще раз вживаю Тебе як свою жертву за провину”. О, це чудесно! Всякого разу, коли ми вживаємо Христа таким чином, ми відразу ж відчуваємо, що ми прощені і очищені. Ми маємо мир у нашій совісті. У нас хороше єднання з Господом і з Тілом. Це і є вживання Христа як жертви за провину. Чи є у вас таке переживання?

Коли я готуюся до служіння, кожного разу, без усякого винятку, я повинен просити Господа очистити мене ще раз. Інакше через осудження в моїй совісті у мене не буде помазання і я не зможу служити живим образом. Я повинен вживати Христа кожного разу як мою жертву за провину, щоб моя совість була чистою і щоб я мав мир. Тоді у мене буде дерзання претендувати на помазання Боже. Туди, де буде очищення кров'ю, прийде помазання. Помазання оливою завжди йде слідом за очищенням кров'ю. У нас є підстава крові, щоб претендувати на помазання, роботу Святого Духа, для того, щоб служити живим образом. Коли я вживаю Христа як свою жертву за провину, немає значення, як сильно я провинив, слава Господу, я прощений і очищений. Кожного разу, коли я приходжу служити, кожного разу, коли я приходжу працювати або навіть коли я стикаюся з братами, я повинен сказати: “Господи, прости мене і очисти мене ще раз. Я вживаю Тебе як мою жертву за провину”.

Інколи нам здається, що ми не скоїли злочину. Під захистом Господа ми прожили цілий день у Його присутності без усяких злочинів. Це можливо. Ми не відчуваємо, що скоїли злочин, але у нас є більш глибоке почуття. Це досить таки дивно. Коли ми говоримо: “Господи, слава Тобі, Ти оберігав мене цілий день; під Твоїм захистом я не скоїв злочину”, у нас є більш глибоке почуття, що всередині нас є щось гріховне. Ми відчуваємо, що глибоко всередині є щось більш гріховне, ніж злочин. Це Гріх, Гріх з великої літери. Це гріховна

природа. Хоча ми спасені і маємо мир з Богом і один з одним, при цьому всередині нас є гріхозна природа. Це і є той Гріх, котрий так всебічно описується в Посланні до римлян, розділи 5, 6, 7 і 8. Всередині мене живе Гріх. Я кажу не про гріхи, а про Гріх — з великої літери, Гріх в однині. Я ненавиджу робити те, що роблю. І вже не я це роблю, але Гріх, що живе в мені. В мені є зла, але могутня і жива сила, що названа Гріхом. Вона може перемогти мене, вона може вразити мене; вона може примусити мене робити те, що мені огидно. Це жива природа; це природа лукавого. Для цього є жертва — жертва за гріх.

Одного разу я читав у газеті про чоловіка, що пограбував банк. Я сказав: “Господи, я дякую Тобі за те, що з милості і благодаті Твоєї я ніколи не робив нічого подібного; я ніколи не грабував інших”. Але глибоко всередині у мене було почуття, що я не повинен був цього говорити, тому що сам елемент грабіжництва міститься в мені. Вірно, я не учинив самого *акту* пограбування, але у мене грабіжницька *природа*. З одного боку, я можу сказати: “Господи, дякую Тобі, що при Твоєму захисті я не причетний до акту пограбування”; але з іншого боку я мушу сказати: “Господи, у мене гріхозна природа, грабіжницька природа, але Ти — моя жертва за гріх. Хоча я не чиню злочину зовні, але при цьому всередині у мене гріхозна природа. Хоча мені не потрібно вживати Тебе зараз як мою жертву за провину, все одно Ти потрібен Мені як жертва за гріх”.

Брати і сестри, кожного разу коли ми як впалі істоти, стикаємося зі свідченням Господа, ми повинні, принаймні, вживати Христа як жертву за гріх. В Писанні ми бачимо, що діти Ізраїля для стикання з Господом повинні були приносити жертву за гріх. Зовсім не має значення, наскільки добрими ви себе вважаєте. Ви повинні зрозуміти, що оскільки ви все ще залишаєтеся в гріховній природі, вам все ще потрібно вживати Христа як жертву за гріх.

Слава Господеві за те, що Він ще і жертва мирна. Насолоджуючись Ним день за днем і навіть хвилина за хвилиною як жертвою за провину і жертвою за гріх, ми насолоджуємося Ним і як жертвою мирною. Через Нього і в Ньому ми

маємо мир з Богом і мир з нашими братами і сестрами. Наш мир — це Сам Христос. Ми насолоджуємося Ним як нашим миром з Богом і миром з людьми. Він такий солодкий, Він так задовольняє нас; кожний з нас може насолоджуватися Ним в присутності Бога і насолоджуватися Ним разом з Богом. Це і є Христос як жертва мирна.

Інколи ми повинні вживати Христа як жертву хлібну. Часто після того, як ми вжили Його і пережили Його як жертву за провину і жертву за гріх, ми відразу ж уживаємо Його як хлібну жертву. Ми просто насолоджуємося Христом. Ми насолоджуємося Його життям на землі — Він був такий досконалий, витончений, чистий і духовний! Ми насолоджуємося Ним саме таким. Ми говоримо: “Господь, ми Так насолоджуємося Тобою як жертвою хлібною Богові!” Саме так ми приносимо Христа як жертву хлібну.

Ми також часто повинні вживати Христа, як жертву цілопалення. Ми маємо сказати: “Господи, я розумію, що Ти повністю віддав Себе Богові в жертву, щоб виконати Його волю, задовольнити Його, цілком і повністю присвятити життя Богові. Я насолоджуюся Тобою саме таким”. Часто за трапезою Господньою ми переживаємо щось подібне. Ми вживаємо Христа як жертву хлібну і як жертву цілопалення. Ми бачимо це дивовижне життя Господа, коли Він був тут. Ми бачимо Його у дванадцятирічному віці. Ми бачимо Його теслею в бідній родині в Назареті. Ми бачимо, як Він діяв, коли виступив у Своєму служінні для Бога, як Він поведився перед іншими і з якою добротою, ніжністю, покірливістю і святістю поведився з ними. Ми вживаємо Його як наше насолодження, як нашу жертву хлібну і як нашу жертву цілопалення для задоволення Бога. Ми можемо сказати Господеві: “Ти жив на цій землі виключно для Бога. Ти — жертва цілопалення. Я вживаю Тебе як моє насолодження і Боже задоволення не тільки тут, за Твоєю трапезою, але і протягом усього дня. Інколи вранці, а інколи ввечері я користуюся Тобою, як жертвою хлібною і жертвою цілопалення”.

О, слава Господеві, що Він є усіма цими жертвоприношеннями для нашого насолодження! Чим більше ми з вами вживаємо Христа як жертву за провину, жертву за гріх,

жертву мирну, жертву хлібну і жертву цілопалення, тим більше ми відчуваємо, що ми в skinії. Чим більше ми вживаємо Христа таким чином, тим більше ми відчуваємо, що знаходимося в славі присутності Бога. Це не просто доктрина, це щось цілком реальне. Це можна довести; це можна пережити. Якщо ми не переживаємо цього, то з нами щось не в порядку.

Тепер ви бачите, як багато Христа ми повинні переживати. Ми повинні переживати Його як пасхальне ягня, як манну, як камінь, як ковчег зі skinією і як усі жертвоприношення: жертву за провину, жертву за гріх, жертву мирну, жертву хлібну і жертву цілопалення. Ми маємо переживати Христа і вживати Його година за годиною і мить за миттю таким чином, щоб ми могли одержати право і стати здібними і зміцненими на те, щоб іти вперед і оволодівати всеобіймаючим Христом. Оволодіння цією доброю землею не відбувається зненацька або миттєво. Це поступовий процес. Спочатку ми повинні насолоджуватися Ним як ягням, потім ми повинні насолоджуватися Ним як манною, як каменем, як ковчегом зі skinією, а потім день за днем і мить за миттю ми повинні насолоджуватися Ним як усіма цими різноманітними жертвоприношеннями. Тоді ми одержимо право і станемо досвідченими, щоб вступити у володіння цією всеобіймаючою землею. Але за цим йде щось більше.

СВЯЩЕНСТВО

Відразу ж після жертвоприношення в першій частині Книги Левит ми зустрічаємося зі священством. Аарон і його сини були зодягнені і отримали право служити як священники Богові. Ми повинні мати це; у нас повинен бути Христос як наш Аарон, Христос як наш первосвященик, а всі ми повинні бути Його синами, священниками для служіння Господеві. Це щось більше для насолодження, щось більше для переживання і вживання. Коли ви приходите на зібрання, щоб насолоджуватися Господом, чи служите ви, чи функці-

онуєте ви, чи проповідуєте ви? Можливо, ви відповісте: “Брате, я ж не служитель. Я не проповідую. Ви служитель”. Але, якщо ви скажете, що ви не служитель, тоді я скажу, що і я не служитель. Я те саме, що і ви. Ви один з братів і я один з братів. Але, брати і сестри, ви повинні усвідомити, що вам потрібно служити. Ми всі повинні служити. Що служити? Ви знаєте. Якщо ви щирі і віддані Господу, ви дізнаєтеся, що вам служити. Ви священник.

Якщо ви не служите як священники, ви ніколи не зможете оволодіти всеобіймаючим Христом. Якщо ви хочете ввійти в добру землю, ви повинні бути священниками. Перш ніж відкриється вхід у землю, серед Господніх дітей повинно існувати священство. Ви, можливо, заперечите, що багато хто з дітей Ізраїля не були священниками. Але ви, без сумніву, визнаєте, що всі вони одержували користь від священства. Так чи інакше, серед них було священство, і серед нас воно теж повинно бути.

Що таке священник? Будь ласка, не думайте, що сьогоднішні так звані служителі, пастори і проповідники — це священники серед Божих дітей. Боюся, що багато з них не справжні священники. Хто ж сьогодні священник? Це той, хто живе в Христі і за допомогою Христа, щоб являти Христа. Зовсім не має значення, чим ви займаєтеся чи яка у вас робота. Можливо, ви учитель у школі, бізнесмен, лікар, медсестра, студент чи домогосподарка. Найсуттєвіше і основне — це те, що ви живете в Христі, ходите в Христі, насолоджуєтеся Христом, переживаєте Христа і вживаєте Христа до всього вашого життя. Це робить вас священником. Подивіться на синів Аарона, коли їх привели до Мойсея. Що зробив Мойсей? Він зняв їхній одяг і зодягнув їх у священницьку одягу. Що таке священницька одягу? Це явлення Христа. Христос, явлений на вас, і є одягу священника. Те, що споживають священники, представляє Христа, те, що вони носять, представляє Христа, все їхнє життя представляє Христа. Щоб бути священником, ви повинні жити в Христі і служити за допомогою Христа. Коли ви викладаєте в школі, ви викладаєте в Христі і коли ви займаєтесь бізнесом, ви робите це в Христі; коли слідкуєте за домом, ви робити це в Христі. Ви в одягу священника.

Недавно до нас здалеку приїхала одна сестра. Вона надіслала нам телеграму, в якій зазначила час прибуття і номер рейсу літака, але ніхто з нас не знав її і ніколи раніше не зустрічався з нею. Становище ускладнювалося тим, що були святкові дні і аеропорт був переповнений пасажирами. Брати дуже хвилювалися через те і говорили мені: “Брате, як ми зможемо пізнати цю сестру? Як вона впізнає нас?” “Не хвилюйтеся — відповів я, — є деякі прикмети; ми впізнаємо її”. Коли літак прилетів і пасажирини почали спускатися по трапу, ми чекали на виході. Проїшло декілька дам, а потім ще декілька. Поки ми дивилися, як вони проходять повз нас, я говорив одному з братів: “Це не вона. І це не вона. Ні, не вона. Ні...Ні...” Потім пройшла ще одна жінка, і я сказав одному з братів: “Це вона. Цілком точно, це вона. Підійдіть і заговоріть до неї”. І саме ця жінка усміхалася нам. Вона виявилася тією, яку ми чекали. Я упізнав її по її “священицькій одежі”.

Років тридцять тому друга сестра прибула до нас у Північний Китай пароплавом із Шанхаю. Пароплав не міг причалити до пристані, і декілька маленьких човнів доставляли людей на берег. Багато друзів і родичів юрмилися на березі, і всі вони кричали і вітали того чи іншого. Але цю сестру ми ніколи не зустрічали раніше; ми не знали її. Ми дивилися то на одну, то на другу. Ми уважно придивлялися до кожного човна, що прибував, але ні в кому не могли упізнати нашої сестри. Нарешті, прибув ще один човен з жінкою в ньому і коли ми змогли роздивитися її, ми всі разом сказали, що це вона. Ми були праві. Як ми змогли визначити? Просто дякуючи певному виявленню. Я не можу пояснити ці прикмети, але можу усвідомити їх, можу відчувати їх.

Було багато таких випадків. Якщо ви священик, то у вас є щось незвичайне; у вас є якісь виражені відмітні риси. Ви споряджені Христом, ви зодягнені в Христа. Христос — це ваша одежа. Ви повинні переживати Христа таким чином; тоді ви будете священиком. Чим би ви не займалися, ви будете займатися цим з допомогою Христа; що б ви не робили, ви будете робити це з допомогою Христа. Ви будете являти Христа. Якщо ви як сестра займаєтеся Христом цілий день,

уявіть собі, скільки ви зможете служити Господеві. Ви допоможете людям пізнати Христа; ви будете нести Христа своїй сім'ї. Коли ви приходите на зібрання, ви зможете сказати багато. Чи ви прибираєте, чи розставляєте стільці, чи ви схилиєте коліна з двома або трьома сестрами, щоб помолитися за зібрання, все це служіння — служіння, здійснюване в Христі, з допомогою Христа і через Христа. Можливо, ви будете готувати їжу для гостей, які прийдуть на особливі зібрання. Це теж служіння, яке повинно бути наповнене Духом.

В Діях сказано, що ті, хто обслуговує столи, повинні бути наповнені Духом. Не так легко займатися приготуванням їжі. Це прекрасна можливість вживати Христа і нести Христа.

Існує багато служінь для священиків. Ви можете прийти і сісти тут, на зібранні і хоча ви, можливо, відкрито і не берете в зібранні активної участі, однак, у вас може бути могутнє і переважаюче служіння кожної секунди. В Шанхаї в період з 1946 по 1948 рр. я зробив більшу частину сповіщень. Можу сказати вам, що кожного разу, коли я робив сповіщення, деякі брати і сестри — а їх було немало, можливо, сотня чи дві — сиділи там, здійснюючи служіння. Вони служили духом, духом, який молиться, приймаючим духом. Сидячи там, вони своїм духом витягали з мене моє сповіщення. В цьому полягало їх служіння і воно було найбільш діючим і цінним. Сотні людей переповнювали місце проведення зібрання, але саме вони були моєю підтримкою, моєю опорою. Вони були цілком єдині зі мною. Без них я не зміг би нести слово таким живим і вивільненим чином.

Якось ми проводили особливі зібрання для проповіді Євангелія невірющим. Всі брати і сестри визнали, що найкраще віддати місця своїм неспасеним друзям; тому вони вийшли до іншої кімнати. Таким чином, увесь зал, особливо перші ряди, був заповнений невірющими. Коли я піднявся, щоб передати слово, я подивився навколо і одержав справжній удар. Там не було ніякої опори, ніякої підтримки. Я повинен був вести боротьбу сам по собі. Тягар всіх цих невірющих, синів диявола був надзвичайно важким. Вони скупчи-

лися навколо мене, і їх гріхи піднімалися проти мене. Наступного дня я сказав братам і сестрам: “Так не можна, ви ніколи не повинні робити цього! Принаймні, двісті чоловік повинні залишитися, щоб підтримувати мене. Я не можу наодинці боротися з сотнями людей. Ви повинні повернутися. Ви повинні сидіти разом з іншими, щоб молитися і приймати”.

Яким же дерзанням і владою ви будете володіти, маючи такий підтримуючий дух! Кожний буде підкорений не мною, а Тілом, священством. В День П’ятдесятниці Петро стояв не один, він стояв з одинадцятьма. Подивіться на його дерзання. Подивіться на його владу. Подивіться на переважаючі результати.

Одного разу на Тайвані ми проводили велику конференцію, в якій брало участь більше двох тисяч чоловік. Коли я готувався до неї, на мене лягла величезна турбота. Я був глибоко стурбований. Я сказав старійшинам: “Вам усім доведеться піднятися зі мною на сцену”. Таким чином, коли ми приходили на зібрання, вони всі підіймалися на сцену, і поки я стояв, роблячи сповіщення, безперервно звучало “Амінь! Амінь!” Вони підтримували мене, вони допомагали мені. У мене було велике дерзання, і все зібрання було підкорене. Страх Господній і любов Господня викликаються саме такою атмосферою. Це і є служіння. Брати і сестри, ми ніколи не зможемо обманути ворога, ми ніколи не зможемо обманути нашу совість і ми ніколи не зможемо обманути Господа. Якщо б ці старійшини на сцені не були священиками, якщо б вони були світськими людьми, вони б ніколи не змогли саме так говорити “Амінь!” У них не було б миру в совісті. Вони могли б говорити “Амінь!” тихо і кволо, але це безглуздо; в цьому немає підтримки. Але вони служили Господеві в Христі, вони жили в Христі, з Христом і через Христа. Тому вони мали велике дерзання. У випадку, коли брат повинен був проповідувати, вони могли сказати: “Піднімімося з ним на сцену як військо”. Проповідував не просто один брат, проповідувала команда, військо. Коли він говорив, вони всі говорили “Амінь” сильним духом і виганяли ворога. Там не

було місця для ворога, і все зібрання з усіма його учасниками було підкорене і взяте в полон Господом. Якщо у вас було таке переживання або ви були присутні на такому зібранні, ви можете засвідчити про реальність усього цього.

Брати і сестри, це і є реальне служіння. Воно повністю залежить від того, наскільки ви живете в Христі, ходите в Христі і приймаєте Христа як вашу їжу, ваш одяг і все для вас.

Отже, ми закінчили Книгу Левит. Скільки ж складових Христа нам потрібно пережити! Який Він багатий, який Він чудесно багатий! Нам потрібно переживати Його більше й більше. “Тепер у нас є не просто ковчег зі шкінією, але жертвоприношення і священство. Ми набагато більше придатні до того, щоб увійти в землю, але ми не повинні гордитися. Нам потрібно практикувати ці речі день за днем і переживати їх реально. Користуючись Христом як ягням, пасхальним бенкетом, щоденною манною, каменем з живою водою, ковчегом зі шкінією, всіма різноманітними жертвоприношеннями і всім оснащенням і постачанням реального священства, ми отримуємо право увійти в цю добру землю.

Розділ одинадцятий

ЯК ОВОЛОДІТИ ЗЕМЛЕЮ

ІІІ. ЧЕРЕЗ КЕРІВНІ ПРИНЦИПИ

Тексти Писання: Вих. 40:36-38; Лев. 8:7, 8, 10-12, 30; 20:26; 26:46

Книга Виходу 40:36-38: “А коли підіймалася хмара з-над скинії, то Ізраїлеві сини рушали в усі свої подорожі. А якщо хмара не підіймалася, то не рушали вони аж до дня, коли вона підіймалася, бо над скинією вдень була хмара Господня, а вночі був огонь у ній, — на очах усього Ізраїлевого дому в усіх його подорожах!”

Книга Левит 8:7-8: “І дав він на нього хітона, й оперезав його поясом, і зодягнув його шатою, і дав на нього ефода, і оперезав його поясом ефоду, і прикріпив ним *ефода* на ньому. І поклав на нього нагрудника, і дав до нагрудника урім та туммім”.

Книга Левит 8:10-12: “І взяв Мойсей оливу помазання, і намастив скинію, і все, що в ній, та й освятив їх. І покропив він із неї сім раз на жертівника, і намастив жертівника та весь посуд його, і вмивальницю та підставу її, щоб їх освятити. І вилив з оливи помазання на Ааронову голову, та й помазав його, щоб його посвятити”.

Книга Левит 8:30: “І взяв Мойсей оливи помазання та крові, що на жертівнику, і покропив на Аарона, на шати його,

і на синів його, і на шати синів його з ним. І посвятив Аарона, шати його, і синів його, і шати синів його з ним”.

Книга Левит 20:26: “І будьте для Мене святі, бо святий Я Господь. І Я відділю вас від тих народів, щоб ви були Мої”.

Книга Левит 26:46: “Оце постанови, і устави та закони, що дав Господь між Собою та між Ізраїлевими синами на Сінайській горі через Мойсея”.

Перш ніж перейти до Книги Чисел, ми повинні побачити ще дещо у Книгах Виходу і Левит. Ми побачили, що ввійти в добру землю можна через насолодження Христом, крок за кроком у зростаючій мірі, починаючи з пасхального ягняти. Однак у нашому переживанні є щось ще більш життєво важливе для нас: керівні принципи, керівні фактори. Ми побачили, що окремій людині неможливо оволодіти доброю землею, ввійти у всеобіймаючість Христа, це може здійснити тільки спільна група людей. Це цілком ясно. Але ми повинні усвідомлювати, що кожна спільна група людей особливо відчуває потребу в керівних принципах. В ній повинен бути *порядок*. В сукупному Тілі все повинно бути приведенне в порядок. Без керівних принципів у ньому запанує безладдя і плутанина, а плутанина і безладдя споріднені ворогові. Якщо ми в безладді, то ми зіпсовані і зв’язані з Сатаною. Отже, нам неможливо ввійти в добру землю. Для підтримання порядку серед Господніх дітей повинні існувати керівні принципи, керівні фактори.

У цих двох Книгах, Виходу й Левит, ми не тільки бачимо різні сторони насолодження Христом, але й керівні принципи, які Бог встановив серед Своїх дітей. Існують, принаймні, три важливі і життєві керівні фактори або принципи.

ПРИСУТНІСТЬ ГОСПОДА

Першим керівним принципом є присутність Господа в стовпі хмари і в стовпі вогню. Я не говорю просто про стовп хмари і стовп вогню, але про *присутність Господа* в стовпі хмари і в стовпі вогню. Присутність Господа в цих двох стовпах і є перший керівний принцип. Цей фактор належить до скликання і діяльності або руху Господнього народу. Коли, як і в якому напрямі буде рухатися і діяти Господній народ, залежить від присутності Господа, хто відкрився народові в стовпі хмари і в стовпі вогню. Іншими словами, якщо ми хочемо йти вперед і оволодівати землею, ми повинні робити це через присутність Господа. Якщо присутність Господа супроводжує нас, ми можемо увійти в цю землю і насолоджуватися нею. Пам'ятайте, як Господь обіцяв Мойсеєві: “Моя присутність піде з тобою, — і введу тебе до відпочинку” (Вих. 33:14, букв.). Це означає, що Він Своєю присутністю введе народ у володіння землею. Тому Мойсей відповів Господеві: “Якщо Твоя присутність не піде, то не виводь нас ізвідси”. Мойсей вимагав, щоб присутність Господа супроводжувала його; інакше б він не пішов.

“Моя присутність піде з тобою”. Це дуже незвичайні слова. *Присутність* піде. Це не означає, що Він піде. *Він піде* — це одне, а *Його присутність піде* — інше. Чи розумієте ви різницю?

Дозвольте як приклад розповісти історію. Одного разу четверо чи п'ятеро з нас, служителів Господа, збиралися поїхати в одне місце. Всі ми поїхали разом. Однак один брат у той час був незадоволений нами, але у нього не було іншого вибору, окрім як поїхати. Всі ми їхали одним поїздом: всі, окрім цього брата, сиділи в першому вагоні, а він — у другому. Він їхав з нами, але з нами не було його присутності. Він виїхав з нами, він їхав з нами, і він приїхав з нами, але його присутності не було з нами. Коли місцеві брати зустрічали нас, він був там, а також провів там весь час нашого відвідування. Він був з нами, але з нами не було його присутності. Це було дійсно дивно.

Брати і сестри, часто з вами буде йти Господь, але не Його присутність. Часто Він дійсно буде допомагати вам, але, запевняю вас, Він незадоволений вами. Ви одержите Його допомогу, але втратите Його присутність. Він доведе вас до пункту вашого призначення і благословить вас, але під час усього шляху ви не будете відчувати Його присутності. *Він піде з вами, але не Його присутність.*

О, це не теорія, це наше реальне переживання. Часто за минулі роки мого служіння Господу я усвідомлював Його допомогу. Господь зобов'язаний мені допомагати; Він повинен допомагати мені заради Себе Самого. Але я можу сказати вам, що багато разів у мене не було присутності Господа лише тому, що Він не був задоволений мною. Він змушений був йти зі мною, але не був задоволений мною. Я сидів у першому вагоні, а Він — у другому. Він супроводжував мене, але позбавив мене Своєї присутності, щоб я знав про Його незадоволення.

Деякі роки тому одна молода сестра говорила зі мною про своє заміжжя. Вона сказала: “Брате, я відчуваю, що Господь бажає, щоб я вийшла заміж за одного молодого чоловіка. Господь дійсно допоміг мені в цій справі; отже, скоро ми оголосимо про наші заручини”. Я дещо знав про цю ситуацію, тому я сказав цій сестрі: “Немає жодного сумніву в тому, що Господь допоміг вам — я дійсно вірю вашим словам. Але чи задоволений Господь вами в цій справі? Чи є у вас присутність Господа, коли ви розмірковуєте про ці заручини?” “О, брате! — відповіла вона, — по правді сказати, я знаю, що Господь незадоволений мною. Я знаю це! З одного боку, Він допоміг мені, але, з іншого боку, я відчуваю, що Він незадоволений мною”. “Звідки ви знаєте?” — запитав я. Її відповідь досить показова: “Кожного разу, коли я думаю про це, я відчуваю, що втратила Його присутність”. Це чудовий приклад. Господь допоміг їй, але позбавив її Своєї присутності.

Брати і сестри, вам повинно бути ясно. Ніколи не думайте, що доки Господь вам допомагає, вам більше нічого не потрібно. Ні, ні! Далеко не так. Ми повинні мати Господню

присутність. Ми повинні навчитися молитися: “Господи, якщо Ти не даси мені Твоєї присутності, я залишуся тут з Тобою. Якщо Твоя присутність не буде супроводжувати мене, я не піду. Я буду керуватися не Твоєю допомогою, а Твоєю присутністю”. Ми повинні піти ще далі і молитися: “Господи, мені не потрібна Твоя допомога, але мені дуже потрібна Твоя присутність. Господи, я повинен мати Твою присутність. Я можу обійтися без Твоєї допомоги, але не можу обійтися без Твоєї присутності”. Чи можете ви сказати це Господеві?

Багато хто з братів і сестер, прийшовши до мене, говорив: “О, брате, Господь дійсно допоміг мені!” Мені завжди хочеться запитати їх: “А чи відчули ви присутність Господа? Ви отримали Його допомогу, та чи відчули ви Його присутність?”

Багато хто отримує допомогу від Господа, але мало хто має присутність Господа. Керівний фактор — це не Його допомога, а Його присутність.

Деякі християнські працівники говорили мені: “Брате, чи розумієте ви, що Господь допоміг нам? Хіба ви не вірите, що Господь благословив нас?” “Безсумнівно, — відповідав я. — Господь допоміг вам і благословив вас, але давайте помовчимо трохи перед Господом”. Через деякий час я запитував: “Брате, чи відчуваєте ви своїм найглибшим почуттям, що у вас є присутність Господа? Я знаю, що ви зробили щось для Господа, я знаю, що Господь допоміг вам і благословив вас, але я хотів би знати, чи відчуваєте ви в глибині свого ества, що Господь присутній з вами? Чи завжди ви відчуваєте, як Він усміхається вам, і чи ввійшов сам усміх Господа всередину вас? Чи є у вас це?” Це чутливі і випробовуючі серце слова. Будучи служителями Господа, більшість людей не може сказати неправду; вони повинні говорити правду. Врешті-решт, такі брати говорили: “Повинен признатися, що вже деякий час тому назад я втратив єднання з Господом”. Тоді я питав: “Брате, що ж це? Чим же ви керуєтеся, допомогою Господа чи Його присутністю? Керуєтеся ви Його благословеннями чи Його усміхом?”

Брати і сестри, нехай навіть зі сльозами на очах, але ми повинні щоденно говорити Господеві: “Господи, нічого, окрім Твоєї присутності, що усміхається, не задовольнить мене. Мені нічого не потрібно, окрім усміху Твого славного обличчя. Доки у мене буде це, мені буде однаково, впаде небо чи розвалиться земля. Увесь світ може повстати проти мене, але доки на мені буде Твій усміх, я зможу прославляти Тебе і все буде добре”. Господь сказав: “Моя *присутність* піде з тобою”. Який скарб! Присутність, усміх Господа — це керівний принцип. Ми повинні остерігатися приймати що б то не було від Господа, втрачаючи при цьому Його присутність. Це дійсно страшно. Господь, можливо, дасть вам що-небудь, але саме те, що Він дасть вам, позбавить вас Його присутності. Він допоможе вам, Він благословить вас, але при цьому сама ця допомога і благословення можуть залишити вас без Його присутності. Ми повинні навчитися оберігатися, управлятися, керуватися і направлятися просто присутністю Господа. Ми повинні сказати Господеві, що не хочемо нічого, окрім Його безпосередньої присутності. Ми не хочемо Його присутності опосередковано. Запевняю вас, що часто у вас є опосередкована присутність Господа; вона не з перших рук, не пряма. Намагайтеся керуватися прямою, безпосередньою присутністю Господа.

Це не лише вимога і необхідна умова, але й сила, що дана вам, щоб ви йшли і оволодівали цією землею. Безпосередня присутність Господа зміцнить вас могутністю, щоб досягати повноти, всеобіймаючості Христа. О, що за сила, що за міць міститься в безпосередній присутності Господа! Це, безумовно, питання не доктрини, а нашого глибинного переживання.

“Моя присутність піде з тобою”. Господь такий чудесний, такий славний, такий таємничий! Але яким чином Він показує нам Свою присутність? Яким чином ми усвідомлюємо Його присутність? В стародавні часи Його присутність завжди була в хмарі вдень і в огні вночі, в стовпі хмари і в стовпі огню. Вдень, коли світило сонце, була хмара, а в п'ятьмі ночі

був огонь. Присутність Господа, яка відкривається Його дітям, вдень представляла собою хмару, а вночі — вогонь.

Що означають ці два явища — хмара і вогонь? Декілька уривків у Писанні показують, що хмара — це символ Духа. Святий Дух у нашому досвіді іноді подібний до хмари. Присутність Господа — в Духові. Часто ми знаємо, що присутність Господа з нами. Як ми дізнаємося про це? Тому, що ми усвідомлюємо це в Духові. Я вважаю, що більшість із нас частково пережили це. Ми вже переживали присутність Господа в Духові. Це дійсно таємниче. Якщо ви запитаете, як вам пережити присутність Господа в Духові, я можу відповісти тільки те, що я переживаю це, усвідомлюю це. Господь знаходиться в Духові, і я усвідомлюю Його присутність у Духові. Реальність міститься в Духові. Іноді, може бути, через нашу слабкість або, можливо, через те, що Господь відчуває нашу потребу в натхненні або ствердженні, Він дає нам певне збагнення і навіть відчуття, що Дух дійсно подібний до хмари.

У 1935 році я виступав із сповіщенням про виливання Святого Духа. В середині сповіщення я раптом відчув, що мене огортає хмара. Мені здалося, що я знаходжуся в хмарі. Зібрання в ту ж мить різко змінило свій напрямок, і слова, які виходили з моїх вуст, були подібні до живої води, що лилася. Все зібрання було вражене. Коли ви переживаєте подібне, вам не потрібно нічого говорити своїм розумом. Слова ллються від Духа.

Це і є присутність Господа в стовпі хмари. Ви можете відчутти Його таким чином. Вона приходить як якийсь керівництво і натхнення. Ви заклопотані чимось заради Господа, і Господь дає вам таке натхнення, щоб ви відчували Його присутність у Духові. Однак, це особливе переживання, дароване Господом. День за днем ми можемо переживати присутність Господа в Духові нормальним і звичайним чином.

Яке ж значення має стовп огню? Вогонь потрібний нам вночі, коли темно. Але його значення те ж, що і у хмарі. Хмара — це вогонь, а вогонь — це хмара. Коли сяє сонце,

присутність Господня набуває вигляду хмари, а коли наступає пітьма, вона набуває вигляду вогню. Це одна і та ж сама суть з різними проявами. Так що ж представляє вогонь? Він представляє Слово. Хмара — Дух, а вогонь — Слово. Коли світить сонце, вам все дуже ясно в Духові; ви можете легко йти за хмарою. Але часто буває темно, як вночі, і ви знаходитеся в пітьмі. Ви не можете довіритися своєму духу; ваш дух дуже збентежений. В такій ситуації ви повинні покласти на Слово. Слово ж як вогонь — горить, світить і освічує. В Псалмі 119:105 говориться: “Для моєї ноги Твоє слово — світильник, то світло для стежки моєї”. Коли небо ясне і все таке яскраве, хмари цілком достатньо. Але коли темрява затягує небо, ви не можете розібрати, що хмара, а що не хмара; ви повинні йти за вогнем. Іноді ваше небо, ваш день виключно ясні, і сонце світить яскраво і сильно. Ви можете безпомилково бачити шлях, яким іде Дух, і відповідно прямувати за Ним. Але набагато частіше ви, можливо, знаходитеся в пітьмі, ви в ночі. Вчора вам було все так зрозуміло, а сьогодні все занурилося в пітьму, і ви збентежені і заклопотані. Але не турбуйтеся, у вас є Слово. Прямуйте за Словом. Слово — це вогонь, палаючий вогонь, яскраве світло. Ви можете прямувати за цим світлом, коли ви в пітьмі, бо у вогні — Господня присутність.

Часто брати говорили мені: “Брате, я зараз у пітьмі”. “Слава Господу” — відповідав я. Для вас зараз саме час взяти Слово. Якщо б не пітьма, у вас не було б можливості переживати Господа в Слові. Просто візьміть Його Слово”. Як хороше переживати Христа в Його Слові, коли ми в пітьмі.

Господня присутність завжди знаходиться або в Духові, або в Слові. Коли вам ясно, ви можете усвідомлювати, що Він знаходиться в Духові. Коли ви в темряві, ви можете бачити Його в Слові. Він завжди в цих двох проявах: в Духові і в Слові. Вам сьогодні ясно? Слава Господу! Ви відчуєте Господа в Духові. Ви в темряві? Ви можете також прославляти Його, бо ви можете бачити Його в Слові. Іноді ми перебуваємо в дні і в сонячному світлі, а іноді в ночі і темряві. Але нам нема потреби хвилюватися. Вдень, коли ясно, у нас

є Дух як хмара; вночі, коли темно, у нас є Слово як вогонь. Ми можемо прямувати за Господом через Його присутність в Духові і в Слові.

СВЯЩЕНСТВО З УРІМОМ ТА ТУММІМОМ

Другий керівний принцип — це священство під помазанням з урімом і туммімом. Що таке священство? Це дивовижна і славна справа. Священство включає в себе єднання з Господом, а також життя і служіння в Його присутності. Священство — це група людей, що перебуває в постійному єднанні з Господом. Вони безперервно єднаються з Господом і служать в Його присутності. Вони живуть, ходять і роблять все саме таким чином. Коли у нас є єднання з Господом, коли ми єднаємося з Ним щоденно і щохвилини, і коли ми живемо, служимо і діємо в цьому живому єднанні, ми є священством.

Якщо ми втрачаємо священство, ми втрачаємо один із керівних принципів. Цей керівний принцип даний не для водіння, а для винесення суджень. Господня присутність в стовпах огню і хмари дана для водіння, тоді як священство в помазанні з урімом та туммімом дане для винесення суджень.

Для ілюстрації наведемо приклад. Припустімо, два брати постійно сваряться та лаються один з одним. Що ж нам робити? Ми — Господні діти, ми Господній народ, але серед нас існують явища такого роду. Як ми можемо вирішити цю проблему? Як прийти до вірного судження? Що ж нам, зібрати зібрання і вирішувати питання більшістю голосів? Звичайно ж, ні! Всі такі проблеми можуть бути вирішені тільки священством. Для цього потрібна група Господніх дітей, які постійно перебувають у єднанні з Господом, які служать Господеві в Його присутності і які безперервно знаходяться перед Ним, де б вони не були і чим би не займалися. Така група знаходиться під помазанням Святого Духа і має урім та туммім. Таким чином, вони можуть знайти судження, рішення Господа. Через урім та туммім зі священством вони

можуть виносити судження і вирішувати будь-яке питання, яке може виникнути.

Священство включає в себе три моменти: сповіщення, або єднання з Господом, помазання Святого Духа, а також урім та туммім.

Про останню складову, урім та туммім, ми зможемо сказати тут тільки коротко. “Урім” давньоєврейською мовою означає “світло”, а “туммім” — “досконалість” або “завершеність”. Років тридцять тому я прочитав статтю одного єврейського автора, в якій говорилося, що туммім — це дорогоцінний камінь з вигравійованими на ньому чотирма літерами єврейського алфавіту. На нагруднику первосвящеників були імена дванадцяти колін Ізраїлевих, які вигравійовані на дванадцяти каменях. Імена цих дванадцяти колін містять тільки вісімнадцять із двадцяти двох літер єврейського алфавіту. Отже, на нагруднику первосвященика не вистачало чотирьох літер. Однак ці чотири літери були вигравійовані на туммімі, і коли цей камінь вставлявся в нагрудник, з’являлася досконалість, з’являлася завершеність. Після цього там були всі двадцять дві літери. Всі літери давньоєврейського алфавіту були на місці. Далі говориться, що урім — це камінь, вставлений у нагрудник, щоб давати світло. Отже, у нас є значення уріма та тумміма: світло і досконалість.

Як же використовувалися урім та туммім? Коли серед дітей Ізраїля виникала яка-небудь проблема або питання, первосвященик приносив це до Господа, щоб одержати відповідь з допомогою нагрудника. Єврейський автор у цій статті пише, що, коли первосвященики проходили перед Господом, певні камені на нагруднику з відповідними літерами на них починали виблискувати, а в інших випадках виблискували інші камені з іншими літерами. Первосвященик записував усі літери з різноманітних каменів у тому порядку, як вони виблискували, і таким чином складав з них слова і речення. Нарешті, він одержував закінчене послання або судження від Господа. В статті говориться, що саме таким шляхом з усіх дітей Ізраїля Ахан був викритий в гріху (Єг. 7).

Отже, в чому полягає керівний принцип для Господнього народу при вирішенні проблем? Він полягає в тому, що се-

ред них повинно бути священство, яке приносить усіх Господніх дітей на своїх грудях перед Господом. Священство повинно приносити їх в любові в Господню присутність і читати їх там як літери. Таким чином, з допомогою світла Писання священство впізнає задуми Господа і отримує від Нього вказівки стосовно ситуації з Його дітьми.

Що ж стосується братів, які сваряться між собою, то у нас є відповідь. Ми можемо сказати їм: “Брати, утихомиртеся на час, ми звернемося до Господа”. І тоді ми принесемо цю проблему до Господа і прочитаємо цих братів в Його присутності з допомогою світла Писання. Це і є здійснення священства з допомогою урима та тумміму на нагруднику. Таким чином, ми можемо отримати літери, слова і послання від Господа стосовно того, яке рішення має бути прийняте у цій справі.

Чи знаєте ви, як апостоли писали свої послання? Точно таким же самим чином. Перше послання Павла до коринфян служить хорошим прикладом. Перед Павлом стояло багато проблем у тій Церкві: сектантство, дисципліна, шлюбні питання, доктрина про воскресіння та інші. Там були проблеми найрізноманітнішого виду і роду. Що ж він зробив? Він на своєму серці приніс до Господа всі проблеми і всіх братів і сестер тієї Церкви і в присутності Господа читав їх з допомогою світла Писання. Хіба не так? Читаючи їх з допомогою світла Слова, він усвідомив природу ситуації і відповідь. Він одержав судження, рішення від Господа і так написав Перше послання до коринфян. Розгляньте всі послання. Всі книги, написані апостолами, з'явилися саме таким чином. Не було такого, щоб вони сиділи у себе в кімнатах, читаючи, розмірковуючи, а потім записуючи. Ні. Серед Господніх дітей завжди виникала яка-небудь ситуація, котра вимагала відповіді, слова від Господа. І тоді апостоли як священники, що виконують своє священницьке служіння, приносили всі ці проблеми з усіма Господніми дітьми в присутність Бога. Вони вивчали проблему в Його присутності, читаючи віруючих одного за іншим у світлі слів Господа. Так вони приймали світло, одержували слова, речення й думки від Господа. Потім вони писали листи, сповіщаючи святим Господні задуми.

Це один із керівних принципів. Перший керівний принцип — це присутність Господа в стовпі хмари і в стовпі огню, а другий — священство під помазанням з двома особливими каменями, урімом та туммімом.

Брати і сестри, якщо ви прийдете до мене і розповісте про проблему, що виникла у вас з іншими, то що мені роботи? Я повинен вправляти свого духа, щоб принести вас і їх до Господа. З любов'ю я повинен покласти вас і тих інших братів і сестер собі на серце, тобто собі на груди. Я маю принести всіх вас до Господа і сказати: “Господи, ось ті дорогі святі. Освіти їх. Дай мені Твоє світло”. Я маю прочитати вас. Я маю прочитати ваші наміри і почуття. Я маю прочитати ваші думки, ваші спонукання, ваші дії. В світлі Слова я повинен прочитати вашу проблему і багато іншого, зв'язаного з вами. Читаючи літеру за літерою, я поступово отримаю одне слово, потім ще слово. Врешті-решт, я отримаю речення, а потім послання. Я дізнаюся щось від Господа. Я дізнаюся, які наміри Господа відносно вас і які Його думки про вас.

Ви, керівні брати, зустрічаєтеся з багатьма проблемами в Церкві, що дає вам можливість займатися цим священницьким служінням. Іноді який-небудь брат прийде до вас, щоб розповісти про проблему зі своїм батьком, який також брат у Господі. Він запитає вас, що йому робити. Наступного дня прийде яка-небудь сестра і розповість, що у неї нелади з її невісткою, яка також сестра в Церкві. Що ви зробите? Пошлете їх у суд до прокурора? Звичайно ж, ви не можете зробити цього. Ви можете зробити тільки те, про що ми зараз говоримо. У вас має бути серце, у вас мають бути груди, у вас має бути любов. Покладіть їх собі на серце і так принесіть до Господа. Вправляйте свого духа і прочитайте їх перед Господом. Прочитайте спочатку батька, а потім прочитайте сина. Прочитайте їхні звички, їх національність, їх характер, їхні думки, їх освіту — не з допомогою вашого способу мислення, а з допомогою світла Слова. Прочитайте все це. Прочитавши, ви отримаєте речення і формулювання, пункт за пунктом. Ви отримаєте слово від Господа, яке відкриє вам Його задуми. Тоді ви зможете говорити з цим

сином і його батьком. Зробіть те ж саме із сестрою і її невісткою. Ви зможете сказати їм: “Ось Господні задуми. Моліться про це”. Ви отримали судження і рішення від Господа. Це і є суд для Господнього народу. Нам дуже потрібний такий суд. Нам потрібне місцеве представництво небесного верховного суду. Цей суд представляє собою священство під помазанням Святого Духа з урімом і туммімом.

Зовсім не так уже й мало, коли існує група Господніх дітей, які взаємодіють для спільного служіння Господу. Це не так вже просто. Подумайте про свою власну сім'ю. Хіба немає у вас своєрідного сімейного суду для вирішення всіх ваших проблем? Що ж таке наш сімейний суд у Церкві? Це просто священство, єднання з Господом під помазанням Святого Духа при читанні всіх братів і сестер з допомогою світла Слова. Таким чином, ми отримуємо судження і приймаємо рішення в усіх наших справах. Усі наші проблеми і питання вирішуються саме так. Вони не вирішуються суперечками; вони не вирішуються нарадами, розмірковуваннями і полагодженням, як у політиків або земних суддів. Вони вирішуються тільки єднанням і помазанням, читанням в любові обставин, природи і повсякденного життя віруючих з допомогою світла Господнього Слова.

ПРАВИЛА СВЯТОГО ЖИТТЯ

Третій керівний фактор — це правила святого життя. Які ці правила? В Книзі Левит у нас є приношення, священство і багато різних правил. Книгу Левит можна розподілити на три частини. Перша частина, що має справу з приношеннями, включає розділи з першого по сьомий; друга частина, що має справу з священством, — розділи від восьмого по десятий; третя частина, з одинадцятого розділу і до кінця книги, має справу з багатьма правилами. Там багато найрізноманітніших правил стосовно святого життя, святого способу життя. Зараз ми не можемо розглядати їх всебічно. Якщо б ми могли це зробити, ми б побачили, наскільки вони хо-

роші, приємні і наповнені змістом. Існує багато правил про те, що чисте, а що не чисте, що відокремлене, а що не відокремлене від звичайного і світського, про те, як потрібно себе поводити і як не потрібно. Все це — правила для святого життя.

Ці правила для простоти можна звести до трьох другорядних принципів. Перший принцип полягає в тому, що ми — це народ, що належить Господеві. Це один із другорядних принципів, який повинен управляти нами. Пам'ятайте, що ви належите Господу, ви — Господній народ. Якщо ви пам'ятаєте це, ви будете утримані від багато чого. Невже ви думаете, що, пам'ятаючи про те, що ви — Господній народ, ви зможете піти в театр? Одна тільки думка про це зупинить вас. Невже ви думаете, що зможете сваритися з людьми, пам'ятаючи, що ви належите Господу? Спробуйте. Ви побачите, що вийде з вашої сварки.

Одного разу на Далекому Сході я найняв рікшу, щоб переїхати з одного місця в інше. Спочатку він сказав мені, що візьме з мене п'ять доларів, на що я згодився. Але, прибувши на місце, я побачив, що у мене є лише десятидоларова банкнота. Я подав її йому і чекав здачі. Пошукавши в кишенях, він нарешті сказав, що йому дуже шкода, але у нього тільки чотири долари здачі. Це їхні хитрощі. Я почав сперечатися з ним, але раптом згадав, що я дитя Бога. Одна тільки ця згадка примусила мене припинити суперечку. Я сказав: "Добре, добре, забудемо про це, один долар не має значення". Як я, будучи одним із дітей Господа, можу сперечатися з хлопчиком-рікшею? Це ганьбило б Ім'я Господа.

Кожного разу, коли ви маєте намір зробити що-небудь, ви повинні пам'ятати, що ви — один із Господніх дітей. Не кажіть, що це занадто за законом. В цьому відношенні ми з вами повинні базуватися на законі. Іноді жінки, особливо на Далекому Сході, носять вбрання, що не пасує носити дітям Господа. Коли б вони тільки пам'ятали, що вони належать Господеві, одна думка про це примусила б їх відсахнутися від такого вбрання. Вони просто забувають, що вони діти Господа і продовжують одягатися, як дочки диявола. Пам'ятати, що ми Господній народ — це перший з другорядних принципів цих правил.

Другий принцип полягає в тому, що ми відокремлені від цього світу. Господь сказав: “Я відокремлю вас від народів”. Ми відокремлені від народів цього світу Самим Господом. Ми не можемо робити того, що роблять вони. Ми не можемо говорити те, що говорять вони. Ми не можемо мати того, що мають вони. Я часто буваю в універмагах і нічого не можу купити. Все, що я можу зробити, це похитати головою і промовити про себе: “Ні, ні, для мене тут нічого немає; Я відокремлений”.

Від Сієтлу до Сан-Франциско і потім до Лос-Анджелеса я намагався купити собі пару черевиків. Було так багато незвичних, сучасних фасонів, що важко було знайти що-небудь відповідне для одного з дітей Бога. Якщо б я купив собі що-небудь подібне, я б не зміг встати і проповідувати Господнім дітям. О, які світські речі продаються сьогодні в магазинах! Якщо б усі світські люди навернулися і пам’ятали, що вони Господні діти і тому відокремлені від світу, всі магазини довелося б зачинити. Їм було б нікому продавати свій товар. Шкода, що більшість людей ще не навернулися, але найсумніше полягає в тому, що навернені до Господа все ще не відокремлені від цього світу. Принаймні ми, навернені Господом, повинні пам’ятати, що ми відокремлені Ним від цього світу. Це ще один принцип, який повинен управляти нами. Не кажіть, що це занадто за законом. Ми повинні ґрунтуватися на законі.

Третій другорядний принцип полягає в тому, що Господь святий; і тому ми також повинні бути святими. Господь відокремлений і відмінний від усього іншого; тому ми також повинні бути освячені і відокремлені від усього. Ми в усьому повинні бути святі так само, як і Він.

Ці три другорядні принципи складають один із головних керівних принципів і є правилами святого життя. Які вони? По-перше, пам’ятайте, що ви Господні діти; по-друге, пам’ятайте, що ви відокремлені від цього світу; по-третє, пам’ятайте, що ваш Бог — святий Бог і ви маєте бути так само святими, як і Він. Ці три правила повинні управляти всім у вашому житті.

Декілька слів на закінчення. Господня присутність — це керівництво для нас як групи. Лише через присутність Господа ми можемо дізнатися, йти нам чи залишатися. Ми не повинні керуватися нічим іншим, окрім Його присутності. Це перший керівний принцип. Потім, якщо в нашому середовищі виникнуть які-небудь проблеми, нам не слід шукати зовнішнього рішення. У нас є суд священства. За допомогою свого єднання з Господом під помазанням Святого Духа і через вивчення з любов'ю усіх братів і сестер в світлі Слова, ми можемо здобути необхідне судження, правильне рішення. Це другий керівний принцип. Що стосується нашого повсякденного життя і діяльності, то ми завжди повинні пам'ятати про те, що ми Господні діти, що ми відокремлені від світу і повинні бути так само святими, як святий Господь, і керуватися цим. Це третій керівний принцип. Якщо ми управляємося цими принципами, то ми будемо підготовлені і придатні йти вперед, оволодіваючи доброю землею, ми здобудемо спроможність увійти у всеобіймаючість Христа.

РОЗДІЛ ДВАНАДЦЯТИЙ

ЯК ОВОЛОДІТИ ЗЕМЛЮ

ІV. ЧЕРЕЗ ФОРМУВАННЯ ВІЙСЬКА

Тексти Писання: Чис. 1:1-4, 17, 18, 52, 53; 2:1, 2; 4:3; 8:23-26; 26:1, 2, 52-56, 63-65

Книга Чисел 1:1-4: “І Господь промовляв до Мойсея в Сінайській пустині в скинії заповіту першого *дня* другого місяця, другого року від виходу їх з єгипетського краю, говорячи: “Перелічіть усю громаду Ізраїлевих синів за родами їхніми, за домами їхніх батьків числом усіх чоловічої статі за їх головами, від віку двадцяти літ і вище, кожного, хто здатний до війська в Ізраїлі, — за військовими відділами їхніми перелічіть їх ти та Аарон. А з вами будуть по одному мужеві для племені; той муж — голова дому батьків своїх він”.

Книга Чисел 1:17, 18: “І взяв Мойсей та Аарон тих мужів, що були названі пойменно, і вони зібрали всю ту громаду першого *дня* другого місяця. І вони виявили родоводи свої за домами їхніх батьків числом імен від віку двадцяти літ і вище, за головами їх”.

Книга Чисел 1:52, 53: “І отаборяться Ізраїлеві сини кожен у таборі своїм, і кожен при своїм прапорі за своїми військовими відділами. А Левити отаборяться навколо скинії свідoctва, щоб не було гніву на громаду Ізраїлевих синів. І будуть Левити виконувати сторожу скинії свідoctва”.

Книга Чисел 2:1, 2: “І Господь промовляв до Мойсея та до Аарона, говорячи: “Отаборяться Ізраїлеві сини кожен при прапорі своїм за ознаками домів своїх батьків, — навпроти скинії заповіту навколо отаборяться”.

Книга Чисел 4:3: “...від віку тридцяти літ і вище й аж до віку п’ятидесяти літ, кожного, хто здатний до війська, щоб виконувати працю в наметі скинії заповіту”.

Книга Чисел 8:23-26: “І Господь промовляв до Мойсея, говорячи: “Оце щодо Левитів: від віку двадцяти й п’яти літ і вище ввійдуть вони до праці на службу скинії заповіту. А від віку п’ятидесяти літ відійдуть від служби, — і не будуть уже служити. І будуть вони обслуговувати братів своїх у скинії заповіту, щоб виконувати сторожу, а служби не будуть робити. Так зробиш Левитам у їхній службі”.

Книга Чисел 26:1, 2: “І сталося по поразці, і сказав Господь до Мойсея й до Елеазара, сина священика Аарона, говорячи: “Перелічіть усю громаду Ізраїлевих синів від віку двадцяти літ і вище за домами їхніх батьків, кожного, хто здатний до війська в Ізраїлі”.

Книга Чисел 26:52-56: “І промовив Господь до Мойсея, говорячи: Для цих буде поділений Край у спадок за числом імен. Численному примножиш спадщину його — а малому зменшиш спадок його, кожному за переліченням його буде дана спадщина його. Тільки жеребком поділиться землю, — вони будуть володіти за іменами племен їхніх батьків. За жеребком буде поділена спадщина його поміж численним та малим”.

Книга Чисел 26:63-65: “Оце перелічені Мойсея та священика Елеазара, що перелічували Ізраїлевих синів у моавських степах над приєрихонським Йорданом. А серед тих не було вже нікого з перелічених Мойсея та священика Аарона, що перелічували Ізраїлевих синів на Сінайській пустині, бо Господь був сказав їм: “Конче повмираєте

ви на пустині”. І не позостався з них ніхто, крім Калева, сина Єфуннеєвого, та Ісуса, сина Навиногого”.

Ми вже багато чого побачили стосовно входження до доброї землі. Все це пов’язане з насолодженням Христом, починаючи з насолодження Ним як пасхальним ягням і завершуючи насолодженням Ним як ковчегом, збільшеним через скинію, включаючи жертвоприношення та священство. Досягнувши цієї межі в своєму переживанні, ми стаємо досить зрілими; отже, ми знаходимося в такому положенні, що можемо прийняти на себе деяку відповідальність. Саме на цьому етапі ми здатні функціонувати як священники, а отже, в певній мірі ми можемо служити Богові.

ВІД ВИХОДУ ДО ЧИСЕЛ

В Виході все подане в прогресуючому порядку. Від початкового моменту насолодження Христом як пасхальним ягням діти Ізраїля йшли вперед до того часу, поки одного разу серед них не була встановлена скинія. Саме тоді вони насолоджувалися Христом, як свідченням Бога і саме на цьому етапі вони як священники могли взяти на себе відповідальність для Бога. Це Книга Виходу.

Після Виходу ми підходимо до Книги Левит, де Христос показаний як безліч жертвоприношень для нашого насолодження. Так народ Бога може насолоджуватися Христом набагато повніше, ніж раніше. Потім вони можуть нести всю відповідальність священства та здійснювати постанови, які належать до святого життя. Ми побачили, що в Книзі Левит є три розділи: перший стосується жертвоприношень, другий — священства, а останній — божественних принципів святого життя.

Після Книги Левит ми підходимо до Книги Чисел. Більшість тлумачень та коментарів стосовно цієї частини Біблії стверджують, що Книга Чисел повністю зайнята перелічуванням і мандруваннями дітей Ізраїля. На перший по-

гляд, це вірно, але по суті — ні. Хоча цей елемент і наявний, принципово і духовно це Книга славетних оповідей. Це Книга, яка оповідає про формування божественного війська. Тільки тут, після переживань Виходу та Левиту, для народу Бога стало можливим сформуватися у військо для ведення битв для Бога. Дійсно славно, що з групи Господніх дітей на землі можна створити військо для Господа. І ще більш славно, що саме ці люди оволодіють доброю землею. Здатні проводити битву за Бога поділять землю і заволодіють нею.

У Книзі Чисел народ Ізраїля був перелічений двічі. Вперше він був перелічений для формування у військо, щоб вести битву. Вдруге він був перелічений не лише як військо для війни, але і як народ для поділу та успадкування доброї землі. Земля буде поділена тими, хто воював. Отже, в цій Книзі ми можемо отримати не лише перелічування і мандрування, але і славний факт нашого формування в військо і нашого призначення для успадкування доброї землі.

ВІД АГНЦЯ ДО ВІЙСЬКА — ПЕРЕЛІК

Яким же чином можна оволодіти доброю землею? Це не так і легко. Перелічимо і повторно розглянемо всі кроки. Насамперед, ми повинні насолоджуватися Христом як викупаючим ягням. Ми повинні прийняти Христа, як свого Спасителя. Нам потрібно пройти суд Божий. Це перший крок. Якщо ми зробимо це, ми можемо поставити тут позначку; перший етап подоланий. Який другий крок? Ми повинні залишити Єгипет і насолоджуватися Христом як своєю щоденною манною, як своїм щоденним постачанням життя. Звичайно, ми не можемо приймати їжу без пиття води, і тому одночасно ми повинні насолоджуватися Христом як каменем, який виливає живу воду. Ми насолоджуємося манною та каменем з живою водою. Чи переживаєте ви це день за днем? Багато хто з вас можуть сміливо відповісти “так”. Кожний день ви насолоджуєтеся Христом як вашою їжею та вашим питвом. Інакше ви не могли б жити, не могли б руха-

тися вперед і підтримувати своє життя християнина. День за днем ми повинні насолоджуватися Христом як своєю щоденною їжею і живою водою; ми повинні щось їсти і щось пити. Зустрічаючись вранці, замість того, щоб привітати один одного, говорячи “доброго ранку”, давайте запитувати: “Ви вже поїли?” Я віддаю перевагу саме такому привітанням. Брате, чи ви поїли сьогодні вранці? Сестро, чи ви сьогодні пили що-небудь? Деякі з вас можуть відповісти, що їли сьогодні вже тричі. Слава Господу! Ми повинні говорити людям, що день за днем ми живимося Христом. Ми їмо Христа і п’ємо Христа. Якщо ми переживаємо це, поставимо і тут позначку.

Тепер перейдімо до третього пункту. Чи є у вас скинія там, де ви живете? І чи насолоджуєтеся ви Христом як центром, як свідченням Бога серед вас? Чи дійсно ви ґрунтовно переживаєте Христа як явлення та пояснення Бога, так само, як і розширення Христа, скинію, як Його реальне вираження серед вас? Чи є у вас такий досвід у тій місцевості, де ви живете? Чи є у вас скинія з таким Христом, не тільки як ягням або щоденною манною, але і як свідченням Бога? Чи є у вас які-небудь проблеми з цього пункту? Іншими словами, чи є у вашому місті група людей, які переживають Христа як явлення Бога із збільшенням Його Самого, Церквою як Його дійсним вираженням? Що ви відповісте? Можливо, деякі тільки починають переживати це. Якщо це так, то слава Господеві! А деяким, можливо, доводиться визнати, що вони не мають нічого подібного.

Перший пункт, звичайно, пройти легко. Відносно другого можуть бути деякі сумніви. А з третім виникає значна проблема. Переживання ковчега і скинії зустрічається дійсно рідко. Що ж тоді нам робити? Брати і сестри, ми повинні молитися. Проживаючі в одному місті повинні збиратися, щоб молитися про це. Моліть Господа відкрити вам Христа і привести вас до переживання Христа, самого свідчення Бога, як вашого центру, а також і до переживання Церкви, збільшення Його Самого, як Його вираження. Це не яке-небудь вчення, що відкладається у вашому розумі. Ви по-

винні усвідомити своє дійсне положення перед Господом і разом з Ним розібратися в цьому. Ви повинні молитися, щоб духовна шкіня була поставлена там, де ви живете, щоб там був новий початок. І це не дрібниця; це зовсім новий старт. В якусь мить щось нове повинно початися серед вас. Раніше все, чим ви насолоджувалися, був Христос як ягня, манна і, щонайбільше, як камінь з живою водою. Тепер же вам потрібно насолоджуватися Ним по-новому, на новому етапі, щоб серед вас був новий старт Духа. Ви маєте прийти до “першого дня першого місяця другого року”, щоб була поставлена шкіня, Церква (Вих. 40:2). Це новий початок на другому етапі. Ви вже почали перший рік на першому етапі. Тепер ви повинні почати другий рік на другому етапі. Ви повинні йти далі, щоб мати Христа як ваш центр і шкіню як Його вираження, поставлену у вашій місцевості.

Перейдімо тепер до четвертого пункту. Припустімо, що у вас тут є шкіня. Тоді ми повинні перейти до переживання Христа ще більш багатим чином. Ми повинні переживати Його як усі види приношень — жертву за провину, жертву за гріх, мирну жертву, хлібну жертву і жертву цілопалення.

П'ятий пункт — переживання Христа як первосвященика для того, щоб ми могли прийняти священство. Як щодо цього? Чи можете ви сказати, що у вашій місцевості є дійсне священство? Можливо, до цього часу ви змогли відмітити позначкою всі пункти. Але чи можете ви поставити позначку проти цього пункту? Це більш глибоке переживання.

Думка чи лінія Святого Духа в оповіді Писання завжди поступальна, завжди йде до кращого. Від першого до другого, третього і четвертого, а тепер і до п'ятого пункту, йде постійне покращення, підсилення і поглиблення. Та якщо більшість з вас буде чесно говорити перед Господом, то вам доведеться визнати, що цей п'ятий пункт пройти досить важко. Не так багато груп Господніх дітей коли-небудь реалізували священство. Чи є священство у вашому місті? Виділіть час для того, щоб розглянути всі ці пункти один за одним. Тоді ви дізнаєтеся, де ви знаходитесь.

В теперішній час навряд чи можна знайти групу Господніх людей, які підійшли б до цього етапу, які переживали б

Христа, як первосвященника настільки, що вони прийняли б священство. В молитвах ми говоримо: “Господи, Ти наш Первосвященик!” Та це лише слова; у нас немає цього переживання. Ми не дуже багато переживали стосовно Христа як первосвященника, тому ми неспроможні прийняти на себе священство. Ми повинні знати, що означає священство для нас і для Бога.

Тепер ми підійшли до шостого пункту. Ми повинні сформуватися у військо. Це подальший розвиток. Ми як група Господніх дітей повинні сформуватися у військо, щоб вести для Нього битву на землі. Це разюче! Якщо це вас лякає, ви можете повернути назад. Це дійсно справа всесвітньої важливості.

Брати і сестри, ви повинні сприймати все це дуже серйозно. Ви разом повинні молитися: “Господи, чи знаємо ми щонебудь з переживання Тебе, як ковчега, свідчення Бога, з Його збільшенням як Твого вираження?” Звіртеся з Господом і з благодаті Його вчіться вживати Христа у цьому самому аспекті. Потім запитайте у Господа: “Чи переживаємо ми Тебе як Первосвященника, для того, щоб ми були здатні сприйняти священство серед Твого народу?” З благодаті Господньої вчіться цьому і переживайте це; вживайте Христа як життя священства.

ВИМОГИ ДЛЯ СЛУЖІННЯ У ВІЙСЬКУ

Потім, після священства, нам необхідне формування війська. Приймаючи священство, ми можемо сформуватися в духовне військо, щоб битися за Господні інтереси на цій землі. Однак потрібні певні якості, завдяки яким ми можемо сформуватися в таке військо. Перш за все, всі хто вступає до цього війська, мають показати свій родовід, своє походження — не фізичне, звичайно ж, а духовне. Фізичного походження не буде достатньо. У нас повинно бути духовне походження. Діти Ізраїля повинні були викласти свій родовід. Вони повинні були повідомити про свого батька, а та-

кож до якого роду і коліна вони належать. Якщо вони не могли подати таких повідомлень, якщо вони не могли подати запису свого родоводу, вони повинні були відійти назад; вони не могли ввійти до війська. У вас має бути духовне життя. Чи народилися ви заново? Тоді подайте нам ваш родовід. Хоча б назвіть вашого батька. Це означає, що вам потрібно перевірити своє відродження. Чи впевнені ви в тому, що у вас є духовне життя? Чи справжній ви ізраїльтянин? Ми повинні бути впевнені в тому, що ми народжені заново.

Нещодавно я розмовляв з одним молодим братом. Я запитав його, скільки йому років, і він відповів, що йому тринадцять. Тоді я запитав його, коли він був спасений, то він відповів, що був спасений, коли йому було дев'ять років. “Звідки ти знаєш, що ти спасений?” — запитав я. “Тому що я зустрів Святого Духа; коли мені було дев'ять років, я зустрів Святого Духа”. Він міг показати мені щось як духовний родовід, як доказ того, що він був народжений згори. У нього було життя дійсного ізраїльтянина. У нас був початок. Це перша умова для вступу до війська.

Тепер друге. У вас є народження, у вас є життя, та ви повинні мати певний ступінь росту, вам повинно бути двадцять років (Чис. 1:3). Солдатом повинна бути зріла людина. Немовлят не посилають на війну. Духовно ми повинні дозріти, досягнувши двадцятирічного віку. Це і є зростання і зрілість духовного життя. Чи можете ви сказати, що серед вас є дійсно зрілі люди, які можуть встати і вести битву за Царство Бога? В багатьох місцях є багато християн, та всі вони подібні до дітей, які граються в духовні ігри. Вони такі молоді. Вони можуть подати вам свій духовний родовід, але вони не вирости. І що ще гірше, будучи дітьми, вони вважають себе найбільшими.

Внучка одного брата сказала мені якимось: “Не називай мене “малям”, я велика!” Їй було лише три роки, та вона любила уявляти себе великою. Чи можна таку дитину посилати на війну? Це ж смішно! Ми повинні рости в духовному житті. Нам потрібно вирости до певного рівня, щоб сформуватися у військо і вести битву за царство і свідчення Бога.

Дозвольте мені повторити, що це не якесь вчення. Ви повинні молитися про це. Моліться і пам'ятайте, що ви повинні вирости до певного рівня. Цей рівень не можна знизити. Ми повинні дорости до нього. Я сказав *дорости*, а не *зістарітися*. Якщо ви постарієте, вас звільнять у запас, ви ідете у відставку з духовної служби. Ви повинні тільки розвиватися, ви ніколи не повинні зношуватися. Ви повинні залишатися у війську з двадцятирічного до шістдесятирічного віку. Ви повинні бути наповнені досвідом без будь-яких ознак зносу. Дехто дійсно ще не встиг вирости, як вже зістарівся. Вони молоді старики. Щоб сформуватися у військо, ми повинні дорости до певної стадії життя. Це друга вимога.

Третя полягає в тому, що увесь народ Ізраїля повинен бути під своїм власним прапором по своїх рідинах. Це означає, що у них немає вибору. Якщо ви з Сан-Франциско, ви повинні залишатися під прапором Сан-Франциско. Якщо ви з Лос-Анджелеса, ви повинні залишатися під прапором Лос-Анджелеса. У вас немає вибору. Можливо, ви народилися у Лос-Анджелесі, але вам не подобаються брати і сестри у цьому місті. Вам би хотілося переїхати. Вам здається, що вам було б краще з братами і сестрами в Сан-Франциско. Але Господь говорить: "Йди назад, повернися до дому батька твого, встань під прапор своєї родини". Це означає, що з твоїми особистими смаками, особистими бажаннями і перевагами необхідно щось робити. Серед народу Бога немає особистого вибору. Я можу сказати, що я з коліна Іуди, але мені не подобається це коліно; я віддаю перевагу коліну Веніаміна. Я маю залишатися під прапором Іуди. Мої особисті бажання повинні бути обмежені.

Погляньте на сьогоднішню ситуацію серед Господніх дітей. Скільки там плутанини! Ті, що з коліна "Іуди", перейшли під прапор "Веніаміна", а ті, що з коліна "Веніаміна", стали під прапором "Манасії". Все перебуває в стані хаосу. В такій ситуації не можна сформувати військо. У нас повинно бути життя, повинно бути зростання, і ми повинні бути обмежені прапором дому нашого батька. Це суворий урок, який нам слід засвоїти.

По-четверте, у нас повинен бути порядок. Роздивіться картину дітей Ізраїля. В центрі був ковчег з його продовженням — скинією. Навколо скинії табором стояли левити, родина за родиною. Далі навколо них розміщувалися у своїх таборах всі останні дванадцять колін. Вони підтримували порядок. Для кожного коліна було місце. Одним колінам було призначено отаборитися на сході, другим на півдні, третім на заході, четвертим на півночі. Порядок Господа включає питання підпорядкування. Якщо ми збираємося підтримувати порядок, ми повинні засвоїти урок підпорядкування. Ми повинні підпорядкуватися комусь, інакше військо ніколи не сформується. Коли ми зростемо в житті, щоб сформуватися у військо Бога і вести битву за Його царство, ми підсвідомо будемо підпорядковуватися. Кожен з нас буде в підпорядкуванні в інших. Серед нас буде божественний порядок, отже, військо буде сформоване.

Тільки таким чином ми зможемо оволодіти доброю землею, всеобіймаючим Христом. Іншого шляху немає. Єдиний шлях — це насолодження Христом, як ягням, як манною, як каменем з живою водою, як ковчегом зі скинією, як жертвоприношеннями, як священиком, щоб прийняти на себе свяцтво, і, нарешті, зрости і сформуватися у військо.

П'ята вимога полягає в тому, щоб завжди бути свіжими і юними. Щоразу, коли ми починаємо старіти, ми повинні бути оновлені. До часу другого переліку всі, перелічені у першому, зістарілися. Тому їх довелося перелічувати знову. Старі пішли, а нові прийшли. Серед дітей Бога формуватися у військо і ділити добру землю можуть лише ті, хто постійно молодий і свіжий.

І дійсно, не всі ізраїльтяни ввійшли до війська. Деякі не підходили тому, що були жінками. В Писанні жінка означає “слабішу посудину” (1 Петр. 3:7). Вони символізують слабких серед Господніх дітей. Були і такі, яким було менше двадцяти років, незрілі. Далеко не всі придатні для війська. Не чекайте, що всі брати і сестри серед вас ввійдуть у військо. Їх може бути лише два або три, чотири чи п'ять, дев'ять або десять. Їх може бути лише невелика група, як ядро. Але, слава Господеві, поки є хоча б декілька, які дійсно мають ріст життя, ви можете мати підставу формуватися у

військо. Ви можете сказати Господеві, що ви знаходитесь в цьому місті як військо, щоб битися для Нього.

Однак нам повинно бути ясно, що перш ніж ми зможемо бути військом, ми повинні прийняти на себе священство. Погляньте на цей образ. В центрі знаходиться ковчег зі скинією. Потім, навколо скинії розміщується священство. Далі, оточуючи священство, стоїть військо. Ми повинні рухатися від центру до периферії. Якщо ми не знаємо, як підтримувати єднання з Господом, ми не будемо здатні битися. Духовна битва завжди залежить від духовного єднання. Підтримуючи священство, ми будемо здатні вести битву. Якщо ми втрачимо наше єднання з Господом, ми нічого не зможемо зробити з ворогом, ми самі будемо переможені ним.

У Книзі Чисел 4:3, 30, 35, 39, 43 слово “служба” пов’язане зі служінням священства, давньоєврейською мовою те ж саме, що і слово “війна” в Книзі Чисел 26:2, яке пов’язане з бойовими діями війська. Священики повинні здійснювати своє служіння в скинії, але про їхнє служіння говориться, як про бойові дії. Поки вони служать, вони ведуть битву. Іншими словами, священицька служба — це бойові дії. Якщо ми дійсно знаходимося сьогодні в священстві, ми одночасно будемо і військом. Бути поза священством — це бути поза військом. Залишатися в священстві — означає продовжувати бойові дії. Військо завжди зберігається за рахунок священства.

Чи є у нас духовний родовід? Чи є у нас достатнє зростання духовного життя? Чи обмежуємо ми свої особисті смаки, особисті бажання, особисті переваги в оточенні Господніх дітей? Якщо ми можемо відповісти ствердно, тоді ми повинні з підлеглістю берегти порядок і завжди бути свіжими. Тоді ми зможемо прийняти на себе священство і сформуватися у військо.

О, брати та сестри, як нам далеко до цього! Перевіряючи пункт за пунктом, ми, підходячи до п’ятого пункту, що стосується священства, здається, не можемо пройти. Якщо ми не можемо пройти через п’ятий пункт, ми, безумовно, не зможемо пройти і через шостий. Ми повинні молитися. Ми повинні прагнути вживати Христа як первосвященника і вчи-

тися приймати на себе священство. Тоді ми зможемо просунути вперед у формуванні війська Господа, щоб вести битву за Царство Бога.

Нам потрібно звернути увагу ще на один момент. Вимога для служіння у війську — це двадцятилітній вік, у той час як вимога для священства — це тридцятилітній вік. Тривалість служби в війську — від двадцяти до шістдесяти років, у той час як у священстві — від тридцяти до п'ятдесяти років. І у війську, і в священстві повинне бути повне зростання без будь-яких ознак зносу. Як священство, так і військо залежать від зростання в житті. Ми повинні серйозно поставитися до цього. Ми повинні зростати; інакше серед нас не буде ні священства, ні війська. Як же Господні діти потребують зростання! Хай відкриє нам Господь очі і покаже, як нам потрібне зростання в житті. Тільки зростаючи до певного рівня, ми можемо приймати на себе священство і формуватися у військо. Тільки тоді ми зможемо духовно організуватися в народ з ковчегом у центрі, скинією як його збільшенням і повним порядком і підлеглистю в нашому середовищі. Це чудова картина. Тоді ми будемо готові перейти через ріку Йордан і оволодіти цією землею.

Ми багато говорили про всеобіймаючу землю, всеобіймаючого Христа. Тільки так можна оволодіти нею, тільки так можна ввійти до неї. Вся оповідь цих трьох Книг — Виходу, Левит і Чисел — говорить про етапи оволодіння доброю землею. Ми можемо сказати, що існує шість кроків. Перші два пройти порівняно легко. Але останні чотири — скинія з ковчегом, як центром, жертвоприношення, священство і формування війська — ставлять перед нами величезну проблему. Будемо ж молитися та глибоко вправлятися перед Господом, щоб прямувати в нашому духовному житті, щоб ми переходили від переживання Христа як ягняти далі і далі до священства і війська.

Розділ тринадцятий

ЯК ОВОЛОДІТИ ЗЕМЛЕЮ

V. ПРОТИСТОЯЧІ ФАКТОРИ

Тексти Писання: Лев. 10:1-3; Чис. 12:1, 2, 9, 10, 15; 13:26-14:10; 16:1-3, 12-14; 21:5, 6; 25:1-5; 26:63-65; 1 Кор. 10:1-6; Євр. 4:11

Книга Левит 10:1-3: “І взяли Ааронові сини, Надав та Авігу, кожен кадильницю свою, і далі в них огню, і поклали на ньому кадило, і принесли перед Господнє лице чужий огонь, якого Він не наказав був приносити їм. І вийшов огонь від лица Господнього, та й спалив їх, — і вони повмирали перед Господнім лицем. І сказав Мойсей до Аарона: “Це те, про що говорив був Господь, кажучи: Серед близьких Моїх Я буду освячений, і перед усім народом буду прославлений”. І замовк Аарон”.

Книга Чисел 12:1, 2, 9, 10, 15: “І нарікали Маріям та Аарон на Мойсея за жінку кушитянку, що взяв, бо він узяв був жінку кушитянку. І казали вони: “Чи тільки з Мойсеєм Господь говорив? Чи ж не говорив Він також із нами?” І почув це Господь. І запалав гнів Господній на них, — і він пішов, а хмара відступила з-над скинії. А ось Маріям — прокажена, збілівши як сніг! І обернувся Аарон до Маріям, аж ось вона прокажена! І була замкнена Маріям поза табором сім день, а народ не рушив аж до повернення Маріям”.

Книга Чисел 13:26 — 14:10: “І пішли, і прийшли вони до Мойсея й до Аарона та до всієї громади Ізраїлевих синів,

до пустині Паран, до Кадешу, і здали справу їм та всій тій громаді, і показали плід того Краю. І вони розповіли йому та й сказали: “Прибули ми до Краю, куди ти послав був нас, — а він тече молоком та медом, а оце плід його! Та народ той, що сидить у тім Краї, міцний, а міста укріплені, дуже великі. А також бачили ми там нащадків велетня... Амалік сидить у краї південнім, а хіттеянин, ієвусеянин, і амореянин сидять на горі, а ханаанеянин сидить над морем та при Йордані”. А Калев утихомирював народ перед Мойсеєм та й сказав: “Конче ввійдемо ми й заволодіємо ним, бо ми справді переможем його!” Та люди, що ходили з ним, сказали: “Ми не зможемо ввійти до того народу, бо він сильніший за нас”. І пустили вони між Ізраїлевими синами злу вістку про той Край, що розвідали його, говорячи: “Той Край, що ми перейшли по ньому, щоб розвідати його, *це* край, який поїдає своїх мешканців. А весь той народ, що ми бачили в ньому, люди високі на зріст. І там ми бачили велетнів, синів Енака, з роду велетнів, і були ми в своїх очах немов та сарана, і такими були ми і в їхніх очах”. І зняла зойк уся та громада, та й заголосила. І плакав народ той тієї ночі. І нарікали на Мойсея та на Аарона всі Ізраїлеві сини. І сказала до них вся громада: “О, якби ми померли були в єгипетськім краї, або щоб ми померли були в цій пустині! І нащо Господь проводить нас до того Краю, щоб нам попадати від меча? Жінки наші та діти наші стануть здобиччю... Чи не краще нам вернутися до Єгипту?” І сказали вони один до одного: “Оберімо собі голову, та й вертаймось до Єгипту!” І впали Мойсей та Аарон на обличчя свої перед усім збором громади Ізраїлевих синів. А Ісус, син Навинів, та Калев, син Єфуннеїв, із тих, що розвідували той Край, пороздирали одержу свою, та й сказали до всієї громади Ізраїлевих синів, говорячи: “Той Край, що перейшли ми по ньому, щоб розвідати його, Край той дуже-дуже хороший! Якщо Господь уподобає Собі нас, то впровадить нас до того Краю, і дасть його нам, Край, який тече молоком та медом. Тільки не бунтуйтеся проти Господа, — і не бійтеся народу того Краю, бо вони — хліб для нас! Їхня тінь відійшла від них, а з нами Господь, — не бійтеся їх!” І сказала була вся громада, щоб камінням закидати їх, та слава Господня появилася в скинії заповіту всім Ізраїлевим синам...”

Книга Чисел 16:1-3: “І взяли Корей, син Їцгара, сина Кегата, сина Левієвого, і Датан, і Авірон, сини Еліявові, та Он, син Пелета, сини Рувимові, та й повстали проти Мойсея, а з ними двісті й п’ятдесят мужа Ізраїлевих синів, начальники громади, закликвані на збори, люди вельможні. І зібралися вони на Мойсея та на Аарона, та й сказали до них: “Досить вам, бо вся громада — усі вони святі, а серед них Господь! І чому ви несетеся понад зборами Господніми?”

Книга Чисел 16:12-14: “І послав Мойсей та Аарон закликати Датана й Авірона, синів Еліявових, та сказали вони: “Не вийдемо! Чи мало того, що ти вивів нас із краю, який тече молоком та медом, щоб повбивати нас у пустині? Хочеш ще панувати над нами, щоб бути також вельможею? Ти не впровадив нас ані до Краю, що тече молоком та медом, ані не дав на власність поля та виноградники. Чи ти вибереш очі цим людям? Не вийдемо!”

Книга Чисел 21:5, 6: “І промовляв той народ проти Бога та проти Мойсея: “Нащо ви вивели нас із Єгипту, щоб ми повмирили в пустині? Бо ж нема тут хліба й нема води, а душі нашій обридла ця непридатна їжа”. І послав Господь на той народ зміїв сарафів, і вони кусали народ. І померло багато народу з Ізраїля”.

Книга Чисел 25:1-5: “І осівся Ізраїль у Шіттімі, і народ зачав ходити на розпусту до моавських дочок, а вони закликали народ до жертв їхнім богам, — і народ їв та вклонявся богам їхнім. І Ізраїль приліпився був до пеорського Ваала. І запалав гнів Господній на Ізраїля. І сказав Господь до Мойсея: “Візьми всіх голів народу, та й повішай їх для Господа навпроти сонця. І відвернеться палючий Господній гнів від Ізраїля”. І сказав Мойсей до Ізраїлевих суддів: “Позабивайте кожен мужів своїх, приліплених до пеорського Ваала”.

Книга Чисел 26:63-65: “Оце перелічені Мойсея та священика Елеазара, що перелічували Ізраїлевих синів у моавських степах над приєрихонським Йорданом. А серед тих не було вже нікого з перелічених Мойсея та священика

Аарона, що перелічували Ізраїлевих синів на Сінайській пустині, бо Господь був сказав їм: “Конче повмираєте ви на пустині”. І не позостався з них ніхто, крім Калева, сина Єфуннеєвого, та Ісуса, сина Навиногого”.

Перше послання до коринфян 10:1-6: “Не хочу я брата, щоб ви не знали, що під хмарою всі отці наші були, — і всі перейшли через море, і всі охрестилися в хмарі та в морі в Мойсея, і всі їли ту саму поживу духовну, і пили всі той самий духовний напій, бо пили від духовної скелі, що йшла вслід за ними, а та скеля — був Христос! Але їх багатьох не вподобав був Бог, бо “понищив Він їх у пустині”. А це були приклади нам, щоб ми пожадливі на зле не були, як були пожадливі й вони”.

Послання до євреїв 4:11: “Отож, попильнуймо ввійти до того відпочинку, щоб ніхто не потрапив у непослух за прикладом тим”.

У цьому розділі ми не з позитивного, а з негативного аспекту подивимось на те, як оволодіти землею. Це буде більш корисним для нас.

НЕЗАЛЕЖНІСТЬ І ІНДИВІДУАЛІЗМ

Ми побачили, що для Господнього народу єдиний спосіб оволодіти цією землею — це оволодіти нею спільно, а не поодинці. Це означає, що жодна людина сама по собі не може ввійти в цю землю. Це не її справа. Це справа сукупної групи людей. Ми вже побачили це цілком чітко. Я також повинен вам знову нагадати, що для того, щоб народ Господа ввійшов у цю землю, у нього повинна бути скинія. Скинія була першим предметом, який діти Ізраїля встановили в своєму середовищі. Саме цей факт наочно показує, що вхід у цю землю — це колективна, а не індивідуальна справа. Для того, щоб оволодіти цією землею, ми повинні бути збудовані, ми всі повинні об'єднатися в одне ціле як скинія.

Ми вже цілком чітко побачили, що насолодження Христом — це прямування вперед, поступовий розвиток. Є початок і є процес; є шлях покращання і прямування. Ми почали з самого початку, насолоджуючись Христом як ягням. Потім, йдучи вперед, ми досягаємо моменту, коли Христос стає для нас ковчегом свідоцтва з розширенням у скинії. Це розширення, це збільшення ковчега представляє собою групу людей злитих з Христом і збудованих разом у божественій природі. Вони збудовані в єдине ціле як саме вираження Христа, який являє Собою явлення і свідчення Бога. Нам повинно бути цілком зрозуміло, що на цьому етапі ці люди, що постійно насолоджувались Христом, стали єдині. Вони вже не просто індивідууми; через насолодження Христом вони зробилися єдиним цілим. Схоже, що на самому початку ми насолоджуємося Христом окремо та індивідуально. Ви насолоджуєтесь Христом у себе вдома, а я насолоджуюся Ним у себе. Ми всі насолоджуємося Христом, коли залишаємося наодинці. Та коли ми досягаємо етапу встановлення скинії серед нас і стаємо вираженням Христа, насолоджуючись Ним все більше і більше, ми вже не можемо бути поділені. Ми повинні збиратися разом, з'єднуватися і будуватися в єдине ціле. Сорок вісім дощок ніколи не можуть бути розділені. Якщо вони розділені, то серед них не може бути ковчега, як їхнього вмісту. Для ковчега, як свідчення Христа просто не буде місця.

Якщо ми як група Господнього народу збираємося йти вперед і насолоджуватися Христом ґрунтовніше, ніж викупаючим агнцем і щоденною манною, якщо ми збираємося насолоджуватися Ним як свідченням Бога, ми повинні збудуватися разом у єдине ціле як скинія під покриттям повноти Христа. Ми повинні бути єдині. Саме на цьому етапі серед Господніх дітей повинно бути дещо в плані єдності. Цією єдністю є скинія як збільшення ковчега. Ми ніколи не зможемо піти дуже далеко самі по собі, окремо, наодинці та індивідуально. Як такі ми можемо приймати Христа як нашого Викупителя, ми можемо насолоджуватися Ним як манною потроху, день за днем, ми можемо навіть насолоджуватися Ним як каменем, що виливає живий потік — так, як

окремі особи ми можемо насолоджуватися Христом до такої міри. Але ми ніяк не зможемо йти далі цього і насолоджуватися Христом більш ґрунтовно. Ми ніколи не зможемо насолоджуватися Ним як ковчегом свідоства Бога, не кажучи вже про землю. Подивіться, який розмір ковчега і яка велика земля. Яка величезна різниця! Ця земля недосліджено велика, безмежно велика. Розміри цієї землі — це довжина й ширина, вишина й глибина Христа! Але якщо ми не можемо насолоджуватися Христом як ковчегом, ми безумовно не зможемо насолоджуватися Ним як цією землею. Поки ми не збудуємося з народом Бога, ми не зможемо пережити Христа як ковчег. Як окрема дошка ми ніколи не зможемо йти вперед.

В Господній будівлі всі числа і розміри завжди містять цифри п'ять і три. Це вірно стосовно всього діла будівництва Бога у всьому Писанні: в Ноевому ковчезі, в скинії, в храмі Соломона і в храмі, про який говориться в Книзі пророка Єзекіїля. Всі будівлі містять основні числа: п'ять і три. Чому це так? Тому, що число три представляє Триєдиного Бога у воскресінні. А число п'ять — це чотири, число творіння, плюс одиниця, Творець. Творіння плюс Творець дає п'ять. Чоловік плюс Бог стає Богочоловіком, щоб нести відповідальність. Тому число п'ять являє собою Бога й людину, людину й Бога, з'єднаних у єдине ціле, щоб брати на себе відповідальність. У всіх вимірах скинії ми бачимо ці два числа, п'ять і три, які означають, що будівля Бога складається з Триєдиного Бога у воскресінні, злитого з людиною. Тепер зверніть увагу: ширина дощок рівна не трьом ліктям, а півтора ліктя, тобто половині від трьох. Це найбільш важливо. Це означає, що ви не закінчена особа; ви лише половина. Ви повинні приєднатися до когось ще. Господь Ісус завжди посилав учнів по двоє. Павло й Варнава були послані разом, а не окремо. Разом служили Петро та Іоанн. Їх завжди було по двоє. Якщо ви йдете один, то ви лише половина.

Наприклад, коли брат входить на зібрання, ми можемо сказати, що він лише половина. Якщо услід за ним через

декілька хвилин увійде його жінка, то це друга половина. Коли вони сідають разом, у вас є закінченість.

Ви повинні глибоко проїнятися тим, що ви не закінчена одиниця; ви лише половина. Вам необхідно узгоджуватися в Тілі. Ви ніколи не зможете бути лише індивідуумом. Якщо ви індивідуаліст, ви будете зіпсовані.

Сьогодні досить важко засвоїти цей урок. Незалежність та індивідуалізм так сильно підкреслюються, що й Господні діти багато в чому зазнали цього впливу. Але будучи народом Бога, ми ніколи не можемо бути незалежними. Якщо ми такі, то ми чинимо духовне самогубство.

Припустімо, моє вухо говорить тілу: “Я не бажаю бути прикріпленим до тебе. Я бажаю існувати окремо і незалежно”. Якими були б наслідки такої незалежності? Це означало б смерть для вуха. Як члени Господнього Тіла ми повинні бути з’єднані один з одним, і не теоретично, а фактично і практично. Вухо повинно бути приєднане до певної ділянки шкіри, ця ділянка шкіри повинна бути приєднана до іншої ділянки, а та в свою чергу до іншої, і так далі, доки не складеться тіло. Жодна частина не може бути незалежною від інших. Ми повинні побачити цю реальність. Це не лише приємна думка або вчення, це реальність.

Давайте прагнути практично застосовувати цей принцип до самих себе. Ви — член Тіла Христового. Слава Господу, всі ми відроджені як члени Його Тіла! Чи можете ви сказати мені практично, з ким ви з’єднані? Чи можете ви назвати брата або певних братів, з якими ви дійсно єдине ціле, внутрішньо й практично? Можливо, ви скажете, що ви з’єднані з Головою Тіла. Але якщо так відповідь моя ступня, то вона явно не на своєму місці. Вона, мабуть, перемістилася з нижньої частини мого тіла й приєдналася безпосередньо до голови. Але це не Боже будовання. Господь не просив Петра йти в парі з Ним. Бог не просив Павла йти в парі з Христом. Вам потрібно з’єднатися з кимось, окрім Христа, з якимось членом, а не тільки з Головою.

Де б я не був, я завжди говорю про це питання, якщо це можливо. Однак, майже неможливо почути від кого-небудь:

“Брате, хвала Господеві, я певно і практично з’єднаний з таким-то братом”. Якщо ви живете в Чикаго, ви не можете сказати, що ви з’єднані з усіма святими в Чикаго. Практично ви не з’єднані з ними. Якщо ви так говорите, це означає, що ви не з’єднані ні з ким. Ми повинні бути виразно з’єднані й практично збудовані з певними братами і сестрами.

Припустімо, в нас тут знаходиться скінія з її сорока вісьмома дошками, і ми запитуємо першу дошку, до кого вона прикріплена. Вона відповість без зволікання, що прикріплена до другої дошки, і ми виразно бачимо, що це дійсно так. Припустімо, ми запитуємо другу дошку, до кого прикріплена вона. Вона одразу ж відповість нам, що, з одного боку, вона прикріплена до першої дошки, а з другого боку — до третьої; вона може назвати певні дошки, з якими вона з’єднана. Всі дошки могли б дати таку відповідь; отже, всі вони складені разом, щоб утворити Божу оселю.

Брати і сестри, якщо ви можете відповісти, що ви певно і практично зв’язані та з’єднані з кимось іншим, то це чудо з чудес. Якщо це так, ми дійсно можемо славити Господа. Господь рясно благословить вашу місцевість.

Я можу засвідчити, що останні тридцять років Господньою благодаттю я дійсно поєднаний з іншими братами та сестрами. Якщо б ви або Сатана запитали мене, з ким я з’єднаний, я міг би негайно вказати на певних братів та сестер. Я міг би сказати: “Я дійсно, певно і практично пов’язаний саме з цими братами та сестрами в Господі”. О, це сповнює ворога жахом. Як він ненавидить це! Всюди, де є двоє чи троє, реально з’єднаних разом, там чудо і свідчення всьому всесвіту. Будь-які двоє, реально з’єднані разом, нізащо не можуть бути розділені. Вони ніяк не зможуть діяти як окремі люди.

О, ми повинні засвоїти цей урок. Це і є шлях до оволодіння доброю землею. Це є шлях входження у всеобіймаючість Христа. Ви повинні зрозуміти, що ви ніколи не зможете прямувати далі, насолоджуючись Христом самі по собі. В кращому разі наодинці ви зможете насолоджуватися Ним як ягням, манною і каменем. І це все. На цьому для вас усе закінчується. Якщо ви хочете насолоджуватися Ним більше,

ви повинні бути дошкою, однією з багатьох дощок, з'єднаних разом. Як ви можете насолоджуватися Христом як ковчегом, свідоцтвом Бога, і скинією, як Його збільшенням, якщо ви не з'єднані в скинії? Якщо ви не вбудовані в скинію, то ви відрізані, ви перебуваєте поза нею. У вас немає нічого, що стосується подальшого і більш ґрунтового насолодження Христом. Коли серед дітей Ізраїля була встановлена скинія, Господь не був десь далеко на небі або в пустині; Він був у самій скинії, “у скинії заповіту”. В сьогоднішній духовній реальності Він виявляється в практичному збудуванні святих у Ньому як Його оселі. Якщо ви збираєтеся насолоджуватися Ним як ковчегом, ви повинні бути дошками, з'єднаними в скинію. Він не лише ягня; сьогодні Він ковчег. Він не лише крихта манни; сьогодні Він — ковчег. Де ж Він знаходиться як ковчег? Він у скинії.

Дійсно прикро, що дуже багато християн так і не ввійшло в скинію. Двадцять років тому вони день за днем насолоджувалися Христом як крихтами манни, і сьогодні вони, як і раніше, насолоджуються Ним у такій якості — і нічого більше. Вони задовольняються цим. Та глибоко всередині вони не задоволені. Двадцять років тому, насолоджуючись Христом як манною, вони дійсно були задоволені, але не сьогодні. Двадцять років тому вони були такі свіжі; вони жили в новизні життя в Христі. Але сьогодні, якщо ви зустрінете їх, вони наповнені старістю, їхні обличчя вкриті зморшками. Вони, як і колись, розповідають одну і ту ж саму стару історію: “День за днем Господь такий добрий для мене, як щоденна манна!” Але навіть коли вони говорять це, ви можете вловити запах старості й побачити зморшки. Так, вони насолоджуються Христом. Це досить-таки добре, але це таке старе. Це вже не солодке, не свіже.

Брати і сестри, нам з вами потрібно йти далі; ми повинні прямувати вперед у насолодженні Христом. У нас повинна бути новизна життя, новизна Духа, свіжість і солодкість дедалі глибшого і збагаченішого насолодження Христом. Навіть якщо ми залишаємося тут, насолоджуємося Христом як ковчегом, а через два роки, як колись, будемо розповідати про

те, як ми насолоджуємося Христом у цій якості, ви відчуєте старість. Якщо усі наступні роки ми будемо постійно говорити про Христа як про свідчення, пояснення й вираження Бога, ви, безсумнівно, відчуєте, що ми постарілися. Ви відчуєте не свіжий аромат, а задушливий запах. Коли маленькі дворічні діти підходять до вас і запитують: “Як справи?”, ви дійсно задоволені. В їхніх словах свіжість і новизна життя. Але ті слова з уст двадцятидворічного лунають застаріло. В них немає тієї свіжості й новизни.

Ми повинні рухатися вперед. Ми не повинні задовольнятися своїм теперішнім станом. У нас попереду ще дуже багато Христа для насолодження. Але, в такому разі, якщо ви збираєтеся насолоджуватися Христом як ковчегом свідчення Бога, це неможливо доти, доки ви залишаєтеся самотньо. З вами завершено, ви вичерпалися. Ви повинні бути підкорені так, щоб сказати: “Господи, ось я. Я повинен приєднатися, я повинен з’єднатися з кимось із Твоїх дітей. Господи, веди мене, покажи мені тих, з ким я повинен з’єднатися. Я тут, у цьому місті. Я не в Новому Єрусалимі. Покажи мені в цій місцевості в цьому віці тих, з ким я повинен бути певно і практично з’єднаний і зв’язаний”. Хтось може сказати, що вони хотіли б приєднатися до апостола Петра або Павла. Але, на жаль, їх тут зараз немає. Ви маєте приєднатися до тих, кого Господь розмістив у вашій місцевості. Ви маєте бути підкорені. Може бути так, що Господь зведе вас з дивним братом і скаже, що ви повинні приєднатися до нього. Він скаже вам, що це ваш дорогий брат, з яким ви повинні бути з’єднані. Ви, мабуть, відповісте: “Господи, він надто дивний. Я просто не можу прийняти його”. Але Господь скаже: “Саме він. У тебе немає вибору. Йди і приймай його”. Засвойте цей урок. Це щонайбільше благословення, і це урок, який ми повинні засвоїти для того, щоб мати дійсне будування Господа.

Мені огидна нинішня ситуація серед Господніх дітей. Схоже, що ніхто нікому не бажає підкорятися. Немає підкорення; тому немає і будування. Коли встановлюється skinія, слава Бога відразу ж наповнює її. Чому сьогодні існує так багато груп Господніх дітей, але ми не бачимо славу Бога?

Тому, що немає будування, немає дійсного з'єднання, немає справжньої єдності. Ви, можливо, постійно збираєтеся з Господнім народом, але при цьому, так ні з ким і не з'єднані. Ви збираєтеся, збираєтеся, збираєтеся, але ви — індивідуаліст, — не просто індивідуальність, а індивідуаліст. Між вами та іншими немає будування. Тому ви ніяк не зможете далі насолоджуватися Господом і переживати Його. Що стосується подальшого переживання Господа, то ви вичерпалися. Я не хочу сказати, що ви загинете, але що стосується вашого переживання Господа, ви ніяк не зможете рухатися далі до того часу, доки не побажаєте з'єднатися з іншими. Якщо ви з'єднаєтеся з іншими, між вами і Господніми дітьми буде відбуватися будування, і у вашій місцевості з'явиться skinія. Ви будете користуватися Христом значно більш ґрунтовно — як ковчегом всередині skinії.

Відразу ж після skinії, як ми вже побачили, ми приступаємо до священства. Священство не є службою або служінням якої-небудь людини, а служінням Тіла. Жодна людина окремо не може бути священиком — у Старому Завіті немає такого священства. Священство означає не індивідуалізм, а сукупну групу людей. У вас самих, кажучи індивідуально, священство відсутнє. Самі по собі ви ніяк не можете сказати: “Я священик”. Ви можете сказати: “Ми священики”, якщо ви з'єднаєтеся з іншими братами і сестрами. Але якщо ви роз'єднані і стали просто безліччю окремих людей, ви ніяк не можете сказати, що ви священики. Погляньте на Старий Завіт — зображення дійсності. Жодна окремо взята людина не могла діяти як священик сама по собі, індивідуально. Священство — це група людей.

Потім ми переходимо до війська. Чи можете ви один скласти військо? Звісно ж, ні. Не може скласти військо і певне число осіб. Військо повинно складатися з великої кількості людей, сформованих і діючих спільно, як підрозділ. Деякі люди сьогодні наполягають, що де б двоє чи троє не зібралися разом у Господньому Імені, цього достатньо. Але чи достатньо двох або трьох для створення війська? Для війська нам необхідно дуже багато народу — чим більше, тим краще.

Якщо тільки двоє або троє братів або сестер запросять мене говорити з ними, я буду радий зробити це. Однак за короткий час я скінчу свою промову, мені буде нічого сказати. Але якщо мені дадуть велике зібрання — скажімо, декілька сот або тисяч чоловік, — я можу говорити годинами без зупинки.

Двох або трьох недостатньо. В нас повинна бути чимала кількість братів і сестер, і чим більше, тим краще. Ніколи не задовольняйтесь двома або трьома. Ми повинні бути з'єднані з братами в Господі; ми повинні бути з'єднані з народом Бога.

Чому США є сьогодні першою державою в світі? Чому вона найсильніша? Тому, що в ній 50 сполучених штатів. Якщо б у США було лише два або три штати, наприклад, лише Міссурі, Айова та Іллінойс, якою слабкою була б ця держава! Але в ній 50 сполучених під єдиним урядом штатів; тому США — могутня держава.

О, як хочеться підступному ворогові зіпсувати військо Бога! Є так багато дітей Бога, та немає війська. Воістину важко будь-де відшукати серед Господніх дітей сформоване військо; тому вони надзвичайно слабкі. США міцні, тому що це сполучені в одне ціле штати. А як же з християнами? Подивіться хоча б на ситуацію серед Господніх дітей у якому-небудь одному місті чи області, не кажучи вже про всю державу і світ. Який сумний факт! Яка ганьба! Немає єдності; немає формування. Деякі навіть чинять опір будь-якій єдності або формуванню. Я кажу не про людське формування або організацію, а про божественне будування, дійсну і практичну єдність серед Божих дітей. Ми чуємо всюди, як багато хто з християн говорить: “Якщо лише двоє чи троє з нас можуть зібратися разом — двоє-троє тут, двоє-троє там — це вже дуже добре й цілком достатньо”. Ні, брати і сестри! Ми проти цього! Ми повинні бути з'єднані з Господніми дітьми у військо. Ми повинні вести бій не просто по двоє чи по троє; його повинна вести група Господніх дітей, чимала кількість, відповідна кількість. Я благаю вас у Господі віддавати все необхідне заради єдності з Господніми дітьми. Залиште усі ваші погляди. Доки Господній народ визнає всеобіймаючого

Христа й бажає мати реальне вираження для Нього, цього достатньо. Ми повинні домагатися цього будь-якою ціною. Ми не повинні наполягати ні на чому іншому, крім всеобіймаючого Христа і реального вираження для Нього. Об'єднаймося з Господніми дітьми. Сформуймося у сильне військо.

Я глибоко стурбований цим питанням, так стурбований, що іноді я просто в нестямі. Я не знаю нічого, крім цього; увесь розум і все моє єство віддані цій справі. О, брати і сестри, як же ми повинні співпрацювати з Господом, щоб Він міг відтворити все це! Дозволимо Господеві сформувати нас у військо практично, щоб ми могли сьогодні вести битву для Нього. Не говоріть так легковажно про битву з Сатаною. Ця битва просто перед вами. Це і є битва! Ось вона, битва! Ви повинні вести її, але не індивідуально.

Перш ніж розпочинати битву, ми повинні сформуватися з іншими, а щоб сформуватися, ми повинні підкорятися. Ми повинні почати з підкоряння себе іншим. Якщо ми не здатні підкорятися, ми ніколи не зможемо сформуватися, ми ніколи не зможемо будуватися разом. Підкорення! Серед Господніх дітей існує велика потреба в підкорянні. Нинішній час — це воістину день непокори. Увесь світ повний непокори: у сім'ї, в школі, в суспільстві, в уряді — всі непокірні. Ми ж з вами, будучи дітьми Бога й формуючись у військо для битви за Його царство, повинні навчитися коритися. Всупереч плину всього світу, ми повинні засвоїти урок підкоряння. Ми повинні підкорити себе іншим й навчитися говорити “так”. Я маю на увазі не те, що ми повинні завжди підтакувати, а те, що ми повинні навчатися говорити іншим “так”, але не “ні”. Сьогодні людям дуже легко говорити “ні”. Вони говорять “ні” всім та всьому. Схоже, що часто найперше слово, яке починають говорити діти, це “ні”. Але ми не повинні говорити “так” фальшиво, устами, а не серцем. Наше “так” повинно бути “так” з покорою від щирого серця. “Так, брате!” “Так, сестро!” Підкоріться їм і навчіться говорити “так”. Хай звільнить же нас Господь!

В більшості великих міст є тисячі християн, але де ж військо, де skinія, де священство? Який жаль! Що може зробити Господь? Немає єднання, немає єдності, немає підко-

рення, немає формування, немає будування, немає шкіниї, немає священства, немає війська. Немає дійсного житла для Господа на цій землі. Немає істинного служіння Господу, тому що немає священства. Немає дійсної битви за Царство Бога, тому що немає істинного війська. Ми тут для відтворення усього цього.

Ми повинні сформуватися у військо шляхом підкорення. Військо завжди в підкоренні у священства, а священство завжди супроводжує шкінію. Ці три складові завжди йдуть пліч-о-пліч. Де б не була шкінія, там завжди є група священників. Потім військо з народу оточує групу священників. Це відображення дійсності, яку ми повинні пережити: шкінія, священство і військо. Якщо немає шкіниї, священство відсутнє, а без священства немає війська з народу. Військо залежить від священства, а священство поєднане із шкінією. А що таке шкінія? Шкінія — це місце, де сама Господня присутність перебуває серед Його народу. Якщо немає шкіниї, то немає присутності Господа. Господня присутність не може бути з нами і не може йти з нами. Господь обіцяв, що Його присутність піде з нами, але нам повинно бути ясно, де мешкає Його присутність. Його присутність мешкає в шкіниї. Якщо у нас є шкінія, у нас є Його присутність, яка мешкає з нами. Якщо у нас немає шкіниї, то ми пропали, — немає присутності Господа.

Шкінія, священство й військо! Брати і сестри, чи є все це серед вас? Якщо ні, то ви непридатні, вам, як і раніше, чогось не вистачає. Ви не можете йти оволодівати землею. Ми повинні бути приготівані, маючи ці необхідні якості. Ми повинні перебувати в повноті переживання шкіниї, священства й війська. В цьому немає нічого індивідуального. Під усім цим мається на думці сукупна група людей.

ЧУЖИЙ ВОГОНЬ

Для того, щоб зберігати шкінію, священство й військо, ми повинні, окрім індивідуалізму, бути надзвичайно обережними, щоб уникати таких речей; вони завдадуть великої шкоди. Перше — це чужий вогонь. Ми ніколи не повинні прино-

сити Богові чужий вогонь. Що таке чужий вогонь? Це наш природний ентузіазм; це запал наших природних почуттів; наше природне завзяття серця. Це неминуче приносить смерть. Це вбиває наше духовне життя і нівечить священство. Два сини Ааронові, Надав і Авігу, принесли чужий вогонь не зловмисно, а з добрим наміром. Але це був чужий вогонь. Господь наказав брати вогонь для кадіння кадила від жертовника приношень, щоб кадило було прийнятним для Нього. Але вони не скористалися вогнем від жертовника, вони використали чужий вогонь. Це означає, що їхнє природне завзяття, їхній природний ентузіазм не відчули на собі впливу хреста. Це насущне питання надзвичайної важливості. Ми повинні випробувати на собі дію хреста. Наше природне завзяття повинно бути умертвлено хрестом.

БУНТАРСТВО

Друге, чого слід уникати, — це бунту проти влади. Маріям і Аарон, старша сестра і старший брат Мойсея, збунтувалися проти Мойсея, який у той час був владою. Так, Мойсей зробив дещо погане — він узяв за жінку язичницю. Без сумніву, він був неправий. В цьому була його провина, і Маріям з Аароном вирішили, що це підстава для того, щоб стати проти нього. Однак, незалежно від того, що зробив Мойсей, Маріям і Аарон повинні були визнавати владу, а цією владою був Мойсей. Незважаючи ні на що, вони не повинні були бунтувати проти влади. Саме це бунтарство нівечить єдність, священство й формування війська. Звичайно, будучи керівником, ми повинні бути обережними, ми не повинні робити нічого такого, що символізується одруженням Мойсея з язичницею. Але, з іншого боку, і це ще більш важливо, ми з вами повинні навчитися ніколи не бунтувати.

Можливо, в вашому місті є місцева Церква, вираження Тіла Господнього, і в цій Церкві є три або чотири керівних брати. Пам'ятайте, що жоден з нас не досконалий на сто відсотків. У кожного є хоча б один недолік. Не придивляйтеся так уважно до старійшин; краще придивляйтеся до Гос-

пода. Не слідкуйте за старійшинами, вишукуючи в них щонебудь. Якщо ви робите це, то ви бунтар. Це нашкодить вам самим.

Погляньте на Маріям і Аарона. Чи були вони праві у тому, що говорили проти Мойсея? Безсумнівно, вони були праві, а Мойсей неправий. Мойсей як служитель Господа дав їм привід для звинувачення. Але коли Маріям і Аарон на цій підставі збунтувалися проти влади, вони накликали на себе осуд Бога. Вони тієї ж миті вкрилися проказою, і хоча пізніше були оздоровлені, згодом померли в пустині.

За останні роки я бачив багатьох, які стали “прокаженими” внаслідок їхнього бунту проти Господніх служителів. Чи праві були Господні служителі? Я не сказав би цього. Я визнаю, що у кожного є хоча б один недолік. Але недоліки Господніх служителів — це випробування для нас. Вони випробовують, де ми знаходимося і що у нас у серці. Як справа з вашим серцем? Воно буде випробуване не добрими якостями Господніх служителів, а їхніми недоліками.

Брати і сестри, збережіть же ці слова у своєму серці. Це застереження. Я дуже добре знаю, що наступить час, коли ви не будете цілком задоволені тими, хто бере на себе керівництво серед вас у Господі. Ви скажете: “Що ж це таке? Подивіться, що зробили керівні брати в Церкві!” Це випробування для вас. Якщо ви звинувачуєте їх і бунтуєте, ви покритесь проказою. Нечистими будете ви, а не вони. Як Маріям і Аарон, ви впадете пізніше на дорозі в пустині; ви ніколи не зможете йти далі і розділяти всеобіймаючу добру землю.

Пізніше в мандрівках дітей Ізраїля був ще один бунт, який на цей раз набув більш широкого розмаху. Кореї, а з ним більше, ніж двісті начальників громади, повстали проти Мойсея та Аарона і накликали смерть не лише на бунтарів, але й майже на всю громаду. Тисячі людей загинули внаслідок цього бунту. Єдності, священству й війську народу Господнього було нанесено збитку. Нам необхідне таке застереження.

Я вірю, що у багатьох з вас серце сьогодні звернене до Господа заради Його свідчення. Але ми не повинні забувати,

що в нас є бунтарська природа. Колись, рано чи пізно, вона зазнає випробування. Та якщо ми збунтуємось, ми будемо відрізані духовно і в якійсь мірі вб'ємо свідчення і військо.

НЕВІР'Я

Невір'я — це третє, чого ми повинні уникати. Воно неодмінно вб'є нас. Пам'ятаєте, як підглядачі принесли з Хананської землі недобрі вісті? З одного боку, вони говорили, що ця земля виключно хороша, а з іншого — що в неї неможливо ввійти. Люди там велетні, говорили вони, а міста укріплені й дуже великі. Вони стверджували, що Ізраїлю ніколи не вдасться завоювати цю землю, а якщо він і спробує, то його чекає повна поразка і винищення.

Дуже, дуже часто ворог, лукавий, говорить всередині нас абсолютно те ж саме. Він говорить: “Не кажіть про всеобіймаючого Христа. Він добрий і чудесний, але ви ніяким чином не можете ввійти”. Боюся, що навіть коли ви читали ці розділи, він нашіптував вам усе це на вухо: “Навіть і не думай, що ти можеш ввійти в добру землю; це набагато перевищує всі твої здібності. Тобі ніколи це не вдасться”. Маленький диявол, що ховається в багатьох із нас, тільки й чекає можливості упорснутися в нас свою смертоносну отруту. Ніколи не вірте йому. Він буде говорити: “Населення там велетні, а міста укріплені до неба. Ти зазнаєш поразки, і ти знаєш це”. В Посланні до євреїв, розділ 3, говориться, що це лукаве серце невір'я. Це серце зайняте лукавим; тому його називають лукавим серцем. Ми повинні просити Господа визволити наше серце від лукавого. Ми повинні молитися: “Господи, я хочу добре серце, повне віри. Я не можу ввійти в цю землю, але Ти можеш!” Той, Хто в нас, сильніший від того, хто в світі. Мені це не під силу, але це під силу Христу, який в мені. Ми повинні мати віру в силу Його воскресіння. Бог може зробити незрівнянно більше усього того, чого ми просимо або про що думаємо, й усього того, про що ми мріємо або що уявляємо. Бог зробить це; Богові це під силу. Підемо слідами Ісуса Навина й Калева. Їхні серця були повні віри.

Вони могли сказати народові: “Підемо одразу ж і заволодіємо землею, тому що ми цілком здатні зробити це”.

Брати і сестри, ми повинні бути дуже обережні, щоб уникати всякого невір'я. Я дуже непокоюся, що прочитавши так багато про всеобіймаючого Христа, деякі з вас будуть мати лукаве серце невір'я. Це, можливо, не проявиться зараз, але пізніше ви зазнаєте випробування. Можливо, йдучи якимось вулицею, ви скажете собі: “Як!? Хіба хто-небудь може здійснити таке? Хто може насолоджуватися таким всеобіймаючим Христом? Тільки не я! Я ніколи не зможу!” Це і є лукаве серце невір'я. Називайте речі справжніми іменами. Будьте обережні! Будьте пильні! Моліться, щоб цього не було!

І дійсно, своїми природними силами ви ніколи не зможете досягти доброї землі. Це можливо лише силою воскресіння. Тільки та сила, що воскресила Христа з мертвих і зробила Його Головою усього, може ввести вас туди. Та слава Йому, ця сила в нас! Ця сила постійно передається всередину нас через Святого Духа, який живе в нас. Чи досить ми сильні? Алілуя! Ми *досить* сильні, але не самі по собі, а в Ньому; не в плоті, а в Духові! Нам це під силу в Духові! Чи вірите ви в це, брати та сестри? Алілуя! Ми повинні прийняти це! Не занепадайте духом — це наше! Ніколи не думайте, що ви занадто молоді. Ви були занадто молоді вчора, але не сьогодні. Твердо вірте! Будьте впевнені! Христос в вас! Ви з'єднані з всемогутнім Богом! День за днем Його Дух передає всередину вас усе, чим Бог є і що Він має. Він здійснить це за вас. Якщо ви лише підтримуєте ваше єднання з Ним, ви можете ввійти в добру землю.

На шляху будуть відбуватися битви. Але битви будуть для ворога, а для вас це буде відпочинок. Для нього це поразка, а для вас — хліб. Ісус Навин і Калев говорили народові: “Не бійтеся народу тої землі, бо вони дістануться нам на поживу”. Ворог буде нам у їжу, ми підемо і з'їмо його. Якщо ми не будемо брати участі в боротьбі, ми будемо голодні. Щоденна манна не така добра; ми повинні проковтнути ворога. Ворог буде нам на поживу, і, проковтнувши його, ми наситимося. Брати і сестри, у нас з вами повинна бути жива віра, щоб іти вперед, вступати в битву й поглинати ворога. Чим більше ми будемо поглинати, тим більше наси-

тимосся. Розбитий ворог — найкращий, найсмачніший хліб. Перейдімо ж Йордан і захопімо Єрихон. Проковтнемо все місто як смачну страву. Усі ми сповна наситимосся. Алілуя! Для такої битви нам потрібна така віра.

СВІТСЬКІ ЗВ'ЯЗКИ

Однак, пам'ятайте, що ворог підступний. Він пустить в хід найпідступніші засоби, щоб перешкодити нам, стати нам упоперек дороги. Проти Ізраїля він використав Валаама, язичницького пророка, щоб примусити їх приєднатися до світу й скоїти блудодіяння. Світ завжди буде шкодити Божому війську. Ми повинні перебувати в молитві, ми повинні бути пильними стосовно будь-яких світських зв'язків. Коли ворог не може зробити нічого іншого, щоб знівечити нас, він підступно підкрадається, щоб ошукати нас і примусити нас зв'язатися з чимось світським. Все це, можливо, не здається нам світським, а навіть цілком прийнятним і правильним. Уникнути цього ми можемо лише будучи в постійному єднанні з Господом. Якщо ми захоплені яким-небудь союзом із світом, чи то релігійним світом або іншим яким, ми зробимосся зовсім безсилими. Нехай допоможе нам Господь прийняти це як застереження.

РЕМСТВО

Крім того, завжди стережімось ремствувати проти Господа, як це робили діти Ізраїля. Ми повинні завжди співати Йому хвалу. Яким би виснажливим не був ваш шлях і з якими труднощами ви б не зустрілися, завжди віддавайте Господеві хвалу. Це шлях перемоги.

Запам'ятайте все це: ніколи не приносьте чужого вогню, ніколи не бунтуйте, залиште лукаве серце невір'я, стережіться будь-якого союзу зі світським й ніколи не ремствуйте на Господа. Якщо ми будемо пам'ятати це, ми будемо готові йти і оволодівати землею. Ми будемо переможними!

Розділ чотирнадцятий

ВХОДЖЕННЯ В ДОБРУ ЗЕМЛЮ

Тексти Писання: Єг. 1:1-6; 4:1-3, 8, 9; 5:2, 7-9, 10-12, 13-15; 6:1-11, 15, 16, 20; Кол. 2:12; 3:1-5; Еф. 6:12, 13; 2 Кор. 10:3-5

Книга Ісуса Навина 1:1-6: “І сталося по смерті Мойсея, раба Божого, і сказав Господь до Ісуса, сина Навиногого, Мойсеєвого слуги, говорячи: “Мойсей, раб Мій, помер. А тепер уставай, перейди цей Йордан ти та увесь народ цей до того краю, що Я даю їм, Ізраїлевим синам. Кожне місце, що стопа ноги вашої ступить на ньому, Я дав вам, як Я говорив був Мойсеєві. Від пустині й цього Ливану й аж до Великої Річки, річки Ефрату, увесь край хіттеян, і аж до Великого моря на захід буде ваша границя. Не встоїть ніхто перед тобою по всі дні життя твого. Як був Я з Мойсеєм, так буду з тобою, — не залишу тебе й не покину тебе. Будь сильний та відважний, бо ти зробиш, що народ цей посяде той Край, що Я присягнув був їхнім батькам дати їм”.

Книга Ісуса Навина 4:1-3, 8, 9: “І сталося, як увесь народ закінчив переходити Йордан, то сказав Господь до Ісуса, говорячи: “Візьміть собі з народу дванадцять мужів, по одному мужеві з племені. І накажете їм, говорячи: Винесіть звідси, із середини Йордану, із місця, де міцно стояли ноги священників, дванадцять каменів, і перенесете їх із собою, і покладете їх на нічлігу, що в ньому будете ночувати цієї ночі”. І зробили Ізраїлеві сини так, як наказав Ісус, — і понесли вони дванадцять каменів

із середини Йордану, як говорив Господь до Ісуса, за числом племен Ізраїлевих синів. І перенесли їх із собою до нічлігу, та й поклали їх там. А інших дванадцять каменів поставив Ісус в середині Йордану на місці, де стояли ноги священників, що несли ковчега заповіту, — і вони там аж до дня цього”.

Книга Ісуса Навина 5:2, 7-9: “Того часу сказав Господь до Ісуса: “Нароби собі камінних ножів, і пообрізуй Ізраїлевих синів знову, другий раз”. А їхніх синів поставив замість них. Їх пообрізував Ісус, бо вони були необрізані, бо їх не обрізували в дорозі. І сталося, як увесь народ закінчив обрізуватися, то вони осіли в таборі на своїх місцях аж до видужання. І сказав Господь до Ісуса: “Сьогодні Я зняв з вас єгипетську ганьбу”. І назвав те місце ім'ям: Гілгал, і так є аж до цього дня”.

Книга Ісуса Навина 5:10-12: “І таборували Ізраїлеві сини в Гілгалі, і справили Пасху ввечорі чотирнадцятого дня місяця на ерихонських степах. А назавтра по Пасці їли вони того самого дня з урожаю того Краю, опрісноки та пражене. І перестала падати манна з другого дня, як вони їли з урожаю того Краю, і вже більш не було Ізраїлевим синам манни, — і їли вони того року з урожаю ханаанського Краю”.

Книга Ісуса Навина 5:13-15: “І сталося, коли Ісус був при Єрихоні, то звів очі свої та й побачив, аж ось стоїть навпроти нього чоловік, а витягнений його меч у руці його. І підійшов Ісус до нього, та й сказав йому: “Чи ти наш, чи наших ворогів?” А той відказав: “Ні, бо я вождь Господнього війська, тепер я прийшов”. І впав Ісус на обличчя своє до землі, і вклонився, та й сказав йому: “Що говорить мій пан своєму рабові?” І сказав вождь Господнього війська до Ісуса: “Скинь взуття своє з своїх ніг, бо це місце, на якому стоїш ти, святе воно!” І зробив Ісус так”.

Книга Ісуса Навина 6:1-11: “А Єрихон замкнувся, і був замкнений зо страху перед Ізраїлевими синами, — ніхто не виходив і не входив. І сказав Господь до Ісуса: “Ось,

Я дав у твою руку Єрихон та царя його, сильних во-
яків. І обійдете навколо це місто, всі вояки, — обхід
навколо міста один раз. Так зробиш шість день. А сім
священиків будуть нести сім сурем із баранячих рогів
перед ковчегом. А сьомого дня обійдете навколо те місто
сім раз, а священики засурмлять у роги. І станеться,
коли засурмить баранячий ріг, коли ви почуєте голос
тієї сурми, а весь народ крикне гучним криком, то
мур цього міста впаде на своєму місці, а народ увійде
кожен перед себе”. І покликав Ісус, син Навинів, свя-
щеників, та й сказав до них: “Несіть ковчега заповіту,
а сім священиків будуть нести сім сурем із баранячих
рогів перед Господнім ковчегом”. А до народу сказав:
“Підіть, обійдіть навколо це місто, а озброєний піде
перед Господнім ковчегом”. І сталося, як Ісус сказав це
народові, то сім священиків, що несли сім сурем із ба-
ранячих рогів, ішли та сурмили в ці сурми, а ковчег
Господнього заповіту йшов за ними. А озброєні йшли
перед священиками, що сурмили в роги, а військо задне
йшло за ковчегом. І все сурмили в сурми. А народові
Ісус наказав, говорячи: “Не будете кричати, і не дасте
почути вашого голосу, і не вийде слово з ваших уст аж
до дня, коли я скажу вам: Закричіть! І ви закричите”. І
Господній ковчег пішов навколо міста, — обійшов один
раз. І ввійшли до табору, та й ночували в таборі”.

Книга Ісуса Навина 6:15-16, 20: “І сталося сьомого дня, і
повставали вони рано вранці, як сходила рання зоря, і
обійшли навколо міста за тим приписом сім раз. Тільки
того дня обійшли місто навколо сім раз. І сталося, коли
сьомого разу засурмили священики в сурми, то Ісус
сказав до народу: “Закричіть, бо Господь віддав вам це
місто!” І закричав народ, і засурмили в сурми. І стало-
ся, як народ почув голос сурми, і закричав народ гуч-
ним криком, то впав мур на своєму місці, а народ увій-
шов до міста, кожен перед себе. І здобули вони те місто”.

Послання до колосян 2:12: “Ви були з Ним поховані у хри-
щенні, у Ньому ви й разом воскресли через віру в силу
Бога, що Він з мертвих Його воскресив”.

Послання до колосян 3:1-5: “Отож, коли ви воскресли з Хри-
стом, то шукайте того, що вгорі, де сидить Христос по

Божій правиці. Думайте про те, що вгорі, а не про те, що на землі. Бо ж ви вмерли, а життя ваше сховане в Бозі з Христом. Коли з'явиться Христос, наше життя, тоді з'явитеся з Ним у славі і ви. Отож, умертвіть ваші земні члени: розпусту, нечисть, пристрасть, лиху пожадливість та зажерливість, що вона ідолослуження”.

Послання до ефесян 6:12, 13: “Бо ми не маємо боротьби проти крові та тіла, але проти початків, проти влади, проти світоправителів цієї темряви, проти піднебесних духів злоби. Через це візьміть повну Божу зброю, щоб могли ви дати опір дня злого, і, все виконавши, витримати”.

Друге Послання до коринфян 10:3-5: “Бо ходячи в тілі, не за тілом воюємо ми, — зброя бо нашого воювання не тілесна, але міцна Богом на зруйнування твердинь, — ми руйнуємо задуми, і всяке винесення, що підіймається проти пізнання Бога, і полонимо всяке знання на послух Христові”.

Тепер ми готові ввійти в добру землю. Ми насолоджувалися пасхальним ягням у Єгипті, ми вийшли з Єгипту і перейшли через Червоне море, ми насолоджувалися Христом як щоденною манною і каменем, що виливає потік і ми переживали Христа як ковчег, свідоцтво Бога. На цьому етапі ми будуємося як Його збільшення і Його вираження, так що стаємо скинією. Ми не тільки маємо скинію, ми є скинією. Ми — розширення, збільшення Христа. Ми побудовані, спираючись на тверду основу Його викуплення, й покриті повнотою Христа. Ми дуже сильні й монолітні. Ми єдині в Христі, котрий є явлення Бога. Крім того, ми знаємо, як знову і знову насолоджуватися Христом як усіма жертвоприношеннями. Тому у нас є священство, і ми — священики. Більш того, під водійством священства ми сформовані у військо, божествене військо, щоб вести битву за добру землю. Ми готові битися з ворогом і перемагати його. Військо Єгови приготоване завдяки насолодженню всім, що від Христа.

О, брати і сестри, після того, як ми пройшли через усі ці переживання, перед нами простирається щось ще більш чудесне — добра земля, — всеобіймаючий Христос. Ми почали з маленького ягняти і поступово підходимо до землі хананської — всеобіймаючого Христа. Ця земля все ще попереду! Ми насолоджувалися Христом, ми оволоділи Христом, ми маємо Христа — в цьому немає сумніву. І ми, як і раніше, насолоджуємося Христом. Але при цьому попереду у нас ще більше Христа. Значно більший Христос чекає, щоб ми оволоділи Ним, тому що мета, яку Бог поставив перед нами — це всеобіймаючий Христос. Ми не повинні зупинятися, не досягнувши мети.

ПРИЙМАЮЧИ СЛОВО ГОСПОДА

Отже, припустімо, ми готові увійти в цю землю. Ми сформовані в військо і тепер представляємо собою славне боже-ственне небесне воїнство Єгови. Що ж нам робити? Насамперед, ми повинні прийняти Слово Господа. Господь сказав Ісусу Навину: “А тепер уставай, перейди цей Йордан ти та весь народ цей до того краю, що Я даю їм, Ізраїлевим синам. Кожне місце, що стопа ноги вашої ступить на ньому, Я дав вам...” Господь обіцяв це, але ми повинні оволодіти цим. Він дав нам це, але ми повинні пережити це. Це наша доля, але ми повинні прийняти її. У нас повинна бути віра, у нас повинна бути впевненість, у нас повинна бути повна переконаність. Ця земля цієї миті не знаходиться в нашому володінні, але Він дасть нам узяти її, і дасть нам оволодіти нею. Ми повинні вірити Йому і сприяти Йому. Чи зробимо ми це? Встаньмо ж сьогодні і вирушимо оволодівати цією землею. Слава Господу, вона наша! Візьмімо її — і не завтра, а сьогодні! Ніколи не кажіть “завтра”. В невір’ї завжди тільки “завтра, завтра, завтра”. “Завтра” належить дияволу! У віри немає завтра, але завжди тільки сьогодні. “Сьогодні” належить нам! Брати і сестри, ми повинні взяти його сьогодні! Це перше, що ми маємо зробити. Ми повинні стояти на Слові Бога. Ми повинні взяти Слово Бога і йти оволодівати цією землею.

УСВІДОМЛЮЮЧИ, ЩО МИ ПОХОВАНІ

По-друге, ми ті, хто спасений і насолоджується Христом, повинні усвідомити, що ми розп'яті на хресті. Ми вмерли і були поховані! У нас є прекрасний гімн, що виражає цей факт:

Був з Христом я похований, з Ним і воскрес;
Що ж залишилось робити мені?

Ми поховані з Христом; з нами було покінчено! Чи розумієте ви, яке велике слово “похований”? Було б корисно написати його великими літерами і повісити у себе в спальні: “ПОХОВАНИЙ”! І те ж саме повісити і в інших кімнатах: в їдальні, вітальні і кухні. Всюди, де є місце: похований, похований, похований! Я похований! Мені було б приємно побачити прикрашений таким чином дім. Який відпочинок бути похованим! Чи можете ви мати кращий відпочинок? Ось чому народ Ізраїля був переведений через Йордан таким чином. Йордан був їхнім похованням.

Коли діти Ізраїля вийшли з Єгипту, вони перейшли Червоне море, що представляло хрещення. Тепер же, на Йордані, вони знову пройшли через товщу води. Це було спогадом Червоного моря. Коли ми прийняли Христа як нашого Спасителя, Церква хрестила нас — ми були поховані. Але, на жаль, дуже швидко ми забули про це; ми вийшли з могили. Я не кажу, що ми були воскресені, ми вийшли з могили. Деякі навіть намагались повернутися в Єгипет. Тепер же, оскільки ми переживали Христа в такій мірі, оскільки у нас є Христос як центр Божого свідчення і ми збудовані в skinію як вираження Христа, оскільки у нас є священство і військо Бога і ми готові оволодіти землею, Бог наказує нам зробити щось, що нагадує нам про те, що ми поховані. З цього моменту ми ніколи не повинні забувати, що ми поховані.

Червоне море і Йордан символізують одне й те ж саме — смерть Христа. В Червоному морі було поховане Єгипетське військо. Все світське, всі світські сили були поховані в ньому. Чи усвідомлюєте ви, скільки речей і людей було похова-

но з вами, коли ви були поховані у хрещенні? В країні, з якої я приїхав, коли людина помирає, при похованні з нею ховають все, що їй належало. Подібно до цього, коли ми були поховані в очах Господа, все, що ми любили, все, що складало наш світ, було поховане з нами. Все світське військо, всі світські сили, які тримали нас раніше в рабстві, були поховані. Така реальність Червоного моря. Тепер же біля ріки Йордан Бог бажає ще раз нагадати нам про це. Не тільки світські сили були поховані, були поховані і ми самі. Ми поховані!

Перехід ріки Йордан — це прекрасна і славна картина. Ковчег зі священством увійшов у ріку першими, і там, у самому серці ріки, ковчег і священство зупинилися. Це має дуже велике значення. Ковчег, як ми вже бачили, це Господь Христос — свідчення Бога. Христос із священством увійшов в саме серце ріки смерті. Потім рушив увесь народ. Увесь народ спустився на саме дно цієї ріки і пройшов тим самим шляхом. Потім Господь сказав їм вибрати дванадцять мужів — по одному з кожного коліна дванадцяти колін Ізраїля. Кожний узяв по каменю з того місця на дні ріки, де залишався ковчег і переніс камінь на другий берег Йордану, тобто в добру землю. Це означає воскресіння. Всі, хто увійшов у землю ханаанську, були воскресеними. Вони були новими, а не старими. Вони були воскресеними, а не природними. Лише воскресені люди можуть увійти і оволодіти всеобіймаючим Христом; Він не для природної людини. Ми можемо насолоджуватися Христом як Всеобіймаючим лише на основі воскресіння. Брати і сестри, ми воскресені! Ми поховані й поставлені! Тепер ми — в Христі!

Потім Ісус Навин зробив щось ще, щоб нагадати їм про цей факт. Він взяв ще декілька каменів, по одному на кожне коліно, і поставив на тому самому місці, де стояв ковчег. Він поховав їх там як пам'ять про поховання самих ізраїльтян. В очах Бога всі діти Ізраїля були поховані в ріці Йордан. Це означає, що в очах Бога ми всі були поховані в смерті Христа.

Коли все це було здійснене, ковчег із священством вийшов з Йордану. Після того, як ми всі були поховані, Христос вийшов із смерті. Христос увійшов у смерть першим і вийшов із неї останнім; Він був першим, хто увійшов і ос-

таннім, хто вийшов; ми увійшли останніми, але вийшли першими. Христос завершив смерть і ця смерть покриває всіх нас. Всі ми померли! Всі ми поховані з Христом! Ми можемо сказати: “Алілуя! Ми поховані! Тепер ми стоїмо на основі воскресіння. Тепер ми в Ханаані! Тепер ми в Христі — в добрій землі!”

ВЖИВАЮЧИ СМЕРТЬ ХРИСТА

По-третє, віруючи, що ми розп'яті з Христом і поховані, ми повинні вживати цю смерть до самих себе. Тому ми повинні бути обрізані. Це і є вживання смерті Христа до нашої плоті. Якщо ми усвідомлюємо, що ми поховані з Христом і воскресені з Ним, ми повинні умертвляти нашу плоть, вживаючи смерть Христа до наших плотських членів. Це і є обрізання, і це те, чим ми повинні займатися день за днем. Кожного дня ми повинні стояти на тій основі, що ми померли і поховані, і вживати смерть Христа до своїх членів. Нам потрібно вживати Його смерть не тільки до всієї нашої ситуації; але щосекундно вживати її до наших плотських членів і умертвляти їх.

В другому розділі Послання до колосян говориться, що ми поховані з Христом і воскресли у Христі, а потім у третьому розділі говориться, що наше життя тепер сховане в Богові з Христом. І на цій основі у Посланні до колосян 3:5 нам говориться: “Умертвіть ваші земні члени...” Якщо ми усвідомлюємо наше поховання і воскресіння з Христом, то ми повинні практично через віру вживати Його смерть до своїх плотських членів.

КОРИСТУЮЧИСЬ ПЛОДАМИ ЗЕМЛІ

По-четверте, відразу ж після вживання смерті Христа до наших членів на основі поховання і воскресіння з Ним ми насолоджуємося тим, що витікає з цього життя. Ми насолоджуємося плодами землі — всеобіймаючим Христом. Манна перестає падати, і її замінюють плоди землі. Великий Христос замінює маленького Христа. До цього ми безперервно

насолоджувались маленьким Христом — манною. Але на цей час маленький Христос припинився. Тепер ми вкушаємо більшого, багатішого й повнішого Христа; тепер ми насолоджуємося цією землею — всеобіймаючим Христом.

Брати і сестри, чим ви тепер насолоджуєтеся, манною чи цією землею? Чим ви насолоджуєтеся сьогодні? Безсумнівно, всі ми насолоджуємося Христом, але яким Христом? Можливо, деякі насолоджуються Христом всього лише як пасхальним ягням. Більшість із нас, мабуть, насолоджуються Ним як щоденною манною. Але плоди землі набагато кращі від манни. Який ваш досвід? Можливо, деякі скажуть, що на це дуже важко відповісти. Інколи ви насолоджуєтеся Христом як манною, а інколи, схоже, ви насолоджуєтеся Христом як плодами землі. Чи насолоджуєтеся ви Христом як плодами землі або ні, великою мірою залежить від вашого поховання. Наскільки ви усвідомили, що ви поховані і стоїте тепер на основі воскресіння?

Для ілюстрації наведу приклад. Припустімо, що сьогодні рано вранці я зустрів надзвичайно дивну людину. Саме ця людина завжди примушує мене переживати життя воскресіння. Господь створив цю людину і в Своїй верховній мудрості привів до мене. Господь знає, для чого вона мені потрібна. Для того, щоб мати з нею справу, мені кожного дня потрібна сама сила воскресіння. Припустімо, що сьогодні вранці ця людина поводила себе особливо дивно і сильно обурила мене. Я був занадто незадоволений нею і розсердився. Потім, повернувшись до себе в кімнату, я відчув докори совісті й визнався Господеві. Я сказав: “Господи, прости мене! Я не витримав. Я зазнав поразки. Але, слава Тобі, Господи, я очищений в Твоїй дорогоцінній крові!” Визнавшись і отримавши прощення, я насолоджувався чимось від Христа. Що це було за насолодження? Це було насолодження Христом як грудочкою манни. Я насолодився манною.

Припустімо тепер, що наступного дня та сама людина знову потурбувала мене, і я обурився. Але на цей раз я піднявся на основу воскресіння. Я сказав: “Господи, я воскресений! На основі воскресіння я вправляю свого духа, щоб умертвити свої члени”. Тепер, замість того, щоб розгніватися на цю

людину, я був дуже щасливий в Господі. Я зміг сказати: “Алілуя! Славлю Тебе, Господи, за мого дорогого дивного брата!” Я вжив смерть Христа до моїх членів, які завжди зляться на інших, і здобув свіже переживання Христа і насолодження Ним. Що це було за переживання? Це переживання дуже відрізнялося від переживання Христа як манни. Це було переживання Христа як урожаю доброї землі. Бачите, і те, й інше було переживанням Христа, але тільки в різних аспектах. В першому випадку я скористався Христом як грудочкою манни, а в другому — як багатими плодами землі.

ВЕДУЧИ БИТВУ

По-п’яте, нам необхідно пам’ятати не тільки те, що ми поховані, що ми стоїмо на основі воскресіння і що ми повинні практично вживати Господню смерть до своїх членів, але ще й те, що існують злі піднебесні сили. Ми повинні вести битву з ворогом. Хоча ми частково насолоджуємося всеобіймаючим Христом, ворог із своїми злими силами в піднебессі все ще займає землю і незаконно володіє нею. Ми з вами повинні вести битву, щоб оволодіти всією цією землею. Брати і сестри, як тільки ми починаємо насолоджуватися Христом таким чином, у своєму духові ми усвідомлюємо реальність піднебесних злих сил. Ці злі сили приховують всеобіймаючість Христа від Господніх дітей. Через наклеп злих піднебесних сил лише небагато хто з Господнього народу може усвідомити всеобіймаючість Христа. До цього самого дня злі сили все ще приховують всеобіймаючість Христа. Тому нам потрібно вести битву. Йде цілком реальна духовна війна, в якій ми повинні брати участь. Користуючись чимось від всеобіймаючого Христа, ми будемо мати турботу про цю битву. Саме тому ми були сформовані в армію. Нас чекає зіткнення.

Саме на цьому етапі нам дається бачення Господа Христа як князя, славного воєначальника війська Єгови. Він очо-

лить військо; Він піде попереду нас; Він буде вести битву за нас. Нам необхідне таке бачення. Як міг Ісус Навин отримати таке бачення? Він отримав його просто тому, що відчував велику турботу про наступну битву. Як тільки він з народом Ізраїля насолодилися плодами доброї землі, він зрозумів, що перед ними стоїть ворог і фортеця Єрихонська. Ісус Навин чітко уявляв собі ситуацію і мав турботу про битву. Я думаю, що саме тому він звернувся в молитві до Господа, і тоді Господь відкрився йому як князь воїнства Бога. Одержавши таке бачення, Ісус Навин тим самим отримав віру і упевненість в тому, що Господь з ним. Без тіні сумніву він знав, що Господь як князь війська Бога піде попереду нього. Нам теж потрібна така упевненість.

Деякі можуть засвідчити з власного досвіду, що насолодившись чимось від всеобіймаючого Христа, вони відразу ж усвідомили необхідність духовної війни. Вони побачили, що ворог з його злими піднебесними силами все ще незаконно володіє землею всеобіймаючого Христа і приховує її від Господніх дітей. Хто ж буде вести битву, щоб відкрити землю? Якщо ми насолоджуємося Христом таким чином, ми мимоволі звернемося до Господа з турботою про битву. І тоді Він дасть нам бачення Себе Самого як воєначальника. Він покаже нам, що Він стоїть на чолі війська і піде перед нами, ведучи битву. Тоді ми зможемо йти вперед у повній упевненості.

ЯК ВЕСТИ БИТВУ

Тепер ми підходимо до останнього кроку. Як нам вести битву? Ця битва, звісно ж, не ведеться плотською зброєю. Наша зброя для цієї битви, кажучи образно, — ювілейні сурми. Ми йдемо воювати, але несемо мирні інструменти. Ми йдемо з ювілейними сурмами. Ювілейні сурми — це символ ведення війни мирною зброєю. Це не мечі з заліза, а баранячі роги. Вони не можуть вбити; вони цілком мирні. Але це зброя для битви. Це сурми, в які треба сурмити, сповіща-

ючи і благовісткуючи мир. Саме цю зброю ми повинні використати для духовної битви. Ми б'ємося, проголошуючи Христа!

Як сурмили в сурми і вели битву? Це було дійсно дивно. Частина війська йшла попереду, потім йшло сім священиків із ковчегом. Похід замикала інша частина війська. Іншими словами, попереду і позаду було військо, а посередині був ковчег із священиками, що сурмили в баранячі роги. Всі вони обходили навколо фортеці Єрихонської і священики всю дорогу сурмили в сурми з баранячих рогів. Це була славна картина. Народ в місті був у страху від них і ворота міста були замкнені зсередини і ззовні. Ніхто не виходив, і ніхто не входив.

День за днем військо Бога чисельністю в шістьсот тисяч чоловік обходило навколо міста, сурмлячи у баранячі роги. Попереду йшов один підрозділ, потім священики, що сурмили у сурми, потім ковчег, а потім замикаюча частина війська. Так вони билися. Певно, в Єрихоні були люди, що насміхалися і глузували з них. Вони ніколи не бачили такого не-світського видовища. Раз на день вони обходили навколо міста, щоденно повторюючи одне й те ж протягом шести днів. Сьомого дня, як їм було наказано, вони обійшли місто навколо сім разів.

Тут ми повинні звернути увагу на те, що Ісус Навин наказав народові говорячи: “Не вигукуйте і не давайте почути вашого голосу, і щоб слово не виходило з ваших уст аж до дня, коли я скажу вам: Закричіть! І ви кричите”. Народ не повинен був кричати доти, доки не буде почутий належний сигнал ювілейних сурм в кінці останнього обходу; до цього вони зберігали мовчання. Що це означає? Це означає, що коли ми збираємося свідчити про переможного Христа, часто нам потрібно мовчати; ми повинні дозволити священикам сурмити в сурми. Нам необхідне священство, і тепер ви розумієте, що ми маємо на думці під священством. Ми не повинні говорити легковажно. Не говоріть: “О, ми стоїмо на ґрунті Церкви! О, ми місцева Церква! Ми те і ми це!” Якщо ви вимовляєте ці слова легковажно, то у вас немає священства. Ми повинні дозволити священству сурмити в сурми і

видавати звук. Не повинно бути ніяких інших голосів. І коли настане час, час призначений Господом, ми з вами повинні вигукнути. Ми повинні молитися і славити Господа гучним голосом, і ворог впаде перед нами. Саме так ми можемо вести битву.

Чим же є ця битва — працею чи формою насолодження? Насправді, це не праця, а насолодження. Це навіть відпочинок і задоволення. Це війна, боротьба, битва, і все ж це утіха, відпочинок і задоволення. Саме таким шляхом ми і оволодіваємо всеобіймаючістю Христа.

Та ми маємо добре запам'ятати, що ми з вами ніколи не зможемо зробити цього поодинці. Ми завжди повинні триматися як військо. Самі по собі, поодинці ми ніколи не зможемо охопити всеобіймаючого Христа. Тільки з усіма святими ми можемо осягнути ширину і довжину, вишину і глибину Христа. Щоб оволодіти доброю землею, ми повинні сформуватися і з'єднатися зі святими в Боже військо.

Ще нам потрібно пам'ятати, що наші вороги — це не плоть і кров, це не люди. Це — духовні сили, начальства і влади в піднебесі. Є багато людей, які проти нас і протистоять нам, але не вони наші вороги. Наші вороги — це злі сили, що керують ними, стоять за ними. Ми б'ємося не з людьми, а зі злими силами, що стоять за людьми. Якщо ми вірні Господу в тому, щоб стояти на основі воскресіння і формуватися в військо, щоб вести битву для Нього, ми повинні бути готові до того, що про нас будуть розповсюджуватися погані чутки. Ми повинні бути готові до значної протидії. Всі мешканці Єрихона будуть говорити про народ Ізраїлевий. Але, слава Господу, кожного разу, коли ми чуємо ці нарікання, ми можемо радіти, тому що це знак того, що ми переможемо. Це знак того, що ворог в страху і його поразка неминуча. Єрихон неодмінно впаде перед нами. Алілуя! Де б я не був, я дійсно лякаюся, якщо там ніхто не говорить про мене і не чути ніяких поганих чуток. Але я такий щасливий, якщо мають місце плітки, критика і людське базікання. Чим більше я чую про це, тим частіше я приходжу до Господа і славлю Його: “Ось, Господи, знаки того, що битва буде виграна!”

Дурне базікання, безглузді чутки, осуд — всього цього нам не слід боятися. Все це сигнали того, що перемога за нами. Слава Господу!

Наш ворог не на землі, а в піднебесі. Тому ми повинні воювати не плотською зброєю. Нам не слід сперечатися з людьми, не потрібно опускатися до їх рівня і користуватися їхніми прийомами. Ні, наша зброя духовна. Що ж це за зброя? Це сурми з баранячих рогів. Засурмімо ж в сурми, засурмімо в баранячі роги. Проголосімо ж перемогу хреста, перемогу Переможця. Ми повинні проголошувати Христа — Христа, яким ми насолоджуємося, Христа як Переможця над усяким ворогом. Це наша зброя, і ми не знаємо нічого іншого. Тільки таким шляхом можна оволодіти всеобіймаючістю Христа. Лише таким шляхом здобувається добра земля — у вірності, відпочинку і насолодженні.

Місто за містом і місцевість за місцевістю ми повинні оволодівати всеобіймаючістю Христа. Заспокойтеся й відпочивайте. Не хвилюйтеся, битися буде Господь. Битва не наша, а Господня. Ми повинні тільки сурмити в сурми. Не говоріть легковажно. В потрібний момент ми будемо підносити хвалу і кричати, і стіни Єрихона впадуть. Його доля вирішена. Ми переможемо і захопимо його.

Брати і сестри, це наш шлях. Перемога за нами! Стійте на твердій основі воскресіння, пам'ятаючи, що ви поховані, вживайте смерть Христа до всіх ваших земних членів, насолоджуйтесь Христом у всій Його всеобіймаючості з усіма святими, а також сповіщайте і свідчіть у вірі про все, чим є Господь. Тоді ворог буде вщент розбитий, і його твердиня впаде. Ми розіб'ємо ворога і мирно оволодіємо цією землею з відпочинком і задоволенням. Ворог буде нам на поїдання; участь у такій битві буде для нас задоволенням. Битва належить Господу. Нам же залишається тільки проголошувати перемогу і вживати її.

Алілуя! Перемога!

Славте всі Христа.

Наш Спаситель — переможець

Смерті і гріха.

Алілуя! Говори всім,
Де б ти не бував,
Що Господь наш — переможець
Всяких ворогів.

Алілуя! Перемога!
Геть весь біль піде,
Якщо приймеш перемогу,
Що нам хрест дає.

Алілуя! В вознесінні
Ти Йому молись,
І куди Ісус направить,
Ти сміливо йди.

Алілуя! Переможець
Страхи всі відніс,
Бачення і шлях наш ясним
Робить нам Христос.

Алілуя! Перемога!
Чути голос нам:
“Переможці, всі приходьте
До свого Царя!”

РОЗДІЛ П'ЯТНАДЦЯТИЙ

ЖИТТЯ В ЗЕМЛІ

Тексти Писання: Повт. Зак. 12:1-18, 20-21, 26-27; 14:22-23; 16:16-17

Книга Повторення Закону 12-1-18: “Оце постанови та закони, які ви пильнуватимете виконувати в Краї, що дав Господь, Бог батьків твоїх, на насліддя його всі дні, які житимете на цій землі. Конче винищите всі ті місця, що служили там люди, яких ви виганяєте, своїм богам на високих горах і на пагірках, та під кожним зеленим деревом. І розвалите їхні жертівники, і поламаєте камінні стовпи для богів, і їхні святі дерева попалите в огні, а бовванів їхніх богів порубаєте, і вигубите їхнє ймення з того місця. Не робитимете так Господеві, вашому Богові, бо тільки на місці, яке вибере Господь, Бог ваш, зо всіх ваших племен, щоб покласти там Ім'я Своє, на місці перебування Його будете шукати, і ти прийдеш туди. І принесете туди свої цілопалення, і свої жертви, і свої десятини та приношення рук своїх, і обітниці свої, і дари свої, і перворідних худоби своєї великої та худоби своєї дрібної. І будете їсти там перед лицем Господа, Бога вашого, і будете тішитися всім, до чого доторкнеться ваша рука, ви та доми ваші, якими поблагословив тебе Господь, Бог твій. Там ви не зробіте так, як ми робимо сьогодні тут, — кожен усе, що йому здається справедливим в очах тільки його, бо ви дотепер не ввійшли до місця відпочинку й до спадщини, що Господь, Бог твій, дає тобі. А коли ви перейдете

Йордан і осядете в Краї, що Господь, Бог ваш, дає вам на спадщину, і Він заспокоїть вас від усіх ворогів ваших навколо, і ви сидітимете безпечно, то станеться, на те місце, що його вибере Господь, Бог ваш, щоб Ім'я Його перебувало там, туди принесете все, що я вам наказую: свої цілопалення, і свої жертви, десятини свої та приношення рук своїх, і всі добірні жертви обітниць своїх, що обіцяєте Господеві. І будете тішитися перед лицем Господа, Бога вашого, ви й сини ваші, і дочки ваші, і раби ваші, і невольниці ваші, і Левит, що в ваших брамах, бо нема йому частки й спадку з вами. Стежися, щоб не приносив ти своїх цілопалень на кожному місці, яке побачиш, бо тільки на тому місці, яке вибере Господь в одному з племен твоїх, там принесеш свої цілопалення, і там зробиш усе що я наказую тобі. “Але скільки запрогне душа твоя, будеш різати й будеш їсти м'ясо, за благословенням Господа, Бога твого, що його дав тобі в усіх брамах твоїх; нечистий і чистий буде їсти його, як сарну й як оленя. Тільки крові не їстимеш, — на землю виллєш її, як воду. Не зможеш ти їсти в брамах своїх десятини збіжжя свого, соку виноградного свого, і оливи своєї, і перворідних худоби своєї великої й худоби своєї дрібної, і всіх обітниць своїх, що будеш обіцяти, і добровільних дарів своїх, і приношення своєї руки, бо тільки перед лицем Господа, Бога свого, будеш їсти його в місці, яке вибере Господь, Бог твій, ти, і син твій, і дочка твоя, і раб твій, і невольниця твоя, і Левит, що в брамах твоїх. І будеш ти радіти перед лицем Господа, Бога свого, усім, до чого доторкнеться рука твоя”.

Книга Повторення Закону 12:20-21: “Коли Господь, Бог твій, поширить границю твою, як Він говорив тобі, і ти скажеш: “Нехай я їм м'ясо”, бо буде жадати душа твоя їсти м'ясо, то за всім жаданням душі своєї будеш ти їсти м'ясо. Коли буде далеко від тебе те місце, що вибере Господь, Бог твій, щоб перебувало там Ім'я Його, то заріжеш із худоби своєї великої та з худоби своєї дрібної,

що дав Господь тобі, як наказав я тобі, і будеш їсти в брамах своїх усім жаданням своєї душі”.

Книга Повторення Закону 12:26-27: “Тільки святощі свої, що будуть у тебе, та обітниці свої понесеш, і прийдеш до місця, яке вибере Господь. І принесеш своє цілопалення, м'ясо та кров, на жертівнику Господа, Бога свого, а кров твоїх інших жертв буде вилита на жертівнику Господа, Бога твого, а м'ясо будеш їсти”.

Книга Повторення Закону 14:22-23: “Конче даси десятину з усього врожаю насіння твого, що рікрічно на полі зросте. І будеш ти їсти перед лицем Господа, Бога свого, у місці, яке Він вибере, щоб Ім'я Його перебувало там, десятину збіжжя свого, виноградного соку свого, і оливки своєї, і перворідних худоби своєї великої й худоби своєї дрібної, щоб навчився ти боятися Господа, Бога свого, по всі дні”.

Книга Повторення Закону 16:16-17: “Три рази в році вся чоловіча стать буде з'являтися перед лице Господа, Бога твого, у місці, яке Він вибере: у свято Опрісноків, і в свято Тижнів, і в свято Кучок, і ніхто не буде бачений перед лицем Господнім упорожні, — кожен принесе дар руки своєї, за благословенням Господа, Бога свого, що дав Він тобі”.

Припустімо, що ми уже заволоділи цією землею. Ми ввійшли в неї, перемогли й підкорили всіх ворогів і тепер живемо в ній. Тепер ми повинні дізнатися, яке життя нам слід вести в цій землі.

Спочатку ми дещо дізнаємося про цю землю. Ця земля хороша, дуже хороша. Вона хороша насамперед своєю просторістю, потім своїм підвищенням і, нарешті, своїми багатствами — три складові. Ми побачили її багатства в подробицях: вона багата водою, їжею всякого роду, — рослинною і тваринною, і корисними копалинами. Ми також були багато зайняті тим, як увійти в цю землю і оволодіти нею, почина-

ючи з пасхального ягняти і через безліч інших переживань Христа. І тепер ми знаходимося в цій чудесній землі, ми знаходимося у всеобіймаючому Христі. Яким же життям нам слід жити у цій добрій землі? Про це говориться в Книзі Повторення Закону.

На час, коли Мойсей, слуга Господній, написав Книгу Повторення Закону, все було готове для входу дітей Ізраїля в цю землю. У них була скинія з ковчегом, у них було священницьке служіння, і вони були узгоджені і сформовані у військо. Все було в стані готовності, залишалось тільки ввійти в землю. Але Мойсей зрозумів, що не його Господь покликав ввести народ в землю добру. Саме він привів народ у стан повної готовності, але сам не міг ввійти з ними в цю землю. Господь сказав йому, що він повинен піти. В цю мить серце слуги Господа розривалося від любові до народу Господа. Він був дуже занепокоєний їхнім майбутнім, особливо їхнім життям після того, як вони заволодіють землею. Тому з такою любов'ю і турботою він постарався напучити їх в тому, як вони повинні жити після того, коли заволодіють землею. Він був подібний до пристарілого батька, який тлумачить своїм дітям, що дорослішають, слова мудрості і любові. Його мова була повна умовлянь про обережність відносно їхнього життя в землі, обіцяній Господом їхнім батькам, щоб вони не втратили її. Такою була турбота, якою він поділився з ними і про яку оповідається в Книзі Повторення Закону.

Книга Повторення Закону передує Книзі Ісуса Навина, але зміст Книги Повторення Закону стосується того, що відбувається після Книги Ісуса Навина. У порядку книг вона стоїть раніше, але з питань, які вона розбирає, вона є наступною. Книга Ісуса Навина говорить про те, як заволодіти землею: перейти через річку, вести бій, ввійти в цю землю і відвоювати її у ворога, який незаконно захопив її. Однак, Книга Повторення Закону присвячена тому життю, яким нам слід жити в цій землі після того, як заволодіємо нею. Іншими словами, в ній показано, яким життям ми повинні жити, щоб насолоджуватися тим, чим ми заволоділи. Ми ввійшли в цю землю і заволоділи нею, тепер ми повинні навчитися

насолоджуватися нею і жити в ній. Ми повинні знати не тільки те, як заволодіти всеобіймаючістю Христа, але й те, як заволодіти Ним, жити в очах Бога життям, яке дозволить нам насолоджуватися Ним. Про це і говорить нам Книга Повторення Закону.

ТРУДИТИСЯ НАД ХРИСТОМ

Яке ж бо життя нам потрібне, щоб насолоджуватися доброю землею? Це, насамперед, життя труда над Христом. Це життя, в якому Христос стає нашою промисловістю.

Сьогодні дуже багато говорять про промисловість. Люди вивчають багато предметів заради промисловості, вони залучаються в ділове життя заради промисловості, заради промисловості будуються міста. Сьогодні практично все спрямоване на промисловість. Держави навіть змагаються між собою в промисловому зростанні. В світі є багато галузей промисловості, але у нас, дітей Господа, які живуть у всеобіймаючому Христі, повинна бути одна промисловість — Христос. Наша промисловість — це Христос. Ми повинні трудитися над Ним.

Сьогодні багато хто вивчає природничі й технічні науки. День за днем вони з головою занурюються в ці проблеми і працюють над ними. В цих галузях вони присвячують багато годин копіткому вивченню, експериментам і практичному застосуванню. Але, скажіть мені, будь ласка, будучи християнином, народженим від Бога, освіченим Духом Святим і щоденно зміцнюваним силою воскресіння в своїй внутрішній людині, над чим працюєте ви? Іншими словами, яким ділом ви займаєтесь?

Де б я не був, мені не подобається говорити людям, що я проповідник. Це може здатися дивним, але мені соромно так оповіщатися. І мені не подобається говорити людям, що я так званий служитель. Мені дійсно важко сказати людям, чим я займаюся. Часто в дорозі літаком чи поїздом супутники запитують мене про мою професію. Іноді я приголомшую

їх відповіддю: “Я працюю над Христом! Моя робота — Христос!” Коли вони запитують, в якій фірмі я працюю, я інколи відповідаю: “Моя фірма — “Христос Інкорпорейтед!” Тоді вони звичайно запитують, що я маю на увазі, говорячи “Христос Інкорпорейтед”. І я можу їм лише сказати, що день за днем я працюю над Христом і що Сам Христос і є моє заняття.

Студенти, ви повинні зрозуміти і пережити, що, навіть навчаючись, ви працюєте над Христом. Христос — ваша промисловість. Водії вантажних автомобілів, ви повинні зрозуміти, що керувати вантажними автомобілями не є ваша справжня професія. Ваша справжня справа — це Христос; ви повинні постійно працювати над Ним. Домогосподарки, ви повинні усвідомлювати, що ваше головне заняття — не турбота про дім і сім’ю, а Христос! Чи працюєте ви над Христом весь свій час? Чи прагнете ви насолоджуватися Ним і переживати Його в кожній ситуації?

Життя після оволодіння доброю землею — це життя праці над Христом. Це життя, в якому Христос стає нашою промисловістю і виробляється масовим виробництвом. Ми працюємо в фірмі “Христос Інкорпорейтед” і день за днем виробляємо Христа. Багато хто з селян вирощує і виробляє фрукти. Ми ж вирощуємо і виробляємо Христа. Ми день і ніч старанно працюємо на ниві Христа. Але ми працюємо радісно, і ця праця — відпочинок для нас.

Подивіться на народ Ізраїля після того, як вони зайняли добру землю і підкорили всіх своїх ворогів. Чим вони займалися? Вони просто трудилися на землі. Вони обробляли ґрунт, сіяли насіння, поливали сходи, доглядали виноградники і обрізували дерева. Все це було заняттям, необхідним для насолодження цією ділянкою землі. Це картина того, як старанно ми повинні трудитися над Христом, щоб насолоджуватися Його всеоб’ємними багатствами. Це наше заняття. Христос — наша промисловість. Ми повинні працювати над Христом, щоб виробляти Його багатства. Ми вже побачили, що ця добра земля багата в багатьох відношеннях, але як її багатства могли в достатку народжуватися і вироблятися без праці над нею? Володіти таким багатим Христом — це одне, але постійно працювати над Ним — інше.

Як стоїть справа з сьогоднішнім християнством? Багате воно чи бідне? Ми повинні визнати, що воно по-справжньому бідне. Христос незмірно багатий, а Церква сьогодні животіє в злиденності. Чому? Тому, що діти Господа в наші дні недбалі. Вони не докладають жодних зусиль, щоб трудитися над Христом. Прочитайте Притчі, написані цим мудрецем, царем Соломоном: “Аж доки, лінюху, ти будеш вилежуватись, коли ти зо сну свого встанеш? Ще трохи поспати, подрімати ще трохи, руки трохи зложити, щоб полежати, — і прийде, немов волоцюга, твоя неможливість, і злидні твої, як озброєний муж!..” (Пр. 6:9-11). Чому Америка сьогодні така багата? Бог дійсно дарував Америці надзвичайно багату землю. Але це ще не все. Багато американців наполегливо працювали на цій землі, щоб виробити багатство, щоб видобути із землі щедрість її благ. Нам треба працювати, нам не можна лінуватися. А що ж можна сказати про більшість сьогоднішніх християн? Вони надто зайняті своєю світською промисловістю і надто ліниві в праці над Христом.

Ми повинні обробляти наш духовний ґрунт, ми повинні сіяти духовне зерно, ми повинні поливати духовні сходи — і робити все це постійно. Ми не можемо поклатися на те, що за нас це зроблять інші. Ми повинні робити це самі, інакше це ніколи не буде зроблено. Сестри, чи молилися ви Словом сьогодні вранці? Брати, скільки разів ви торкнулися сьогодні Господа? Ось воно, наше становище. Ми не обробляємо Христа. У нас дуже багата земля, але ми не працюємо на ній, і тому немає плодів. Ми дійсно багаті ресурсами, але бідні плодами.

Господь сказав Своєму народові, щоб вони збиралися і поклонялися Йому принаймні три рази на рік: на Пасху, в П'ятдесятницю і на бенкет скиній. Він також сказав їм, щоб усякого разу, збираючись, вони ні в якому разі не приходили з порожніми руками. Вони повинні приносити в своїх руках що-небудь для Нього, що-небудь з плодів доброї землі. Якщо вони лінувалися і не працювали на землі, вони не тільки нічого не могли принести Господеві, але й не мали нічого, щоб наситити себе, і отже, залишалися голодними.

Брати і сестри, ми повинні зрозуміти, що коли ми приходимо на зібрання, коли збираємося, щоб поклонитися Господеві, ми не можемо приходити з порожніми руками. Ми повинні приходити з руками, повними виробів Христа. Ми повинні працювати над Христом день за днем, щоб виробляти Його в масовій кількості. Нам потрібно більше, ніж просто невелика частина Христа, яка задовольняє наші власні потреби. Ми повинні виробляти Його в достатній кількості, щоб був надлишок, що залишиться для інших, для бідних і тих, хто потребує: “Конче відкривай руку свою для брата свого, і вбогого свого, і для незаможного свого в Краї своїм (Повт. Зак. 15:11). У нас повинен бути надлишок для задоволення потреб священників і левитів: “А оце буде належати священникам від народу, від тих, хто приносить жертву: коли це віл, коли це одне з дрібної худоби... Початок від збіжжя свого, від виноградного соку свого, і від оливки своєї, і початок стриження отари своєї даси ти йому (Повт. Зак. 18:3-4). І крім того, краще з надлишків повинно було відкладатися для Господа: “...то станеться, на те місце, що його вибере Господь, Бог ваш, щоб Ім'я Його перебувало там, туди принесете все, що я вам наказую: свої цілопалення, і свої жертви, десятини свої і приношення рук своїх, і всі добірні жертви обітниць своїх, що обіцяєте Господеві” (Повт. Зак. 12:11). Коли вони збирали з полів урожай, вони повинні були відкладати початки плодів для Господа. Коли телилася худоба, первоплід призначався для Господа. Ми повинні старанно працювати не тільки для того, щоб виробляти достатньо для задоволення своїх потреб, але щоб одержати ще і надлишок для задоволення потреб інших, відклавши краще для Господа. Тоді ми будемо прийнятними для Господа, і Він буде задоволений нами.

Таке життя в добрій землі. Це життя, в якому ми безперестану працюємо над Христом, в якому ми виробляємо Його в масовій кількості. Ми пожинаємо так багато Христа, що самі задоволені і ситі, і, крім того, у нас є надлишок, щоб розділяти його з іншими і поклонятися Богові. Поклонятися Богові з допомогою Христа не означає поклонятися Йому

індивідуально, це означає поклонятися Йому колективно з усіма дітьми Бога, насолоджуючись Христом одне з одним і з Богом. Коли ви приходите, ви приносите щось від Христа. Коли він приходить, він приносить щось від Христа. Кожен приносить частку Христа від своїх трудів над Ним, і Христом достатньо насолоджуються не тільки всі святі, але найбільше Бог, якому приноситься найкраще.

ЯК ТРУДИТИСЯ НАД ХРИСТОМ

Ми вже коротко розглянули, що нам треба трудитися над Христом і робити Христа нашою промисловістю. Думаю, що нам все ясно в цьому питанні, але боюся, що для багатьох це, можливо, просто доктрина. Як застосувати все це практично? Що ми повинні робити, щоб щоденно трудитися над Христом?

Дозвольте проілюструвати. Кожного ранку вам потрібно молитися: “Господи, я знову посвячую себе Тобі, не для того, щоб працювати для Тебе, а щоб насолоджуватися Тобою”. Ви повинні щиро посвятити себе Господеві, просто для того, щоб насолоджуватися Ним і переживати Його — і ні для чого іншого. Як тільки ви прокидаєтеся вранці, вам потрібно сказати: “Господи, ось я”. Я віддаюся, щоб насолоджуватися Тобою. Даруй мені впродовж усього дня, починаючи з цієї миті, переживати і вживати Тебе в кожній ситуації. Я нічого не прошу на завтра. Я прошу благодаті, щоб насолоджуватися Тобою сьогодні. Покажи мені, як обробляти ґрунт, сіяти насіння і поливати рослини Господа”. Кожної секунди впродовж усього дня ви будете підтримувати своє єднання з Господом. Ви будете жити в Господеві практично, працюючи над Ним, вживаючи Його, насолоджуючись Ним. Подумайте, якою плодоносною і прекрасною буде ваша “нива”. Якщо ви будете це робити, нива Христа у вашому повсякденному житті буде повна плодів. Коли настає день Господній і ви йдете на зібрання, щоб поклонятися Господеві зі святими, ви можете сказати: “Тепер я йду до мого Бога; я

буду поклонятися моєму Господеві. Я йду не з порожніми руками, а з руками, повними Христа. У мене є надлишок, і в правій руці — краща частина, яку я припас для мого дорогого Господа”. Коли ви прийдете на зібрання, який-небудь брат, можливо, підійде до вас і скаже: “У мене виникла одна проблема, чи не міг би ти мені допомогти?” Ви можете трохи поспілкуватися з ним і передати що-небудь із свого надлишку Христа. Ви зможете дати йому трохи плодів від того Христа, над яким ви трудилися, Христа, яким ви насолоджувалися день за днем. Ви достатньо наситилися Ним, і ще у вас є надлишок для того, щоб поділитися зі своїми братами і сестрами. Коли починаються зібрання, ви повністю готові возносити свої молитви і похвали Господеві із ваших запасів для Нього. Це найкраще з вашого надлишку, і разом зі святими ви радісно віддасте це Господу для Його насолодження і задоволення. Ви пожали достатньо Христа для себе, для прагнучих і для Господа. Крім того, ви відклали значну частку, що послужить вам добру службу в прийдешні дні.

Якщо ми багаті Христом, ми неодмінно будемо багаті працею, багаті промисловістю. В Христі неможливо бути лінивим. Ми повинні давати Богові насолоджуватися Христом з нами і водночас з іншими. Якщо ви робите це, я роблю це і всі ми робимо це, якими прекрасними будуть наші зібрання, коли ми зберемося поклонятися Господу! Я поділюся з вами, а ви поділитесь зі мною. Ви дасте мені щось від Господа, і я дам вам щось натомість. У нас буде усякого роду участь і взаємне насолодження. І Господь буде мати свою повну частку.

ПОКАЗ ХРИСТА

Сьогодні в світі проводиться багато виставок і ярмарків. Час від часу люди з різних областей і районів, а інколи зі всього світу привозять свої товари для показу. Це якраз те, що ми робимо, коли збираємося разом для поклоніння Богові. Ми збираємося разом, щоб провести виставку Христа — не того Христа, якого дарував нам Бог, а Христа, якого ми виробили, Христа, над яким ми трудилися і якого пере-

живали. Саме такого Христа ми показуємо, збираючись всі разом. Брати та сестри, саме такими повинні бути всі наші зібрання — виставками, ярмарками, на яких виставляються усякого роду вироби Христа.

Знову згадаймо народ Ізраїля. Під час бенкету скиній безліч їх сходилося у свій центр, Єрусалим, з усієї землі. Всі приносили з собою що-небудь із того, що вони виробили: одні — фрукти, інші — овочі, треті — худобу і багато іншого. Якщо б ми могли бути там у той час і бачити цю подію, ми дивувалися б багатствам землі. Ми побачили б багатство плодів землі, розкладених купами тут і там, — прекрасних, стиглих і різнобарвних, а також овець і худобу з усіх сторін. Всі збиралися разом і цим взаємно насолоджувалися в присутності Єгови, і у Бога теж була Своя частка.

Брати і сестри, церковне життя — це просто, коли всі святі насолоджуються Христом перед Богом і взаємно з Богом. Вони насолоджуються тим Христом, якого виробили. День за днем вони працюють над Христом, день за днем вони виробляють Христа. Потім певного дня, призначеного Господом, вони збираються. У них повні не тільки руки, але навіть на своїх плечах, образно кажучи, вони несуть Христа. Вони радіють рясноті свого врожаю і багатствам, які вони пожали з цієї “доброї землі”, в якій вони живуть. Вони не приходять з порожніми руками і зі зморшкуватими й безрадісними обличчями. Вони не сплять на лавах, коли якийсь-небудь слабкий проповідник стоїть за кафедрою. Яка жалюгідна ситуація! Це ніяк не можна назвати поклонінням Господнього народу. Поклоніння Його народу — це коли всі наповнені Христом, випромінюють Христа і являють Христа, над яким вони трудилися і якого вони виробили. Один брат говорить: “Ось Христос, над яким я трудився і якого виробив сьогодні. Він такий багатий і щедрий для мене в такому і в такому відношенні”. Яка-небудь сестра зможе засвідчити: “Слава Господу, я пізнала саме терпіння і доброту Христа в моїй складній ситуації вдома. Він такий солодкий і реальний для мене”. Це її витвір Христа. Кожний показує того Христа, якого він пережив. О, яке поклоніння Богові, яке повчання для святих і посоромлення ворога! Такі зібран-

ня приводять у велике збентеження начальство і сили в піднебесі. Дивлячись на такі зібрання, злі сили посоромлені тим, що Христос — це такий Христос. Брати і сестри, чи є подібні зібрання у вашій місцевості?

Боюся, що ворог сьогодні сміється, а злі сили в піднебесі насміхаються над нашими християнськими зібраннями. Але ми можемо змінити все це на свою користь, користуючись всеобіймаючим Христом, завзято працюючи над Ним день за днем і приносячи наші рясні вироби від Нього, щоб розділити їх з Богом і з усіма святими. Якщо ми робимо це, ворог і його полчища здригнуться від люті й ганьби.

Таке життя після оволодіння доброю землею. Це життя праці над Христом, життя вироблення Христа, користування Христом, розділення Христа з іншими, а також життя принесення Христа Богові, щоб Він насолоджувався Ним разом з нами. Такого роду насолодження і розділення — це показ Христа всьому всесвіту. Це поклоніння Богові і посоромлення ворога. Всякого разу, після такого поклоніння жодний з Господніх дітей не буде бідним. Кожний буде багатим, кожний насититься і кожний піде з “Єрусалима” радіючи. В кінці такого зібрання всі брати і сестри будуть ситно і достатньо нагодовані. Вони прийшли з надлишком і йдуть з ще більшим надлишком. Все живе у цій землі — Христос, але це Христос, зв’язаний з нами. Це не об’єктивний, а найбільш суб’єктивний Христос. Це Христос, над яким ми працюємо, Христос, якого ми виробляємо, Христос, яким ми користуємося, Христос, яким ми ділимося з іншими і якого приносимо Богові.

ДВА ШЛЯХИ НАСОЛОДЖЕННЯ ХРИСТОМ

Згідно з Книгою Повторення Закону, існує два шляхи, надані для насолодження Христом. Один можна назвати особистим, індивідуальним шляхом, а другий — спільним. Наприклад, що стосується зерна — пшениці і ячменю, — весь народ Ізраїля міг насолоджуватися Ним у будь-який час і на будь-якому місці. Це один спосіб насолодження плодами

землі. Але певною частиною зерна не можна було насолоджуватися наодинці і окремо від інших. Десятини і початки зерна разом з десятинами і початками всього врожаю слід було зберегти, і певного дня принести до священників, вибраних Богом. Їх слід було приносити на місце, де знаходилося помешкання Бога, на те місце, куди Він помістив Своє Ім'я. На цьому місці в присутності Бога цими плодами треба було насолоджуватися разом з усіма Божими дітьми і з Самим Богом. Це було спільним поклонінням.

Ці два шляхи розповсюджувалися і на худобу. Якщо люди хотіли їсти м'ясо своєї дрібної або великої худоби, вони могли заколювати тварин у будь-якому місці і насолоджуватися ними. Але вони не могли їсти первородних; вони не могли їсти десятину. Це слід було зберегти і принести до священника на те місце, куди Господь помістив Своє Ім'я, де Господь влаштував Своє помешкання і де збиралися діти Господні. З одного боку, вони могли насолоджуватися чим-небудь від багатств і повноти доброї землі в усякому місці. Коли б і де б вони не відчували таку потребу, вони могли робити це. Але, з іншого боку, була така частина, стосовно якої у них не було ні вибору, ані свободи. Вони повинні були відносити її на місце, вибране Богом, і насолоджуватися цим разом з Його дітьми. Отже, існували ці два шляхи: індивідуальний і спільний.

Давайте тепер вживатимемо ці принципи. Ми як християни можемо насолоджуватися Христом у будь-який час і на будь-якому місці самі по собі. Але якщо ми хочемо насолоджуватися Христом разом з Господніми дітьми, у нас немає вибору: є тільки одне місце, куди ми можемо піти. Насолоджуватися Ним окремо та наодинці дозволяється всюди — на це у нас є повна воля. Але якщо ми збираємося насолоджуватися Христом з Господнім народом, поклоняючись Богові, ми повинні йти на те саме місце, вибране Богом. Це надзвичайно важливе питання, бо це зберігає єдність Господніх дітей.

Цей принцип повністю протилежний тій ситуації, яка переважає в сьогоденішньому християнстві. Скільки плутанини, складності і розділень створюється через порушення цього

принципу! Подумайте про дітей Ізраїля. Покоління за поколінням, століття за століттям серед них не було розділення, тому що у них був тільки один центр поклоніння. Ніхто не смів встановлювати іншого. Було тільки одне місце, куди вони збиралися, одне місце, де вони поклонялися, вибране Єговою з усіх колін, місце, куди Він помістив Своє Ім'я і Своє помешкання. В усій землі Ізраїля Єрусалим був неповторним. Це було місце, призначене Господом, на яке повинен був збиратися весь народ для спільного поклоніння Йому.

Прочитаймо Слово Господнє:

Книга Повторення Закону 12:5-8: "...бо тільки на місці, яке вибере Господь, Бог ваш, зо всіх ваших племен, щоб покласти там Ім'я Своє, на місці перебування Його будете шукати, і ти прийдеш туди. І принесете туди свої цілопалення, і свої жертви, і свої десятини та приношення рук своїх, і обітниці свої, і дари свої, і перворідних худоби своєї великої та худоби своєї дрібної. І будете їсти там перед лицем Господа, Бога вашого, і будете тішитися всім, до чого доторкнеться ваша рука, ви та дома ваші, якими поблагословив тебе Господь, Бог твій. Там ви не зробите так, як ми робимо сьогодні тут, — кожен усе, що йому здається справедливим в очах тільки його..."

Коли ми входимо в цю землю, тобто у всеобіймаючого Христа, ми вже не можемо робити те, що здається правильним у наших власних очах. Ми не можемо збиратися з Господніми дітьми для спільного поклоніння там, де нам заманеться. Ми повинні піти до того місця, яке вибрав Господь, до цього єдиного центру, звернутися до одного ґрунту єдності. Яка протилежна цьому сьогоднішня ситуація! Якщо де-небудь є дев'ять або десять братів, вони з легкістю говорять: "Приходьте, створимо нову церкву". А якщо двоє чи троє не погоджуються, вони скажуть: "Добре, йдіть і утворітьте свою Церкву". І вони підуть. Навіть в одному місті досить-таки важко полічити всі ці так звані церкви. В сьогоднішньому християнстві кожен діє так, начебто сам має право вирішу-

вати за власним бажанням. Дуже поширений вираз: “Відвідайте церкву за вашим вибором”. Мені хочеться з усіх сил крикнути всім Господнім дітям: “*У вас немає вибору!*” З одного боку, у вас є повна свобода насолоджуватися Христом поодиноці в будь-якому місці, але якщо ви збираєтеся з Господніми дітьми, щоб поклонятися Йому, ви втрачаєте свою волю. Місце, де збираються Господні діти, повинне бути місцем, призначеним Самим Господом. Ми повинні йти в це місце.

Якщо б ви були ізраїльтянином в старозавітні часи, ви б не змогли сказати Давидові чи Соломонові: “Ти мені не подобаєшся. Якщо ти поклоняєшся в Єрусалимі, я піду в Віфлеєм. Я відкрию інший центр поклоніння у Віфлеємі”. Але саме так люди і діють сьогодні. “Ми не хочемо бути там, де ви. Якщо ви збираєтеся на Першій вулиці, ми почнемо збиратися на Другій”. Вони навіть прагнуть виправдовувати те, що вони роблять, цитуючи Євангеліє від св. Матвія 18:20: “Бо де двоє чи троє в Ім’я Моє зібрані, — там Я серед них”. Вони говорять: “Ми чинимо цілком по-біблійному. Нас двоє чи троє, ми збираємося в Ім’я Господа. І ми збираємося на ґрунті Христа”. Через декілька місяців після початку цього зібрання яким-небудь братам серед них там не сподобається, і вони підуть від них, щоб організувати ще одне зібрання. Вони скажуть: “Якщо ви можете організувати зібрання на Другій вулиці, ми можемо організувати збори на Третій”. Яка плутанина! В такій ситуації немає обмежень, немає правил, і розділення буде нескінченним.

Ми повинні збиратися з Божими дітьми на спільному ґрунті єдності. Ви не можете сказати, що цей ґрунт надто узаконений. В цьому відношенні ми повинні діяти за законом. Ми з вами повинні бути обмежені Божим правилом. Ми не маємо ніякого права встановлювати другий центр для поклоніння. Це створить лише розділення серед Господніх дітей. Єдиний ґрунт, котрий ми можемо прийняти і на якому можемо стояти, це ґрунт єдності. Самі по собі ми можемо насолоджуватися Христом де завгодно, але ми ніяким чином не можемо де завгодно влаштувати зібрання для насолодження Христом як поклонінням Богові з іншими брата-

ми і сестрами. Ніхто з нас немає ніякого права робити це. Ми повинні йти на те саме місце, яке призначив Господь, де Він встановив Своє Ім'я і де знаходиться Його помешкання. У всьому всесвіті Тіло Господнє, житло Господа, — тільки одне; отже, в кожному місці повинне бути тільки одне Його вираження. Це основоположне правило.

Брати і сестри, читайте Книгу Повторення Закону. В ній зрозуміло викладено два правила для насолодження Христом в цій землі. Одне стосується вашого особистого насолодження плодами доброї землі. Ви можете робити це в будь-якому місці і всюди, де вам завгодно і коли вам завгодно. Друге правило полягає в тому, що якщо ви збираєтеся насолоджуватися плодами доброї землі разом з Господнім народом перед Богом як поклонінням Йому, у вас немає ніякого вибору, у вас немає ніякого права діяти згідно зі своїми власними схильностями і робити те, що вам здається правильним. Вам треба відмовитися від своїх думок та зі страхом і тремтінням сказати: “Господи, де вибране Тобою місце? Дай мені знати, куди Ти помістив Своє Ім'я, де Твоє житло. Я піду туди”. Там ви можете насолоджуватися Христом з усіма Божими дітьми і Самим Богом у самій Його присутності.

Якщо ви зробите це, запевняю вас, ви будете найбільш бажані Богу. Якщо ж ви чините інакше, ви підете проти Нього, заглиблюючи розділення серед Його дітей. Вам треба бути надзвичайно уважними. Благаю вас прислухатися до цих слів.

Христос такий повний, такий багатий і такий живий! Ми можемо насолоджуватися Ним у будь-який час і постійно. Нам не тільки можна, але й потрібно прагнути насолоджуватися Ним, де б ми не були. Але ми не повинні забувати основоположного і суворого правила, що якщо ми збираємося насолоджуватися Ним з Господнім народом перед Богом як поклонінням, ми не можемо діяти так, як нам подобається. В цьому питанні ми повинні бути зі страхом і тремтінням!

Брати і сестри, чи збираєтеся ви зараз з Божими дітьми у місці, призначеному Ним, у місці, в якому Він помістив Своє Ім'я? Я б порадив вам зупинитися і спрямувати погляд до

Господа. Шукайте Господа! Просіть Його вказати вам місце, яке Він вибрав, і скажіть Йому, що ви підете на це місце. Лише так ми вирішимо проблему сьогоднішнього розділення серед Господнього народу. Іншого шляху немає. Нехай буде Він милостивим до нас.

Життя в цій землі — це життя, повне насолодження Христом, як особисто, так і спільно з Господнім народом. Будьмо ж старанні у нашому труді над Ним, щоб наші руки наповнилися Ним, а потім прийдемо у призначене Ним місце до самого ґрунту єдності, щоб насолоджуватися цим достатнім і славним Христом з Божими дітьми і Самим Богом.

Розділ шістнадцятий

РЕЗУЛЬТАТ ЗЕМЛІ — ХРАМ І МІСТО

Тексти Писання: Повт. Зак. 12:5-7, 17-18; 8:7-9; Еф. 1:22-23; 2:19-22

Книга Повторення Закону 12:5-7: “Бо тільки на місці, яке вибере Господь, Бог ваш, зо всіх ваших племен, щоб покласти там Ім’я Своє, на місці перебування Його будете шукати, і ти прийдеш туди. І принесете туди свої цілопалення, і свої жертви, і свої десятини та приношення рук своїх, і обітниці свої, і дари свої, і перворідних худоби своєї великої та худоби своєї дрібної. І будете їсти там перед лицем Господа, Бога вашого, і будете тішитися всім, до чого доторкнеться ваша рука, ви та дома ваші, якими поблагословив тебе Господь, Бог твій”.

Книга Повторення Закону 12:17-18: “Не зможеш ти їсти в брамах своїх десятини збіжжя свого, соку виноградного свого, і оливи своєї, і перворідних худоби своєї великої й худоби своєї дрібної, і всіх обітниць своїх, що будеш обіцяти, і добровільних дарів своїх, і приношення своєї руки, бо тільки перед лицем Господа, Бога свого, будеш їсти його в місці, яке вибере Господь, Бог твій, ти, і син твій, і дочка твоя, і раб твій, і невольниця твоя, і Левит, що в брамах твоїх. І будеш ти радіти перед лицем Господа, Бога свого, усім, до чого доторкнеться рука твоя”.

Книга Повторення Закону 8:7-9: “Бо Господь, Бог твій, уводить тебе до Краю хорошого, до Краю водних потоків, джерел та безодень, що виходять у долині й на горі, до Краю пшениці, й ячменю, і винограду, і фіги, і гранату, до Краю оливкового дерева та меду, до Краю, де подостатком будеш їсти хліб, де не забракне нічого, до

Краю, що каміння його — залізо, а з його гір добувати-меш мідь”.

Послання до ефесян 1:22-23: “І все впокорив Він під ноги Його, і Його дав найвище за все — за Голову Церкви, а вона — Його тіло, повня Того, що все всім наповняється”.

Послання до ефесян 2:19-22: “Отже, ви вже не чужі й не приходьки, а співгрожани святим, і домашні для Бога, збудовані на основі апостолів і пророків, де наріжним каменем є Сам Ісус Христос, що на ньому вся будівля, улад побудована, росте в святий храм у Господі, що на ньому і ви разом будуєтеся Духом на оселю Божу”.

Ми вже побачили багато чого відносно переживання Христа. Ми почали з пасхального ягняти, пройшли через багато інших складових, таких, як щоденна манна, розколений камінь, що виливає потік, ковчег свідoctва з його збільшенням, скинією, всі різноманітні жертвоприношення, священники з священством і святе військо. Врешті-решт ми підійшли до землі, всеобіймаючої землі. Ми побачили, що ця земля є все — як для Бога, так і для Божого народу. Картина більш ніж зрозуміла.

ЗРОСТАЮЧИЙ РОЗМАХ НАШОГО ДОСВІДУ

Всі складові — від ягняти до цієї землі — являють собою Христа. Кожна складова як прообраз досконала і закінчена сама по собі, але остання, земля, — це всеобіймаючий і величезний прообраз. Пасхальне ягня як прообраз Христа, без сумніву, закінчений і досконалий, але це прообраз Христа в значно меншому масштабі. Що стосується Самого Господа, то Він безмежний, але що стосується нашого переживання Його, то існує таке обмеження. Коли ми приходимо до Господа і приймаємо Його як нашого Викупителя, Христос, що приймається нами, повний, закінчений і досконалий, але що стосується нашого переживання Його, то ми переживаємо Його тільки в невеликому масштабі, всього лише як маленьке ягня.

З того часу, коли ми пережили Христа як ягня, ми завжди прямували вперед і розвивалися; ми постійно вдосконалювалися в нашому переживанні Христа і користувалися Ним більше і більше. Це не означає, що Христос ставав все більшим і більшим. Ні, Христос той самий, але згідно з нашим досвідом ми відчуваємо, що Він стає все більшим і більшим для нас. День за днем у нашому переживанні Христос стає більшим і більшим. На цьому етапі нашого досвіду, коли ми досягаємо останньої складової, всеобіймаючої землі, Христос безмежно великий для нас. Він — простора земля. Він — земля, виміри якої — ширина, довжина, глибина і вишина. Немає меж ширині і довжині, немає меж глибині і вишині. Ніхто не може сказати вам, наскільки великий Христос. Його обширність безмежна. Саме в таку землю ми і увійшли. Інші складові можна виміряти. Існує межа, рубіж тим рисам Христа і тому переживанню Христа, які вони сповіщають наперед. Інша справа ця земля. Христос, прообразом якого є ця земля, невичерпний і незмірний.

ЗРІЛІСТЬ І РОБОТА

Коли ми насолоджуємося Христом як ягням, Бог вимагає, щоб ми припинили всю нашу роботу. На Пасху нікому не можна було працювати — вся робота повинна була припинитися (Вих. 12:16). Не залишалося нічого, крім як насолоджуватися ягням. Кров'ю змащували над дверима, а м'ясо ягняти їли в домі. Більше не було що робити. Те ж саме стосується і манни. Манна сходила з неба, щоб народ насолоджувався нею. Нічого не залишалося робити, як тільки йти, брати її і насолоджуватися нею. Так буває з нами, коли ми насолоджуємося Христом таким чином. Коли ми приймаємо Його як свого Спасителя і щоденне постачання їжею, немає абсолютно нічого, що ми могли б здійснити. Нам потрібно тільки дарма і повністю прийняти те, що вже приготоване для нас. Усякого роду діяльність з нашого боку може лише перешкодити нашому насолодженню Христом у цих аспектах і була б образою для Бога.

Але коли ми підходимо до ковчега, то це зовсім інша справа: тут залишається щось і для нашої діяльності. Разом з

переживанням Христа як ковчега ми маємо будівництво скинії. Цей аспект роботи посилюється ще більше, коли ми підходимо до цієї землі, бо, як ми вже побачили, якщо ми не будемо працювати на ній, вона нічого не виробить для нас. Ця земля дійсно відрізняється від ягняти і від манни. Манна спадала з неба з росою (Чис. 11:9). Насолодження нею не вимагало ніякої роботи, потрібно було просто вставати, збирати і вживати. Коли ж народ Ізраїля увійшов в цю землю і почав насолоджуватися її добротністю, манна з неба перестала падати і плоди землі замінили її як постачання їжею (Єг. 5:12). Ми повинні глибоко проіннятися цією різницею: для насолодження манною не вимагається робота, але насолодження плодами доброї землі дуже сильно залежить від нашої праці. Це щось зовсім інше.

Коли ми щойно спасені і духовно незрілі, ми дійсно насолоджуємося Христом. Він такий добрий і чудесний для нас! О, Христос — це наш агнець, наша щоденна манна, наш камінь, з якого виливається потік — Він такий добрий! Він робить для нас усе! Але в міру того, як ми поступово дозріваємо в Господеві, ми виявляємо, що нам потрібно щось робити. Ми повинні нести певну відповідальність, ми повинні працювати. В наших сім'ях, наприклад, є діти: немовлята і малюки. Їм нічого не треба робити, крім як насолоджуватися тим, що постійно дається їм іншими. Все для них готується іншими. Але минає кілька років, вони виростають, і їм дається який-небудь обов'язок в сім'ї, можливо, догляд за молодшими дітьми або яка-небудь невелика справа в господарстві. Потім, коли вони подорослішали ще на кілька років, на них покладається ще більша відповідальність. Коли їм виповнюється років двадцять чи більше, вони повинні йти на роботу і самі утримувати себе. Так само і в духовній сфері. Коли ми входимо у всеобіймаючість Христа, ми насолоджуємося Ним набагато більше. Але в той же час існує значна відповідальність, яку ми повинні прийняти на себе. Чим більше ми працюємо над Христом, тим більше вироблятимемо Христа, тим більше будемо насолоджуватися Христом, тим більше у нас буде Христа, щоб ділитися Ним з іншими, і тим більше ми зможемо принести Христа Богові. Все це залежить від кількості нашого труда над Христом. Коли ми входимо в землю, ми повинні працювати.

Брати і сестри, коли ви збираєтеся зареєструвати свою корпорацію у вашому місті? Яку корпорацію? Христос Інкорпорейтед! Христос Інкорпорейтед, Лос-Анджелес! Христос Інкорпорейтед, Сан-Франциско! Христос Інкорпорейтед, Сакраменто! Кожна група віруючих як вираження Тіла Христового повинна бути корпорацією, підприємством, яке б випускало Христа масовим виробництвом. Ми повинні працювати над Христом і виробляти Його день за днем. Ми повинні зробити Христа нашою промисловістю. Коли інші запитують нас про наше заняття, ми повинні бути спроможні відповісти, що це Христос і наша фірма — це Христос Інкорпорейтед. Ми б хотіли бачити в кожному місті всього світу філіали цієї корпорації. Як було б чудесно, якщо б скрізь, куди б ми не поїхали, була ця реальність — група людей, єдиним зайняттям яких є Христос. Христос Інкорпорейтед в Лондоні! Христос Інкорпорейтед в Парижі! Христос Інкорпорейтед в Токіо! Інколи ми могли б влаштувати всесвітню ярмарку. Христос Інкорпорейтед в Тайбеї може що-небудь привезти, Христос Інкорпорейтед в Гонконзі також може привезти що-небудь. З кожного міста Господні діти можуть привозити виробленого ними Христа і проводити показ Його різноманітного багатства. Давайте збиратися і проводити показ Христа. Ми не говоримо про якусь організацію людей, але про тих, хто практично збудований у Христі, чия єдина мета — трудитись над Ним, щоб виробляти Його, насолоджуватися Ним, розділяти Його і виражати Його. Саме цього Бог чекає від нас.

Знову погляньмо на народ Ізраїля у стародавні часи. Через рік труда над доброю землею, обробітку ґрунту, сіяння зерна, поливу і обрізування рослин наступало свято скиній. І тоді з усіх кінців країни, з усіх міст і селищ народ сходився у свій центр в Єрусалимі, приносячи десятини і початки своїх плодів. Там був показ усіх виробів Ханаанської землі. Це свято з Божим народом і з Самим Богом залежало виключно від старанного труда над землею.

Тепер ми насолоджуємося Христом як самою реальністю цієї надзвичайно багатой землі. Це дійсно Божа благодать, що Він дав нам таку землю, але ця справа вимагає нашої повної співпраці. Ми маємо співпрацювати і узгоджуватися

з Богом. Бог приготував і надав нам цю ділянку землі, тобто Бог дав нам Христа. І Бог вилив дощ з неба на цю землю, тобто Бог дав нам Святого Духа. Ця земля є прообразом Христа, а дощ — прообразом Святого Духа. Але при цьому є необхідність у нашій співпраці. Ми повинні співпрацювати з Богом, тоді у нас будуть плоди. В якій мірі ми співпрацюємо з Богом? Ось в чому проблема.

В деяких так званих церквах не видно, щоб існувало щонебудь з плодів доброї землі. Все, що вони можуть запропонувати людям, це пасхальне ягня і манна з неба. Все, що вони можуть подати людям, це Христос як викупаючий агнець або Христос як щоденна манна. Вони не можуть подати Христа як добру землю, тому що самі вони так і не увійшли в добру землю. Але якщо ви зіткнетесь з людьми в деяких місцевих Церквах і завітаєте до їх зібрання, ви зрозумієте, що всякого разу, коли вони збираються, у них проходить багатий показ; на цьому показі подані найрізноманітніші плоди Христа. Чому? Тому, що вони увійшли в добру землю і старанно трудяться над Христом. У них багато хороших плодів, які вони виробили від Христа.

МИРНА ЖЕРТВА

Ми повинні знову відзначити, що народ Ізраїля приносить усе вироблене ними в одне місце, місце, вибране Богом, щоб поклонятися Богові і насолоджуватися цими виробами перед Богом і з Богом. Символічно висловлюючись, Христос був тим, що вони виробляли і Христос був тим, що вони приносили Богу. Те, що вони виробляли, вони приносили Богу, щоб взаємно насолоджуватися цим перед Ним і разом з Ним.

Одна з жертв, яку приносили Божі діти в старовину, була особливою і досить відмінною. Це була жертва мирна. В мирній жертві було дещо для насолодження тих, хто приносив, було щось для насолодження оточуючими і було щось для насолодження Богом. Якщо б я прийшов принести мирну жертву, то у ній була б частина для мене, частина для інших і частина для Бога. Прочитайте 7-й розділ Книги Левит. Ви побачите, що мирна жертва — це жертвоприношен-

ня, яким користувався той, хто приносив його, і яке розділялося з іншими і з Богом.

Брати і сестри, кожного разу, коли ми збираємося, щоб поклонитися Богу в Христі, з Христом і через Христа, ми приносимо Христа як мирну жертву. І в цього Христа є частина для Бога, частина для нас і частина для інших. Ми взаємно насолоджуємося Христом разом з Богом і перед Богом. Це і є істинне поклоніння, це і є посоромлення, що обршується на ворога, Сатану.

ХРАМ

Ми повинні глибоко проїнятися словами дванадцятого розділу Книги Повторення Закону — це надзвичайно важливо. Ми повинні приносити всі наші плоди на вибране Богом місце. Що ж це за місце? Це місце проживання Бога. Ви повинні приносити Христа до цієї центральної точки, я повинен приносити Христа до цієї центральної точки, ми всі повинні приносити Христа до цього центрального місця, щоб там взаємно насолоджуватися Ним перед Богом і разом з Богом. Результатом цього стане житло Бога. Ми повинні зрозуміти, що коли ми насолоджуємося Христом не тільки наодинці, але й спільно, буде якийсь результат. З'явиться помешкання Бога. Це означає, що на цій землі, в цьому віці, в цю ж саму мить у Бога буде місце для проживання. Брати і сестри, коли ми до певної міри користуємось Христом і коли ми збираємося разом, щоб насолоджуватися Христом перед Богом і разом з Богом, виявляється той факт, що ми — помешкання Бога; Бог живе серед нас. Якщо хто-небудь запитає, де знаходиться Бог, ми можемо відповісти їм: приходьте і подивіться. Якщо ми хочемо знайти якого-небудь брата чи сестру, ми йдемо до них додому, в їх житло. Там ми побачимо їх; і там ми можемо спілкуватися з ними. Сьогодні люди запитують, де знаходиться Бог. Вони говорять: “Ви проповідуєте Бога, але де ж Він?” Якщо ми є людьми, які насолоджуються Христом як доброю землею в такій мірі, що ми збираємося разом на ґрунті єдності, щоб взаємно насолоджуватися Ним разом з Богом, ми будемо належною Церквою. Якщо у нас справи саме в такому стані, і люди запитають

нас, де знаходиться Бог, ми зможемо відповісти: “Приходьте і подивіться. Бог у Своєму домі. Тепер Бог знайшов житло на цій землі”.

Дозвольте проілюструвати це. Якщо ви приїжджаєте в яке-небудь місто і день за днем блукаєте вулицями, вас буде надзвичайно важко знайти. Пошта не зможе доставляти вам листи. Але якщо ви оселитесь в певному домі, на певній вулиці, в певному районі, то у вас буде певна адреса. Будь-хто зможе знайти вас.

Ми з вами, віруючі, постійно говоримо про Бога. Але невіруючі запитують: “Де ж Бог? Ви так багато говорите про Нього, але де ж Він?” Ви можете відповісти, що Бог дуже великий; Бог всюдисущий, Бог знаходиться всюди. Але я хочу сказати вам, що якщо ми спільно насолоджуємося Христом в певній мірі, то місце знаходження Бога у відомому й істинному значенні буде визначене. У Нього буде певна адреса на цій землі. Ви зможете сказати своїм друзям: “Приходьте і побачите Бога. Приходьте в житло Бога. Приходьте до Нього додому”. Божий дім розташовується там, де знаходиться “Христос Інкорпорейтед”. Куди б ви не поїхали, якщо ви зможете знайти “Христос Інкорпорейтед”, там і є дім Бога. В 14-му розділі Першого послання до коринфян говориться, що коли християни зберуться разом належним чином, люди прийдуть і поклоняться, визнавши, що Бог дійсно знаходиться серед них. Іншими словами, вони визнають, що це помешкання Бога.

З чого побудоване це помешкання, цей дім Бога? Воно збудоване з Христа, злитого і з’єднаного з безліччю віруючих. У них Христос є усім. Він для них — всеобіймаюча земля. Христос — це те, що вони їдять, Христос — це те, що вони п’ють, Христос для них усе!

Візьмімо за приклад здорового американського хлопця. Кожна клітина в його тілі американська. Він народився в Америці, виріс в Америці, він просочений і складається з того, що виробляє Америка. Все, чим він жив, було пожато з американської землі. Він їв американські яйця, американську яловичину і курей, американську картоплю, апельсини, яблука і т. д. День за днем він їв Америку, і день за днем Америка перетравлювалася ним і зливалася з ним. Він став частиною Америки. Він стовідсотковий американець.

Абсолютно за тим самим принципом, християнин — це Христочоловік. Християнин — це той, хто кожного дня їсть Христа, п'є Христа, перетравлює Христа, зливається з Христом. Трохи згодом ця людина в повній мірі стає Христом. Якщо ви американець, вам немає потреби говорити це іншим. В більшості країн світу в вас впізнають американця. Є певні відмітні ознаки, що виказують у вас американця, однією з яких є те, що ви їсте. Так само, якщо ви китаєць, то кожний впізнає це. Якщо ви знаєте, що їдять китайці, вам потрібно тільки скористатися своїм нюхом, щоб визначити їх походження і склад. Інколи досить важко відрізнити японця від китайця. Якщо дивиться тільки на їхні очі, їх майже неможливо відрізнити. Але якщо ви знайомі з тим, що їдять китайці і японці, ви зможете відрізнити їх, використовуючи нюх. Японці їдять певну їжу, яка видає певні запахи, а китайці їдять іншу їжу з іншими запахами. Іншими словами, ви стаєте тим, що ви їсте, і вас впізнають по тому, що ви їсте. Так само, як американець є чимось від Америки, християнин є чимось від Христа. Сьогодні вранці він поїв трохи Христа і ввечері знову поїсть трохи Христа. День за днем він їсть Христа і п'є Христа. Христос поступово перетравлюється ним, зливається з ним до купи, отже, він і Христос стають одним цілим. І потім, коли він зустрічається з іншими християнами, які роблять те ж саме, він приносить Христа, і вони також приносять Христа. Христос — це все для них. Христос — це їх склад. Куди б вони не йшли, вони не можуть не приносити Христа. Коли вони збираються разом, вони приносять Христа Богу, вони разом насолоджуються Христом і показують Христа. Усякого разу, коли вони говорять, Христос виходить з них. Христос — це все. Це і є помешкання Бога, це і є дім Бога.

Більш ніж ясно, що це і є реальна Церква, реальне вираження Тіла Христового. Це — група людей, що злилися з Христом, які просочені Христом, які насолоджуються Христом день за днем і збираються разом, не приносячи нічого, крім Христа. Вони насолоджуються Христом взаємно, і насолоджуються Христом перед Богом і разом з Богом; отже, Бог знаходиться серед них. У цей самий момент вони представляють собою помешкання Бога, вони — Його дім, Його житло. Помешкання Бога — це храм Бога. І якщо у нас є храм Бога, у нас є присутність Бога і Боже служіння.

МІСТО

Однак, храму Бога потрібне збільшення. Як він може бути збільшений? Він збільшується Христом як владою Бога. Христос потрібний нам не тільки як використання, але і як влада Бога. Це надзвичайно реально. Коли ми разом з вами насолоджуємося Христом так, як ми це показали, реальність влади Христа знаходиться серед нас. В такому насолодженні і виходячи з такого насолодження ми будемо дуже покірні Богові і одне одному. Ми будемо повні покори. Чи можете ви собі уявити, що насолоджуючись Христом таким чином, ми можемо сваритися один з одним? Чи можете ви повірити, що в такому насолодженні ми могли б ненавидіти одне одного? Це неможливо. Чи можемо ми, формуючись у військо для бою з ворогом, воювати одне з одним всередині війська? Це можливо, якщо це не військо. Якщо ми група бандитів чи гангстерів, тоді це можливо. Без підпорядкованості немає війська. Коли ми насолоджуємося Христом у такій мірі, кожен з нас буде коритися іншому. Ми не зможемо чинити інакше. Істинна любов — у підкоренні. Якщо ми підкоряємося один одному, ми дійсно любимо одне одного. Істинної любові не існує в моєму смаку, моєму виборі, моєму бажанні, вона — в моїй покорі. Якщо серед нас є підкорення — серед нас є влада Христа. Саме влада Христа збільшує помешкання Бога, храм Бога.

Що таке збільшення Божого храму? Це місто Бога. Через владу Христа Церква є не тільки Божим домом, але і Його містом. Тут є не тільки присутність Бога, але й Царство Бога і влада Бога. Коли люди заходять, вони відчують присутність Бога і Його владу. Вони скажуть, що це не тільки дім Бога, але і Царство Бога. І тоді з'явиться місто з храмом. Місто і храм розміщені там, де є група віруючих, які настільки переживають Христа і користуються Ним, що вони зливаються з Ним і з'єднуються з Ним в усіх відношеннях. Збираючись разом, вони насолоджуються Христом перед Богом і разом з Богом. Все у них — Христос. Якщо такою є наша ситуація, то слава Господу, у нас є дім Бога і місто Бога. Ми знаходимося в Божому домі і в Царстві Бога. Всякий, хто увійде до нас, відчує присутність Бога, так само як і владу Бога. Вони скажуть: "Бог не тільки живе тут, Бог править тут".

Брати і сестри, це те, чого Бог сьогодні шукає. Він шукає такого положення на землі саме там, де проживаєте ви. Якщо ви проживаєте в Луїсвіллі, Він шукає цього в Луїсвіллі. Якщо ви проживаєте в Сакраменто, Він шукає цю саму реальність в Сакраменто. Де б ми не проживали, Бог шукає серед нас Свій дім і Своє царство, Свій храм і Своє місто. Але ми повинні переживати Христа. Починаючи з пасхального ягняти, проходячи через велику кількість переживань, ми повинні ввійти зі святими в цю землю, у всеобіймаючого Христа. Потім ми повинні старанно працювати на цій землі, щоб виробляти рясні багатства Христа. Ми повинні стати “Христос Інкорпорейтед” — групою християн, що виробляють Христа, насолоджуються Христом, діляться Христом і приносять Христа Богові в поклонінні. Все у нас повинно бути Христом. Таке реальне вираження Тіла Христового. Ось дім Бога і Царство Бога. Якщо ми маємо таку реальність, то у нас є земля, у нас є храм і у нас є місто.

Зараз ми не можемо вдаватися в подробиці стосовно храму і міста. Але в нинішній момент ми дійсно знаємо щось про цю землю — як потрапити в неї, як заволодіти нею і як насолоджуватися нею і жити в ній, як трудитись на ній, як поклонятися в ній Богу і як мати на ній збудований храм і місто. Нам ясно, що земля — це Сам Христос, а храм і місто — це повнота Христа. Христос — це Голова, а повнотою Христа є Тіло, Церква. У цих сповіщеннях ми говорили про землю з храмом і містом. Це і є Христос з Церквою, Його Тілом, повнотою Того, Хто наповнює все у всьому.

Це те, чого сьогодні шукає Бог. Будьмо ж вірні Йому і будемо по благодаті Його вчитися, як насолоджуватися Христом, як переживати Христа і як вживати Христа в нашому повсякденному житті. Тоді ми будемо постійно рости в своєму переживанні Його і насолодженні Ним, доки не увійдемо зі святими в добру землю, доки не будемо працювати над нею, і доки храм і місто не набудуть свого існування.

У цей час друкуються такі книги та брошури Вочмана Ні та Уїтнесса Лі:

КНИГИ:

- Божественне домоврядування
- Бог Авраама, Ісаака і Якова
- Оновлюватися день за днем
- Нормальна християнська віра
- Молитовне служіння Церкви
- Божественний потік
- Про Триєдиного Бога — Отця, Сина і Духа
- Всеобіймаючий Христос
- Наш людський дух
- Секрет досвідного пізнання Христа
- Триєдиний Бог — життя для трьохчастинної людини
- Боже новозавітне домоврядування
- Уроки істини
- Дерево життя
- Органічний аспект Божого спасіння
- Славна Церква

БРОШУРИ:

- Біблія
- Бог є
- Христос є Бог
- Христос є Бог і життя
- Христове викуплення і спасіння
- Дорогоцінна кров Христова
- Таємниця людського життя
- Упевненість в спасінні, надійність і радість спасіння
- Час із Господом
- Молитвочитання Слова
- Посвячення
- Кликання Ймення Господа
- Ключ до переживання Христа — людський дух
- Бог воскресіння
- Людина і два дерева

Для отримання безкоштовного зразка цих видань, а також інформації про те, як замовити інші видання, звертайтеся, будь ласка, за адресою:

**250000, УКРАЇНА,
м. ЧЕРНІГІВ,
ПОШТАМТ, А/С 1983,
Поширювачі високої та глибокої істини.**

**ДЛЯ ЗАПОБІГАННЯ ПОВЕРНЕННЯ ПОСИЛОК,
БУДЬ ЛАСКА, ПИШІТЬ ПОВНУ АДРЕСУ
ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ**

ВСЕОБІЙМАЮЧИЙ ХРИСТОС

Уітнесс Лі